

ŞİİR

İSMAİL UYAROĞLU

Kedileri Severken
Ağlayınız

Toplu Şiirler (1967-2017)

YAPI KREDİ YAYINLARI

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ

Toplu Şiirler (1967-2017)

İsmail Uyaroğlu 1948'de, Balıkesir'in Balya ilçesinde doğdu. İki aylıkken annesiyle babası ayrılınca dedesinin yanında büydü. Aydin Ortaklar Öğretmen Okulu ve İstanbul Çapa Eğitim Enstitüsü'nde parasız yatılı okuyarak Türkçe öğretmeni oldu. Maraş, Malatya, Kars ve İstanbul'da, ortaokullarda çalıştı. Bir ara öğretmenlikten ayrılarak kısa sürelerle değişik işler yaptı. ('Çat kapı' pazarlamacılık, sokaklarda gazete satıcılığı, kitap sergiciliği vb.) 1974'te hastalandı, bir yıl sanatoryumda yattı. 1980'de öğretmenliği tümüyle bırakarak yaznevlerinde çalışmaya başladı. Daha sonra *Cumhuriyet* gazetesinde düzeltmenlik, reklam şirketlerinde metin yazarlığı yaptı, ansiklopedilere madde yazdı, işyerlerine eşantyon ürünleri sattı, dershanelerde üniversite hazırlık kursları verdi. 12 Mart ve 12 Eylül dönemlerinde birkaç kez yargılandı, hepsinde beraat etti.

Şiir yazmaya, eğitim enstitüsünde hocası olan Behçet Necatigil'in yüreklenmesiyle başladı. İlk şiri 1967'de, *Yordam*'da yayımlandı. 1974'te, *Milliyet Sanat Dergisi*'nin düzenlediği yarışmada, yılın başarılı genç şairlerinden biri seçildi. 1977'de, Antalya Film Festivali çerçevesinde yapılan Uluslararası Sanat Şenliği Oyun Yarışması'nda, *Adsız Oyun*'la birinci oldu. Ertesi yıl, Yakacık Sanat Şenliği Öykü Yarışması birincisi olan Uyaroğlu, bir ara –şiarlığı olmak üzere– çocuk kitapları da yazdı. Bunlardan *Çocuk ve Şiir*'le 1978 Türk Dil Kurumu Çocuk Yazını Ödülü'nü, *Bir Liranın İki Günü*'yle 1979 Yunus Nadi En Güzel Çocuk Romanı Armağanı'nı kazandı. *Hayati Karşılayan Şiirler* kitabıyla 1981 Yazko Şiir Büyük Ödülü'nü alan İsmail Uyaroğlu'na, *Lanettayın Bir Şair* ile 2005 Yunus Nadi Şiir Ödülü, *Kırli Şiirler*'le de 2008 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülü verildi. (Bu kitabında, manifesto niteliğindeki "Kırli Şiir Üstüne Çıkmalar"ı da yer aldı.) Uyaroğlu, daha sonra 5-7-5'ler ile 2012 Melih Cevdet Anday Şiir Ödülü'ne, *Surların Arkası* adlı oyunuyla da 2012 Dil Derneği Kerim Afşar Ödülü'ne değer görüldü.

Kitapları

Şiir: *Aşktan ve Umuttan Aldım Rengimi* (1978), *Yakında* (1980), *Hayati Karşılayan Şiirler* (1981), *Şiir Kitabı* (1982), *Bir Demet Diken* (1983), *5+2'ler* (1984), *Üç Nokta Yan Yana* (1985), *Ve Aşk* (1985), *Ölüme Önsöz Gibi Yaşayan* (1985), *Ateşin İçinden* (Toplu Şiirler, 1985), *Şiir... Ölümci Yolculuğun Senin* (1987), *Lanettayın Bir Şair* (2004), *Kedileri Severken Ağlayınız* (Toplu Şiirler, 2007), *Kırli Şiirler* (2008), *5-7-5'ler* (2012), *Son Çentik* (2014), *Tereke* (2019). **Öykü:** *Leş* (Karışık Kitap, 2016). **Oyun:** *Adsız Oyun* (1986), *Surların Arkası* (Karışık Kitap, 2016). **Aforizma-Değini:** *Estikçe* (Karışık Kitap, 2016). **Çocuk Edebiyatı:** *Gül Sağanağı* (1976), *Çocuk ve Şiir* (1977), *Bir Liranın İki Günü* (1979), *Bütünlüğünce* (1986).

*İsmail Uyaroğlu'nun
YKY'deki Kitapları:*

Kedileri Severken Ağlayınız - Toplu Şiirler (2007)
Kirli Şiirler (2008)
5-7-5'ler (2012)
Son Çentik (2014)
Karışık Kitap (2016)

İSMAİL UYAROĞLU

KEDİLERİ SEVERKEN
AĞLAYINIZ

TOPLU ŞİİRLER
(1967-2017)

Yapı Kredi Yayınları - 2543
Şiir - 232

Kedileri Severken Ağlayınız – Toplu Şirler (1967-2017) / İsmail Uyaroğlu

Kitap editörü: Güven Turan

Kapak tasarımcı: Nahide Dikel
Kapak fotoğrafı: Zeynep Uyaroğlu

Baskı: Mega Basım Yayın San. ve Tic. A.Ş.
Cihangir Mah. Güvercin Cad. No: 3/1 Bahçe İş Merkezi
A Blok Kat: 2 34310 Haramidere / İstanbul
Telefon: (0 212) 412 17 00
Sertifika No: 12026

1. baskı: İstanbul, Ağustos 2007
2. baskı: İstanbul, Ekim 2011
Genişletilmiş 3. baskı: İstanbul, Ocak 2019
ISBN 978-975-08-1281-1

© Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş., 2006
Sertifika No: 12334

Bütün yayın hakları saklıdır.
Kaynak gösterilerek tamıt için yapılacak kısa alıntılar dışında
yayınçının yazılı izni olmadıkça hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık Ticaret ve Sanayi A.Ş.
İstiklal Caddesi No: 161 Beyoğlu 34433 İstanbul
Telefon: (0212) 252 47 00 Faks: (0212) 293 07 23
<http://www.ykykultur.com.tr>
e-posta: ykykultur@ykykultur.com.tr
İnternet satış adresi: <http://alisveris.yapikredi.com.tr>

Yapı Kredi Kültür Sanat Yayıncılık
PEN International Publishers Circle üyesidir.

İçindekiler

AŞKTAN VE UMUTTAN ALDIM RENGİMİ

İlk Şiirler

- 23 • Kaçak
- 24 • Atlas
- 25 • Kıyı
- 25 • Şiir
- 26 • ABC
- 27 • Savaş ve Barış
- 28 • Sevişken
- 29 • Hayata Koşma
- 30 • Kurşun
- 31 • Yan Yanayken En Çok
- 32 • Aşkçeğişen
- 33 • Karanlığa Koşma
- 34 • Aşk Suresi
- 35 • 23.4.1970, İskenderun
- 37 • Çok Yaşa Ölüm
- 38 • İyi Hüzünler
- 39 • Gökyüzü, Güzel
Gökyüzü
- 40 • Güneyliye Koşma
- 41 • Bitmeyen Şiir
- 42 • Şiir, Kütahyalı
Kadınlar, Sokakta
Gezmenin Erdemi ve
Kaka Üstüne

Namlusu gülle ovulup Parlatılmıştır şiirimin

- 45 • Güzelleme, Kavgaya
- 46 • Adı Konmayan
- 48 • Varılan
- 48 • Silah
- 48 • Direnç Yüreğim
- 49 • Gül
- 54 • Ve Gir Koluma
- 56 • Hınçlıyız
- 57 • Haydi Şiirim Ateş
Hattına
- 59 • Ölume Gölgesini
Düşüren
- 60 • Ama Umudu Değil
- 60 • Şafak
- 61 • Toprak, Çilekeş
Toprak
- 63 • Filistin
- 64 • Gerçek ve İmge Üstüne
Küçük Bir İç Diyalog
- 64 • Kaynak
- 65 • İçerde de O
- 66 • Militan Kızın Şiiri
- 67 • Mektup
- 69 • Bir Dağ Destanı
- 71 • Genç Bir Ozanın
Ardından Küçük
Ölüm Şiirleri
- 73 • İçerde Olana Şiir

- 74 • Aşk
- 75 • Aşk 2
- 76 • Koşma

YAKINDA

- 79 • Yakında
- 80 • Gökyüzü ve Şiir
- 80 • Gökyüzü ve Ölüm
- 81 • Gökyüzü ve Gerillalar
- 82 • Küçük Bir Yol Şiiri
- 82 • İşkenceciye Bir Soru
- 83 • Sanatoryumdan Mektup
- 86 • Lorca İçin
- 87 • Kanlı Şiirlere Hazırla Beni
- 89 • Gurbetteki Yaralı Öğrencinin Türküsü
- 90 • Gecekondusu Yıkılan Kadının Türküsü
- 92 • İnançla, Umutla Örülü O Şey
- 94 • Yolculuk
- 95 • Çocuklar, Evler
- 96 • Ölü, Çam, Balta
- 98 • Ben Kalender Bir Şairim
- 100 • Yaşasın Nötron
- 102 • Tanrı ve Patron
- 103 • Oldüremez Seni Kalleş Bir Kurşun
- 104 • Çocukluğun
- 105 • Çocukluğun 2
- 106 • Çocukluğun 3

HAYATI KARŞILAYAN ŞİİRLER

- 109 • Ömrüm, Bana Bağışla Bu Şiiri
- 111 • Ölüm Hayatı Kuşatalı Beri
- 112 • Kardeşlerim, Gerillalar
- 113 • Ölenler İçin Güzelleme
- 113 • Küçük Burjuva Maceracısı
- 114 • Bu Şiiri En İyi Ali Rıza Anlar
- 115 • Bir Eylül Günüydü
- 116 • Yeşil Yağmur
- 116 • Küçük Bir Sevda Şiiri
- 117 • 25.4.79
- 117 • Bir Güneş, Bir Kar
- 118 • Defter
- 118 • Küçük Bir Ölüm Şiiri
- 119 • Buruk Şaka
- 119 • Bir Kötümserin Ölüm Özlemi
- 120 • Konsomatrıs
- 122 • Bach'ın Mi Majör Keman Konçertosu
- 122 • Kar ve Sessizlik Üstüne
- 123 • İstanbul'da Akşam
- 124 • Antalya İzlenimleri
- 127 • Necatigil İçin, Saygıyla
- 127 • Sevinç
- 128 • "Şimdiki Çocuklar Harika" Değil

ŞİİR KİTABI

- 131 • Acımin Gülündür Şiir
- 131 • Aşk Şairleri
- 132 • Aşk ve Şiir
- 132 • Ateş Gözülü
- 133 • Ayna
- 133 • Aysberg
- 133 • Balıkçı
- 134 • Çığlıktır Şiir Ama
- 134 • Çocuk Şairleri
- 134 • Deniz ve Şiir
- 135 • Dev/in Şair
- 135 • Geceyse Bile
- 136 • Gül Yaprağı
- 136 • Haber Veren
- 137 • Hançer
- 137 • Hüznün Şiiri
- 137 • Irmak
- 138 • İmza
- 138 • İpek
- 138 • İstanbul'da Kar Şiiri
- 139 • Kan
- 139 • Kar ve Şiir
- 139 • Kara Şiir
- 140 • Karanfil Kokusu,
Gül Rengi
- 140 • Kılıç ve Dalkılıç
- 141 • Ki Bilsin Benden
Sonrakiler
- 141 • Kirmen
- 141 • Kuş
- 142 • Okurunu Bekleyen Şiir
- 142 • Pay
- 142 • Pir ve Amentü
- 143 • Seçim
- 143 • Silah ve Çiçek
- 143 • Şairin Dörtlügü
- 144 • Şairin Mezar Taşı İçin

- 144 • Şiir Ana
- 144 • Şiir Çiçeği
- 145 • Şiir, Sevgilim
- 145 • Şiir Sevinci
- 146 • Şiir ve Balkon
- 146 • Şiirin Kaynağı
- 146 • Şiirin Özeti
- 147 • Şiirin Üç Kuralı
- 147 • Tan
- 148 • Taşarken Yüreğinden
Keder
- 148 • Uçurum
- 148 • Yaratın
- 149 • Yazılmaya Başladı Bile
- 149 • Yorum
- 150 • Yüreğe Çizili

BİR DEMET DİKEN

- 153 • Sunu
- 154 • Aci ve Şiir Üstüne
- 156 • Şiir, Her Şey
- 157 • Öyle Yalnızım ki
- 158 • Ağlamak İstiyorum
- 159 • Güller Bile Kokmuyor
- 160 • Ateşin İçinden
- 162 • Gri
- 163 • Dehliz
- 164 • Irmak ve Dere
- 164 • Karanlık Şiir
- 165 • Gece ve Gece
- 165 • Gece... Yağmur
Yağıyor
- 166 • Kendi Küçük Dünyamı
Seviyorum
- 168 • "Cehennet"
- 168 • Sevince Bulaşan Kan
- 169 • Toroslar ve Deniz

- 169 • Geceleyin
- 170 • Vincent'ım Benim
- 170 • Çığlık Çığlığa
- 171 • Ölüm Dörtlügü
- 171 • Ölüm Dersi
- 172 • Bilmece Değil
- 173 • Şair ile Şiir
- 173 • 10 Derste Şairlik
- 174 • Sayım
- 175 • Aykırı Uyak: Düğme
- 176 • Hepsi Hepsi Bir Bakış
- 177 • Siyah Sözlük

5+2'LER

- 181 • Akrep
- 181 • Ay
- 181 • Bir Yaz Günü, Gülhane Parkı'nda
- 182 • Çay Bahçesinde
- 182 • Çocuk
- 182 • Dal
- 183 • Eski Bir Fotoğrafa Bakarken
- 183 • Gece, Yolda
- 183 • Gittin de
- 184 • Giz
- 184 • Gök
- 184 • Gül ve Küfür
- 185 • Konuşma
- 185 • Kördüğüm
- 185 • Ne Zaman
- 186 • Nokta
- 186 • Ormantık
- 186 • Parktaki Kadın
- 187 • Perde
- 187 • Sabaha Kadar

- 187 • Sabahleyin
- 188 • Serçe
- 188 • Serinleten Ter
- 188 • Sevme Beni
- 189 • Sıkıntı
- 189 • Silerek Sevinci
- 189 • Siyah ve Zor
- 190 • Tanıdığım Tek Duygu
- 190 • Umarsız
- 190 • Vapurda
- 191 • Yağmur ve Yalnızlık
- 191 • Yalnızlıkta Tek Seçenek
- 191 • Yavaş İç
- 192 • Yeter ki
- 192 • Yık Kendini
- 192 • Yine de

ÜÇ NOKTA YAN YANA

- 195 • Kış da Biter
- 196 • Suçlular İçin Dörtlük
- 196 • Yaşanmış Türkülerden
- 197 • Hücrede Şiir
- 198 • Hayatımıza Dair Notlar
- 200 • Üç Nokta
- 202 • Mayalanıyor Mavi
- 203 • Beşi de
- 203 • Org.
- 203 • Kaçınılmaz
- 204 • Ay Doğsun
- 206 • Özlem
- 208 • Er Geç
- 209 • "Bir Çift Güvercin"
- 210 • Göğün, Kırların ve Hepimizin
- 211 • Görüşmeden Sonra
- 212 • Övünçle

- 212 • İçerde Sevgiliyi
Düşlemek
- 213 • Parlar Bir Işık
Halkası Gibi
- 213 • Gökyüzü Görünmeli
- 214 • Gülsen Akin İçin
- 214 • Kendim İçin
- VE AŞK**
- I**
- 219 • Sendin Serçe
- 220 • Ağart Beni
- 220 • Kelebek
- 220 • Uzayıp Gidiyordu
- 221 • Yine Boynun
- 221 • Eşikte
- 221 • Mekik
- 222 • Beyaz
- 222 • Sessiz Sarsıntılarla
- 223 • Yeni Söylenmiş Gibi
- 223 • El Ele
- 224 • Çağlayan
- 224 • İki Gün Görmedim de
Seni
- 224 • Yves Saint Laurent
- 225 • İç İçe
- 226 • Ofset
- 226 • Villa
- 226 • Patika
- 227 • Sürpriz
- 227 • Felaketlere Gülecek
Kadar
- 227 • Aşkımızın Şiirini
Yazarken
- 228 • Der Gibiydin İçerken
- 228 • Caddenin Ortasında
- 229 • Ağlamaya Başladın
- 230 • Sel
- 230 • Asıl Kimlik
- 230 • Güzelliğini Gelişin
- 231 • İkili
- 231 • 194/B
- 231 • Ört Yumuşacık Gölgeni
- 232 • İkisi de Güzel
- 232 • Karşılıklı Ayakta
- 233 • Düş
- 233 • Oda Şiiri
- 234 • 6x9
- II**
- 237 • Çıt!
- 238 • Şimdi Yoksun
- 238 • Eskisi Gibi
- 239 • Kor
- 239 • Yok Olmak Pahasına
- 239 • Ürkek
- 240 • Bizimdi İstanbul'un
Bütün Sokakları
- 240 • Nöbet Tutar Gibi
- 240 • Unutamazsın
- III**
- 243 • Aşktır, Muhabbetle
Öldürür
- ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ
YAŞAYAN**
- 247 • Platonik
- 248 • Yenikapı'da İki
Yalnızlık Sorusu
- 248 • Hazine
- 249 • Kedim

- 249 • Kapkara Mizah
 250 • Travolta Gençliği
 250 • Bücek
 250 • Çağrışım
 251 • Karanlık
 251 • 31 Aralık 1983 Gecesi
 251 • Silinmiyor
 252 • Burkulmuş, Siyah
 254 • Yalan Şiir
 254 • İki Kelimeyle
 255 • Çocuklar da İntihar Eder
 255 • Çözüm
 255 • İntihar Dörtlüğü
 256 • Çiçek
 256 • Grafik
 257 • Sızarken Kanın
 257 • Özenli Burucu
 257 • Döküm
 258 • Unutamadım Seni
 259 • Asla
 259 • Gülhatmı
 259 • Şiirbaz
 260 • Diyalog
 260 • Satranç
 260 • Biraz Ötemde
 261 • Usulca
 261 • Bakarsın Uyanırıım
 262 • Vasiyetimdir
 262 • Ölünceye Dek
 262 • Doymadım
 263 • Kuytularda
 264 • Bir Pazar Günü,
       Yedikule Surlarında
 264 • Ateşengiz
 265 • Acironomi
 265 • Göksel Rapor
 266 • Işık Yorumu ya da
       Varamamak
- 266 • Hangi Acıdan
 267 • Asmalımescit'te
 268 • 'Madde' ve 'Metin'
       Yazarken
 268 • Onlar İçin Dörtlük
 269 • Hikâye
 269 • Ferhat Yorumu
 270 • Yıkım
 271 • Evde
 271 • Evlilik
 272 • Melekler Siyah Giyer
 272 • Beyaz Ölüm
 272 • Esin
 273 • 1 Ocak 1985 Sabahı
 273 • Kelebeğin Kısa Tarihi
 274 • Ölume Önsöz Gibi
       Yaşayan
 274 • Ağaç
 275 • Bir Türlü
 275 • Gitsem Şimdi Oralara
 276 • Koş-ma
 277 • Yalnız Şiirim
 277 • 'Daktilo Kız' İçin İki
       Dörtlük
 278 • Kara Bir Senaryo
 279 • Buralardan Erken
       Göçene
 280 • Ağlarsa Şiirim Ağlar
 281 • Açı Çekmek İçin Böyle
       Şiirler...
 282 • Ayşam
 282 • Öte Kan
 282 • İçinde Duymak
 283 • Bitti Artık
 283 • Aşınmış Aşk, İş ve
       Mutfak
 284 • İncelik
 284 • Adagio

- 284 • Sencil
- 285 • Soyunuk
- 285 • Âşığın Aristokrati
- 285 • Kadim Zamanların
İkliminde Aşkî Bir
Dörtlük
- 286 • Uyumsuz

ŞİİR... ÖLÜMCÜL YOLCULUĞUN SENİN

- 289 • Şiir... Ölümcul
Yolculuğun Senin
- 295 • Kısas-ı Enbiya-i Şuara
- 296 • Buluşma
- 297 • Uçan Halı
- 298 • Saati Saatine,
Yazılmayan Şiir
- 299 • Şairler de Ölür
- 299 • Yoklama
- 300 • Yaş 35+5
- 300 • Alarm Şiir
- 301 • Zeynep'in Yaş
Gününde
- 301 • Giderayak
- 302 • Arada
- 302 • Ecza
- 302 • 8.8.86
- 303 • En Sevgilim Galata
Kulesi
- 304 • Temiz İçki
- 305 • Kırık Nota
- 306 • Şeytani Eli Kederin
- 306 • Gece, 2.30
- 307 • Okşa Yangınımı,
Yatıştır
- 307 • Çizerek Israrla

- 308 • Elinde Bir Hançer,
Geceleyin
- 309 • Resim
- 309 • Albatros
- 310 • İstanbul
- 311 • Karaköy-Kızılbüük
- 312 • Kondüktör Uyuyor,
Kedin Sepet İçinde
- 314 • 112
- 314 • Dünyanın Bütün
Bebeklerine
- 315 • İyi Şiirler
- 315 • Çocuklar Hariç
- 316 • Gök Sözlüğü
- 317 • Bedesten
- 317 • Yosma Yürüyüşü
- 318 • 'H' Farkı
- 318 • Definesi Sevgi

LANETTAYIN BİR ŞAİR

- 321 • Uçuş
- 326 • Schumann'lı Sıkıntı
- 327 • Kedileri Severken
Ağlayınız
- 328 • Henüz
- 328 • Sancıyor Duvarları
Odamın
- 329 • Durum Bundan İbaret
- 330 • Temize Çekilmemiş
Dörtlük
- 330 • Küçük Bir Park Şiiri
- 330 • Dikkat!
- 331 • Yara
- 331 • Sirk
- 332 • Sızan
- 333 • Cehennev

- 333 • Kapanmadı
 334 • Dönüyor
 334 • Küçük Kız
 335 • İhtiyar
 335 • Fi
 336 • Solmuştur O da Çoktan
 337 • Yaban
 337 • VYZ
 338 • Elacivert
 338 • Korku
 339 • Kim Korkmaz Hain
 Ölümden
 339 • Flamenko ve Ölüm
 340 • Yeni Yıl Şiiri
 340 • Unutmuşken
 341 • Tabut
 341 • Büyük Yalnızlık
 341 • Yıkık Mezar
 342 • Nasıl da Eserdi
 Rüzgârim
 344 • A(ş)kkor
 344 • İken
 344 • Anı
 345 • Yine
 346 • Kösnü
 346 • Mersin'de Bir Çay
 Bahçesi
 347 • Sabaha Dek
 348 • Bkz.
 348 • Aşklar da
 348 • 'Veda Busesi'
 349 • Anımsama
 349 • Ah Min-el Aşk
 349 • Yeni Âşık
 350 • Yirmi Yıl Sonra Bile
 350 • Pazar Temizliği
 351 • Lanettayın Bir Şair
 359 • Kar
- 359 • Geceleyin Kar
 359 • Yağarken Kederle
 360 • Kış Manzaraları
 361 • Sessizlik Senfonisi
 361 • Kar, Kedi ve Keder
 362 • Kar ve Uzaklar
 362 • Tapon
 363 • Ay da Varken Üstelik
 363 • Küfr-ü Şairane
 364 • Lütfen Öldürün Beni
 365 • Çarpılma
 365 • Haydarpaşa ve Martılar
 366 • Emekli Ressam
 366 • Açık Pencere
 366 • Gelin
 367 • Ters Sözlük
 368 • Dul Yakası
 369 • Assolist
 369 • Beethoven ve Karpuz
 369 • Homo Sapiens
 370 • Alışmışık Ne Güzel
 Asmaya
 371 • Nöbetçi Şair
 371 • Nafaka
 372 • Donanma
 372 • Çeviri
 373 • Verilecekse
 373 • Sarraf
 373 • Şair Ona Denir ki
 374 • Seyirlilik
 374 • Kıyamet Alametleri
 375 • Genç Şaire Öğüt
 375 • Şair Adayına Öğüt
 376 • Erdem
 377 • Apollinaire
 377 • Nâzım
 377 • Nâzım Olimpos'ta
 378 • Necip Fazıl

- 378 • "Garıplığım,
Mahzunluğum
Duyurmayın Anama"
- 379 • Necatigil'in
- 379 • Şiirin Göcmüş
Sevgilileri İçin
- 380 • Çekim
- 381 • Ah!
- 382 • Yirmi Beşindeydin
Öldüğünde

KIRLI ŞİİRLER

- 385 • "Kirli Şiir" Üstüne
Çıkmalar

Şer Şiirleri

- 399 • Sapladım Bıçağı
- 400 • Akreplere Sövgü
- 401 • Bir Harfi Düşmüş Şiir
- 402 • Ürkünç
- 402 • Ene'l Şeytan
- 402 • Kapkara
- 403 • Sanrı
- 404 • Yak
- 406 • Kara Melek
- 406 • Tanrıının Ölümü
- 407 • Kargınmış
- 409 • Kötü Bir Yurttaş
- 410 • Usul İntikamcı
- 412 • Caniler Cennete
Gider
- 414 • Tramplenli Uçurum
- 415 • Şölen
- 416 • Şer ve Şiir
- 416 • Düello
- 417 • Günü Geldi Vahşetin

- 419 • Davranış Bilimi
- 420 • Kötüler Kötür
- 421 • Villon Gibi
- 422 • Cinnet Vadisi
- 423 • Şiddeti Sev
- 424 • Dikkat, Çarpar!
- 424 • İnsanlar, İnsancıklar
- 425 • Ayyy!
- 425 • Kara Kuğu
- 426 • Komen
- 426 • Şiir Baronlarına
- 427 • Masalın Sonu
- 427 • Öz
- 428 • Ağır Metal
- 428 • Tinerci Çocuk
- 429 • İfrit
- 431 • Cinnetin Eşiğinde
- 431 • Yarasa
- 431 • Se(k)s
- 432 • Hapçının Şiiri
- 432 • Çığlık
- 433 • Şeytanın Tetikcisi
- 433 • Naklen Şiir
- 434 • Yurdum Burcuvası:
Moderin Ağa
- 435 • 'O Kadar'
- 435 • Şiir Boşalmaktır
- 435 • İç Savaş
- 436 • İblismail
- 436 • Kintikam
- 437 • Komi
- 438 • Metamorfoz ya da
İ.'in Gayri Resmi
Tarihi
- 438 • Rötüş
- 439 • Tinerci Çocuk 2
- 440 • Konsomatis Gönül
İçin

- 440 • Arka Bahçe
- 440 • Canım Okurum Benim
- 441 • Tarif
- 442 • "Abi"lerden Biri
İçindir "Kara"
- 442 • Çitilemeden
- 442 • Günahтан Korkan
İçin Haikumsu
- 443 • İyiler İçin Haikumsu
- 443 • Kirli Şair İçin Haikumsu
- 443 • Kirli Şair İçin
Haikumsu 2
- 443 • Kirli Şair İçin
Haikumsu 3
- 444 • Oysa
- 445 • Jilet
- 445 • "Bar Kelebeği"
- 446 • İnce Nokta
- 446 • Ölümcül
- 447 • Balta Devri
- 448 • Ağrı
- 448 • 'Gül-Bülbül'ün Çağdaş
Yorumu
- 449 • Memelerin Bebeler ve
Babalar İçin Anlam ve
Önemi
- 449 • Kokteyl Güzeli
- 450 • Milenyum Şiiri
- 450 • İstiklal Cad.
- 451 • Baykuşlu Şiir
- 452 • Bıçkının İlânı Aşkı
- 453 • Kork Bizden İst.
- 454 • Yurt
- 454 • Tık!
- 454 • Encam
- 455 • WWWC Şairleri
- 455 • Çöpçü Çocuk
- 455 • Tinerçi Çocuk 3

- 456 • Kiyamet Şairi
- 456 • Plaj Vampiri
- 457 • Giz
- 457 • Faça
- 457 • 'Beyaz' Şairlere
- 458 • İp

Şer Sureleri

- 461 • Kirbaç Suresi
- 462 • Ateş Suresi
- 463 • Ucurum Suresi
- 465 • Tirpan Suresi
- 466 • Azap Suresi
- 467 • Yalnızlık Suresi
- 468 • Katl Suresi
- 469 • Fuhuş Suresi
- 470 • Kartal Suresi
- 471 • Sürgün Suresi
- 472 • Ah Suresi
- 473 • Ölüler Suresi

5-7-5'LER (475-547)

SON ÇENTİK

Yeni Çentikler

- 555 • "Hayatta Ben En Çok..."
- 556 • Dostum Beethoven
- 557 • Samsa
- 557 • İçli Yılan
- 558 • Mola Ver Arada
- 558 • "Meyhane Mukassî
Görünür..."
- 559 • Sinopsis
- 560 • Yurdum 'Yuva'sı
- 560 • Aşk ve Nefret

- 561 • Hüvelbaki
 561 • Çıktı Kehanet
 561 • Amerikan Bar
 562 • Amerikan Bar 2
 562 • Bu da Benim
     Amadeus'um
 563 • Yakın Temas
 563 • Pembe Kedime
 563 • Aşk ve Gurur
 564 • Kedi Köpek Milletine
 564 • Merhem
 565 • 'Nüzul'lü Nine
 566 • Kara Delik
 566 • Duman
 567 • Mahşer Okuması
 567 • Ece Ayhan'dan Şeytan
     Taifesine
 568 • Çocukluğunun Kartalı
 569 • Boran
 569 • Angina Pektoris
 570 • Angina Pektoris 2
 570 • "Melhem Urun
     Yâresine"
 571 • Yesenin'e, Kederdeşime
 572 • 6 Mayıs
 572 • Miles Davis
 573 • Yalnızlık Liedi
 573 • Yedinci Kat Yaratığı
 574 • Utanç Ağacı
 576 • Yunusça Kıyamet
     Beşliği
 576 • Azrail'den Umut
     Kesilmez
 577 • Gençliğe Hitabe
 577 • Kafka Sıkıntısı
 578 • Hz. Nietzsche
 578 • Çürüük Düş
 578 • Beklenmeyen Misafir
- 579 • Kulüp 27
 580 • Mesel
 580 • Yoksuldun, Gariptin
     Onculayın
 581 • Ağır Suç
 581 • Karizma
 582 • Avın İntiharı
 582 • İkinci Enfarktüs
 583 • Çakirdiken
 583 • Dr. Ramses
 584 • Yüklü Gelin
 584 • Nâzım ve Neruda
 584 • Ruhi Su
 585 • Ümmü Gülsüm
 585 • Tom Waits
 586 • Sabuklama
 586 • Düet
 587 • Şiir Çağrısı
 587 • Fazla Mesai
 588 • Son Bourbonlar ve
     Azrail
 590 • Son Sultana
 590 • Berkin Elvan İçin
- Eski Çentikler*
- 593 • Şiir Manisi
 593 • Uzlaşmaz Çelişki
 593 • Radyom İçin
 594 • Kutsuz Doğum Şiiri
 594 • Gelgit
 595 • Yazmaya Yeni
     Başlayana
 595 • Yunus'un Hoşgörüsüne
     Sığınarak İki Ters Dalga
 596 • Kara Oyun
 596 • Serüven
 597 • Yaşayamadan Göctün
 597 • Annecik

- 598 • Kayıt
 599 • Bırakamazsınız
 599 • Kor Ötesi
 600 • Gizli Gizli
 600 • Pişmanlık Dörtlüğü
 600 • Yahya Kemal'in Bir
     Beytini Taştır
 601 • Hücreden Cevap
 602 • Lanetli
 602 • El İlani
 602 • Meclis Sorusu
 603 • Alkol Kaçağı
 603 • İlkokul Aşkı
 604 • Pazaryerinde Bir Tezgâh
 605 • Sıklet
 605 • Sokak Köpeğiyle Sohbet
 605 • Kederkeş
 606 • Yılkı
 606 • Başlanamayan Şiir
 607 • Ceylan
 607 • Erguvan
 607 • Beyaz Dörtlük
 608 • Kilim
 608 • Yorgun Mermi
 609 • Rapor
 609 • Garka
 609 • Pegasos
 610 • Yazı
 610 • Timsah
 611 • Mart Kedisi
 611 • Dünya Nimetleri
 611 • Cihat Burak'la
     'Muhavere'
 612 • Baudelaire ve Sait Faik
 612 • İpekçe
 613 • Özürle
 613 • Akşam Esintisi
 613 • Namerhem
- 614 • Ve Cesaret
 615 • Seninle Hep
 615 • Bin Yıllık Yalnızlık
 615 • İğdüş
 616 • Yıldırım
 616 • Karanlık İstasyon
 616 • Peçeteye Reçete
 617 • Kocatmış 'Koca Kent'lik
 617 • Lekeli Dörtlük
 617 • Uyku Beyazdır
 618 • Deva
 618 • Sahaya Çıkarken
 618 • Grafiti
 619 • Sansürsüz 5-7-5'ler
- Çentikçikler* (621-633)
- ## TEREKE
- 639 • Tereke
 639 • İsmail'i Takdim
 640 • İsmail'in Yeri
 640 • Çıkmaz
 641 • Kırık Dökük
 642 • Alarm
 643 • Emanet
 643 • Ölüm Açısı
 644 • Hüzün
 644 • Dedem Yunus İçin Beşlik
 645 • Arasira Tuttursan da
 645 • Kederle
 646 • Kadrolu
 646 • Çık Artık
 647 • Oda Müziği
 647 • Fotoğraf
 648 • Kozmik Yalnızlık
 648 • Hayrına

649 • Tutku	668 • Sığınak
649 • Otoportre	669 • Karşılama
650 • Zifiri	670 • "Cazz"
651 • Hepten	670 • 'Son Ütücü'
651 • Tanrı'ya Saygılarımla	671 • İşıl İşıl
652 • 'Kahpe Felek'	671 • Kem Talih
652 • 'Tashih'	672 • Temmuz Güneşi
653 • Enfarktüs	672 • Oba Bilgeliği
654 • Metropol	673 • Şair Atasözü
654 • Kent Yorgunu	673 • Özet Dörtlük
655 • Şeytan Uçurtması	674 • Issız Ay/yaş
655 • Dul Ninenin Bayramı	674 • Bar Meteoru
656 • İlk Kedim	675 • 'İşteş Fiil'
656 • İlk Kedim 2	675 • 'Bip'li Dörtlük
657 • İlk Kedim 3	675 • Mecnunî
657 • Masumiyet	676 • 'Âlem'
658 • İsmet Sungurbey İçin Altilık	676 • Çağdaş Bir Darbimesel
658 • Sokak Köpeği	677 • Pembe Şair Güzellemesi
659 • Köpeciğim Paşa'ya	678 • Çevrecilere Sevgiyle
659 • Yabanıl	678 • Savaş Suçlusu
660 • Kırık Plak	679 • 'Anadolu Kap(l)anları'
660 • Maraş	680 • Sıkıyönetim
661 • Şair Eskisi	680 • Cumhuriyet Talimi
661 • Şair Eskisi 2	681 • 'Yeni Cellat' Altlığı
662 • Zalimime	681 • Şerh
662 • Darbe	682 • İsmail'den Tweetler
663 • Antitez	684 • Aşkî 5-7-5'ler
663 • Eprimiş İpek	685 • Öteki 5-7-5'ler
664 • Ağır Çekim	
664 • Saklı	
665 • Esra(r)	
665 • Ordaysan Hâlâ	
666 • Güzel Yangın	
666 • Numunelik	
667 • Nedensiz Şiir	
667 • İşıma	
668 • Taze Kan	

AŞKTAN VE UMUTTAN ALDIM RENGİMİ

İlk basım: 1978, Cem Yayınevi

İlk Şiirler

KAÇAK

Ölüm dolaşıyor sokaklarda
Korkuya soluyor güz
Haydi kaçalım biz

Ölüm çünkü devriyedir
Kol gezer rap rap
Bugünkü siğnağımız şarap

Güz korkar çünkü güzdür
Yoksa neden sararması
Şarap bitti nerde rakı

Sayıñ ölüm
Gerçi geçmez aklımızdan başkaldırmak size
Çok içtik yalnız sataşmayın bize

1967

ATLAS

Ve istersen başlayabilirsin
Yağmurlarını yeniden ormanıma
Ülkenin kapısını aralayıp
Irmaklarını kurak toprağıma

İstersen bakmayabilirsin de
Savaş suçlusu sözlerime
Zaten sevmek çokluk
Göz yummaktır başka ne

Sonra açabilirsin göklerini
Öksüz kalan kuşlarıma
Gitgide alınmaz kalelerini
Bozulmuş yenik orduma

Ey yanında fırtınasını
Da birlikte taşıyan
Hırçın ve huysuz okyanusum
Körfezini kıyısız kalyonuma

1967

KIYI

Tekrar tutuşuyoruz
 Elbet bir şiir yazılır ellerin üstüne
 Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısındayız

Ağaçlar var. Elbet var
 Kuşlar? Elbet onlar da var
 Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısındayız

– Ellerin nerde ellerin?
 – Ellerin ellerinde ellerim
 Seninle biz şimdi bir sevginin kıyısında
 Mıyz?

1967

ŞİİR

Ah, kimse anlatamaz beni
 Karanlık, ince ellerimi
 Söylersen yalnız sen söylersin
 Aşkın ve acının çiçeği

1968

ABC

Aşk: kaybetmektir
karanlıktır
soyuttur

yaklaşılır
tutulmaz

Deniz: mavinin özetidir
düşünseldir
İskenderun'da ansızın açıklar gizini
Maraş'ta şarkılardan
ve resimlerden bilinir

Şafak: kanlı şölen
sabah muştucusu güneş
tutuşturur karanlığı
ve yeni bir sevinç yaratır
başlattığı yangından

Ölüm: ölümdür
yalnız kendisiyle açıklanabilir

Tanrı: bir çocuk
hayretyile bakar dünyaya
insanlara
bakışları serindir
(ey serin bakışlı Tanrı)

Umut: şiirlere girer

Şiir: kurtarıcidır

SAVAŞ VE BARIŞ

Ellerini ezberledim, elbette ezberlerim
Kullaniyorum bazı durumlarda
Mesela kötürum bir aşkta
Ve silahsız kalınca savaşta

Ama en çok savaşta
Öyle ya ellerin bulunmaz tabanca
Ellerin ve her yerin
Öyle ya her yerin gizlin kalmayınca

Gizlin kalmayınca, çünkü sen
Çok iyi beceriyorsun soyunmayı
Savaş birden duruyor ve başlıyor
Güvercinler uçuşmaya

Görüyor sun ya barış
Sana bağlı ve soyunmana
Haydi güzelim başla artık
Hünerini kullanmaya

1968

SEVİŞKEN

Bakıyorum: önünüz
 Ancak şu söylenebilir bir şiirde
 Karanlık ve sessiz
 Şey diyecektim
 Sevişir misiniz?

İşte gece, işte çılgınlığım
 Ve insan isteyebilir bazen
 Bazı şeyler: şeyiniz
 Hadi kanayalım birlikte
 İnce ve sonsuz beliniz

Çünkü sabırsızım
 Çünkü sabırsız
 Ve konuşkan memeleriniz
 Değince dimdik oluyorlar hemen
 Tenime teniniz

Çok eskiden birine söylemiştim
 Size de söylüyorum
 İnsan sevişecekse eğer
 Yatağa çıplak girmeli
 Çiplak yerleriniz

1968

HAYATA KOŞMA

Dengesiz bir kaçığınım sıkıntından
Ey hayat sars beni, değiştir beni
Bıraktım artık o eski ülkemi
Ey hayat sars beni, değiştir beni

Uygunsuz biriyim hep orda burda
Mesela tam bir denizin yanında
Ya da hiç sebepsiz yol ortasında
Ey hayat sars beni, değiştir beni

Bir denizin yanında ne bileyim
Kanıyor hüznüm, sıkıntıım, her şeyim
İçimde her an bir yangın: ben neyim
Ey hayat sars beni, değiştir beni

Var mıyım, yokum belki, belli değil
Adım olacaktı, şeydi, İsmail
Yeniden yaz daha koyu, onu sil
Ey hayat sars beni, değiştir beni

1968

KURŞUN

Arala yüreğinin penceresini
Çocuğum
Başka dünyaları görüsün ordan
Yamacını yalçın memelerinin
Ordaki çalkantılı denizi

İşte o denizi geç
Ulaşınca kıyıya
Sevgi doldur kurşununun kapsülüne
Doğrult silahını
Ve ateşle

Önce hafif bir sarsıntı olur
Sonra kurtulur birden çekiminden
Artık boşlukta
Hedef arar kurşunun kendine
Aşksızların listesini gözden geçirirken

Ve çocuğum
Senin o sevgi elçisi kurşunun
Sonunda gelir beni bulur
Ateşleyince yüreğimin cephaneliğini
Aşk başlar, barış bozulur

1969

YAN YANAYKEN EN ÇOK

Yakanızdan
Cömert ve çılgın yakanızdan
Sokuyorum elimi koynunuza
Yine cămert ve çılgın koynunuza
Okşuyorum
Uyanıyor göğsünüzün madeni
Art arda patlamalarla

Ağzınızı alıyorum ağzıma
Orda da bir patlama

Isırıyorum
Bir daha

Ama aramızdaki ara
Duyuruyor kendini yine de
Yan yanayken en çok
Ve böyle kucak kucağa

1969

AŞKÇEKİŞEN

Artık başlayabiliriz sevişmeye
Aşkın ve şeyin öğretmeni
Çöz düğmelerini

Aç göğsünün vadisindeki
Sevginin yolunu
Sevginin ipek yolunu
Akıt ırmağını
Akıt
Ve geçir ağızının kanalından
Karışın sularıma
Iltsın bedenimi

Sevgilim ağunu sun
İmzanı at
Ele geçir kandır beni

Ve durma artık
Batır aşkçıksen bağıma
İki hançer gibi
Memelerini

1969

KARANLIĞA KOŞMA

Karanlık yüzün
Ve sesin yer yer karanlık
Bugün günlerden ne, saat kaç?
Kim bilir, her yer karanlık

Saat kaç mı? 8... 8.15... 8.30
Günlerden 31 Ekim Cuma 69
Elbet akşamın 8'i, 8.15'i, 8.30'u
Biliyorsun akşamleyin iner karanlık

Nereye iner? Kente ve aşka
Yine biliyorsun bu sözün gelişİ
İnince elbet kente inecek
Baksana en çok kentler karanlık

Ama önce aşka iner, sonra kente
Sonra sana, sesine, 31 Ekim saat 8'e
Bu arada geceye de iner
Yoksa niye hep geceler karanlık

Sevgilim artık bitireceğim bu şiri
Başka bir şey solumayan çunkü
Bir İsmail olarak biliyorum ki
Eksilmez artar uzadıkça şiirler karanlık

AŞK SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan
Aşkın adıyla başlarım

De ki
Aşkı indirdik
Ve yarattık hasreti
İşte Kerem ile Aslı'yı
İşte Leyla ile Mecnun'u
İşte Ferhat ile Şirin'i

Sonra düşündük intiharı
Sevdazedeler için
Yapacak bir şeyi kalmayanlar için
Ölüme sığınmaktan başka
İşini bilir ağuyu
Eli çabuk kurşunu
Ve dahi serin hançeri

Şüphe yok ki
Bilerek verdik hançere bu sıfatı
Girince serinletsin diye
Yanan yüreği

Ant olsun ki onlar, aşka tapanlar
Sağırdırlar ve kördürler
De ki
Acıyi da onlara indirdik, çileyi de
Bir de ihaneti ekledik sayfanın altına
Tamamladık aşkın kimliğini

23.4.1970, İSKENDERUN

Kaçtım

Uslanmaz yüreğim dedi ki kaç dedi

Seni kimse kurtaramaz

Kaç kurtul

Vurdum kendimi yollara

Ey bozgun!

Şimdi düşünüyorum da

Beni kimse kurtaramaz

Ölümden

Ah, ölümden başka

Ey ölüm!

Baş başayım. Acımla

Yer: İskenderun

Yer: deniz kıyısı

Yer: denizin tam kıyısı

Ey denizin tam kıyısı!

Bir martı süzülüyor otelerde. Martılar hep süzülür zaten. Ve zaten hep belli bir şey yapılır şu yeryüzünde. Martılar süzüller, çiçekler açar...

Ben acı çekerim!

>

Ve böyle yazılır tarihi yeryüzünün: acıyla, aşkla. Yani ben her şey aşkla yapılır diyorum, yani acıyla.

Ey aşk, yani ey acı!

Uslanmaz yüreğim dedi ki
Kaç dedi
Kaç kurtul
Vurdum kendimi yollara

Şimdi düşünüyorum da
Kimse kurtaramaz beni
Ölümden
Ah, ölümden başka

ÇOK YAŞA ÖLÜM

İşte en sonunda
 Dönüştürdük aşkın da acıya
 Artık sevinebiliriz
 Sevinebilirsin
 Ya... ya... ya!..

Konusacak neyimiz kaldı
 Artık acıdan başka
 Belki bir de günleri sayabiliriz:
 Bugün çarşamba, yarın perşembe, öbür gün cuma
 Oldu bu iş, pek beğendim ve üzünlendim
 Hadi bir daha:
 Bugün çarşamba, yarın perşembe, öbür gün cuma
 Çok kötüyüm
 Şa... şa... şa!..

Aşk da dönüşünce acıya
 Oğlum İsmail
 Ne günler, ne geceler
 Tek şeyin kaldı, uzatma:
 Ölüm... ölüm... çok yaşa!

1970

İYİ HÜZÜNLER

Gece, deniz ve raki
 Evet, iyi bildiniz, Kumkapı
 Hüznün dalgası vuruyor kıyıma
 Sahi üzün diye bir şey vardı

Ama sanmayın ki bu şiir
 Yalnız üzünlü beslenecektir
 İşte lacivert bir dize size:
 Ay kararıyor oğlum, şu içkini bitir

Balık tava, balık ızgara, buyrun
 Bu sözler benim değil garsonun
 Girdiyse eğer bir şire böyle uluorta
 Suç bende değil valla, rakıya sorun

Hay Allah, sarhoş oldum galiba
 En iyisi kesmek bu şiri burda
 Ve gidip uyumak
 Hadi iyi üzüler ay kardeş, beni unutma

GÖKYÜZÜ, GÜZEL GÖKYÜZÜ

Gökyüzü, güzel gökyüzü
Niye solgun yüzün, alnın niye kırışık
Yoksa senden gelmiyor mu
Bu savrulan altın ışık

Senin gibiyim ben de
Bir gülümseme dolaşıyor ama yüzümde
Gökyüzü, güzel gökyüzü
Altında cam gibi, saydam bir karanlık

İçim dışım yıkıyor oysa ışığınla
Gökyüzü, güzel gökyüzü
Öyleyken yıllarca uzağımda, anla
Mutluluk, sevinç ve aydınlık

Gökyüzü, güzel gökyüzü
Niye solgun yüzüm, alnım niye kırışık
Ve niçin, niçin, niçin
Dinmiyor içimdeki yalnızlık

GÜNEYLİYE KOŞMA

Dökülmüş omzuna ah, zülüfleri
Kimin, yârimin elbet, 'ah'tan belli
Ben böyle güzel görmedim nice dir
Bakışları ta uzaktan güneyli

Nedense onun her şeyi güneyli
Uzak değil, geçen kıştı, karvardı
Yine de o soğuklarda okşarken
Elimi yakıyordu memeleri

Yâr senin gizine eremiyorum
Sanki sen doğuruyorsun güneşi
Öpüşürken ışığa boğuluyor
Güneyin çlgın ve çlgın denizi

En çok da yataktayken güneylisin
İsmail'ım nicesin gördüm ama
Yalnız seninle sevişirken duydum
Gövdemin sıcak eridiğini

BİTMEYEN ŞİİR

Baylar aşkı anlatıyorum
Aşkın hem de hasını
Yalnız şunu söyleyeyim başlamadan
Ben istedigim yerde keserim
Siz getirirsiniz arkasını

Once bir yağmur yağdıracağım
Hüzün çünkü a'sıdır aşkın
Olunca hüzün a'sı aşkın
Kim durdurabilir artık yağmuru
Yağmurun yağmasını

İşe hüzün karıştı diye
Şaşırmayın sakın
Şiirim sen de şaşırma
Salarım şimdi ben onun üstüne
Sevincin savaş arabasını

Onun üstüne kimin üstüne
Haydi çocuklar binin üstüne
Sevinç dörtnala gidiyor
Kurtaracak huznun elinden
Aşkın yakasını

Bu şiir burda biter
Çünkü işler sarpa sardı
Bakalım nasıl bulacaksınız
Kana bulamadan şiiri
Sevinçle huznun arasını

ŞİİR, KÜTAHYALI KADINLAR, SOKAKTA GEZMENİN ERDEMİ VE KAKA ÜSTÜNE

Şiirde sese inanırıım
 Şırıltısı duyulmalı sözgelimi derenin
 Alttaa alta girdiği dizede
 Cemal Süreya'da örneğin türkü bile söyler
 Üstelik çölde

Kütahyalı kadınlar
 Daha evcimen İstanbul'dakilerden
 Ama kullandıkları koku
 Yanlarından geçerken duydum
 Aynı ayartıcılıkta hemen hemen

Sokak aralarında mı gezmeli
 İçki mi içmeli
 Bence sokakta gezmek daha iyi
 İçki içerken kimse göremez
 Bir çöplükte sekiz kediyi

Bunları Kütahya'da, bir otelde yazıyorum
 Saat yirmi iki otuz yedi
 Hayret, C. S. nasıl yanılmış bu konuda
 Kakası Afyon'da eflatun olur çocukların
 Kütahya'da ya yeşil ya mavi

*Namlusu gülle ovulup
Parlatılmıştır şiirimin*

GÜZELLEME, KAVGAYA

Yalnız iyi sözler yakışır sana
Kötü kelimeler bile
İşığından geçerken senin
İyi sözlere dönüşür
Hüzün sevince
Savaş barışa
Zulüm şefkate dönüşür

Senin kimyanda kömür elmasa
Yokluk varlığa dönüşür
Bir su, bir dere, usul, ince
Renklenir, coşar
Sular altında bırakır kendini
Irmağa dönüşür

Bir kimsesiz dirim kazanır bundan
Direnç kazanır
Bir zalim korku kazanır
Bir devrimciye elbet umut kazanır

Çünkü umut her şeye dönüşür

1970

ADI KONMAYAN

Bu toprağa iki şey yazıldı:
Alın teri ve acı

Teri halkım yazdı
Acayı kim yazdı?

Ey acı
Seni kim yazdı?

Ve bir şey yazılmadı bu toprağa:
Öfke
Çünkü daha
Onun adı konmadı

Ey öfke
Daha senin adın konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha:
Maraş'ta bir park vardır
Ulu Cami'nin arkasında
Bir gün çok tuhaf şeyler
Düşünmüştüm bu parkta
Az ötemde biri oturuyordu
Palabıyıklı, kehribar tespihli
Niye dedim halkım bıyık bırakır
Ve tespih kullanır hep
Öfkeden dedi içimden bir ses
Öfkesini yatıştırır bıyık burar, tespih çekerken
Ondan sonra dikkat ettim
Kimi bıyıklı ya da
Elinde tespihle gördümse
Öfke okudum gözlerinde

Bunun adı konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha: Yine Maraş'ta bir öğrencimvardı, Hidayet. Öğleye kadar simit satar, okula gelirdi öğleden sonra. İşte bu Hidayet'le bir gün kuyumcular karşısında karşılaştık. Simit tablası vardı kolunun altında. Baktı ben geliyorum karşından, hemen oraciğa bırakıverdi tablayı, sessizce döndü, vitrinlere bakmaya başladı. Sanki tablayla hiç ilgisi yokmuş gibi. Görmezlikten geldim ben de, sessizce geçtim ordan.

İste bunun adı konmadı
Öğrenci Hidayet'in kuyumcular karşısında
Yoksulluktan utanışının
Adı konmadı

Birçok şeyin adı konmadı daha: Yine bir gün, 3-B'de ölümü anlatıyorduğum çocuklara, genç ölümleri. Ejder vardı, Ejder Eşlik, pencere dibinde otururdu, ince, kuru bir delikanlı, birden hıncıla indirdi yumruğunu sıraya. O kadar da terbiyeli, o kadar da ağırbaşlı, o kadar da efendiydi oysa.

Bunun adı konmadı
Ejder Eşlik'in hıncının
Adı konmadı

Bu toprağa iki şey yazıldı:
Alın teri ve acı

Ve bir şey yazılmadı bu toprağa:
Öfke
Çünkü daha
Onun adı konmadı

Ey öfke
Daha senin adın konmadı

VARILAN

Geçtim hüzünü ve umutsuzluğu
Ey kavga vardım kapına
Arındım, yenilendim artık
Sına beni ateşinle ve kutsa
Ey kavga vardım kapına

1970

SİLAH

Tükenir kururuz bir gün
Yalnız adımız kalır
Çocuklar, aşklar ve kavga varken
Şiirimiz bir de
O sonsuz silahımız kalır

1970

DİRENÇ YÜREĞİM

Direnç yüreğim
Kan içicilere, puştlara karşı direnç
Robdöşambr ve puro kullananlara
Yüzlerine ısraran bir gülücüük oturtmuş
İnce matematik ve aşağılama bilimcilerine
Tahvil, çek, ipotek
Ve yüreğim daha binbir bilmem neyi
Gencecik çocukların kanlarıyla imzalayıp
Birbirlerine başarı dileyenlere karşı
Direnç

Direnç yüreğim

1970

GÜL

1.

Yıllar süren o büyük yıkımdan
Kurtardım bu gülü
Ve işte sana sunuyorum
Yeni bir renk ver ona
Yap büyünü

Bir kere bak
Gözlerinin rengini alsın
İki kere bak
Sindirsin o rengi
Üç kere bak
Ve bırak
Yalnızca dinle artık
Duyacaksın değişimin sesini

2.

Gül
Her dilde bir türlü söylenir
İngilizcede: rose
Fransızcada: rose
Almancada: rose
Amerikancada: rose
Vietnamcada: ölüm gülü
Türkçede: kırmızı gül, beyaz gül
Seher gülü, tan gülü
Halkımın kanayan gülü
Ve senin dilinde gül: barış gülü

>

(Zaten senin hayatında her şeye
 Biraz bu barış sözü sinmiştir
 Sözgelimi ekmeği barış için bölersin
 Ne kadar çocuk varsa
 O kadar dilime
 Memelerini barış adına büyütürsün
 Ve bir barış havası katarsın
 Bütün öpüşlerine)

Benim dilimdeyse gül
 Hışım gibi bir kelimeyle
 Birlikte söylenir: militan gül
 Ve ardından yumuşacık özetler kendini:
 Aşktan ve umuttan aldım rengimi

3.

Her çocuğa bir ad konur
 Mustafa: acı olur onun göbek adı
 Ramazan: acı olur onun göbek adı
 Halil: acı olur onun göbek adı
 Kızlara da çiçek adları konur
 Ve genellikle
 Kuytu bir gül hecesi
 Süsler çögünün çeyizini:
 Gül, Güllü, Gültén, Gülsen, Gülden, Gülnur, Gülnaz,
 Gülcihan, Gülfidan, Gülseren, Gülderen...

Böylece kan yürüsün istenir
Çiçeklerin sevinci yürüsün de
İşisin yüzleri
Ama hayatacidır
Ve acı olur onların da göbek adları

(Evet, her dilde
Türlü söylenişi olan gül
Çocukların dilinde yerini
Issız bir kelimeye bırakmıştır: kül)

4.
Dostlarından en çok sevdiği
Şafaktır gülün
Bu yüzden renk denince örneğin
Şafak rengi der tek sevdığım
Çiçek denince şafak çiçeği
Ses denince şafağın sesi
Denizi sevgiyle uyandıran
Kelebekleri, çocukların sevgiyle uyandıran sesi
Gün denince ise şafakertesi

>

5.

Anlatıyor gül:

Yillarca önceydi. Bir gün bir yangın çıkarmıştım kendi kendime. Bir bilge, yalçın kayalıkların, karanlık ormanların bilgesi, fısıldamıştı gönlüme değişimin ilkesini: "Kendi yalısının yakmaya hazır olmalısın kendini. Önce kül olmadan nasıl yeni olabilirsin ki?" Bir sabahı. Yeni bir şafağa, eski bir gül olarak aykırı buluyordum kendimi. Aykırı bir gülüm dedim, yapraklarım da aykırı gövdeme. Böylece inandım değişime ve yaktım kendimi. Sümbüle baktım, aykıriydi hüznüyle yeni, aydınlichkeit bir güne. Yak dedim kendini. Nergise baktım, aykırı içleniyordu denize katulmanın sevincini mirıldanan küçük dereye. Dedim yak kendini. Baktım menekşe, karanlık bir kayanın dibinde, aykırı büyüyüordu güneşe. Haydi dedim, ne duruyorsun, yak kendini. Papatya, çiğdem, gelincik... derken baktım, bütün ova kıpkızıl yalıma kesti.

O gün bugündür

Her şafak vakti

Gökyüzü gerillası küçük kuş

Tanyerinden kaçırıldığı bir tutam yangını

Getirir serper üstümüze

Bütün ova

Yeniden yakarız kendimizi

6.

Güle soruyorlar:
 Bu günler böyle nereye varır?
 Dinliyor gövdesindeki uğultuyu
 Ve diyor: isyan!

Şafak nasıl kurulur, neyle?
 Birbiri ardından patlatıyor tomurcuklarını
 Ve diyor: isyan!

Diyorlar ki hayat, hayatımız
 Ne zaman alınacak geriye?
 Aralıyor yapraklarını, bir bıçak
 Gizlidен gösteriyor kendini
 Kapanıyor tekrar ve diyor:
 Her gülde bir bıçak bileniyor şimdî
 Yakındır öç günleri
 Yakındır isyan!

7.

Sana bir gül sunuyorum
 İsyannın, umudun gülini
 Al, tut onu güneşe
 Yanacak
 Ve doğuracak kendini
 Üç kere:
 Gül doğuracak kendini
 Gül doğuracak kendini
 Gül doğuracak kendini

1971

VE GİR KOLUMA

1.

Yaşıyorum. Odamda
Geçerken günler dışarda çığlık çığlığı
Yanıbaşımda kitaplar, gazeteler
Omuzların ve boynun
O her şeyi güzelleyen
Beni yaniltan afyonun

Oysa başka şeyler de var
Kitapların ve senin dışında, biliyorum
Mesela bir Vietnam, bir Filistin
Bir Türkiye mesela
Ölümle, dehşetle aynı sayfada

Sevgilim
Artık dışarıya çıkalım
Katılalım hayatı
Damarlarımızda dolaşan kanın uğultusu
Yüreğimizin, bileğimizin uğultusu
Gözlerinin, gözlerinin uğultusu
Yeni bir ses olsun
Hayatın uğultusuna

İşte soruyorum kuşlara, küçük çocuklara:

– Parola?

– Hayat

– Parola?

– Hayat

– Parola?

– Hayat

Hayat diyorum

Yazılmaz, yaşanır ancak

Bakarak çiçeklerin

Çılgın serçelerin şamatasına

Haydi onların diliyle konuşalım seninle

Gökkuşağıının

Güneşin diliyle

Unutma, ölüm ne kadar karanlıksa

Zulüm ve dehşet ne kadar karanlıksa

O kadar aydınltır güneş de

2.

Yaşıyorum. Dışarda

Yani başımda Türkiye. Ortadoğu. Dünya

Ve hızla değişen, yenilenen omuzların

Artık bu omuzlarınla

Daha güçlü sayılırım

Korkusuz karşı çıkabilirim namussuzluğa

Haydi sevgilim

Hayat bizi bekliyor

Tak göğsüne kavganın kanlı mücevherini

Ve gir koluma

HINÇLİYİZ

-Haluk Karaçicek'e-

Üzülme dostum
Büyüklerin vurduğu yerde
Demiş atalarımız biliyorsun, gül biter
Yine dostum biliyorsun, büyük onlar
Ve biz yalancı çıkarmayacağız atalarımızı
Gülle ödeyeceğiz, kanlı bir gülle
Yedigimiz her copun bedelini
Vurdıkça onlar
Gül fışkıracak yaralarımızdan
Donanacağız inadına çiçekle

Evet dostum, hınçlıyız
Uzansak bıçak elimizde
Ama biz sevgiyle
Sevginin kılıcıyla yapacağız hamlemizi

1971

HAYDİ ŞİİRİM ATEŞ HATTINA

Hinci tanıdım ben artık
 Öfkeyi tanıdım
 Şiirim tanıdı kendini

Kelimelerin güneşli ve doğurgan yüzünü
 Tanıdı şiirim
 Umudu tanıdım ben artık
 İnancı, ölümü

Sevgilim
 Bağışla beni
 Yazamam bundan böyle sevda şiiri
 Ben artık kavgayı tanıdım

Ölürken herkes bir şey uğruna
 Kan kokusu bastırırken
 Baharın taze kokusunu
 Sinerken alanlara, dağlara
 Hayatın en ince kıvrımlarına
 Yazamam, yazamam aşk şìiri, bağışla

Yaktım sıkıntının sözlüğünü
 Yeni bir kitap buldum kendime
 Ateşten, kandan, umuttan
 Öğreniyorum ölmeyi
 Ölerek yaşatmayı

Ağzımda şarabin değil artık
Menevişli bir kelimeyi haykırmanın
Doyumsuz tadı

Evet şiirim
Biz ki zorlu günler yaşadık
Acıdan ve cileden dokundu kumasımız
İyi biliriz hayatı
İşte ses veriyor, dinle
Çağıriyor savaşa
Artık bırakıp hüznü, içliliği
Çıkmak gerekiyor kelimelerin dağını

Haydi şiirim
Sen de ateş hattına

1971

ÖLÜME GÖLGESİNİ DÜŞÜREN

Her üzün kırtısı
Ey sulara gölgesini düşüren çocuk
Senin alnının şavkını azaltır
Gülüşünü biraz daha paslandırır

Gecenin donuk elmas'ı ay
Kara düşen ışıklarını toplar
Doğru senin alnına gönderir
Açı demeti halinde
Yeniden karda yansıyansa
Ay ışığı değil artık
Senin alnının tarihidir

Yüzün gider
Bir derenin yanında durur
Alnın büğulanır
Şimdi ay
Ey ölüme gölgesini düşüren çocuk
Gümüşten sesiyle dereye
Alnında gördüğü izi
Ölümün izini anlatmaktadır

1972

AMA UMUDU DEĞİL

Açı neyi siler?
Açı ancak acıyı siler
Umudu değil
Açlık neyi siler?
Açlık bir acıyı
Bir de kendini siler
Umudu değil
Ölümse dostlar
Acayı, açlığı ve her şeyi siler
Ama umudu değil

1972

ŞAFAK

Şafak
Gecenin rahmine düşen gündüz
Güneşin şavkıyan dölü
Doğ kendini
Düş bir kor gibi karanlığa, yan
Ve harla
Denizi tutuştur, yangına boğ suları
Sonra büyüt yanğını ve büyü

Çünkü seninle gelecek sabah
Ve şöyle gececeksin tarihe:
Kendini yakarak yarattı şafak gündüzü

1972

TOPRAK, ÇİLEKEŞ TOPRAK

Hatırlıyorum
 Çocuktuk
 Tasasız koştururduk üstünde
 Ayaklarımızdan geçerek sevincin
 Yayılırdı küçük bedenimize
 Yıllar geçti, şimdi
 İşliyoruz bir yandan tasayla seni
 Bir yandan da düşünüyoruz
 Nasıl kaldırabiliriz köleliğini

(Değişirken her şey hızla
 Geçerken eskiterek dünyayı zaman
 Toprak, çilekeş toprak
 Yürürlüktedir hâlâ bizim kulluğumuz
 Yürürlüktedir senin köleliğin)

Gerçi elimizde gibisin
 Elimizde gibi memelerin
 Diri, sıcak, gergin
 Büyüütüyoruz terli avuçlarımızla okşayarak
 Ama tam yanaşacakken
 Çocuklarımız emmeye
 Nasıl oluyor, anlamıyoruz
 İtiyor başlarını bir el gizlice

>

Bu her şeyde böyle
Bir çiçek koparıp da örneğin
Koklamak mı geçiyor gönlümüzden
Bakıyoruz, aynı el
Uzanmış bile bizden önce

Ama diyor ki kitaplar
Bu çok sürmeyecek böyle
Kurtulacak er geç toprak ve onun işçisi
Yani biz sevgili toprak
Ve horlanan alın terimiz
Kurtulacaksız bir gün hep birlikte

Zaten hayat da doğruluyor bunu
Her gün biraz daha yaklaşıyoruz o güne
Verdiğimiz sayısız ölülerle

1972

FİLİSTİN

1.

İki şey burada
Yan yanadır, yakar ve parıldar
Bir güneş, bir ölüm

2.

– Abdullah, su ver ölüyorum
– Hüseyin, su ver ölüyorum
– Enver, su ver ölüyorum

Güneş, çöl ve acı
Ölümün bir yaprağını daha döken ağacı

3.

Yanmışlardır
Savaşta ve güneşe
Kavurur buranın güneşi, haşındır
Öyle ki ölüyorlar değil mi
Son nefesleri çıkmadan daha
Güneş tutuşturmuştur bile ağızlarında

Ve kurşun iki kez yakar girince ete
Bir kendi ısısı, bir de güneşin yüklediği

4.

Gündüzleri ölüm
Siyah bir yakut gibidir güneş altında
Korkunç parıltılarla yansır
Bir siperden öbürüne
Geceye yapışır insanın tenine
Ve bunaltır
Terleyen karanlıkla birlikte

5.

İki şey burada
Yan yana ve haşındır
Bir güneş, bir ölüm

GERÇEK VE İMGE ÜSTÜNE KÜÇÜK BİR İÇ DİYALOG

– Veriyorum kesip biçtiğim imgeleri
Şiirimin makinesine
Altın iplikle dikiyor onları
Uyduruyor gerçeğin çarpık bedenine

– Bedeni çarpıksa eğer
Odur gerçeği yüce yapan
Üstün kılan imgeye
Hem kadını
Güzel bir giysiyle düşünmek
Benzer mi hiç çırılçıplak görmeye

1972

KAYNAK

Kimi karanlığı ve hüznü bilir
Aydınlık suları tanımaz kimi
Kimi de var sonsuz kaynağı bulur
Ve onun suyuyla besler şı'rini

1972

İÇERDE DE O

Önce şunu söyleyeyim
Seni seviyorum
Ama daha çok seviyorum bir şeyi
Senin şefkatı ve öfkeyi
Bir arada barındırabilen
Gözlerinden

İçerdeyim
Düşünmeye çalışıyorum yüzünün
Öpüşürken aldığı rengi
Fakat biçimlendiremeden daha
Bir şey giriyor araya
Serpıyor hücreme en büyülü renklerini

Ve gülüm, ölüyorum hasretiyle
Sevişirkenki yumuşak, ılık sesinin
Ama işte daha çok özlüyorum onun
Hayatın yüzünde bir tokat
Gibi patlayacak olan
Sert, çelikten sesini

1972

MİLTAN KIZIN ŞİİRİ

Serin, ürperten sözler değil
Ölümün yakıcı soluğu
Okşuyor şimdi tenimi
Ve öperken ateşini üflüyor içime
Üç şeyi vardır savaşçıların
Ölüm, ölüm, bir de ölüm
Artık üç şeyim var benim de

O eski sevdalar yok artık
Ayartan, kanıma afyon katan
Şimdi ellerim ölümün ellerinde
Sessizce anlaşıyoruz
Ve hazırız her an ikimiz de
Birbirimize ihanete

Alnıma perçem yerine
Ölümün gölgesi düşüyor çoktandır
Zaten sarı da değil artık
Zülüflerim kan içinde

1972

MEKTUP

-Denizgillerin anısına-

Daha kolay değil yaşamak
 Bu karanlık, puslu günler
 Gizlerken nice dönekliği
 Senin adın ve arkadaşlarının adı
 Hiçbir şey olmamış gibi unutulurken
 Daha kolay değil yiğidim
 Yaşamak ölmekten

İnce bir ihanet sisi
 Örtüyor şiirleri

Açı vermiyor artık
 Kanıksanıyor gece

Hayat her zamanki gibi
 Sinemalara gidiliyor ve
 Hal hatırl soruluyor görüşüldüğünde

Ama bir ilerleme var yine de
 Artık içki içilirken cumartesileri
 Faşizmden konuşuluyor varoluşculuk yerine

Ve diken
 Can yoldaşı değil şimdî
 Kendi gülüne akıtıyor zehrini

>

Yalnız yiğidim yine de
Bir şey var işte
Avutan beni, ayakta tutan
Yeni doğan çocuklara konuyor adınız
Uzak dağ köylerinde
Ve sarılıp acılara
Ata yadigârı bir bıçak
Gibi saklanıyor resimleriniz
Gösterilmek için övünçle çocuklara
Büyüdüklерinde

Daha kolay değil yiğidim
Hayat bu kadar karşıyken kendine
Aynı şey için hem ölüñür, hem susulurken
Daha kolay değil, evet
Yaşamak ölmekten

1973

BİR DAĞ DESTANI

—Sinangillerin anısına—

Çıktım dağın başına da
Adım kazdım taşına
Ölüm, benim namert belalıım
Var git hadi işine

Ölümdü. Bırakmıyordu peşlerini, iz sürüyordu.
Çoxtular. Gece, uyuyunca doğa, yola düşüyor-
lar, yürüyorlardı uyanıncaya kadar seher yeli,
şafak ve kuşlar.

Bu dağların rüzgârından hey
Hoştur aman başım benim
Ölüm, düşme peşime
Gençtir daha yaşam benim

Gündüzleriye saklanıyorlardı. Aydınlık ilk
kez düşmanlarıydı onların. Karanlıksa vefalı ve
merhametli dostları.

Gecesi dağlarının dosttur, sırrı vermez
Nice yiğit gizlemiştir
Yeter ki kuşansın karanlığın
Ele vermez kimseleri, vermemiştir

>

Ama bir sabah, düz ovaya indiklerinde...

Düz ovaya inilir mi a canım
Ölüm yıldı sanılır mı
Düşman sinmiş, yolunuz gözler
Bile bile yanılır mı

Yandılar. Sabahı. Pusuya düşürülüp vurulmuştlar. Ansızın ve arkadan. Şimdi orda, her sabah seher yeli, nasıl yiğitçe öldüklerini anlatır onların, şafağa, kuşlara ve kanlarının suladığı çiçeklere.

Birer ikişer değil, onar onar ölüruz
Vakt erişince yüzər yüzər, biner biner ölüruz
Vuruşmaktadır, kavgadır ashımız bizim
Korkmayız ölmekten, döner döner ölüruz

1973

GENÇ BİR OZANIN ARDINDAN KÜÇÜK ÖLÜM ŞİİRLERİ

-Arkadaş Z. Özger'in anısına-

1.

Alnına gül sıçramış
 Gülün rengi sızan, kan değil
 Ama soldağuna göre gülümseyişin
 Ölmüş olmalısın
 Öğrenip de çiçeklere düşkünlüğünü sakın
 Gülün kimliğine girerek
 Alnına ölüm sıçrasın

2.

Ölürken sen yirmi beş yaşında
 Sabahı
 “Çılgın bir şafakla tazelenen gökyüzü”
 Usulca deıyordu alnına
 Yani başında bir ağaç uyanıyordu
 Pencereyi açıyordu genç bir kız
 Uçuşan, hülyalı sabahlığıyla
 Bir serçe şaşkınlıkla bakıyordu
 Ordan kalkıp oraya konan arıya
 Sevinçle seyrediyordun sen bütün bunları:
 – Ölüyorum ama hayat direnmede hâlâ

3.

Yeni başlıyordun üçüne de:
 Şiir, umut ve öfke
 Ölümünle öksüz kaldı şiirin
 Ama öbürleri için üzülme
 Özenle büyütülüyör elinde dostlarının
 Umut da, öfke de

4.

Sen ölümün gülümseyişine
Kanmış olmalısın dostum
Yoksa düşünülemezken bile yan yana
Kırışık, kocamış yüzüyle onun
Senin gencecik, körpe yüzün
Aklım almıyor nasıl öldün

5.

“Göğü kucaklayıp getirdim sana
Kokla
Açılırsın”
Ve anlatırsın ölümünü, ölümündeki gizi
Nasıl gidebildiğini bırakıp da
Şiirin, kavganın ve öfkenin güzelliğini

6.

Ölüm yakışmadı sana Arkadaş'ım
Bol geldi incecik bedenine
Çıkar üstünden onu
Ve hemen bir şireye başla
Kavgada yeni bir ses
Demektir çunkü yazılacak her şiir
Hinci biler, umudu eğitir

1973

İÇERDE OLANA ŞİİR

Kardeşim, yüreğini senin
 Aşk dolu, acar yüreğini
 Hiçbir şey sarsamadı
 Ne işkence günlerinin dehşeti
 Ne kırışan alnına oyulu hüzün
 Ne delikanlı ellerini saran kadın hasreti
 Hiçbir şey
 Dirence savuşturduñ hepsini

Bekleyen bir yanın var senin, uman
 İşte o diri tutuyor yüreğini
 Bunaliyorsan örneğin ve geceyse
 Mutlaka şafağın umudu işliyordur içinde
 Uzanmış ranzana ölümü düşünüyorsan
 Bir yanınla da papatya toplayorsundur kırlarda
 Ve karanlıksa gözlerinin denizi
 Belli ki bir ışık topu deviniyor derinde

Yüreğini kardeşim
 Senin umut dolu, acar yüreğini
 Hiçbir şey sarsamadı
 Hâlâ becerebiliyorsun işte
 Bir yanıyla ağlarken yüzünün
 Öbür yanıyla gülebilmeysi

1973

AŞK

'Devrim' adlı güzele

Sonra seni gördüm
 Gizemliydin önce, bir uçurum gibi
 Ama öyle ki içimde
 Atma isteği uyandırıyorduñun boşluğununa kendimi
 Görkemliydin, yalçın kayalıklarda
 Açıñ bir çiçek gibi
 Uzaktın ama sıcaklığın
 Yakıyordu gövdemi

Sonra seni gördüm
 Umutsuzdum, acılıydım
 O günlerde her şey
 Sarsıyordu beni
 Soluk güz güneşin, gazete haberleri

'Bir genç daha öldürdü'
 'Yürüyüş dağıtıldı, kan aktı'
 O günlerde tanımadığım, tuhaf bir duygù
 Coşkuyla dolduruyor yüreğimi
 Ve sıcak yayılıyordu damarlarımı
 Sonra seni gördüm

Şimdi yine acılıyım
 Seni tanıyalı beri fakat
 Umutsuzluğum her geçen gün
 Aşkına bırakıyor yerini

1973

AŞK 2

Aynı güzele

Şimdi deseler ki bana
Şurda bıçak var, surda gül
Hangisini seçersin?

Şurda ateş, surda ırmak
Hangisini?

Şurda ölüm var bak
Şurda da hayat
Hangisini seçersin?

Gülü
İrmağı
Ve hayatı seçerim

O var ama deseler bıçağın ardında
Ateşin
Ve ölümün ardında
Hangisini seçersin?

Düşünmeden bıçağı seçerim
Ateşi ve ölümü seçerim
Kavuşturmamak için sana

1973

KOŞMA

Varın bakın şu dağların ardına
 Mevsim nedir, bahar mıdır, kış mıdır
 Sual edin gariplerin halini
 Ocaktaki acı mıdır, aş mıdır

Nerde kalır, nere konar göçerler
 Hangi beyin kulluğunu seçerler
 Kime eker, gene kime biçerler
 Yaptıkları angarya mı, iş midir

Bugün Çukurova'ysa yarın Harran
 Evleri de sırtlarındadır her an
 Üç beş kap kacak, bir yatak, bir yorgan
 Yoksa her biri yuvasız kuş mudur

İsmail'im bu iş böyle yürümez
 Demir ateş görmeyince erimez
 Yılgin yüzü elbet umut bürümez
 Bey denenler yıkılmaz bir baş mıdır

1973

YAKINDA

İlk basım: 1980, Cem Yayınevi

YAKINDA

Bir ses

Yükleyip kendini umudun rüzgârına
 Dolaşıyor bütün sokakları, dağ başlarını, koyakları
 Bunalan, bahtsız tarlaları
 Yorgun fabrikaları, bezgin evleri
 Ve bir haber bekleyen herkese
 Fısıldıyor usulca: –Yakında

Bir genç kız sessizce ağlıyor

Çamaşır yıkarken dere kenarında
 Düşen her damla yaşla ürperiyor su: –Yakında

Bir gurbetçi otel odasında

Beşinci kez okuyor mektubunu
 Yürümeye başlamış en küçük çocuğu: –Yakında

Sıkılıyor köy kahvesinde bir delikanlı

Daralmış, bungun, dağlara bakıyor: –Yakında

Öğle molasında bir ırgat

Soğan kırıyor ekmeğinin yanına: –Yakında

Makinesinin başında

Bir memleket türküsü söylüyor işçinin biri
 Dokunaklı ama diri: –Yakında

Bir ses

Yükleyip kendini umudun rüzgârına
 Dolaşıyor bütün sokakları, dağ başlarını, koyakları
 Bunalan, bahtsız tarlaları
 Yorgun fabrikaları, bezgin evleri
 Ve bir haber bekleyen herkese
 Muştuluyor fısıltıyla: –Yakında

GÖKYÜZÜ VE ŞİİR

Bir kelime gelir, sürtünür, yoklar beni
 Anlarım, bir şiirin elçisidir
 Bırakır hemen elimdeki işi, sokağa çıkarım
 Bakarım, günlerdir içimi sancitan şiir
 Orda, esinimi ışığından süzdüğüm
 Sonsuz göğün altında
 Bana incecik gülümsemektedir

1974

GÖKYÜZÜ VE ÖLÜM

1.

– Gök niye puslu olur kimi sabahlar?
 – Gece ölümünü görmüştür de düşünde
 Onun sıkıntısı kaplamıştır içini

2.

Çok korkar ölümden gök
 Ve ölümler çok dokunur ona
 Bir serçe ölse örneğin
 Dalgın ve düşünceli olur o gün
 Akşama kadar
 Ve tutamaz kendini
 Herkes yattıktan sonra
 İçin için ağlar

1974

GÖKYÜZÜ VE GERİLLALAR

Anlamadığı bir şey var göğün
 Daha önceleri yoktu, son yıllarda
 Dağlarında birtakım adamlar
 Barınmaya başladı yeryüzünün

Yorgun yüzlü, sakallı
 Ama korkunç cesur
 Ve korkunç inançlı
 Birlikte türkü söylüyor
 Birlikte dövüşüyorlar
 Ve kendi etlerindeymiş gibi
 Duyuyorlar içlerinden birinin yarasını

Çok yakınlar ona
 Öyle ki maviliği
 Saçlarına bulaşıyor
 Ve silahlarına

Ama anlamasa da seziyor gök
 Niye tehdit ediyorlar
 Bu dağ kasırgaları
 Zaman zaman eserek
 Aşağıları

1974

KÜÇÜK BİR YOL ŞİİRİ

Yol nedir, yol?
 Karlı bir kış günü, bir otobüste
 Tek arkadaş olarak yanında yalnızlığın
 Yol nedir, yol?

Yol umuttur çocuğum
 Kars'a da gitsen, Kars'ın
 Haritada adı görünmeyen Hoçuvan'ına
 Kanasa da için bugünkü gibi
 Dostlarından, kavga arkadaşlarından ayrılışına
 Yol umuttur

Yol umuttur
 Çünkü nereye giderse gitsin insan
 Yeni kavgaların içinde
 Yeni dostlar bulunur

1974

İŞKENCECİYE BİR SORU

Çocuğun var mı ey cellat?
 Öpebiliyor musun onu herkes gibi sen de
 Yüzün gölgelenmeden, lekesiz bir sevinçle
 Akşamları 'ış'ten eve döndüğünde?

1974

SANATORYUMDAN MEKTUP

Yaralıyorum yavrum
 Şimdi şu ikindi vaktinde
 Hayat bütün güzelliğiyle
 Yaşamaya çağırırken insanı
 Ve bende hüzne benzer bir şey yokken
 Dokunsalar ağlayabilirim

Mektubunu az önce aldım
 İyi değilim

Şu son günlerde
 Küçük bir çocuk gibi
 Her şey incitir oldu beni
 Hiç yoktan arkadaşları kırıyorum
 Sen ne dersin bilmem ama
 Ben, uzun süredir bu dört duvar arasında
 Kapalı kalmaktan diyorum

Geceleri dalıp karanlığın tüneline
 Saatlerce düşünüyorum gözlerim açık
 Dinmiyor, sabaha taşıyor kederim
 Yani yavrum, nasıl diyeyim
 Günlerim gecelerden daha karanlık

Kötü şeyler düşünüyorum
 Bir kurt yani
 Önce doğuyor kıvrımlarından, duyuyorum
 Sonra da kemiriyor beynim

Ve bir şey var ki sevgilim
Kendime bile açıklamaktan korkuyorum:
Umutsuzum
Biliyorsun, en büyük düşmanı bu hayatın
Umut da olmayınca
Yaşamak yük gibi geliyor insana
Böyle anlarda hemen seni düşünüyorum
Canım benim, iyi ki sen varsın
Ve ben iyi ki seni seviyorum

Beni oyalayan tek şey ne biliyor musun burda
Gönderdiğin kartpostala bakmak arada bir
Başucumda duruyor, öyle sıcak ki ağlayışı
İçim eziliyor bakarken
Sanki benim yüreğime akiyor
Onun yanağından süzülen gözyası
Sen ne kadar, ben çocuğu
Ağlatmadan sevemem, desen de
Bizim çocuğumuz hiç ağlamayacak herhalde
Babası pek yufka yürekli olacak baksana
Dayanamıyor çocukların
Resimde bile ağlamalarına

"Sevgilim
 En kötü günlerimde
 Gelecek güzel günlerimizin düşüncesi
 Kurtarıcım oluyor
 Anladın değil mi ardından gelecek cümleyi:
 Sinirlerim gittikçe bozuluyor
 Yoksa diyorum buraya kadar mı dayanma gücüm
 Çabuk çıkışım, çabuk çıkış n'olur
 Bekletme daha fazla, çok kötüyüm"
 Demişsin mektubunda
 Senin en çok neyini seviyorum biliyor musun
 Hastanedeki birine bunları yazacak kadar
 Hesapsız, çırılcıplak içtenliğini
 Benim ne diyeceğimi biliyorsun bu konuda
 Bu mektubun kötümser, puslu havası içinde
 Biraz komik kaçacak belki ama
 Dayanmayı öğrenmelisin

Yavrucuğum
 Açıldım biraz yazınca
 Üzülme, şimdi daha iyiyim
 Bir de çiçek koymuşsun mektubuna
 Şaşırdım görünce, teşekkür ederim
 Benim bir şeyim yok yollayacak
 Hasretimi gönderebilirim ancak

Haydi, ayrılıyorum
 Seni çok özledim
 Ama sevgilim
 – Sakın bu sözüme alınma ve beni anla –
 Hayatı senden de çok özledim
 Gözlerinden operim

LORCA İÇİN

Lorca öldü
Şimdi orda, Granada'da
Yatıyor usulca
Usulca anlatıyor gövdesi
Şiiri ve ölümü toprağa

Lorca öldü
Değdi usulca bir kurşun
Ve dağıldı alnı
Sonra dokuz kurşun daha

Lorca öldü
Düşünürken usulca çarışan İspanya'yı:
Bir elinde şiir
Bir elinde gül ve gitara

Lorca öldü
Ve bıçağa dönüştü usulca
Düserken toprağa

Lorca ölmeli
İşildiyor işte elimizde
Usulca değil ama

1976

KANLI ŞİİRLERE HAZIRLA BENİ

Ağzını kırmızı, ıslak
 Bir sevda sözüne hazırla
 Alnını baktığım zaman
 İçimi yıkayacak bir aydınlığa
 Gözlerini gözlerime
 Göğüslerini ellerimin ateşine hazırla
 Sevgilim
 Güzel oluyor böyle
 Rüzgârlı, beyaz şiirler yazmak
 Ama sen beni
 Göğünde fırtınalar patlayan
 Tehlikeli şıirlere hazırla

Kanlı şıirlere hazırla beni
 Genç yaşta vurulup ölenlerin şıirlерine
 Onların hınc üreten
 Öfke üreten şıirlere hazırla
 Mırıldanan değil, haykiran
 Savaşın ortasında mola verip
 Su içen değil
 Susuz çarpışan şıirlere
 Terli şıirlere
 Yorgun şıirlere
 Tornada çalışan, caddeleri süpüren
 Uyuyan çocuğunu öpüp
 Gece vardiyasına giden şıirlere
 Ellerini üstüyle silen şıirlere
 Gecekonduda oturan
 Orhan Gencebay dinleyip
 Kuran okuyan şıirlere
 Pazarları tiyatroya, gazinoya gidemeyen
 Duvarları Yılmaz Güney'li, Fenerbahçe'li
 Mareşal Fevzi Çakmak'lı kahvelerde
 Pişti oynayan şıirlere

Dağlarda donan şiirlere hazırla beni
Şehre inerken donan şiirlere
Tarlada, güneş altında kavrulan
Yanan şiirlere
Gün görmemiş, çileli şiirlere hazırla
Ağlayan kadınların şiirlerine
Ağlayan çocukların şiirlerine
Ağlayan genç kızların şiirlerine

Sevgilim beni
Bütün bunların
Bütün, bütün, bütün bunların üstüne
Bu gözyası ve zulümle yoğrulan hayatın üstüne
Milyonlarca elin tuttuğu, büyük, uğultulu
Bir balyoz gibi inecek
Şiirlere hazırla

Kanlı şiirlere hazırla beni

1976

GURBETTEKİ YARALI ÖĞRENCİNİN TÜRKÜSÜ

-Ataol Behramoğlu'na-

İçimde, nasıl diyeyim
Hem öfke, hem gariplik var
Annem benim, güzel annem
Yaramı n'olur gel sen sar

Uzakta ve yaralıyorum
İncecik akıyor kanım
Annem benim, canım annem
Yaramı n'olur gel sen sar

İki omzumun arası
Yanıyor, yansın yanası
Annem benim, usul annem
Yaramı n'olur gel sen sar

Düşman da kancık, kurşun da
Arkadaşlar başucumda
Annem benim, şirin annem
Yaramı n'olur gel sen sar

Henüz on dokuzumdayken
Annem benim, güzel annem
Henüz on dokuzumdayken
Annem benim, canım annem

1976

GECEKONDUSU YIKILAN KADININ TÜRKÜSÜ

Beş gün su taşındık dereden
 Musa, Mahmut ve ben
 Ter değil, kan aktı yol boyu
 İnce ince gül tenimden

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Dere uzak, yol taşlı
 Mintanım ıslak, yaşmağım yaşı
 Tepemde güneş diye bir ejderha
 Ki yedi değil, yüz bin başlı

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Nerde yatar yavrularım gece oldu mu

Biz nerdeysek o orda
 Musa on, Mahmut yedi yaşında
 Su taşındık tam beş gün
 Kıpırmızı bir göğün altında

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Çimentoyu, tahtayı, briketi
 Babaları taşıdı, babaları çattı
 Yiğit Osman'ım benim, aslan Osman'ım
 Uyumadan vardiyaya çok gitti

Yıkma zalım, yıkma kondumu
 Nerde yatarız erkeğimle gece oldu mu

Komşular da yardım ettilerdi
 Gül'ün kocası, Zehra'nınki, Esma'nınki
 Hepsi iyi komşu olacaklardı ama
 Hey gidi kahpe dünya hey gidi

Yıkma zalim, yıkma kondumu
 Yarın hesap sorulur devran döndü mü

Perdelik alacaktım İstanbul'a inip haftaya
 Ucuzca bir şey, pek iyi olmasa da
 Zehra'ninkiler gibi iri iri
 Çiçekleri olsun istiyordum mutlaka

Yıkma zalim, yıkma kondumu
 Nerde yatarız çoluk çocuk gece oldu mu

Çatısını da kurduk muydu
 Artık ne çimentoydu, ne briketti, ne suydu
 Ama feryadımızı duymayanlar
 Bir evimiz olduğunu hemen duydu

Yıkma zalim, yıkma kondumu
 Yarın hesap sorulur devran döndü mü

1977

İNANÇLA, UMUTLA ÖRÜLÜ O ŞEY

Umurumda değil derdin bir zamanlar
Acı da, aşk da, çocuklar da
Yıllar sonra şimdi diyorsun ki
Acı değil ama
Çocuklarla aşk umurumda

Çocuklarla aşk
Çünkü bir insanı hayatı bağlar
Öyleyse umurunda her şey
Yani karının baş ağrısı
Ve afişlemeye giderken sen
Üstelik elinde elması da varken
Kızının arkandan ağlaması

Eskiden derdin ki
Ansızın ölüversem bir kazada
Umurunda değildi ölüm de, hayat da
Gerçi ölüm şimdi de değil ama
Yaşamak korkunç umurunda

Örneğin kahvaltı dahi
Etmezdin eskiden sabahları
Ama şimdi içtiğin çayın demi
Bile ilgilendiriyor seni

Bir kız var evinizin karşısında
Yaşı geçkin biraz, evde kalmış
Her gün, ama her gün pencere kenarında
Oje sürer saatlerce tırnaklarına
O kızın o pencereden sızıp
Sokağa taşan hüznü umurunda

Yeni bir bildiri dağıtılacak değil mi
Kolay, bildiğin bir iş
Ama hayatının
En önemli işini yapıyorsun sanki
Ellerinde, onca deneyden sonra hâlâ
İlk bildiriyi uzatırkenki acemilik ve sevinç
Bu umurunda

Umurunda her şey
Ama sana hayatı yeniden sevdiren
Hayatın küçük, sıradan sevinçlerini
Acılarını sevdiren
İnançla, umutla örülü o şey
İşte en çok
O umurunda

1977

YOLCULUK

Küçük çocuk, küçük çocuk
Nereye yolculuk
Elinde çiçek
Omzunda kuş
Önünde pembe bir yokuş?

Büyük çocuk, büyük çocuk
Yokuşu aştin mı?
Çiçek kelepçe olmuş eline
Ölüm var omzunda kuş yerine
Şaştin mı?

1977

ÇOCUKLAR, EVLER

–Behçet Necatigil'e–

Dışardan yılgin yeni geldiniz
 Yorgun, yaralı, omzunuzda yük ağır
 Üstelik geçtiğiniz yol taşılı
 Dik bayır

Köşenizde karanlık düşünürken
 Çocuğunuz uyandı
 Sizi gördü, gülmüşsedî
 Evinizde birden bir ışık yandı

Çocuklar karanlık
 Bir evi aydınlatır
 Annelerin babalarınsa yanan
 O ışıkla yaraları sarılır

Evler korur insanı
 Dışarıya karşı
 Ama çocuk yoksa zordur
 Sürtürmek biraz savaşı

1977

ÖLÜ, ÇAM, BALTA

Ölü: Vurulmuş, yatıyor
 Kanı kendine toprak bir yer
 Ariyor sanki
 Asfalttan aşağı doğru

a
 k1
 yor

Balta: Ölüden kilometrelerce ötede
 Bir orman köyünde
 Serin, hissiz
 Bir çamın gövdesine

i
 ni
 yor

Çam: Dev

ri
 li
 yor

Bir şey var
Bu üçünün arasında
Hayata kan veren bir bağ
Ölü de çok çam
Devirmiştir bu baltayla
Şimdi kardeşinin elinde
Harçlık gönderecekler çamı satıp
Şehirde okuyan ağabeyine

Artık çam
Ölüye harçlık değil
Tabut olur

Balta ne olur?
Balta ne olur?

Balta ağzı kan köpük
Ormandan
Şehre doğrular

1977

BEN KALENDER BİR ŞAİRİM

Ben
 Kalender bir şairim
 Ama şiirim
 Kanlı arazidedir

Pembe, mayhoş imgeler
 Harcım değildir benim, beceremem
 Rastlanmaz dizelerimde
 Okurken dağılan kelimeleme
 Şiirim çıplak ve beyazdır benim
 Ve çelikten ve tunçstandır kelimelerim

Ben kalender bir şairim
 Denize ve yıldızlara
 Kafiye düşürmeye bilmez şiirim
 Ama bilir kavga etmeyi
 Denizin dalgalarıyla boğuşup
 Füzeyle yıldızlara gitmeyi

Yenilirse kedere arada bir
 Meyhane meyhane dolaşmaz geceleri
 Oturur, rakısını evinde içer
 Ve sarhoş ağızla faşizme karşı
 Savaşmanın gereğini tartışmaz masalarda
 Beklemez, savaşa girer

Yüksek şiirler
Uyurken sıra köşklerinde
Afişlemeye çıkar o gece yarısından sonra
Fabrika önlerinde bildiri dağıtır
Yürüyüse katılır, coplanır
İşkenceden geçer, kan bulaşır dizelerine
Gözaltında kalır, tutuklanır
Bir an geri durmaz ama kavgadan
Ne yapar yapar
Duvarları aşar
Ve saflardaki yerini alır

Ben
Kalender bir şairim
Ama antetli kâğıtlarda değil
Kanlı arazidedir şiirim

1977

YAŞASIN NÖTRON

Bomba dediğin kibar olmalı
 Yakıp yıkamalı öyle her yanı
 Hâlâ kurtulamamışsa eğer barbarlıktan
 Nötron'a bakıp utanmalı

Evet, bütün barbar bombaların
 Pabucu dama atıldı
 Uygar bir bomba bulundu çünkü:
 Nötron
 Öyle kibar bir bomba ki bu
 Yok etmiyor hiçbir şeyi
 İnsanlar hariç

Saygısı var yani apartmanlara
 Taşa, demire, oduna
 Bir de uzaydan gelecek konuklara
 Öyle ya Eyfel yıkıldı diyelim
 Nerden bakacaklar Paris'e
 Uzaydan gelenler sonra

Üstelik çok da hesaplı
 Örneğin köle ölecek ama
 Zinciri kalacak
 Amaç aynı zinciri
 Yeni köleye takmak
 Savruklu olmaz mı her yeni köleye
 Yeni bir zincir yapmak

Bir kapitalist kadar pindi ama
Çocukların oyuncaklarını
Yakamayacak kadar da naif öte yandan
Heykelleri korumayı bilecek kadar düşünceli
Ve tabloları yok edemeyecek kadar da duyarlı
Yalnız ufak bir kusuru
Var bu bombanın
Oyuncağını bırakıyor, çocuğu götürüyor
O kadar olacak artık, hoş görün
Neye yarar yoksa
Bunca teknik gelişme
Bir çocuğu bile
Öldüremedikten sonra

Ey saygıdeğer burjuva bilginleri
Ve onların insancıl efendileri, sağ olun
Sayenizde yıkıntılar arasında değil
Tertemiz kentlerde ölebileceğiz artık
Hem biz öleceğiz ama
Tıraş takımlarımız yaşayacak
Sürahimiz bile kırılmayacak
Kahrolsun incelikten anlamayan
Atom ve benzerleri
Yaşasın nötron

1977

TANRI VE PATRON

İki büyüğüm var ki benim
 Saygım sonsuz ikisine de
 Yarışırlar aralarında beni düşünmede:
 Tanrı ve patron

Biri öğüt verir:
 – Çok yeme, azla yetinmeyi bil
 Öbürü günaha girmeyeyim diye çok yiyp de
 Ücretimi, az da değil
 Çok az verir

Biri buyurur:
 – Bana kulluk et!
 Öbürü durur mu
 Siralar kulluk etmenin erdemlerini
 Ve ekler, daha erdemli kılmak için beni:
 – Bana da!

Biri der:
 – Dünya nimetlerine kanma, zenginlik geçicidir
 Öbürü, sağ olsun
 Korumak için beni zenginlikten
 Yoksulluğu bana bağışlamış
 Kendisi zengin olmuştur lütfen

İki büyüğüm var ki benim
 Yarışırlar aralarında beni düşünmede
 Saygım sonsuz ikisine de:
 Tanrı ve patron

ÖLDÜREMEZ SENİ KALLEŞ BİR KURŞUN

—İbrahim Osmanoğlu'na—

Vuracağı düşmana göre değişir
 Kullandığı kılıç ölümün
 Bir haine paslı kılıçını çeker
 Bir sahtekâra eğri kılıçını
 Bir korkağa kılıç bile çekmez
 Yalnızca görünmesi yeter

Bir yiğide ise ölüm
 Korkusuz, vuruşkan
 Esirgememiş kendini kavgadan
 Bir savaşçıya ise
 Soylu ölümlerde kullandığı
 Çifte kan verilmiş, kıpkırmızı yanan
 Kılıçını çeker

Ve mutlaka kavganın ortasında
 Ve mutlaka savaşırken
 Ve mutlaka ayakta bekler

Onun için dostum
 Öldüremez seni
 Oturup dururken ensenden girecek
 Kalleş bir kurşun
 Ölüm razı gelmez buna
 İçin rahat olsun
 Bütün ölümler yasak sana
 Dövüşürken dimdik ayakta
 Alnından vurulmaktan başka

ÇOCUKLUĞUN

Unutulmaz çocukluk
 Unutulmaz yaz akşamları, yıkılmış
 Avlularda oturmanın tadı
 İşte taşlardan kalkan serinlik
 Yılların ötesinden gelip
 Bir anda şiirini de sardı

Ama unutulmaz acı da
 Unutulmaz yıllarca unutmaya çalıştığın Değirmisaz
 O Değirmisaz ki
 Karpuz kabuklarını kemirirdin yerde bulduğun
 Ve yedi yaşındayken daha
 Evden kaçmayı kurardin
 Ağlarken gizli gizli tepenin yamacında

Onun için herkesten çok anlıyorsun şimdi
 Evden kaçan çocukları
 Ve karın şaşarken oburluğuna, sen
 Çok iyi biliyorsun
 Ne kadar karpuz yersen ye, neden
 Bir türlü doymadığını

Değirmisaz da unutulmaz, Akhisar da
 Akhisar'da çiklet satardin parkta
 Bir yer vardi, boyacı Adil Abi hariç
 Kimseyi almazlardı, girişte hemen sağda
 Asık suratlı adamlar
 Ağzı kalabalık kadınlar
 Ve papyonlu, şimarık çocukların
 Otururdu orda yalnız
 Nasıl unutursun, unutulmaz
 Onların, o çocukların papyonları
 Kalbine batardı

Bak buruldu birden şiirin
 Hatırladın da
 Buruldu şiirinle birlikte
 Yılların ötesinden gelen serinlik
 Zaten sen çocukluğunda da
 Ne kadar serinlik yaşamıştin
 Unutulur mu, kim unutabilir
 Devamlı ateşler içinde yanmıştin

1978

ÇOCUKLUĞUN 2

Anlatamaz acını senin
 En içten sözler bile
 Ağlamaktan daha sıcak değildir
 Çünkü hiçbir kelime

Yedi yaşındaydın o günler henüz
 Her şey örseliyordu seni
 İncitiyordu rüzgâr bile
 Bir çiçek sapı gibi ince bedenini

Ve ağlıyordun
 Gündüzleri çekiliп o tepenin eteğine
 Ve ağlıyordun
 Yatağında geceleri sarılıp kendi kendine

Kimsesizdin, mahzundun, yaralıydın
 Sevinç ve mutluluk senin için kayıp rüyalardı
 Ağlamak, ağlamak, ağlamak
 Çocukluğunda senin yalnız bu vardi

Anlatamaz o günleri
 Anlatamaz hiçbir şiir
 O gözyaşlarının ateşine çünkü
 Dayanamaz kelimeler, erir

1978

ÇOCUKLUĞUN 3

Yıllar sonra
Kaleminden sıcak süzülen
Bir damla yaştır bu şiir
Otuz yaşındasın ve hâlâ
Unutamadın o cehennemi
Tarih 13 Eylül 78, saat sıfır bir

HAYATI KARŞILAYAN ŞİİRLER

1981 Yazko Şiir Büyütük Ödüllü
İlk basım: 1981, Yazko Yayınları

ÖMRÜM, BANA BAĞIŞLA BU ŞİİRİ

Büyük bir şiir yazmak istiyorum
 Patlayan bir fırtınanın ardından
 Kayalardan fişkiran hayat
 Gibi büyülü ve vahşi
 Ömrüm, bana bağışla bu şìiri

Kumsalı döven denizlerden
 Nasıl beyaz ve ince
 Köpükler doğarsa, öyle
 Beyaz ve vahşi
 Vahşi ve ince
 Ömrüm, bana bağışla bu şìiri

Bileğimden hisimla doğan
 Kelimelerin güneşî
 Aydınlatmalı birden yanın hızında
 Hayatın gölgeli, kuytu yerlerini
 Ömrüm, bana bağışla bu şìiri

Ağlayan bir bebeğin sesi
 Buluşmalı vurulan bir gencin haykırışıyla
 Ve bir damla kan sıçramalı
 Bu buluşmada bebeğin alnına
 Sıçramalı ki...
 Ömrüm, bana bağışla bu şìiri

Akan bir ırmak sessizce
Girince o şaire
Akan bir ırmak olmalı gene
Ama bir farkla
Kabarıp coşarak ve
Sürükleyerek birlikte kayaları bile
Ömrüm, bana bağışla bu şìiri

Bir kelebek
Küçük bir kelebek
Kanatları koparılmış, ölüm renginde
Uçabilir mi eski inceliğiyle
Uçabilmeli o şirde
Kırlarda değil, ateşin üstünde hem de
Ömrüm, bana bağışla bu şìiri

Büyük bir şiir yazmak istiyorum
Ağlayan bebek, vurulan genç kadar sahici
Kelebek ve ölüm kadar güzel ve korkunç
Hayat kadar, hayat kadar
Büyüülü, ince ve vahşi
Ömrüm, bağışla bana bu şìiri

1979

ÖLÜM HAYATI KUŞATALI BERİ

Kül yağıyor gökten
Kül renginde güneş
İki şey örtüyor kırları
Kül ve leş

Neye uzatsam elimi dağılıyor
Bütün eşyalarda ölümün tozu
Aynı anda yakıyor genizleri
Öfkenin ve gözyaşının tuzu

Kimi kanla besleniyor kelimelerin
Kimi kelimeler paslı
Ne kadar kafiyesi varsa hayatın
Hepsi de ölümle cinashi

Ve ölüm hayatı kuşatalı beri
İki şey yan yana gelişiyor evlerde
Babalar bıçak biliyor
Analar yashı

1980

KARDEŞLERİM, GERİLLALAR

Kardeşlerim var
 Dünyanın dört bir yanında
 Elini omzumda
 Yorgunluğunu dizlerimde duyduğum
 Çarpışmasam da dağlarda birlikte
 Matarasına su doldurduğum

Onlar orda çekiyorsa tetiği
 Ben burdan nişan alıyorum
 Yarası var omzumda
 Bazukaları, havanları, mitralyzleri
 Biraz da ben taşıyorum

Bilmiyorum nasıl giyinirler
 Ne renktir üniformaları
 Ama biliyorum mutlaka
 Potinli ya da çizmelidirler
 Mola verdiklerinde çünkü
 Usulca ben çıkarıyorum

Yüreğim yanı başında yüreklerinin
 Ta burdan duyuyorum
 Düşmana duydukları kini
 Ve sevgililerine, karlarına
 Kurtarılmış bir hayata özlemlerini

Kardeşlerim var
 Dört bir yanında dünyanın
 Nikaragua'da, Filistin'de, Rodezya'da
 Onlarla birlikte kazanıyorum zaferi
 Ve onlarla birlikte ölüyorum

ÖLENLER İÇİN GÜZELLEME

Ölüm

Sedef kakma gibi
 Kakarken kurşunlarla kendini
 Körpecik bedenlere
 Ölümsüz bir güzellik yayılıyor sanki
 Usulca ölenlere

1979

KÜÇÜK BURJUVA MACERACISI

Omzuna bir çalımla attığın
 Hülyali atkından kopan fırtınayla
 Hayatın hata
 Affetmez amansız kasırgası arasında
 Savrulan umutsuz çocuk
 Öğrenemedin bir türlü yanlışını
 Hüsranla bitiyor
 Çıktığın her yolculuk bu yüzden

1979

BU ŞİİRİ EN İYİ ALİ RIZA ANLAR

-Ali Rıza Ertan'ın anısına-

Sevgili Ali Rıza

Bir merhabamız bile yok seninle
Belki ilerde selamlasınız sessizce
Karşılaşırsak bir antolojide

Usul, sessiz bir insanmışsun
Hakkında okuduklarımıza göre
Doğrusu şaşırdım biraz
Sessizliği oyuyordun oysa şiirinle

Hiç yakınım ölmeli benim
Nedir ölüm acısı bilmiyorum
Biraz arkadaşlarla tanıdım ölümü
Biraz dedemle
Şimdi de işte seninle

Niye yazıyorum sanki bunları
Çünkü çok kötüyüm
Kötü olunca dostum, biliyorsun
Mutlaka şiir yazılmalı

Sevgili Ertan, öldün diye
Büyük sözler etmedim ardından
Çünkü ölümün öyle trajik ki
Acım küçük sözlerle
Daha iyi anlaşılır belki

1979

BİR EYLÜL GÜNÜYDÜ

Beyaz bir şiir
Yazmak istiyorum sana
Sevgilim orda misin
O bankta misin hâlâ

Hâlâ ıslak mı alının
Öpmüştüm hanı, hatırla
Ve sen yumuşacık gülümsemiştin
Sokulup bir kedi gibi
Koltuğumun altına

Sonra da durup dururken ağlamıştin
Bir eylül günüydü
Ne olur bir kez daha gülümse
Ne olur bir kez daha ağla

Dönülmez geri, biliyorum
Hele bunca yıldan sonra
Ama seni hâlâ seviyorum
Bu şiirim için
Bağışla beni sevgilim ve anla

1979

YEŞİL YAĞMUR

Gözlerine baktınız mı hiç uzun uzun
Yeşil gözlü bir kızın
Çayır çimen ferahlığı doluyor给您
Ve ipince ıslanıyorsunuz
“Yeşil bir yağmur”
Yağıyor çisil çisil üstünüze

1979

KÜÇÜK BİR SEVDA ŞİİRİ

Uçarken bir kuş
Nasıl bölerse ikiye geceyi
İşte öyle bir sevinç yalımı
Geçiyor içimden
Yüzüne bakarken

Sanki gözlerinden havalandan
Bir kuş hüznümü dağıtıyor
Ve beni karanlığımdan çıkarıp
Sonsuz bir ışığın
Ortasına atıyor

1979

25.4.79

Öyle kederliyim ki bugün
Her şeyi unutup
Ağlamak istiyorum sevgilim
Bir çocuk gibi
İçimi çekte çekte
Gömüp başımı göğsüne

BİR GÜNEŞ, BİR KAR

Şu dünyada, kendi halinde
İnce bir çiçek olarak
Yaşamaktı tek isteğim
Ama bırakmadı hayat
Bir güneş, bir kar
Uçtu bütün rengim

1979

DEFTER

Karalanmış bir hayat benimki
Kalmamış yazabileceğim
En küçük bir beyazlık
Defterimde kendimce

Kapkara hangi sayfasını açsam
Hiç güneş izi yok
Hep gece
Hep gece

Ve ben
Bir çiçek gibi
Yatıyorum bu karanlığın içinde
Kurutulmuş, ince

1979

KÜÇÜK BİR ÖLÜM ŞİİRİ

Ölümden nasıl söz etmezsin
Nasıl gelmez aklına
Sessizce gideceğin bir gün
Hiçbir şey bırakmadan ardında
Yalnızca
Evlere sığmayan bir hüzün

1980

BURUK ŞAKA

Buruk bir şaka var ölümde
 Düşün
 El üstünde taşındığın ilk gün
 Ama sen değilsin o da
 Senin ölüne

1979

BİR KÖTÜMSERİN ÖLÜM ÖZLEMİ

Ölüm gelse
 Ve esrarlı, suh bir kadın gibi
 Eğilip üstüme
 Ateşten ağızıyla yavaşça öpse
 Demişimdir kaç kez kendi kendime
 Ne yaparım?
 Herhalde bir çığlık atar
 Bu öpüşün yakan tadiyla
 Ve usulca kaçarım

Ama şimdi
 Bekler oldum ölümü
 Avurtları çökmüş, yaşlı
 Ve soğuk bakışlı
 Bir kadın olarak da görünse
 Atarım kendimi özlemle koynuna
 Bekliyorum kaç zamandır
 Çıkıverse bir gün ansızın yoluma

1979

KONSOMATRİS

1.

Maraş'ta, Gül Pavyon'da
Bir konsomatis vardi, Yıldız
Duble on liraydı o zamanlar
İnce, kara kuru bir kız

O yıllar serseriyydim biraz
İçki, pavyon, kadın
Derdim, başka anlamı
Var mı acaba hayatın

Sanırdım ki hayat yalnız
İçki içmekti beraberce
Ve saydam sözler etmek
Yıldız'ı locaya çağırıp her gece

Ama duyardım, konuşurken aramızda
Karanlık bir ırmak akardı
Sanki yan yana değildik de
Arada buğulu bir cam vardi

Hiç anlamaya çalışmadım durumunu
İnce, kara kız, bağışla beni
Hep hüzün yüklü olurdu
Hatırlıyorum da gülümsemeni

2.

Nerden çıktı şimdi bu şiir
 Her şey o kadar uzakta ki
 Götürmen beni o günlere
 Bir haber, renkli bir gazetedeki

Öldürmiş kendini konsomatisin biri
 Ve ölürcen bir not bırakmış
 Yalnız garip bir şey
 Kâğıdın ucunu hafifçe yakmış

Sen de yakmışın bir keresinde
 Ve hiç konuşmadan, dalgın
 Yanışını seyretmişin rüyada gibi
 Elindeki kâğıdın

Kâğıt değil o gün, sen yanıyor dun
 Kendi hayatındı avcundaki kül
 Neyin vardı bu dünyada
 Yaralı, kırık, siyah bir gönül

Şimdi ne yapıyorsun acaba, nerdesin
 Belki hâlâ yanıyorsun
 Kim bilir, belki de renkli gazeteler için
 Sen de bir intihara hazırlanıyorsun

1980

BACH'IN Mİ MAJÖR KEMAN KONÇERTOSU

Gölde yüzen kuğular vardır hani
Derin bir şiir duygusu
Uyandırırırsın sonda
Ne zaman dinlesem, binlerce kuğu
Yüzdürür içimin durgun gölünde
Ve yıkar ruhumu ışıklı bir su
Gibi Bach'ın
Mi majör keman konçertosu

1979

KAR VE SESSİZLİK ÜSTÜNE

Üç şeyle birlikte yağar kar
Bir, sessizlik
İki, herkes soğuk
Dememi bekleyecek şimdi
Hayır, sessizlik
Üç, evet sessizlik

Karla birlikte gökten
Kediler, ağaçlar bile duyar
Beyaz bir sessizlik yağar

1979

İSTANBUL'DA AKŞAM

Kızıl bir ipeğin ortasında
 Sapsarı yanın bir altın
 Alımında gökte güneş
 Saltanatı sona eren hükümdar hisşimiyla
 Gökyüzünü ateşe vererek batıyor
 Sessizce çekilmek varken otağına
 Günü gürültüyle kapatıyor

İstanbul'da eşsiz bir akşam oluyor yine
 Ve kıvılcımlar sıçriyor
 Bu muhteşem yangından
 Lacivert bir rüyaya
 Dalmaya hazırlanan denizin üstüne

Uzaklardaysa minareler
 Kubbelər, kuleler, kopan kiyametten
 Habersiz, renklerle beraber
 Usulca eriyor
 Ve ufka kurşuni bir keder
 Duygusu veriyor

İstanbul'da akşamları
 Güzelliği karşısında ölümün
 Hayat, hayran
 Ürperiyor

1978

ANTALYA İZLENİMLERİ

1.

Her şey yemyeşil Antalya'da
Öyle ki
Kiremitlerde bile bir yeşil özentisi

Ve mavi değil buranın denizi
Öteki denizler gibi
Masmavi

2.

Doğuada, Adana'nın oralarda
Binbir kurt kuş ve eşkıya
Barındıran Toroslar
Antalya'da
Oturmuş denizin karşısına
Lir çalışıyor

Burada
Dağ silsilesi değil zaten
Şiir silsilesi gibi duruyor Toroslar

3.

Güneş geceden parlamaya başlıyor
Antalya'da
Ve sabahları
Doğmuyor, kıpkırmızı patlıyor

Toroslar'dan kopup da sanki
Düşüyor ovaya yanarak
Bir ateş topu gibi

4.

Antalya'da insanlar
 Biraz Toroslar, biraz deniz
 Yani hem yalçın, hem mavi
 Yani sık sık küfrediyorlar
 Bir güneyli olarak
 Ama küfrederken bile
 Maviye çalışıyor sesleri

5.

Kaleiçi mahalleden çok
 Bir tabloya benzıyor
 Bütün renklerin
 Gizliden bir beyazlık
 Tasladığı bu tabloda
 Fonda müthiş bir renk hâkim:
 Sessizlik

6.

Kenar mahallelerinde Antalya'nın
 Gezerken bir akşamüstü
 Sakalları uzamış, kaygılı adamlar
 Kapının önüne oturmuş, sessizce
 Örgü ören kadınlar
 Küfürleşen, yalnızak çocuklar
 Ve birbirine yaslanmış
 Tevekkülle akşamı karşılayan
 Evler gördüm
 Çocukluğunun geçtiği yerler
 Geldi gözümün önüne
 Ben bu insanları, bu evleri
 Yillardır tanıyorum
 Vurup kapısını girsem herhangi birine
 Kendimi oturuyor bulurdum mutlaka
 Bir yer minderinde

7.

Yalnız güneş ve deniz
Yok Antalya'da
Bir şey daha var ki
Beyaz bir martı kimliğinde
Dolaştıktan sonra
Kentin üstünde bir süre
Sokağa inmiş, insanlara karışmış
Ve sonunda
Palmiyelere yuva yapmış:
Barış

8.

Metin Demirtaş'ı daha iyi anlıyorum şimdi
Antalya'da insan
Olsa olsa şair olur
Ama turuncu, usul bir şair
Kavganın çelik halatıyla örse de şiirini
Sessiz ve sakin örer
İsyancı türkülerini bile
Sevda türküleri gibi söyler

1978

NECATİGİL İÇİN, SAYGIYLA

Bir kayanın
Uçuruma yuvarlanırken
Çıkardığı gürültüye
Benzer herhalde
İnsanın hasta yatağında
Ölümü gördüğü an
Attığı çığlık

Ama hocanınki
İnce bir çiçeğin
Sapı kırılırken çıkardığı
Ses kadar mutlaka
Hafifti
Tıpkı şiri gibi
Usul bir ah:
Ölüyorum, eyvah!

1979

SEVİNÇ

Sarılp birbirinize çocuğunuzla
Uyudunuz mu hiç?
Akan uyku değil sanki aranızda
Uyku hafifliğinde bir sevinç

1979

“ŞİMDİKİ ÇOCUKLAR HARİKA” DEĞİL

Şimdiki çocuklar harika değil
Harika olan hayat
Yetiştiriyor onları kitapsız, deftersiz
Oyun çağında daha, okulunda

Slogan atıyorlar örneğin
Misafir geldiğinde eve
Sandalyeye çıkip
Şiir okumak yerine

Bir burukluk kaplar içimi
Görünce onları öyle
Ve ana babalarını suçlarım
Yaşatmıyorlar çocuklara yaşlarını diye

Oysa kimse suçlu değil aslında
Ne analar, ne babalar
Tek suçlu var, hayat
Hayat da suçlu olamayacağına göre

Şimdiki çocuklar harika değil
Harika olan hayat
Atlayarak büyüyecek yaşlarını bu yüzden
Çocuklar daha bir süre

ŞİİR KİTABI

(1980 - 81)

ACIMIN GÜLÜDÜR ŞİİR

Tanrım bana hep
Kötü günler göster
Acılıyken açıyor ancak
İçimdeki güller

Berbat bir gün
Geçirdim bugün örneğin
Sancıdı durdu yüreğim
Ne güzel

Eve dönerken şimdi
Yaralı bir yaz akşamı
Şiir olarak iniyor kaşlarımı
Alnimda biriken ter

AŞK ŞİİRLERİ

Niye hep kırmızıdır
Aşk şiirleri
Ve niye kanarlar
Yazarken çunkü şairler
Kalemlerini
Yüreklerine banarlar

AŞK VE ŞİİR

Elin elimdeyken okuduğum şiir
Yüzünü ışığıyla yıkayıp
Kayınca ürpertilerle
Boynunun saydam ipeğinden
Beyaz, hülyalı göğsüne
Usulca uyanır memelerin

Şiir mi aşkın çocuğu
Sevgilim, aşk mı şiirin?

ATEŞ GÖZLÜ

Kimse bakamaz
Şairler gibi
Mahzun, kederli
Ama diri

Acının kıyısında
Durmuş da sanki
Ufku gözlüyor
Ateş gözlü biri

AYNA

Hayal değil, hayatın büyüsüdür
 Şiirin ardından sırları aslında
 Görür suretini ayna gibi
 Her kim baksa
 İlgili faslında

AYSBERG

Kelimelerin altında
 Yüzer asıl anlamı
 Görünmez, derinlerdedir
 Aysberge benzer şiir

BALIKÇI

Balığa çıkmış
 Biri gibidir biraz şair
 Bekler bekler gelmez de
 Beklemediği bir anda
 Bakmışsin takılıvermiş oltaya
 Bir şiir

ÇİĞLİKTİR ŞİİR AMA

Beyaz bir kâğıdın ortasında
Harflerden, kara bir çığlık
Ama bin kişi okur
Bir kişi duyar
O da bir aralık

ÇOCUK ŞİİRLERİ

Gögsü bir güvercin
Yuvası kadar suçsuz
Ve sıcaktır çocuk şiirinin
Bütün çocukları şefkatle
Basar bağına
Çikolata dağıtmaz belki ama
Duyar sesini yüreklerinin
Çikolata isteyen
Ne kadar çocuk varsa

DENİZ VE ŞİİR

Mavi bir şairdir deniz
Büyüülü şirler yaratır
Dur kıyısında
Ve dök avcundaki
Bütün kelimeleri
Az sonra bakmışsun
Kayaları dövüyor
Şiirin beyaz köpükleri

DEV/İN ŞAİR

Ey şair
Ey yaralı, ürkek ceylan
Sinme hemen
Dışarda devi görünce
İnme inine, inme iner
Sonra sesine
Çık dışarı
Varsın beklesin kapıda dev
Sen ini değil, devi sev
Durma, türkü söyle
Sesinle devi ez geç
İninde sinmek yerine
Devle çarpışmayı seç

GECEYSE BİLE

Daha güçlü
Değildir hiçbir şey
Sabahı özleyen
Bir şairin tutkusundan
Geceyse bile
Söker şafak
Atar tan

GÜL YAPRAĞI

Denize atılan
Bir gül yaprağıdır
Yazılan her şiir
Aşıp dalgalarını zamanın
Yitirmeden kokusunu
Kaçı kıyıya ulaşabilir?

Ulaşsa bile
Koklamayı bilmeyen
Hangi hoyrat ellerde...
Kim bilir?

HABER VEREN

Kutupyıldızı gibi
Gideceğimiz yönü gösterir şiir
Nereye akar geceleri
Bir ağıt gibi nehir

Ve sessizliğiyle göğü eriten
Kayanın içindeki fırtınayı
Ve suyun kaynayacağı
O anı haber verir

HANÇER

Bir de hançer gerek
 Sevda şiirlerine
 Ağılı, haşin bir hançer
 Ki oysun okurken
 Ve zehirlesin yüreği
 Aşk ve keder

HÜZNÜN ŞİİRİ

Karşılaştırmalı yüreğimin yaralı
 Şiiriyle yalnızlığımın şiri
 Çıkan fırtına
 Bozar önce alnımdaki
 Çocukluktan kalma sessizliği
 Yırtılır ardından içimde şiddetle
 Ölümün siyah ipeği
 Ve sızlamaya başlar
 Issızlığımın bir yeri

Anlarım, çalacak demektir kapımı
 Az sonra hüznün şiri

IRMAK

Yalnız sana inanıyorum ey şiir
 Çağıltılı, çılgın ırmak
 Yık bendini ve yıka türkünle
 Sen arıtabilirsin hayatı ancak

İMZA

Şiir hayatı atılan
Uçucu bir imzadır
Atan gider de ama sonunda
Atılan kalır

İPEK

Ve rüzgârlı bir
İpek gibidir şiir
Öyle ki okurken, kelimeleri
İncecik ürperir

İSTANBUL'DA KAR ŞİİRİ

Kars'ta yazılır kar şiiri
Erzurum'da, Sivas'ta
İstanbul'da yazılısa yazılsa
Başlığı yazılır
Şiire geceşiye kadar çunkü
Erir, kar kalmaz yerde
Ve yazacak tek dize kalır size:
Kar nerde?

KAN

Şairin, dizelerin altında
 Akan kanıdır şiir
 Güler gibi görünse de
 Aldanmayın, için için
 Ağlayan yanıdır şiir

KAR VE ŞİİR

Ne yoksulları üşütmek
 Ne çocukları sevindirmek için
 Şairlere şiir
 Yazdırmak için yağar
 Beyaz bir esin perisi
 Gibi kar

KARA ŞİİR

Açı
 Tanrısal, kutlu acı
 Kendim için istedigim
 Hiçbir şey yok senden
 Vazgeçebilirim bütün zevklerinden
 Şiirim adına yalvarıyorum
 Müşfik bir ana ol ona
 Emzir ağılı sütünle, besle
 Ve büyütünce
 Şefkatle it onu uçuruma
 Ki kartalların süzülüşünü kapsın
 Ve pençeleriyle orda kendine
 Elmas bir yuva yapsın

KARANFİL KOKUSU, GÜL RENGİ

-Necla'ya, karıma-

Senin ağızındaki gülden
 Çıkan kıvılcım
 Değer değil dudağıma benim
 Parçalanıyor
 Ve binlerce karanfil
 Olarak dökülüyor şiirimin üstüne
 İşte burdan geliyor sevgilim
 Sevgimizin bu büyülü buluşmasından
 Karanfil kokusu şiirimdeki
 Ve gül rengi

KILIÇ VE DALKILIÇ

Kavga: kın
 Şiir: kılıç
 Şair: kavganın içinden
 Çekip şiiri
 Düşman içine dalan
 Dalkılıç

Kİ BİLSİN BENDEN SONRAKİLER

Madem doğmuşuz bir kere
 Yaşadığımız belli olsun bari
 Diyedir yazdığım bunca şiir
 İsterdim kalsın benden de
 Bir şeyler bu dünyada
 Bir kelime, bir hece
 Ki bilsin benden sonrakiler
 İsmail diye biri yaşamış
 Ne günü günmüş, ne gecesi gece

KİRMEN

Hayat çekilmez bir çileye benzer
 Bulup ucunu bu çilenin
 Şiirle eğire eğire eğer
 Sevince dönüştürmese şairler

KUŞ

Öter geceler boyu çılgınca
 Şiir adında alevden bir kuş
 Özlemiyle o altın şafağın
 İçimde kanlı bir dala konmuş

OKURUNU BEKLEYEN ŞİİR

Göge çizilmiş
 İncecik bir kuş
 Okunmayı bekliyor, sıcak
 Dokunsa biri gözleriyle
 Uçmaya başlayacak

PAY

Günün güneşİ şİİr
 Gecenin ayı
 Hayatın şaire
 Düşen payı

PİR VE AMENTÜ

—Nâzım'a—

Şairler loncasının pirisin sen
 Her sabah, adını üç kere
 Anarak başlamalı gününe
 Her şair adayı
 Ve okuyarak üç kere
 Mutlaka bir şİİrini
 Amentü gibi

SEÇİM

Şiirim önceleri gençti
 Nice ateşlerden geçti
 Ya aşk ya kavga
 Deniyordu o yıllar
 O hem aşkı, hem kavgayı seçti

SİLAH VE ÇİÇEK

Bütün namlular üstüne çevriliyken
 Uzatılan bir çiçek değil
 Bir silahtır insana şiir
 Ama kabzası mutlaka
 Çiçek işlemelidir

ŞAİRİN DÖRTLÜĞÜ

Kimim ben, neyim
 Hem güneş, hem gölgeyim
 Dalında binbir çiçek
 Ama kendim çöldeyim

ŞAİRİN MEZAR TAŞI İÇİN

Bütün zenginliğini şaire yatırdı
Koşarken kelimelerin peşinde
Şair olacağım diye çılgınca
Sermayesini, ömrünü batırdı

ŞİİR ANA

Anaç olmalı şiir dediğin
Doğurgan
Ve bin memeli
Önce doğurmali sevgiyi
Sonra emzirmeli

ŞİİR ÇİÇEĞİ

Kimi zaman düşlerim suluyor
Kimi zaman gerçek
Günü vakti dolunca
Bakıyorum, kalemimin ucunda
Açıvermiş bir çiçek

ŞİİR, SEVGİLİM

Beni avut sevgilim
Acımı dindir
Al koynuna, okşa mahzun yanımı
Kanıma sevincini kat

Büyülü Tanrıçam benim
Göster hikmetini
Halket beni
Yeniden yarat

ŞİİR SEVİNÇİ

Nasıl sonsuz bir yaşama tutkusu
Uyandırırsa insanda
Bir kayanın yarığından
Sızan incecik bir su
Aşkla doldurur içimi öyle
Hayata karşı yeniden
Okuduğum her şiirin
Bende kalan tortusu

ŞİİR VE BALKON

Biraz balkona benzer şiir
Denizi seyredebilirsin ordan
Göğü de
Geceye ve gündüze
Ve gelip geçenlere bakabilirsin

Ama hep gözlerin yanarak

ŞİİRİN KAYNAĞI

Her suyun
Bir kaynağı vardır
Şiirin de var
Bazen kavga, bazen
Aşklar ve yalnızlıklar

ŞİİRİN ÖZETİ

Hayatın çamurundan
Yaratılan inci
Biraz acı, keder
Biraz yaşama sevinci

ŞİİRİN ÜÇ KURALI

Hayatın bağlarından
Kanayarak kopan kelimelerle
Kurulur şiir
Bir

Şiir sizlanmaz, haykırır
Ama sizlayan yanını da
Duyar insanın içindeki
İki

Ve şiir geleceği bildirir
Gösterir kimin avcunda güneş
Kimdedir güç
Üç

TAN

Herkesin sustuğu yerde
Çalan çandır şiir
Bütün umutların kesilip
Kabullenildiği anda gecenin
Atan tandır şiir

TAŞARKEN YÜREĞİNDEN KEDER

Geceyi solur şiirim
Ama sabahı söyler
Sevinci anlatıyorsa nasıl
Taşarken yüreğinden keder

UÇURUM

Şiir bir uçurumdur
Ve çiçekten bir köprü
Geçer üstünden
Gerçeğin kıyısına uzanan
Düş kıyısından

Kimi ulaşır karşıya uçar gibi
Kimi ulaşamaz, düşer
Kimi de boşlukta asılı kalır
Düserken tutunabilirse
Bir kelimeye eğer

YARATAN

Göklerin sahibi Tanrı
Yeryüzünün sahibi benim
O 'Yaradan'sa, ben de
Yaratanim, şairim

YAZILMAYA BAŞLADI BİLE

Derenin kıyısında
 Su içiyor bir serçe
 Su duru, serçe ürkek
 Ve ne güzel yazılır şıiri
 Su içen bir serçenin
 Diye düşünüyor
 Az ötede bir çiçek

Derken
 Birden bir kurşun...
 Serçe ölüyor, su kana boyanıyor
 Çiçek dehşet içinde
 Ya şíir?
 Yazılmaya başladı bile

YORUM

Yorum'a göre değişir şiir
 Soldan sağa, sağdan sola
 Bin türlü okunur
 Ve büyülü bir kumaş gibi
 Her okunuşunda yeniden dokunur

YÜREĞE ÇİZİLİ

Hayat
Buza yazılı

Ölüm
Taşa kazılı

Şiir
Yüreğe çizili

BİR DEMET DİKEN

İlk basım: 1983, Yazko Yayınları

SUNU

Acıların kuruttuğu, kırac
Bir bozkırım ben
Üstelik kaç yangın
Geçti üstümden

Bütün çiçeklerim kavruldu
Sunabilecek bu yüzden
Tek şeyim var:
Bir demet diken

1981

ACI VE ŞİİR ÜSTÜNE

1.

Nicedir gül yaprağına
Yazıyorum şiirlerimi
Kalemim gül kokuyor
Ve gülsuyyla yıkıyorum kelimelerimi
Ama arıtamıyorum yine de
Görür acımı okuyan
Biraz aralasa dizelerimi

2.

Hayatımda benim acıyla şiir
İç içedir
Biri örselenmiş yüreğimden
Sızan karanlık
Öbürü kelimelerin
Birbirine sürtünmesinden doğan
Ve içimdeki geceyi birazcık
Işitan ışık

3.

Acının harmanından devşiririm şiirimi
Yaz kış kalkmaz
Bu yüzden yüreğimden keder
Dereler kurur, kuşlar gider
Ama rüzgârı dinmez şiirimin
Döne döne savrulur içinde
Keder yüklü kelimeler

4.

Hep açık durur
Penceresi şiirimin
Bekler ki kuş sesleri
Dolsun içeri
Süzülsün usulca bir uçucböceği
Ve açsin üstünde gökkuşağı gibi
Sevincin binbir rengi
Ama yalnız acı
Girmiştir penceresinden
Ve acı açmıştır göğünde şimdiye dek
O her şeyi karartan
Amansız, zorba renk

5.

Acı, içimde
Sabah akşam uluyan
Ve kanımı tırmalayan bir kurt
Çiçek doğuyor yalnız, bu yaralı
Hayvanın pençesiyle yırttığı yerden
Kanımda dolaşırken
Gizlice şaire dönüşen

1981

ŞİİR, HER ŞEY

Gecenin orta yerinde
Aşka benzer bir çığlık
Yırtıyor karanlığı boydan boy'a
Işığa kesiyor ortalık

Aydınlık da onunla, sevinç de
Ama acı da, kutsal acı da
Yillardır sevgiyle taşıdığım
Etimdeki kıymık

Yüreğimin çılgın saatı
Ölüm bile bozamaz büyüsünü
Daya kulağını, dinle
Atıyor kelimeleri tık tık

Ta uzaklardan duyulur
Aşkı ve şafağı bildiren sesi
Gül derlemekten sevdahlara
Elleri kan içinde, yırtık

Ve bir de bileytaşı
Ve bir de bileytaşı
Bile dostum bıçağını
Vakit yaklaşıyor artık

1981

ÖYLE YALNIZIM Kİ

Öyle yalnızım ki
 Haritalara bakıyorum hep
 Ve hep adını bile bilmediğim
 Adalara, uzak denizlerdeki
 İçimde bırakıp bir gün her şeyi
 Çekip gitme isteği

Uzak kıyıları özlüyorum
 Uzak nehirleri
 Yüreğimde tuhaf bir duygunun
 Hiç kalkmayan sisi:
 Sanki bir yererde
 Beni bekliyor birileri

Parklara gidiyorum, sokaklarda gezıyorum
 Akıyor üstümden ağaçların, güneşin
 Kuşların, çocukların sesi
 Ama bu kalabalığın ve ışığın
 Ortasında bile içimde
 Gecenin ürkütücü sessizliği

İssız adalara benziyorum
 Ama deniz yerine
 Ateşle çevrili dört bir yanım
 Ve artık dayanamıyorum, bir gün bir gemi
 Aşıp bu cehennemi bulsun beni
 Öyle yalnızım ki

AĞLAMAK İSTİYORUM

Ağlamak istiyorum
 Buna benzer bir dizeyi
 Bir şiirde daha kullanmıştım ben
 Ama olsun değiştiremem, çünkü
 "Geberiyorum kederden"

Ağlamak istiyorum
 En siyah sesiyle şiirimin
 Hiç kimse bilemez, hiç kimse
 Nerdedir yaram
 Ne kadar derin

Ağlamak istiyorum, bulanık
 Bir ırmak gibi taşmayı
 Yorgunum, yoruldum acı çekmekten
 Sürekli erteliyorum bu yüzden
 Hayatla yeni bir hesaplaşmayı

Bazen çözemiyorum kendimi
 Ne bu keder kasırgası, neyim ben
 Yanlış sorulmuş bir soru mu
 Ağlamak istiyorum, ancak gözyaşlarım
 Doldurabilir içimdeki uçurumu

1982

GÜLLER BİLE KOKMUYOR

Niye hep yanıyorsun böyle sen
 Açıklamak çok zor
 Çocuktun, belki o zamandan
 Kalma içindeki bu kor

Kimsen yoktu, yaralıydın
 Nasıl söyleyeyim
 Bir kuş vurulmuş da sanki
 Hızla yere düşüyor

Acılar büyütüyordu seni
 Gözyaşı miydi süzülüp yanağından
 Giren ağzına ağlarken, acının zehri mi
 Neye yorarsan yor

Dönüp bakınca şimdi geriye
 Hep bir akşam vakti
 Yani durmadan, durmadan batan bir güneş
 Ve dağlar simsiyah, ufuk mosmor

Sinmiş gizlice her şeye
 Acısı o günlerin
 Öyle ki yıllar sonra bugün, kokladığın
 Güller bile kokmuyor

1983

ATEŞİN İÇİNDEN

Zararsız bir şairsin işte
 Sessiz, usul, arada bir
 Tehlikeli kelimelerle oynayan
 Ama kimse bilmiyor
 Neler duyduğunu
 Bakarken önündeki uçuruma kayalardan

Kendi halinde birisin
 Komşularının gözünde
 Her sabah işe giderken
 Ve işten dönerken her akşam
 Geçiyor başı önünde
 Dalgın, düşünceli bir adam

Lanetli bir şairsin
 Felaketler süslüyor şiirini
 Cennetten kovulmuşsun
 Cehennemdeki yerini de
 Bulamıyorsun bir türlü, atarken
 Önüne gelen her ateşe kendini

Şaşkının, sersemin tekisin
 Ansiklopedilere girdin bu yaşında
 Ve yedi kitabı var
 Ama dilin dolaşıyor hâlâ
 Şaşırıyorsun ne söyleyeceğini
 Karşılaştığında bir okurunla

Çılgınsındır kimi zaman
Cam kırıklarının üzerinde
Yalınayak yürüyecek kadar
Yalnız sonunda
Bakıp ayaklarındaki kana
Ağlamam olmasa

Sise batmış bir kıyısın
Her şey gri bir belirsizlik içinde
Ve kimsen yok, ufkunu
Siyah bir yalnızlık sarmış
Tek sevgilin ay
O da başkasına kaçmış

Zararsız bir şairsin işte
Sessiz, usul ama lanetli
Felaketler süslüyor sesini
Çünkü mutlaka, mutlaka
Ateşin içine sokup elini
Orda ariyorsun şìiri

1982

GRİ

Hep bir boşluk içimde
Tadı yok, kandırmıyor beni, hayatın
Yok beklediğim bir şey yaşamaktan
Güneş doğmasa da olur yarın

Anlamsız, yavan bir oyunun
Sürüp gittiği bir panayır yeri dünya
Oyuncu muyum seyirci mi, belli değil
Seçilmiyor gördüğüm rüya

Geçip gidiyor hayat
Kayıyor avcumun içinden hızla ömrüm
Her köşe başında karşıma çıkıyor
Ve gariptir, ürkütmüyör beni ölüm

Gri bir uçurum taşıyorum içimde
Atmak için her gün yeniden kendimi
Ey ölüm, ey dönülmez hiçlik
Al artık yeter koynuna beni

1981

DEHLİZ

Cehennemde yürüyorum
 Ateş ve ateş var
 Cehennemde yürüyorum
 Çok geniş, çok dar

Ağaçlar ürkünç birer hayalet
 Ve yeşil değil, kıpkırmızı yanıyor
 Ağaçlar ürkünç birer hayalet
 Bütün çiçekler kanıyor

Gökyüzü ağır, kara bir örtü
 Sızmıyor içeri bir damla ışık
 Gökyüzü ağır, kara bir örtü
 Kuşlardan duyulansa yalnızca çığlık

Geceden sonra gene gece
 Tek mevsim var, kış
 Geceden sonra gene gece
 Zaman sanki donup kalmış

Cehennem değil yürüdüğüm
 Koyu, kopkoyu bir giz
 Cehennem değil yürüdüğüm
 İçimdeki dehliz

1982

IRMAK VE DERE

Irmaklar hızımla akar
Yırtar gibi toprağı
Bir ırmağın sayılarsın sen de
Aktıkça içinde
O ağrı

Derelese usul, yaralı
Söğütleri okşayarak akar
Bir dere de sayılarsın sen
Yaşayacağın çünkü
Daha çok acı var

1981

KARANLIK ŞİİR

Açilar yırtıyor içimi
Ve ben
Yalnızca haykırıyorum
Gelmiyor başka bir şey elimden

Nicedir yalnız
Yeni bir dostum var
Bir sustanı
Eksik olmuyor cebimden

1981

GECE VE GECE

Gece de güzeldir
 Ve karanlığın da bir tadı vardır
 Bir yaz gecesi örneğin
 Denize düşen ay ışığından
 Nice düşlere kalkılır

Ama ikinci bir gece
 Taşımıyorsan benim gibi içinde
 Yoksa ay ışığı dönüşür
 Gümüş bir hançere

1981

GECE... YAĞMUR YAĞIYOR

İşte yine yalnızım
 Ve yağmur üstüne bir şiir
 Yazmak istiyorum şu an
 Gün az sonra bitecek
 Hatırlarım belki ilerde
 Yıl 83, Perşembe, 23 Haziran

Bir sigara yaktım
 24 Haziran'a girdik sessizce
 Ah, gençliğim geçiyor anlamadan

Başlamadan bitecek anlaşıldı bu şiir
 Yağdıkça bu yağmur
 Ve damladıkça hüznüme
 Geceden bu kan

KENDİ KÜÇÜK DÜNYAMI SEVİYORUM

Kendi küçük dünyamı seviyorum
Bir bataklığa benzese de kimi zaman
Kıyısında bana yeten çiçekler açan
Kendi küçük dünyamı seviyorum

Dört mevsim soluk bir güneş
Yol gösteriyor yaralı şiir kuşlarına
Serilmiş yatıyor yüreğimin kanlı taşlarına
Dört mevsim soluk bir güneş

Sessiz, sakin geçiyor günlerim
Kurcalamıyorsa içimdeki fırtınayı eğer
Gizli gizli bir keder
Sessiz, sakin geçiyor günlerim

Kaçmak istemiyor değilim gerçi
Zaman zaman bu dünyadan, bunalmış, bezgin
Yedeğimde karanlık, kanlı bir bozgun
Kaçmak istemiyor değilim gerçi

Ve bazen çılgınlar gibi
Kaçıyorum da içimdeki zincirlerden boşanıp
Dayanılmaz bir isteğin ateşiyle yanıp
Ve bazen çılgınlar gibi

Daha derin, yabansı bir boşluk
Bekliyor beni ama orda da
Çağrısına kandığım başka dünyalarda da
Daha derin, yabansı bir boşluk

Sonunda yaralı, yenik, pişman
Kendi küçük dünyama dönüyorum gene
Sığınmak için, çaresiz, gölgesine
Sonunda yaralı, yenik, pişman

Kendi küçük dünyamı seviyorum
Bir bataklığa benzese de kimi zaman
Kıyısında bana yeten çiçekler açan
Kendi küçük dünyamı seviyorum

1981

“CEHENNET”

İçimde bir çocuk ölüsü
Kapkara, ömrüme sinmiş kokusu
Yetmedi arıtmaya yıllar yılı
Cehennemden taşdığım ateş ve su

Dışındaysa haşarı bir çocuk
Bir türlü büyümüyor
Çiçeklerle, kuşlarla seviyor hâlâ
Cennetin beyaz kalpli kuğusu

1982

SEVİNCE BULAŞAN KAN

Sevincin eşigidesin
Kan izi var eşikte
Ve içerde kanayan
İnce bir inci

Hadi gir içeri
İnciyi bul
Kanı sil
Kurtar sevinci

1981

TOROSLAR VE DENİZ

Antalya'da mavi bir sevgili
 Bulmuş Toroslar kendine
 Bir gün günüydü
 Şafak sökmemiştı daha
 İncecik bir giz
 Gibi örtüyorken sabahı sis
 Şehvetle okşuyordu, gördüm
 Almış koynuna Toroslar'ı deniz

1981

GECELEYİN

Gece günün en güzel vakti
 Olamaz başka hiçbir zaman
 Böyle büyülü
 Rüzgârda hisşirdayan yaprakların sesi
 Ve dinlesen duyarsın karanlığın
 Yani başında alıp verdiği nefesi
 Gece günün en güzel vakti

1982

VINCENT'IM BENİM

Manet: Gökkuşağına sekizinci rengi ekleyen melek
Monet: Gökkuşağına dokuzuncu rengi ekleyen melek
Renoir: Gökkuşağına onuncu rengi ekleyen melek
Van Gogh: Yeni bir gökkuşağı yaratan şeytan

1982

ÇIĞLIK ÇIĞLIĞA

İnce bir tül gibi
Örtüyor sevincimizi üzün
Nereye gitsek bizimle
Değişmez rengi gecenin ve gündüzün

Kaldırsa bir el o tülü
Sevincimiz işiyacak belki
Ama yok işte hiç kimse
Silecek büğusunu üzüntümüzün

Acının trenine binmişiz
Dursa bir an ineceğiz
Durmuyor fakat, çığlık çığlığı
Geçiyor içinden ömrümüzün

1981

ÖLÜM DÖRTLÜĞÜ

Ölüm bizden önce devardı
 Bizden sonra da olacak
 Oyun gibi sanki
 Biz büyüteceğiz içeğimizi, o yolacak

1981

ÖLÜM DERSİ

Ölüm üçe ayrılır:

- a) Sarı ölüm
- b) Kırmızı ölüm
- c) Siyah ölüm

Gelir
 Gökyüzünü boyar
 Ve gider

Hastalar ölürken sarıya
 Âşıklar ölürken kırmızıya boyar
 Yalnızlar ölürkense siyaha

1983

BİLMECE DEĞİL

– Bir şey var ki bu dünyada
Hem soğuktur, hem sıcak
Hem üşütür, hem yakar
Nedir bu
Hem en uzaktır
Hem içimizden bize bakar?

– Ölüm
Buz gibidir eli
Ürperirsin dokunsa
Şöyle parmağının ucuyla
Ama ateşten yakıcıdır soluğu
Kavurur geçer estiği an
Kalmaz külün bile

Ve hiç çağrırmayacak gibidir seni
Uzaklardan gelir sesi
Ama bilirsin, her an haykırabilir de
Kulağının dibinde:
Hadi hazırlan, sıra sende!

1981

ŞAİR İLE ŞİİR

Vur gül/üngünü ferhat
 Dağı del, akıt irmağını dilin
 Vur aşk ile öte yanda
 Bekliyor seni şı'rin

1982

10 DERSTE ŞAİRLİK

1. Her şeye şaşarak bakacaksın
2. Otobüste çocuklara yer vereceksin
3. Duymayı bileceksin taştaki
Çınlayan sessizliği bile
4. Arada bir gül alacaksın
5. Doğaya tutkun olacaksın
Yağmurda şemsiyeni açmayacak kadar
6. İnsanları seveceksin
7. Kedileri, köpekleri, kuşları da
8. Acı çekteceksin
9. Acı çekteceksin
10. Ve acı çekteceksin

1981

SAYIM

Öldürmek istedigim kişileri sayılıorum:

M.K., Z.K., N.B., H.C.

Ve kendim

M.K.'yi bağışlayabilirim

Z.K.'yi de

N.B.'yi de

Hadi H.C.'yi de

Ama kendimi asla

Ben bu M.K.'ye dedim ki

Ulan, dedim, ne iyisiniz

Z.K.'ye dedim ki

Sürtük, eğil ve indir

Eğildi ama ne yaptı sonra biliyor musunuz

Donunu daha yukarı çekti

N.B.'ye dedim ki

Hiçbir şey diyemedim

H.C.'nin vurdum kapıyı suratına, çıktım

Sonra baktım, o da kapı da yerinde

Ben yokum

Ben öldürmek istedigim kişileri

Yazdım, bağışladım

Ölüm sen beni bağışlama

1983

AYKIRI UYAK: DÜĞME

Beyaz elbiseni giyip gelmişsin
 Kirleteyim diye seni
 Beyaz elbiseni giyip gelmişsin
 Bu ne ince ve kara beğenisi

Bu ne ince ve kara beğenisi
 Kışkırtıyor durup dururken insanı
 Bu ne ince ve kara beğenisi
 Eteğini kaldır, karanlığını tanı

Eteğini kaldır, karanlığını tanı
 Ayıp sözler ettiriyorsun bana
 Eteğini kaldır, karanlığını tanı
 Hadi artık soyunup yatsana

Hadi artık soyunup yatsana
 Ve altına bekâretini ser
 Hadi artık soyunup yatsana
 Kızsin, ne güzel, kirlenir her yer

Kızsin, ne güzel, kirlenir her yer
 Sonra giy gene beyaz elbiseni
 Kızsin, ne güzel, kirlenir her yer
 Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni

Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni
 Her şeyi denedikten sonra
 Bembeyaz bilsin daima sokaklar seni
 Önünde yalnız kan renginde bir düğme

HEPSİ HEPSİ BİR BAKIŞ

Beni bu kızdan kurtar Tanrı'm
Bana çünkü hep acı verdi
Beni bu kızdan kurtar Tanrı'm
Yaşadığım onunla yalnız kederdi

Beni bu kızdan kurtar Tanrı'm
Çırkinin biri zaten, herkes biliyor
Nakarat
Kısapık üstelik, sevişmesi bile zor

Beni bu kızdan kurtar Tanrı'm
Evliyim, çoluk çocuğu var
Nakarat
Korkuyorum, böyle yıkılır yuvalar

Beni bu kızdan kurtar Tanrı'm
Zehir ediyor bana hayatı
Nakarat
Seviyorum onu, çünkü bana baktı

1983

SİYAH SÖZLÜK

-Ülkü Tamer'e-

- Aşk:* Özür dilerim, bu sözlük
*'Açı'*yla başlamalıydı aslında
- Bun:* Kimse bilmez anlamını
Şairlerin dışında
Co: John Wayne'den çok
Bizim Haluk'a yakışırdı
Haluk şimdi otuz dört yaşında
Ve bir karısı, iki çocuğu
Koltuk takımı, buz dolabı, fırını filan var
- Çocuk:* Üzgün uçurtma
- Dev:* Düzeltmez masallardaki durumunu
- Çıkarıp* yüreğini gösterse bile
- Ev:* Her akşam sığındığımız
Ve kaçtığımız her sabah
- Fidye:* Ömrüm
- İki üç* sevinç kırıntısına karşılık
- Güz:* Renklerin uykusu
- Ğ:* Cami avlusuna bırakılmış bir çocuk gibi
- Öksüz, yetim, garip*
- Hançer:* Çevik parıltı
- İşığögüm:* İşte sözlüğümün
- En fiyakalı kelimesi*
Ama anlamını bilmiyorum
- İş:* Ekmeğimizi kazandırırken
- Hayatımızı kaybettiren şey*
- Jilet:* Kenara çekilip intiharlarda
- Bir metal soğukkanlılığıyla seyreder*
- Fışkırırken kan kestiği damardan*
- Keder:* Benim sevgili marihuanam

Leke: Çocukların elbiselerini sevindiren böcek
Mağara: Fırtınalı havalarda siğindiğim
İçimdeki karanlık kovuk
Nefret: Yol ayrılmında açan ağılı çiçek
Ova: Çılgınca koşan atlar geliyor aklıma
Çılgınca akan ırmaklar
Öç: Kısa ve kesin, kan gibi
Park: Pazar günleri gidilir
Herkese sevinç, bana hüzün verir
Raki: Günün yirmi beşinci saati
Sokak: Yalnız bir adamla
Yalnız bir kadının
Geçerken bir an birbirine bakıştığı
Tozlu, tenha dekor
Şiir: Tek beyaz kelimesi sözlüğümün
Tiy: Düşerken çıkardığı gürültüyü
Yalnız Kızilderili çocukları duyar
Uyku: Düşükçe beyazlaşan uçurum
Ün: Herkesin içmeye can attığı zehir
Vadi: Issızlığı büyüten beşik
Yalnızlık: Aşkın üvey, şiirin öz annesi
Zindan: Yeryüzü

5+2'LER

(1982 - 83)

AKREP

Çokluk yalnızken, karanlık
 Saatlerde, süzülen
 Ağılı bir akrep
 Gibi gelir bana
 Keder

Ve usulca
 Sokup gider

AY

Bu gece ay
 Bütün şairlerin laneti üstüme olsun ki
 Hiç benzemiyor vefalı
 Sevgilisine şirlerin
 Sarı yalazlı bir canavar

Ta ordan hüznümü ısırıyor
 Oysa benim avutulmaya ihtiyacım var

BİR YAZ GÜNÜ, GÜLHANE PARKI'NDA

İnsanlar gelip geçiyor
 Ve ben yalnızım
 Bir yaz günü, Gülhane Parkı'nda
 Her şey hayata uygun
 Güneş, çiçekler, çocuklar...

Benim içimdeyse
 Uçurum ve rüzgâr

ÇAY BAHÇESİNDE

Önce yak bir sigara
Sonra çıkar kalemini
Herkes güllüşür, konuşurken masalarda
Sen çekil yalnızlığına
Sözcüklerle seviş

Hayatı yaşayamıyorsun
Bari şiirle değişim

ÇOCUK

Dinmedi bir türlü
Akan gözyaşları
Kalbinin karanlık kuyusuna
Küçük kuşum söyle misin, o çocuk
Ne zaman susacak acaba?

Hâlâ ağlıyordu içimde
Ben bu şiri yazdığınımda

DAL

Boyun yetmiyor
Otobüste demirlerden tutmaya
Uzama sakın
Boyunu seviyorum senin
Kısapıksın, kısa kal

Yürüyor sanki sokaktayken yanında
Çiçekli, küçük bir dal

ESKİ BİR FOTOĞRAFA BAKARKEN

Gül tutuyorsun elinde
 Ve gülümşüyorsun
 Ama yine de gizleyemiyorsun hüznünü
 Yanağına oyulmuş bir yara izi
 Gibi gülüşün, neden?

Ve niye
 Kan sıziyor gilden?

GECE, YOLDA

İşte yine yoldasın
 Yanında her zamanki yol arkadaşların
 Yalnızlık ve keder
 Gittiğin her yere birlikte götürdügün
 Yalnızlığın ve kederin

İşte yine yoldasın
 Kanayarak geçiyorsun içinden gecenin

GİTTİN DE

Sevinç yüklüdü teknen
 Yola çıkarken
 Çekmiş aşıkın büyülü bayrağını
 Kollayarak kayalarını hüznün
 İlerliyordun

Tam çıkışmışken ama açık denize
 Gittin de kederin kadırgasına vurdun

GİZ

Bir an göz göze geldik bir çiçekle
Dedim ki ona
Herkesin bir gizi var
Âşıkmiş örneğin üçü de Lou Salome'ye:
Nietzsche, Rilke, Freud

Hadi sen de
Benim elimden tut

GÖK

Sıkıldım hep aynı
Gögün altında yaşamaktan
Ne zaman baksam üstümde
Duruyor yapıştırılmış
Bir elisi kâğıdı gibi

Geniş geniş geniş
Mavi mavi mavi

GÜL VE KÜFÜR

Çözülür bir gün dilimdeki pas
Gül de yerini bulur, küfür de
Ve küfretmek istedigim
Öyle kimseler var ki...
Tanrıım, Tanrıım, sen bana mukayyet ol

Egil, kulağına bir şey söyleyeceğim:
Kim efendi, kim kul?

KONUŞMA

İşte geldim, hadi konuşalım
 Hayır, hayat
 Sıkıyor artık beni
 Ölümden söz edelim
 Ölümden başka gerçek var mı?

Düştüğü yeri yakar ölüm
 Söyle, hayat yakar mı?

KÖRDÜĞÜM

Nefis bir karanlık var
 Birbirine karışıyor her şey
 Daha işin başında
 Ben boynun diye öpüyorum seni
 Oysa omzunmuş öptüğüm

Ne güzel, dolaşa dolaşa
 Biz birazdan kördüğüm

NE ZAMAN

Ölüme kasvetli, karanlık
 Kafiyeler düşürmekle
 Geçiyor ömrüm
 Ne zaman silinecek şiirimden
 Ölünce mi ölüm?

Bırakmayacak anlaşıldı peşimi
 Savrulmadan rüzgârıyla külüm

NOKTA

Onurla dikildim dünyanın karşısına
Milyonlarca ev vardi, iş hanı
Otomobil, telefon, naylon eşya
Milyarlarca börtü böcek
Ve beş milyar insan

Bir nokta sanıyorsun dedim, değil mi beni
Öyle san

ORMANTİK

Uğruna bin kere
Yıkıp bu dünyayı
Bin kere kurabilirim
Yeni baştan
Ey susadığım sevgili, sevgilim

Çık yalnız karşıma şu ormanda
Tutunacak dalım ol benim

PARKTAKİ KADIN

Niye kapatıp duruyorsun yakanı
Utaniyormuş gibi ikide bir
Bırak taşınlar güzelim
Göstermen kocandan başkalarına da
Güzelliğini memelerinin, suç değil

Hadi düşür elindekini yeniden
Ve eğil

PERDE

Daha da artıyor sanki yalnızlıkları
 Yataktaki fahişelerin
 Biri var, ne zaman sevişsek onunla
 Vücutu yanında oluyor
 Kendisi başka yerde

Aramızda sanki
 Görünmez bir perde

SABAHA KADAR

Sabaha kadar yağdı kar
 Ve ben
 Dayayıp dirseklerimi
 Gecenin kiyısına
 Sabaha kadar...

Ah, anlatmak istediğim
 Çok şey var

SABAHLİYİN

Bir simgeydi sabah
 Eskiden şiirimde
 Olursa müjde anlamında olurdu
 Şimdi çırlıçıplak soyunmuş önumde
 Yalnızca kendisi

İşte ne güzel örtüyor
 Çatıları sisi

SERÇE

Gagasında bir türkü, dalgın uçarken
Birden önüne dikiliveren
Duvara çarpan serçe
Şarkısına yillardır aradığı
Adı bulur: Deprem

Ah benim İsmail'im
Ah garip serçem

SERİNLETEN TER

Bittiğinde her şiirim
Piramidin üstündeki
En son taşı koymuş
Mısırlı kadar yorgun
Ve hafifim

Şiirim, benim serinlik
Veren terim

SEVME BENİ

Sevgilim sevme beni
Sana bir şey veremem
Gördün işte, ancak bir cehennem
Bir de belki saralı kelimeler
Ki karanlık hepsi ve uğulduyor

Şairim ben, sevme beni
Yolum yokuş, sevdam zor

SIKINTI

Bilmiyorum, nerden
 Nasıl geliyor
 Usulca başlayıp ayak uçlarından
 Yürüyor yukarı doğru
 Topal, sarsak bir sıkıntı bazen

Ve kırıp döküyör ne gelirse önüne
 Geçerken gövdemden

SİLEREK SEVİNCİ

Ne zaman yaşama sevinciyle
 Bir şaire oturacak olsam
 Bir şey oluyor
 Silerek sevinci
 Bir hüüzün geçiyor sesimden

Ve gelip kuruluyor karşıma:
 Ben, yalnız ben

SİYAH VE ZOR

Bunca yıldır
 Yaşıyorum şu dünyada
 Öğrendiğim tek şey var:
 Ağaçlar yeşil, gök mavi, kar beyaz
 Yalnızlık siyah ve zor

İşte girdiği şiir bile
 Kararıyor

TANIDIĞIM TEK DUYGU

Her hanesine bir hüküm
Yazılmış yazgımın ve silinmiyor
Aşk hanesine ayrılık
Şiir hanesine keder
Ömür hanesine çile yazılmış

Tanıdığım tek duygusal
Sevincin üstü simsiyah çizilmiş

UMARSIZ

Bir deniz bulmalyım
Yalnızca benim olan
İstediğimde yikanıp arınacağım
İstediğimde oturup karşısına
Dökeceğim içimi

Bir deniz...
Boğacağım istedigimde kendimi

VAPURDA

Öyle güzelsiniz ki
Keşke evli olmasaydınız bayan
Verirdim bu şiri size
Koynunuza kordunuz onu
Sürtünürdü memelerinize

Ayıp mı... daha ne ayıp şeyler düşündüm
Seyrederken sizi, ilişkin ikimize

YAĞMUR VE YALNIZLIK

Yalnızım ve sıkılıyorum
 Dışarda yağmur var
 Ve hiçbir şey istemiyor canım
 Bir sevgili istiyor yalnızca
 Gırsın koluma, yağmurda dolaşalım

Dışarda yağmur var
 Sıkılıyorum ve yalnızım

YALNIZLIKTA TEK SEÇENEK

Her şey sıkıntıya dönüşüyor giderek
 Bu çınar, bu gök, bu yaz günü
 Gelenler, gidenler
 Deminden beri baktığım şu kız
 Bu gürültü, bu kalabalık

Tanım, ya birini gönder bana
 Ya bana birini gönder, dayanamıyorum artık

YAVAŞ İÇ

'Koyu gece' demektir Leyla
 Ama adına uygun
 Tek kadın görmedim ben daha
 Leyla da sarışındı mesela
 Orası hariç

On yıl öncesine gittiğine göre birden
 Masa kurulacak demektir, ama yavaş iç

YETER Kİ

Usandım bekleye bekleye
Beni anlayacak birini
Öyle koyulaştı ki içimdeki uçurum
Kim uzatsa artık
Hazırıım tutmaya ellerini

Yeter ki kurtarsın kuyumdan
Boğulmadan beni

YIK KENDİNİ

Kurduğun dünyada boğuluyorsun
Kendi boynunu sıkıyor
Ördüğün kement
Giydiğin gömlek
Yakıyor bedenini

Yıkımın kurtarır seni ancak
Yık kendini

YİNE DE

15 Ocak 83, Karaköy
Sabahın saat sekizi
Bakıp iskeledeki telaşa vapurun biri
İlan ediyor bacasından
Günün rengini: Kara

Tam bana uygun bir renk
Ama yine de selam olsun martılara

ÜÇ NOKTA YAN YANA

(12 Eylül Şiirleri)

KIŞ DA BİTER

Yaz bitti artık
 Eylül geldi, yaz bitti
 Kurşuni, puslu günler başladı
 Bulutlar geçiyor gökten
 Göğün aydınlichkeit mavisi yitti

Bulutlar geçiyor gökten
 Üstümüze düşüyor gölgesi
 Tehdit ediyor
 Kırları, kentleri, bütün güzellikleri
 Art arda çakan şimşeklerin sesi

Kırları, kentleri, bütün güzellikleri
 Karanlık yağmurlar bekliyor
 Ve ardından yağmurların
 Daha kötü günler gelecek
 Daha karanlık, daha zor

Daha kötü günler gelecek
 Ve belki de fırtına, kar
 Ama yılğılığa kapılmamak gerek
 Çünkü kış da biter
 Ne kadar bozarsa bozsun havalar

Çünkü kış da biter
 Ve bir gün, güneşle beraber
 Bir bahar günü
 Rengârenk kaplar toprağı
 Yeniden gelincikler

SUÇLULAR İÇİN DÖRTLÜK

Bağışlaması yoktur tarihin
Bütün suçluları yargılar bir gün
Bazen ama tarihten önce davranışır halk
Ve kendisi sorar hesabı: Suçlu ayağa kalk!

1980

YAŞANMIŞ TÜRKÜLERDEN

Çarşının orta yerinde
Vurdular beni
Nazlı yârim, usul yârim
Doyamadan gençliğime, saramadan seni

Doyamadan gençliğime, saramadan seni
Vurdular beni
Dar geliyor sevdiceğim, dar geliyor
Bedenime ölümün kefeni

1980

HÜCREDE ŞİİR

Hücrede şiir yazılır mı?
Delerken beyni burgu gibi
Gelen işkence sesleri
Ve kapkara kanarken kan
Lekeleri duvarlarda
Hücrede şiir yazılır mı?

Hücrede şiir yazılır
Hem de burgu gibi şiir
Delip duvarları
İşkence odasına girer
Ve bir yudum su
Verir işkencedekine
Ve tam teslim olacakken
Diren der, diren
Kuracağımız hayatı düşün
Hak edemez o hayatı yenilen

1980

HAYATIMIZA DAİR NOTLAR

1.

Nefti bir hayatı soluyoruz
Nefti bir göğün altında
Ve nice dir her şey
Nefti bir leke tadında

2.

Vapurdayım, dalgın, düşünceli
Karşımda küçük, civil civil bir kız
Bakarken bakarken birden
İlgisiz bir dize beliriyor sisler içinden:
Kanla yıkanıp durlanacak hayatımız

3.

Gençleri mahallenin, suskun
İçine kıvrılmış bir sıra
Gibi geçiyorlar duvar diplerinden
Ama öyle diri
Ve öyle hazır
Başlamaya sevdalara yeniden

4.

Artık siyah kelimelerle
Öpüyorum sevgilim seni
En aydınlık sözler bile çünkü
Taşıyor üstünde gecenin gölgesini

5.

Her akşam aynı kaygıyla
Giriyoruz yatağa
Acaba yarın yine
Görüşebilecek miyiz arkadaşlarla?

6.

Hayatımıza dair notlar
Bile tutamıyoruz rahatça
Ya üstümüzde bulunur da...
Unutmuyoruz ama hiçbir şeyi
Kazılı çünkü bağrimonızda

1981

ÜÇ NOKTA

Şiirim benim, aşkim
Büyüülü anahtarım
Cehennemin kapısını
Açıp bana hep
Cennetin kapayanım
Ve üç nokta

Sevincim benim
Yaralı kuşum
Çok gurbet dolaştık seninle
Ama çılgınca uçarken bile
İncecik bir kan
Sızıyordu kanadından
Ve üç nokta

Umutdum benim
Her zaman diri delikanlim
Karanlık kanatıyor
Bileğini belki bugün
Ama düşün, binlerce güneş
Doğacak yarandan yarın
Ve üç nokta

Irmağım benim
Çağlayan, sonsuz suyum
Derindesin, karanlık bir mağaradan
Geçiyorsun şimdi
Eritiyorsun fakat geçerken graniti
Daha gür fişkiracaksın
Gelince günü
Ateş seli gibi akan
Sularınlı yeraltından
Ve üç nokta

Sevdam benim, sevdam
Sanciyorsun şuramda
Ama saklımsın, seni anlatamam
Öyleyse üç nokta

1981

MAYALANIYOR MAVİ

Deniz kıyısındayım
 Paslı bir gök var üstümde
 Ve ufuk uzakta uyumakta
 Seçilmiyor, sisli
 Ufkun yanında fakat
 Yaklaşan bir şeyin
 Belli belirsiz duyulan sesi

Deniz kıyıya vuruyor
 İç çekerek öfkesini
 Kıyı mağrur ve diri

Ve az ötede adamın biri
 Çekilen sulara bakıyor
 Bir şey çıkacakmış da denizden sanki
 Onu bekliyormuş gibi

İniltisi geliyor bulutların ardından
 Yaralı güneşin
 Ama sağlıklı bir şey
 Var bu iniltide
 Gürbüz bir aydınlığın habercisi

Martılar ürkmüyor çünkü
 Gökyüzü çığlıklar içinde

Gökyüzü çığlıklar içinde
 Ve her şeye karşın usul usul
 Mayalaniyor mavi

BEŞİ DE

Eşleştiler, beş/leştüler
 Kurdular bir oyun
 Ellerinde silahlar, ağlar, kapanlar...
 Ve başladık av mevsimi
 Ölüm ko(r)kusu sardı ortalığı

Nasıl anılacakları belli yarın:
 Beşi de apoletli cellatti
 Halk düşmanı, hain!

1981

ORG.

Karanlık bir org. sesi
 Dolaşıyor havada nice dir
 Kim çalıyor bu aleti
 Söylediği hep gecedir

1981

KAÇINILMAZ

Gelip geçici her şey
 Bir sonu var mutlaka
 Sonsuz sanılan bu Evrenin
 Neyin ömrü tükenmemiş, kimin
 Yıldızlar bile ölüür bir yerde
 Kaçınılmaz, mutlaka biter başlayan oyun
 Ve kapanır perde

1981

AY DOĞSUN

—Talip Öztiirk'ün anısına—

Ay doğsun
 Ve usulca öpsün beni
 Yaralı yüreğimde kanayan
 Arkadaş yüzlerini
 Kimi öldürdü, hapiste kimi

Ne tuhaf, hiç türkü
 Söylemezdi beraberken
 Ama şimdi
 Bir türkü ısrarla hatırlatıyor kendini:
 Erzurum dağları da kar ile boran
 Aldı yüreğimi de derd ile verem...
 Ay doğsun
 Ve usulca öpsün beni

Demişti ki bir gün arkadaşın biri
 Öldü şimdi, dalındayken solduruldu
 Mademki yaşıyoruz
 Mademki bu kadar diri
 Kim demiş yazılamaz diye
 Elbet yazılacaktır mahzunluğunuzun da şìiri
 Ay doğsun ve...

Kesik kesik her şey ve birdenbire
 Bir gün dersteyim, bir telefon...
 Ansızın öldüler
 Hayat ışılıyla parlarken alınlardında
 Birden ölüm aldı yerini
 Getiremediler bile gözlerinin önüne
 Çocuklarının yüzlerini

Acaba kimi görüyor şimdî
 Çocukları rüyalarında
 Kime baba diyor
 Su içiyorlar mı öbür çocuklar gibi
 Oynuyorlar mı
 Yoksa ölümün gölgesi mi
 Düşüyor içtikleri suya, oyunlarına
 Gülecekse eğer bir an biri
 Hazırım yakmaya bütün şiirlerimi

Ay doğsun
 Ve uyuşken öpsün o çocuklar
 Çocuklarımı

Kesik kesik her şey ve anlaşılmaz
 Şimdi de bir başka türkü
 Ariyor sesimi ısrarla
 Oysa ne ilgisi var çocuklarla:
 İzmir'in kavakları
 Dökülür yaprakları...
 Ay doğsun, ay doğsun
 Ve usulca öpsün sesimi
 Kanayan yüreğimde arkadaş yüzlerini
 Kimi sakat, gurbette kimi

Demiştî ki bir gün bîri
 Acımız da doğurgan olmalı bizim
 Biz acı çekerken
 Sabahsa iyi
 Ama geceyse
 Mutlaka ay doğmalı

Ve ay doğuyor işte
 Aydınlatıyor usulca suları
 Türkünün renginde:
 Bize de derler Çakıcı
 Yâr fidan boyum...

ÖZLEM

-Adil Toprak'a-

Usul, sessiz arkadaşım benim
 Özledik seni
 Susarak söyleylerdin çoğu şeyi
 Konuştuğunda da yeri gelip
 Usulca havalanır sözlerinden
 Yumuşacık konardı sohbetimize
 İçtenliğin sıcak kelebeği
 Özledik seni

Ve biliyorum ki
 Sen de bizi özledin
 Kitapların ve hayatın gizini
 Ustalıkla çözmemeyi bilen Hasan'ı
 Geveze ama güvenilir Nevzat'ı
 Yorulmak bilmez, çalışkan Musa'yı
 Kaytarıcı Ahmet'i, özverili Cahit'i
 Her işe gülümseyerek
 Olur diyen Süleyman'ı
 Hiçbir işe olur demeyen Sabahattin'i
 Erhan'ı, Mehmet'i, Ali'yi

Biz yalnız seni, sen
 Hepimizi, her şeyi özledin
 Sabahları işe giderken
 Köşedeki bakkala selam vermeyi
 İş dönüşü, bir tanıdkla
 Ayaküstü laflamayı
 Üst kattaki komşuların gürültüsünü hatta
 Yandaki yatalak kadının iniltisini
 Ve evini
 Akşamları bütün yorgunluğunu
 Eşiginde bıraktığın
 Acılarını dindiren evini

Evin de seni özledi
Koltuğun, kitapların, terliklerin
Bıraktığın gibi duruyor masan
Dolapta rakin
(Sahi hiç raki
İçmedik biz seninle değil mi
Pek vaktimiz olmadı öyle şeylere
Çık da bir gün içelim)
Bıraktığın gibi duruyor tablada sigaran
Sekseninci sayfada Gorki
Ve pencerede karın
Seni bekliyorlar, dönmeni

Seni bekliyoruz, dönmeni
Usul, sessiz arkadaşım benim
Özledik seni

1982

ER GEÇ

-Mahmut Dikerdem'e-

İşte haykırıyorum
Bütün ateşiyle kelimelerin
Kahrolsun savaş ve şiddet
Yaşasın güvercin

Seviyorum güvercini, hayatı
Taşıyor gagasında çunkü
Ve köreltecek ucunu silahların
Er geç söylediği türkü

Kafeste de olsa
Uçar güvercin bembeyaz
Demir parmaklıkları tatsaklığın
Bile onu tutamaz

Süzülürken gecenin içinde
Gizlice sabah olur
Beyaz bir iz kalır ufukta
Gün ışığa boğulur

İşte haykırıyorum
Bütün ateşiyle kelimelerin
Kahrolsun şiddet ve savaş
Yaşasın güvercin

1982

“BİR ÇİFT GÜVERCİN”

-Reha ve Ahmet İsvan'a-

Biriniz ayrı yerdesiniz
 Biriniz ayrı
 Ama düşlediğiniz mavilik bir
 Gök aynı

Tutsaksınız ikiniz de
 İki ayrı kafeste
 Sevginin titreşimi fakat
 Aynı sizdeki seste

Geceleri uyunken
 Karışıyor rüyalarınız birbirine
 Sen onun yerine yanıyorsun
 O senin yerine

Duyup karşılıklı
 Özlemin sesini, atarken tan
 Uçmaya başlıyorsunuz
 Süzülüp tel örgülerin arasından

Uçuyorsunuz gün boyu
 Kanat kanada
 Adını yazıyorsunuz özgürlüğün
 Döne döne havada

Bulaşıyor göğün mavisi
 Yumuşacık, tüylerinize
 Bir şey bulamıyor ama
 Akşam aramada kimse

Bir çift güvercinsiniz
 Uçtuğunuza gök kadar suçsuz
 Uçtuğunuza gök kadar
 Aydınlık ve masumsunuz

GÖĞÜN, KIRLARIN VE HEPİMİZİN

-Ataol Behramoğlu'na-

Yaşamak büyülü bir şey
 Biliyorsun bunu
 O karanlıkta bile bu büyünün
 Unutma güzelliğini koruduğunu

Aydınlık şeyler getir aklına
 Çocuğunu mesela, çocuğunun masum alnını
 İyi geceler dile ve öp yatarken
 Duyacaktır mutlaka dudaklarının sıcaklığını

Sevgili dostum, nedense Cagarov
 Geliyor aklıma düşündükçe seni
 Savunmuş hayatı bütün zenginliğiyle
 Bir hücrede bile hanı

Öyle çelikten bir umutla
 Sarıl sen de hayata
 Karını düşün ve dostlarını, ki hepsi
 Sana sonuna kadar inanmakta

Koynunda sıcak bir selam
 Saklı dostum bu şiirin
 Dinle, duyacaksın sesini
 Gögün, kirların ve hepimizin

1982

GÖRÜŞMEDEN SONRA

-Ali Taygun'a-

– Bir isteğin var mı
 Çorap, kazak, fanila filan?
 – Sağ ol, şiir yaz, iyi şirler
 Şiir daha çok ısıtıyor bizi

Gülerek söyledi bunları
 Aşıp parmaklıkları ama
 Ulaşincaya kadar bana
 Yüklenidi sesin
 Görüş günlerinin
 Havada gezinip duran
 O bildik, buruk, kekre kederini

Tuhaf ama az sonra
 Yaralı bir kelebek
 Gördüm avluda
 Yatıyordu rengârenk taşların ortasında

Kızımı sevmek oldu ilk işim
 Gidince eve
 Ve şirrim üstüne yemin ederim
 Kızım değil kızındı sevdiğim
 Ve ellerim senin ellerin

Biliyorum, beklediğin
 İyilikte olmadı bu şiir
 Ama sevgili kardeşim
 Başıyla, ben kızımı hiç böyle
 Ağlayarak sevmedim

ÖVÜNÇLE

-Ali Sirmen'e-

Suçsa savunmak
Ölüme karşı hayatı
Övünçle işliyorum bu suçu
Ve işleyeceğim inatla
Düşünceye dek ölümün
En son burcu

1982

İÇERDE SEVGİLİYİ DÜŞLEMEK

-Şefik Asan'a-

İçerde sevgiliyi düşlemek zor
Yan yana gelebilir mi hiç
Gülle demir
Deme dostum, gelebilir
Geç pencerenin önüne
Her sabah ve göge bak
Büyür sisin içinden bir gül
Demirlere dolanır

Alır, koklarsın onu
Ağlamazsın ama gözlerin büğulanır

1983

PARLAR BİR IŞIK HALKASI GİBİ

–Erdal Atabek'e–

Utanç değil, onur
 Verir bana bu günler
 Bu bileğimdeki kelepçe
 Sularken bir çiçeği yarın
 Ve severken bir çocuğu
 Parlar bir ışık halkası gibi
 – Duysam da zaman zaman
 İnceden bir sızı –
 Bileğimdeki izi

1983

GÖKYÜZÜ GÖRÜNMELİ

–Orhan Taylan'a–

Çok şey istemiyorum
 Bir duble raki
 Bir iki leblebi
 Şöyle ayakçı bir meyhanede

Yol üstünde olmalı mutlaka ama
 Tutmuş annesinin elinden
 Bir çocuk geçmeli önünden
 El ele iki sevgili
 Aylak adamlar
 Çarşıya çıkmış kadınlar, çantalı, fileli

Bir de durduğum yerden mutlaka
 Gökyüzü görmümelii

1984

GÜLTEN AKIN İÇİN

İki kere kanıyor yarası
İçerde canının yarısı
Hem ozan nicedir, hem ana:
Ozana

1984

KENDİM İÇİN

Hiçbir şeydi yaşadığın senin
Yaşananlar yanında
Kaç göç bir hayat, evet
Diken üstünde
Ama hepsi bu
Ne mahpusluk, ne işkence
Duysan da ensende avcının soluğunu

Geceler dayanılmazdı yalnız
Uyurken bile kulağın kapıda

1984

VE AŞK

(1984)

I

SENDİN SERÇE

O gün her zamankinden erken kalkmıştım
Yüzümü yıkadım, simsıyahti su
Simsiyah parlayan aynada
Sakin, saçımı taradım
Giyindim, pencereyi açtım, gök simsıyahti
Elime geceden bilediğim bıçağı aldım
Artık hazırlım ölümü kabul etmeye

Fakat tam damarın yerini ariyordum ki
Baktım bembeyaz ötüyor
Konmuş pencereye bir serçe

AĞART BENİ

Durma konuş, ağart beni
Yıka ırmağında sözlerinin
İşte duruyorum önünde
Bin yıllık, paslanmış
Küflü kederimle

KELEBEK

Çizerek saydam kanatlıyla
Bir aşkkuşağı rengârenk
Uçuyor göğümde nice dir
Küçük, ince bir kelebek

UZAYIP GİDİYORDU

Birden boynunu uzattın bana
Saat on yedyidi, Üsküdar'dı
Dedin ki aleve çalan
Bir fısıltıyla, işte boynum
Uzandım, uzayıp gidiyordu
Dudaklarımın önünde
Sedeften şiiri bir kuğunun

YİNE BOYNUN

Serçeninki kadar masum boynun
 Beyaz ve bakır
 Öyle kışkırtıcı ki fakat suçsuzluğu
 Önüme gelen yerde, tutamayıp kendimi
 Bozuyorum usulca bekâretini

EŞİKTE

Günlerce sokaklarda seviştik
 Bakışarak, yalnızca soluğumuzla
 Sonra bir gün içeri girdik
 Ve öyle susamıştık ki her şeye
 Akmaya başladık çılginca birbirimize
 Kapatır kapatmaz kapıyı
 Aşızımız, önlerimiz, her yerimizle
 Hemen oracıkta, eşikte

MEKİK

Veriyorsun ağını ağızıma
 Başlıyor gidip gelmeye
 Aramızda aşkın mekiği

BEYAZ

Beyaz bir rüzgârsın
Bu kurşuni, kirli kentte
Ve tutsam ne zaman elini
Geçiyor bana da beyazlığın
Esiyoruz sokaklarda
Bembeyaz birlikte

SESSİZ SARSINTILARLA

Gizli bir telaş bakışlarında
Çırılçıplak yakalanmış gibi
Gözlerine baksam

Elini tutsam
Heyecandan yolunu şaşırın
Bir ürperme

Öyle mahcupsun ki sevgilim
Sessiz sarsıntılarla
Yıkıyorsun sevişirken
Utaniyorsun da dinamitini ateşlemeye
Dağını bile

YENİ SÖYLENMİŞ GİBİ

Fısıltıyla sevişiyoruz sokaklarda
Sözlerimiz, değmeden kimseye
Dolaşıyor kalabaklıın arasında
Ve sonunda gelip gene bizi buluyor
Taniyoruz kelimelerimizi
Çünkü her biri hâlâ
Yeni söylenmiş gibi
Yanıyor

EL ELE

Öyle çok seviştik ki ellerimizle
Yolda, dolmuşta, otobüste seninle
Öğrendik sonunda tutuşurken
Orgazm olmayı el ele

ÇAĞLAYAN

Gürültüyle dökülüyor omzuna
Bozarak boynunun ıssızlığını
Siyah bir çağlayan
Gibi saçların

Kışkırtıyor beni bu çılgin çağlıtı
Ne zaman dinlenmek istesem
Koyup başımı omzuna
Bakıyorum, karışmış kendiliğinden
Saçlarının gürültüsüne
Gürültüsü parmaklarımın

İKİ GÜN GÖRMEDİM DE SENİ

İşte zorla yazdırıyor kendini
Silip bütün renklerini içimim
Simsiyah bir şiir
Yokluğunda aşk
Bala bulanmış zehir

YVES SAINT LAURENT

Ve kapındayım
Sürmüş kokunu, beni bekliyorsun
Üstelik kendine de değil yalnız
Ne demeli bilmem bu inceliğine
Kokuyor kapının kolu
Senden önce

İÇ İÇE

Koynumdasın, zorlayarak bendini beyazlığın
Çağırıyor çırılcıplak yanında

Dolaşıyor dikenli bir tel
Okşarken ateşini, akkor halinde kanımda

Soluk soluğa kalıyor koşarken çılğın gibi
Yitirmiş yolunu ceylanın ormanımda

Çıldıriyor sularımız gitgide kabararak
Savrulurken tufanın tufanımda

Ve peş peşe patlamalar, peş pese, peş peşe
Senin kraterinde, benim volkanımda

Karışırken birbirine taşarak ırmaklarımız
Eriyor iç içe mercanın mercanımda

OFSET

Kırmızı, mavi, sarı, siyah
Dört renkli sevgilim benim
Bozulmuyor büyüsü güzelliğinin
Kaysa bile arada renklerin

VİLLA

Viran bir kederin yanında
Betonarme bir yalnızlıktı daha önce
Yükselen arsasında şiirimin
Sen geldin
Yıktın bütün bunları ve
Aşkın villasını kurdun yerine

PATİKA

Patikamsın benim
Önümde incecik uzanan
Seninle kurtuluyorum ancak
İçimin ormanından

SÜRPRİZ

Öyle özlüyorum ki seni
 Sevgilim şaşırı beni arada bir
 Çık gel, bir bira içelim
 Sonra soyun durup dururken
 Ve koynuma gir

FELAKETLERE GÜLECEK KADAR

İki taksi çarpıştı az ötemizde ve biz
 Katılı katila güldük
 Aşktı bize unutturan dünyayı
 Biz ki kimsesiz bir kedi görsek sokakta
 Alıp eve getirirdik daha dün
 Ey insanlık, anla ve bağışla bizi
 Felaketlere gülecek kadar
 Seviyoruz birbirimizi

AŞKIMIZIN ŞİİRİNİ YAZARKEN

Gökyüzü sessiz, sakin
 Göğün altında odam sessiz, sakin
 Odamın içinde masam sessiz, sakin
 Masamın üstünde daktılom sessiz, sakin
 Daktılomun önünde ellerim
 Kıyameti yaşıyor

DER GİBİYDİN İÇERKEN

Senin olmak istiyorum şu an, burda
Herkesin ortasında
Hadi gözlerinle soy beni
Birazdan hesap gelecek, kalkacağız
Giydirmeye, yürüken yanında koluna girmiş
Çırılçıplak duy beni

CADDENİN ORTASINDA

Bakışırken dudaklarım tutkuyla
Öpüşüverdik geçip kendimizden
Bir kuş uçuyordu, döndü baktı
Bir çocuk geçiyordu
Annesine gösterdi bizi
Ve çarpıştı seyrederken çılgınlığımızı
Bir kadınla bir adam
Görmüyordu ama
Asfaltın ortasında sessizce
Bir çayır yeşeriyordu aramızdan

AĞLAMAYA BAŞLADIN

Ve birden gözümü aldı ölüm
Yürüyorduk, kentin ortasında şırıldayarak
Akan iki dere gibi
Vitrinlere bakıp gülüyorduk
Vitrinlerin boyanmayı bilmeyen, rüküş yüzlerine
Aslı oldukları yerden dünyaya
Aptal aptal bakan tabelalara
Caka satayım derken
Gülünç olan, pösteki döşenmiş taksilere
Ve o taksilerin içindekilere
Öyle mutluydum ki
Öyle güzeldi ki yaşamak
Birden ölüm geldi aklıma
Tutuyordu simsiyah ışığını üstüme
Durdum ve dedim ki usulca
Bir gün biter bu aşk
Ve bir gün ölürem, duyarsın mutlaka
O gün benim için ağla
Durdun, yüzüme bakın, simsiyah
Yansıyan ışığını gördün ölümün dehşetle
Başını omzuma yasladın
Herkes bize bakıyordu
Ağlamaya başladın

SEL

Hayır, şiir değil bu
Şu an şiir yazmıyorum
Yalnızca yalvarıyorum
Nerdeyse n'olur duy beni
Ve kalk gel
Akıyor içimde bulanık bir sel

ASIL KİMLİK

Suda yüzen yaprak kadar
Usul, uslu, uysal, uyuyor memelerin
Giyinikken gündüzleri
Ama geceleri
Soyunur soyunmaz
Takınıp asıl kimliğini
Suça çağırıyor ısrarla beni

GÜZELLİĞİNİ GELİŞİN

Ürpertili bir ovada, dörtnala
Sarsılarak koşan bir kısırak
Gibi geliyorsun güzelliğini
Sunarken ter içinde orama
Oranın ilkelliğini

İKİLİ

Bir dinginliksin içimde
Ama ateş renginde

194/B

Unutmayacağınız iyiliğini 194/B
Coşkun Apartmanı
Tutuşmuş, yürüyorduk
El ele iki yalaz gibi
Tam geçerken önünden
Duydun yanımızı
Gelin dedin, hadi gelin
Giriverdik birden
2 numaradan gelen
Çocuk sesleri karışıyordu öpüşmemize
Unutmayacağınız seni 194/B

ÖRT YUMUŞACIK GÖLGENİ

Kederliyim bugün sevgilim
Hayır, hiçbir şey
İstemiyorum uyumaktan başka
Ne okşamanı, ne öpmeni
Uyuyup kalınca yalnız
Ört üstüme yumuşacık
Gölgeni

İKİSİ DE GÜZEL

İki çocuk gibiyiz seninle
 Kimi geceler
 Büyüülü bir besikte sallanan
 İki çocuk gibiyiz
 Sarılıp birbirine, suçsuz
 Sabahlara dek uyuyan

İki yanın gibiyiz ama, arsız
 Kimi geceler de
 İki yanın gibiyiz
 Sarılıp birbirine, suçlu
 Sabahlara kadar uyuyamayan

KARŞILIKLI AYAKTA

İlk günleriyydi baharın
 Şile'deydik, tozuyorduk
 Ve kamaşıyordu ikimizin de önü
 Yeni yapılan bir yapıya giriverdik
 Kimsecikler yoktu, karşılıklı ayakta durduk
 Uzakta kıyıyı dövüyordu deniz
 Kamaşan yerlerimizi ovduk

DÜŞ

Sabah saat on olsun
 Pazar olsun, sen uyu
 Ben kalkmış
 Kahvaltıyı hazırlamış olayım...
 – Diye başladın bir gün, vapurdaydık
 Masum bir evlilik düşü kurarmış gibi –
 Öperek uyandırıyım seni
 Sen uyan
 Yanlış anla ama dudaklarımı
 Çek beni kendine
 Ve akışalım bir kez daha
 Kalkmadan

ODA ŞİİRİ

Sen yanımdasın
 Gökyüzü yanımda, deniz yanında
 Kırlar yanında
 Kirlarda esen rüzgâr
 Rüzgârin serin sevinci yanında
 Yaz günleri, kış günleri
 Gece ve gündüz
 Gecenin büyülü karanlığı
 Gündüzün büyülü aydınlığı yanında
 Sen yanımdasın
 Odada dünya yanında

6x9

Duruyordun orda öyle
Gördüm güzelliğini
Ve fotoğrafını çektim
Kelimelerle
Şiire geçmiştin artık sen
Yaşamaya başladın daha güzel
Çıkıp kendinden

II

ÇIT!

Akşamdı, çay bahçesiysi
Çaylar soğuyordu, biz öyle oturuyorduk
Bakarak ikimiz de denize, suskun
Ve doluyordu yavaş yavaş aramızda
Sessizliğin tabancası
Önce ben ateş ettim
Yıkılırken de kanlar içinde sen

Ve ilk kırılma...
İşildayan camında aşkı
Çıt diye bir ses

Açıtı az sonra
Gülümüz yeniden ama
Kan bulaşmıştı artık yaprağına

ŞİMDİ YOKSUN

Bir zamanlar öyleydi
 Diyelim duruyordun bir ağacın yanında
 Kış oluyordu diyelim, tek yaprak olmuyordu dallarda
 Şimdi kimse inanmaz buna ama
 Çiçekle donanıyordu ağaç bir anda
 Kuşu bile oluyordu hatta

Değdiriyordun diyelim parmağını
 Hüzne yavaşça
 Rengârenk bir uçurtma
 Oluyordu eriyip o an
 Hüzün dokunmanla

Diyelim bakıyordun ağlayan bir çocuğa
 Donup kalıyorodu gözyaşları çocuğun
 Akarken yanağında

Bir zamanlar öyleydi
 Şimdi yoksun
 Mevsim kış, vakit hüzün
 Ve bütün çocukların ağlıyor

ESKİSİ GİBİ

Her an beraberiz, ayrılmadık sanki
 Yanımda yürüyorsun yine sokaklarda
 Yaramı sana gösteriyor
 Sana açıyorum içimi
 Ve sana okuyorum yine, duyuyor musun
 Bittiğinde şiirlerimi

KOR

Küçük kırgınlıklarla
 Bilenir, bilirsin
 Sağalmazsa ama yaraya dönüşür aşk
 Ve ayrılıkla ateşe keser
 Yanar suya atsan
 Kor gibi

Bizimki yalnız, duyuyor musun sen de
 Suyu da yakıyor gibi

YOK OLMAK PAHASINA

Dağın ovayı sevmesi gibi
 Sevmiştüm seni
 Ve gizlice depremler çıkarmıştım
 Karışmak için toprağına
 Göçüp yumuşacık kendimi
 Yok olmak pahasına

ÜRKEK

Uçurumun dibinde akan
 Küçük, örkek
 Bir dereydin sen
 Uçurumsa ben

BİZİMDİ İSTANBUL'UN BÜTÜN SOKAKLARI

Fiyakalı bir aşk
 Yaşamıştık seninle
 Bızimdi İstanbul'un bütün sokakları
 Gösterişle geçerdik denizin yanından
 Şiir bile okurduk hatta
 Dolaşırdık şenlik fişekleri gibi
 Bütün gün
 Taksiler, apartmanlar, afişler arasında

Yaşıyor şimdi o günler, ah
 İkimizin de yalnız yarasında

NÖBET TUTAR GİBİ

Nasılsan öyle sevdim seni
 Kötüydün kimi günler, kötüüğünü sevdim
 İyiydin, iyiliğini
 Yüz çevirmedim bir gün bile
 Yanında oldum günah işlerken de
 Tövbe ederken de
 Ve neyim varsa verdim
 Seni ben, tanıdımdır bu şiirler
 Nöbet tutar gibi sevdim

UNUTAMAZSIN

Unutamazsın yaşadıklarımızı
 Sen unutsan
 Ten unutmaz

III

AŞKTIR, MUHABBETLE ÖLDÜRÜR

Aşksın ne de olsa
Soylu bir yanın var
İncelikle davranışır öldürürken
Muhabbetle verirsin ağını

Yırtması gibi dikenin severken
Hafifçe gülünün yaprağını

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

İlk basım: 1985, Can Yayımları

PLATONİK

Kalkıp karşınıza geçtim
 Bir şiir yazmak için size
 Konuşun lütfen, konuştuğu
 Kuşlar konuyor sesinize

Tanışmıyoruz ama
 Yemin ederim ki adınız Semra
 Saçınız çunkü alnıniza düşmüş
 Soracağım zaten biraz sonra

Kocanız olmalı yanınızdaki
 Dövüşebiliriz sizin yüzünüzden
 Getirip koyunca önnüze
 Çılgınlığımı iki masa öteden

Akıp giderken şiir böyle
 Araya girmeyi çok seviyorum nedense
 Yer Çatı, tarih 5 Ağustos 83
 Ve farkında değil ikimizin kimse

Çunkü herkes, sizi seviyorum
 Herkes kendini yaşıyor, sizi seviyorum
 Yaşıyor ve başka, sizi seviyorum
 Başka şey görmüyor, sizi seviyorum

Ve bayıldığım bir şey daha var
 Canına okumak her şeyin
 Yukardaki gibi bazen
 En kutsal şeyin bile, şiirin

Kırıldım birden size, adınız Emel'miş
 Söylerken duydum yanınızdaki
 Madem Semra değilsiniz, özür dilerim
 Burda biter bu ilişki

YENİKAPI'DA İKİ YALNIZLIK SORUSU

Saydım, demir atmış duruyor
Açıkta tam otuz iki gemi
Almaz mı yalvarsam kalkarken
Almaz mı biri beni?

Geçti öňümden takılmış peşine
Bir kızın dört kişi
Kabul eder misin güzel kız beni de
Kölen olsam arýndá beþinci?

1983

HAZİNE

Sevincin mücevherini uzattılar da
Çekilip usulca kuytusuna
Dedi ki keder
Benim hazinem bana yeter

1983

KEDİM

Çocuktum. Çok iyi hatırlıyorum. Bir kedim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Bembeyazdı tüyleri. Çok iyi hatırlıyorum. Çok seviyordum onu. Çok iyi hatırlıyorum. O da beni seviyordu. Çok iyi hatırlıyorum. Geceleri beraber yatıyorduk. Çok iyi hatırlıyorum. Miril miril konuşuyorduk. Çok iyi hatırlıyorum. Annemdi o benim. Çok iyi hatırlıyorum. Babamdı. Çok iyi hatırlıyorum. Kardeşimdi. Çok iyi hatırlıyorum. Benim ne annem, ne babam, ne kardeşim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Benim yalnız kedim vardı. Çok iyi hatırlıyorum. Beni anlardı. Çok iyi hatırlıyorum. Mutluydum onunla. Çok iyi hatırlıyorum.

Ben zaten çocukluğumdan, başka mutluluk hatırlamıyorum.

1983

KAPKARA MİZAH

Yara ala ala
Geldim ben bu uçurumun başına
Ve artık savaşacak gücüm yok
Hadi hoop!

1983

TRAVOLTA GENÇLİĞİ

Öylesine öykünüyorlar ki
Batiya zamane gençleri
Velet değil
Welet her biri

1983

BÜÇÜK

Nice büyük bildiğiniz kişi
Taniyınca görürsünüz ki
Büyük değil, ‘büçük’miş
Keşke tanımasaydınız
Kararır sizin de parlattığınız gümüş

1983

ÇAĞRIŞIM

Silkince külü
Açar anıların gülü
Kül ve gül...
Çağrışımın gizemli
Deli dili

İyidir bazen
Olduğu gibi şimdi
Şiirin çıldırmış hali

1983

KARANLIK

Karanlık gökyüzü, karanlık sokak
 Karanlık ağaçlar...
 Demek ki penceredeyim
 Ve demek ki
 Güneş doğmuş, gün başlamış

1983

31 ARALIK 1983 GECESİ

Ne diyordu Nietzsche:
 "Kötü bir gün geçirdin
 Daha kötü bir akşam
 Geçirmemeye bak"

Kötü bir yıl geçirdim ben de
 Ve seziyorum, daha da kötü
 Olacak bu yılım
 İşte bütün sevdiklerim yanında
 Ben gene yalnızım

SİLİNMIYOR

Alnının sağ yanında esen rüzgâr
 Silemiyor sol yanındaki cehennemi

1984

BURKULMUŞ, SİYAH

Rengi uçmuş günlerin tanrısı
Buğulu, belirsiz anların tanrısı
Soluk perdelerin tanrısı
Pencere önlerinin tanrısı
Düşlerimde hâlâ akan küçük derenin tanrısı
Bir tepe vardı
Gidip gidip gizlice ağlardım
Ağlarken issızlığında beni sakladı
O tepenin tanrısı
O tepenin sevecen, sıcak tanrısı
Kedimin tanrısı
Benden başka kimse olmayan
Ondan başka kimse olmadığı
Kedimin beyaz tanrısı
Yer sofralarının, bakır sinilerin, tahta kaşıkların tanrısı
Çamurlu yolların, lastik pabuçların tanrısı
Bir gün nasilsa yeni bir ayakkabı almışlardı
İlk gündü, eskimesin diye
Saklamış yolda bir taşın dibine
Yalınayak gidip gelmiştim
Hatırlamıyorum şimdi hangi iş için
Gönderdikleri komşu köye
Ama dönüşte bulamadım o taşı
Bulamadım ayakkabımı
Giyemeden kaybolan ayakkabımın tanrısı

Meral'in tanrısı
 Memur kızı Meral'in tanrısı
 Oyunlarda kocası olduğum
 Doktor kocası olduğum
 Nerededir kim bilir şimdi
 Yüzünü unuttuğum, hayır, unutmadığım Meral'in tanrısı
 Uzun günlerin, kısa günlerin
 Ama mutlaka karanlık günlerin tanrısı
 Acıların tanrısı
 Acıların, acıların, acıların tanrısı
 Ve göz
 y
 a
 §
 l
 a
 r
 i
 nın tanrısı

Nerdesin
 Göster gücünü, yaşamak istiyorum yeniden
 Burkulmuş, siyah çocukluğumu
 Ama bu kez tersinden
 Tersinden, yani beyaz ve doğru

1984

YALAN ŞİİR

Açsam sandığını çocukluğumun
Saçılır binlerce sevinç civiltisi

1984

İKİ KELİMEYLE

Yalnız ve serseri
İki kelimeyle özetlenebilirsin
İki kelimeyle özetlenebilirim
Serseri ve yalnız

Pandispanya ve pasta
Çocukluğun yoklukla geçti
Yoklukla geçti çocukluğum
Pasta ve pandispanya

Sokaklar ve parklar
En sevdiğin yerler oldu
En sevdigim yerler oldu
Parklar ve sokaklar

Şiir ve üzüm
İki kelimeye siğabilir hayatın
Hayatım iki kelimeye siğabilir
Üzüm ve şiir

1984

ÇOCUKLAR DA İNTİHAR EDER

Otuz altı yaşındasın
 Çocukluğunu tamamladın
 Ve bir yaşı aldın ergenliğinden
 Artık bırak şu mutluluk masalını da
 Bir tabanca bul kendine
 Daha çok büyümeden

1984

ÇÖZÜM

Diretmek anlamsız
 En iyisi, tenha bir yerde
 Tenha bir ip
 Kimse görmeden, bir ağaca geçirip...

1984

İNTİHAR DÖRTLÜĞÜ

Ey küfrün şeytanı
 Bir anlık bir cüret
 Ver bana
 Ve elime bir jilet

1984

ÇİÇEK

Durdum bir gün
Uğuldayan bir uçurumun
Kıyısında, karanlık
Neyim var dedim kaybedecek
Ben, dedi bir ses
Baktım, gülümşüyor çalışların içinden
Bir çiçek

1984

GRAFİK

Bir iki üç
Silkindin birden
Doldu damarlarına güç

Çok sürmedi ama
Üç iki bir
Hadi yine hücrene gir

1984

SIZARKEN KANIN

İnceliğin bilinir
 Sürekli kırılırsın bu yüzden
 Kırıldığın yerden ama, üzgün
 Sızarken kanın, sıcak
 Bu bilinmez işte
 Bakarsın, elinde bir bıçak

1984

ÖZENLİ BURUCU

Taşındığım tek duygusal günlerde
 Özenle yetiştirdiğim çiçeğin
 Boynunu burmak
 Ama yine özenle

1984

DÖKÜM

İçimde bir serseri
 Bir iblis
 Bir katil adayı
 Ve iki çocuk yatıyor

1984

UNUTAMADIM SENİ

Yaz günü, temmuz güneşi
Arçelik, Omo, Yapı Kredi
Canım sıkılıyor, canım sıkılıyor
En iyi insan kedi

Canım sıkılıyor, canım sıkılıyor
Reklamlar kuşatmış dört yanımızı
Taksim'de otobüs beklerken
Sıkıntıım siyah fonda koyu kırmızı

Taksim'de otobüs beklerken
Gelen geçenе bakıyorum
Onlar da bana tabii
Biraz diyalektik bir durum

Onlar da bana tabii
Deli diyorlardır içlerinden
Nasıl bağladım dizeyi ama
Getirip bir hokkabaz Maçın'den

Nasıl bağladım dizeyi ama
En çok böyle şiirler sarıyor beni
Uçarken kelimeler ordan oraya
Birden bir kafiye: Unutamadım seni

1984

ASLA

Şiire bıçak çeken bir çiçek
 Düşünülebilir belki ama
 Çiçeğe bıçak çeken bir şiir
 Asla

1984

GÜLHATMİ

Üç bin çeşit ağaç
 Ve çalı
 Girer de gülgiller familyasına
 Gülhatmi ebegümecigillerden
 Sayılır ya hani
 Onun gibidir biraz şair de
 İnsanlardan dışlanmış ama
 Herkesten daha insani

1984

ŞİİRBAZ

Şiir büyüğe benzer biraz
 Şair de büyüğüye: Şiirbaz

1984

DİYALOG

Megaloman şair:
– Küçük dağları ben yarattım

Şair:
– O dağlardaki küçük çiçekleri de ben

1984

SATRANÇ

Sağma bir oyun oynadığımız
Diyerek bir gün biliyorum, ah
Her şey baştan belli
Ölüm son sözünü: Şah!

1984

BİR AZ ÖTEMDE

Karanlık bir tavan arası
Ariyorum nice dir
Bir sürü alet edevatın
İçinde oturabilirim
Bir sürü tozlu, ölü eşyanın içinde
Duyuyorum, ölümüm yakın
Duyuyorum, ölüm biraz ötemde

1984

USULCA

Geceleyin ölmek isterdim
 Bütün ev uykuda
 Usulca bir düşe dalar gibi
 Otururken yalnız
 Dip odada

Sabah kalkınca kızım
 Uyuyup kalmış sanırdı beni
 Dürterdi şaşırılmış:
 İşe gitmeyecek misin baba?
 Ve çağırırdı sonra
 Çığlıklar içinde annesini

1984

BAKARSIN UYANIRIM

Beklesinler biraz
 Doluşmasınlar hemen odama
 Öldüğümde konu komşu, yakınlarım
 Belli olmaz, az sonra
 Bakarsın uyanırıım

1984

VASİYETİMDİR

Umurumda değil, nereye
Gömerlerse gömsünler beni
Gelmesin yalnız uğurlamaya kimse
Tek isteğim bu
Bozulmasın yalnızlığım ölümümde de

1984

ÖLÜNCEYE DEK

Alnıma yalnızlık yazılmış benim
Gögsüme, sağ omzuma, sol omzuma
Tırnak uçlarına, ayak topuğuma
Akhilleus şanslıymış yine
Topuğuna onun ölüm yazılmış
Benimse ölünceye dek yalnızlık

1984

DOYMADIM

Ölemem daha, doymadım
Tadacağım binlerce acı varken
Ve etimde deneyeceğim binlerce diken
Ölemem, ölemem daha, henüz erken

1984

KUYTULARDA

Anlaşılmaz birisin sen
 Güpegündüz, yaz ortasında
 Masmavi olur gök
 Sen siyah dersin

Arkanı döner
 Deniz kıyısında denize
 Suyu yüzünü buruşturarak
 Zehiri sevinçle içersin

Bin çeşit acıyla
 Dolaşırın iç cebinde
 Kimse bilmez, kuytularda
 Çıkarıp çıkarıp denersin

Ve sırtında çarmıhınla
 Gezer gün boyu
 Yine de soranlara
 İyiyim dersin

Anlaşılmaz birisin sen
 Anlaşılmadığın için zaten
 Sevgililerini hep kırık
 Bir dal gibi terk edersin

1984

BİR PAZAR GÜNÜ, YEDİKULE SURLARINDA

Yan yana yatıyor bir köpek leşiyile
Yaşlı bir atın iskeleti
Ve ot bürümüş her yanınızı
Unutulmuş, eski şiirler gibi

Yıkkınım sizcileyin ve yalnız ey surlar
Tarih yirminci yüzyıl, günlerden pazar

1984

ATEŞENGİZ

Yüzümü yüzüne sürüyorum
Dinsin diye kederim
Kavruluyor gülü
Yüzünün birden
Ateşten

1984

ACIRONOMİ

Acının ekseni etrafında
Döner dünya
Ve her sabah, acıyı aydınlatmak
İçin doğar güneş
Ve ay ve yıldızlar
Yalnızca acı gece de
Parlasın diye var

1984

GÖKSEL RAPOR

18.9.84, öğleüstü
Gögün son durumu şöyle:
Doğuda bir akbaba süzülüyor
Batı kapalı
Güney yanıyor uğursuz bir dilde, cehennemce
Kuzeyde firtinanın ufkı atan hallacı

Ortada bir serçe

IŞIK YORUMU YA DA VARAMAMAK

Gidiyorum, içimde bir tünel
Gidiyorum, içimde bir tünel
Gidiyorum, içimde bir tünel

Dışında bir ışık
Var/ama/yorum*

1984

HANGİ ACIDAN

Şiir de yâr olmuyor artık bana
Eskiden fırlar bir taşın altından
Kederli anlarımda
Sokar beni, iyileştirdi
Şimdi nerelerde dolaşıyor kim bilir
Hangi acidan ağrı toplamaya çekildi

1984

* Behçet Necatigil'den esinlenerek

ASMALIMESCİT'TE

Aşmalımescit'te bir meyhaneledesin
 Yalnızsınız karanlık bir köşede
 Her gün biraz daha kalınlaşıyor
 Dünyayla arana çektiğin perde

Nylon bir çiçek duruyor masanda
 Çiçekleri seviyorsun, onu da sev
 Zaten ne zaman sıksa seni hayat
 Önce parklar olur sağınağın, sonra ev

Derin derin düşünüyorsun, düşünürken
 Yakışıyor yüzüne enikonu keder
 Yalvarıyor bak bakışlarıyla
 Hadi son lokmanı da kediye ver

Verdin ve geceye çıktıın

Tam üç meyhane dolaştın akşamdan beri
 –Acının uzatmalı teneffüsüydü–
 Dinmedi sizin yine de, değişen tek şey
 Masaların lekeli örtüsüyüdü

1984

'MADDE' VE 'METİN' YAZARKEN

Sabah Fuzulî'yi yazıyorum, Leylâ vü Mecnun'u
Öğlen Pamukbank ve Merbolin'i
Akşam Asmalımescit'in gizemli tarihini
Aç kedileri, kederli orospuları
Gece kalınca da kendi kendimle
Ölümü

Bırakmıyorlar ki açsın, gülümü

1984

ONLAR İÇİN DÖRTLÜK

Hüznün metresi olur fahişe
Yalnızlığıyla sevişe sevişe sonunda
Başkasına satar sevincini, kendisi
Avunur ancak acının koynunda

1984

HİKÂYE

Şişli'deydim, oturmuş bir kahveye
 Dışarıyı seyrediyordum
 İşçiler sokağı kazıyorlardı
 Ve kadınlar geçiyordu işçilerin kazdığı sokaktan
 Siz çalışın işçi kardeşlerim, dedim
 Ben kadınlara bakacağım
 Duymuşlar gibi dediğimi
 Onlar çalıştı, ben kadınlara baktım
 Öyle güzeldiler ki isteseler
 Tek tek hepsiyle yatardım

1984

FERHAT YORUMU

Dağı bırak artık Ferhat
 Kendini kazmada kullan külüngünü
 Şirin'i değil, dağı seviyorsun sen
 Yeter aldattığın kendini
 Kurtul öykünden

1984

YIKIM

– Söyle, kapkara yağar mı kar?

– Yağmaz

– Ama seviyorsun birini

Ve aranızda uçurum var?

– Yağmaz

– Geçiyorsun o uçurumu

Bakıyorsun, yanında bir başkası

Söyle, kapkara yağar mı kar?

– Yağmaz

– Atıyorsun kendini uçuruma

Dönüp bakmıyor bile ama?

– Yağmaz

– Ağlarken ardından yalnız

Yaslıyor başını onun omzuna

Yağar mı söyle, kapkara kar?

– Yağar

1984

EVDE

İşte eve dönüyorsun yine
 İşte evine dönüyor işten
 Telaş içinde İstanbul
 Vapurlar, trenler, otobüslerle
 Peki niye?

Gündüz yaşanan yalnızlığı
 Yaşamak için bir de
 Bir arada, pijamalarla evde

1984

EVLİLİK

Ne kadar yakındırlar birbirlerine
 Ve ne kadar uzak
 Biraz sevgi gibidir yaşadıkları
 Biraz sevgi ökseli tuzak

1984

Düişler 1 - Fetişistin Düişii:

MELEKLER SİYAH GİYER

Sen 1047. meleğimsin benim
Hepsine siyah giydirdim
İğfal etmeden önce düşümde
Sana da giydireceğim

1984

Düişler 2 - Eroinmanın Düişii:

BEYAZ ÖLÜM

Yılanırken düşlerinde ey eroin
Çek burgacına birden, boğ beni
Beyaz, bembezay
Ölmek istiyorum kendimi

1984

Düişler 3 - Şairin Düişii:

ESİN

Ey esin perisi düşlerimin
Bir kez de koynuma gir
Yazılsın yeryüzündeki böylece
En müstehcen şiir

1984

1 OCAK 1985 SABAHI

Sağlıksız ve mutsuz
Bir yıl diliyorum kendime

Daha çok şiir için

KELEBEĞİN KISA TARİHİ

1.

Bir kelebek, siyah
Siyah bir çiçeğe konmuş

2.

Küçüktü henüz
Tam uçmayı öğreniyordu ki...

3.

Şimdi ne zaman uçmayı denese
Kelebek yine...

4.

Öyle onurlu ki fakat, düşerken bile
Uçar gibi yapıyor neşeyle

5.

Bir kelebek, siyah
Siyah bir çiçeğe... konmamış, tutunmuş

1985

ÖLÜME ÖNSÖZ GİBİ YAŞAYAN

Ölüme önsöz gibi yaşarsın
 Ölüm ıssızlığını
 Andırır öyle ki yalnızlıkların

İncecik bir çizeği
 Bile yüreğindeki
 Bir uçurum duygusuyla taşırsın

Yeter en usul esinti göğünde
 Fırtınalar, felaketler başlatmaya
 Ve girer burcun birden acıya

Benzer daima aşkların bile
 Tutmaya yüksek gerilimli
 Bir kabloyu çıplak elle

Ve deniz diplerini
 Kısständırır karanlığın
 Ölüme önsöz gibi yaşarsın

1985

AĞAÇ

Onurla durayım derken, dimdik
 Bir ağaç gibi
 Yeterek kendi kendine, köşende
 İcedönüük bir ağaç mı olacaksın ne
 İçine doğru kök salıyorsun boyna
 Ve yaprakların da kıvrılıyor içine

1985

BİR TÜRLÜ

Kişniyor önünde uçurum
 Ardındaysa miriltilarla uzanmakta kır
 Ve sen yıkın, yenik, yaralı
 Köpüren kalbinle
 Tutulmuş uçuruma
 – Deva bulmayan illet
 Sağalmayan sara –
 Dönemiyorsun bir türlü arkana

1985

GİTSEM ŞİMDİ ORALARA

Aydın'da çatılara çıkan
 Piyangodur kar
 Kars'ta göğün beyaz köpeği
 Issız bir sesle havlar

Aydın'da da bulundum ben, Kars'ta da
 Ama üzünlü yağdı yalnız
 Gitsem şimdi oralara
 Yine öyle yağar

1985

KOŞ-MA

Koşup duruyor içimde
Yıllar yılı bir çocuk
Dağ, bayır, ova, uçurum
Bilmeden nereye yolculuk

Koşuyor düşe kalka
Su boyları, kızgın asfalt, patika
Tam yaklaştım derken ufka
Bakıyor, önünde yeni bir ufuk

Koşuyor durup dinlenmeden
Bozkır, çöl, çalı, diken
Kan sızıyor her yerinden
Ve yorgunluk, yorgunluk, yorgunluk

Koşma İsmail, dön geriye
Koştuğun sonun aslında ölesiye
Bekliyor varış yerinde ödül diye
Seni simsiyah bir boşluk

1985

YALNIZ ŞİİRİM

Kimseyi istemiyorum cenazemde
 Konuşur kalabalık
 Hal hatırl, nasilsın, nezaket
 Herkes kendi âleminde, incinirim

Yürüsun o gün
 Tabutumun yanında yalnız
 Kimseyi istemiyorum başka
 Sevgilim, şíirim

1985

'DAKTILO KIZ' İÇİN İKİ DÖRTLÜK

1.
 Yaşayıp giderken
 Kâğıtlar, karbonlar arasında
 Sıkılıp bir gün birden
 İntihar ediverdi, tuşların sesinden

2.
 Hayatın tersidir ya ölüm
 Yaşarken Şengül'dü adı
 Gülşen gibi mi göründü ne
 Yaşıadığı çölde ölüm gözüne

1985

KARA BİR SENARYO

Fonda bir sızı gibi duyulan
 Kara bir müzik eşliğinde
 Çevresi alevlerle sarılmış
 Bir gül görülür
 Dalında tomurcuktur daha, terütaze
 Kamera yaklaşır
 Gülün üstünde bir çiy daması

Müzik birden kapkara
 Bir sağanak hışmıyla yağarken
 Ateşin sesi yankılanır:
 Çiy değil o, gülün gözyası
 Sonunu söyledim
 Az önce kendisine

Yalımlar kıvrılarak yükselirken
 Görüntü donar, müzik kesilir
 Kamera güle zum yapar
 Yaprakları alevden harflere dönüşmüştür:

Ö
 L Ü
 M

1985

BURALARDAN ERKEN GÖCENE

-Abdülkadir Bulut'un anısına-

Şairlerin belalısı ölümden
 Söz edeceğim sana
 Okuduktan sonra yırt yalnız bu şiri
 Belaya çatmış biri olarak çünkü
 Gülünç gelecektir ve zavallı sana
 Edilecek her söz artık bu konuda

Yine de bir çocuk bahçesinde
 Ölümü düşünmek kadar
 İmkânsız inanmak öldüğüne senin
 Özenle katlanmışken mendilin böyle
 Ve bu kadar temizken gömleğin

Hep hayatı çığırın
 Sevinci ve umudu, umudu ve sevinci
 Ama herkesin içinde
 Çocuğunu emziren bir anne
 Gibi gizli gizli
 Utangaç bir üzüm
 Emzirirdi biraz da senin şiirini

Gizli bir göcebeydin İstanbul'da da
 Dağ yeli gibi selam
 Verirdin geçerken önünden kahvenin
 Manavlara, terzilere, işçilere
 Sefertaslarında, iyi bilirsın bunu sen
 İçli şiirler taşıyan işçilere
 Ve inerken şehrə Alibeyköy'den her seferinde
 Metalsi bir göçebelik duygusu
 Yaşardın minibüslerde

Gizli bir göçebeydin, evet
Ve yerleşip kaliverme korkusundan buralarda bence
Şiirini bile tamamlamadan
Kaza süsü verip
Böyle birdenbire ölümün de

1985

AĞLARSA ŞİİRİM AĞLAR

Görür gibiyim o günü
Hava ağır, suskun herkes
Gömülürken toprağa kararsın diye
Artık parıltısı yitmiş gömü

Biri var yalnız, çılgınlar gibi
Parçalıyor üstünü başını
Tek o duyuyor yanarak, şiirim
Derinden öldüğümü

1985

ACI ÇEKMEK İÇİN BÖYLE ŞİİRLER...

Acı çekmek için
Eğitilmiş olmak gerek
En sevinçli gününde
Doğum gününde örneğin
Ağlamayı bilecek kadar

Acı çekmek için
Cesur olmak gerek
Körsün diyelim, ne kötü
Ama herhangi bir kör
Gibi yürümeye kalkma sokaklarda
Herkes sana bakmalı koşarken
Koşuşuna değil tabii
Nasıl çarptığına oraya buraya

Acı çekmek için
Böyle şiirler...

1985

AYŞAM

İnerken ellerime karanlık kederle
Usulca ay doğuyor bir yerlerde
Tekrar ediyor kendini, ah
Otuz yedi yıldır, usanmadan
Her gün, her gün, her gün
Aynı ayşam

1985

ÖTE KAN

-Turgut Uyar'a-

İçtenlikten de öte
Bir şeydir akan
Şiirinde şairin: İçbenlik
Öte kan

1985

İÇİNDE DUYMAK

Buzlucamın arasında duran
Bir gül gibidir şiir
Belli belirsiz seçilir
Ve camı kırmış değil görmek için
Gözünü yumman gereklidir

1985

BİTTİ ARTIK

Kılıç gibi saplansın
Okuyanın yüreğine
Şair, kalemi dik tut

Hırpalasın, kanatsın kâğıdı
Ve vahşetin yüzünü çizsin çırılçıplak
Saklamadan, somut

Bitti artık umut

1985

AŞINMIŞ AŞK, İŞ VE MUTFAK

Sen orda dur
Kızarmış yağ ve soğan kokusunun ortasında
Her yanın salçaya batmış olarak
Ellerin, göğüslerin, saçların
İşten döneyim ben, bezgin
Ve öpeyim salçalı boynundan
İlk günlerimizin izini arayarak
İşte evlilik
Aşınmış aşk, iş ve mutfak

1985

İNCELİK

Öyle incesin ki çocuğum
Çekinerek bakarsın
Alınabilir diye
Bir köre bile

1985

ADAGİO

Susuşurken seninle
Hüznün sapsarı, saranlık gecesinde
Bir mucize oluyor birden
Bir bulut geçiyor yumuşacık üstümüzden
Beyaz sözler ederek ağaçlara
Dağılıyor saranlığı hüznün o an
Ve başlıyor yağmuru
Aşkın dupduru

1985

SENCİL

Bencil olduğum söylenemez ama
Sevdim seveli seni sencilim

1985

SOYUNUK

Bir aşk şiirinde
 İki kafiye gibi
 Duruyor vücutlarımız
 Soyunukken yan yana
 Hadi çıkar üstündekileri
 Ve uzan yanına

1985

ÂŞIĞIN ARİSTOKRATI

Eldivenle okşar
 Memelerini sevgilisinin
 Sevişirken bile

1985

KADİM ZAMANLARIN İKLİMİNDE AŞKİ BİR DÖRTLÜK

Girdim bir dilber ile bile bile çile
 Çekeceğimi yanıp aşk dergâhına ben
 Öyle hoş ki ateşi fakat, cennet zulüm
 Gibi gelir ol cehennemde yanar iken

1985

UYUMSUZ

Uyumsuz serseridir adım benim
Tarihe öyle gececeğim
Kırlara kaçarım sıkılınca mesela
Ama kırı değil, uçurumu seyrederim

Sigara tutarlar, canım istemez
Kiramaz, alırım ama
Zayıflığımı da geçeceğim çünkü tarihe
Sıkılgan, mahcup bir suratla

Ermişleri şaşırtmayı severim fakat
İsa'nın anası Meryem öğretti bunu bana
Onun gibi bir sevgilim olsun isterdim doğrusu
Ama nerde, ölüm abanıyor omzuma

Her zaman kısa şìiri savunmuşumdur
Erken ölümü savunmuşumdur her zaman
Uzadıkça çünkü şìir de, hayat da
Usanıyor insan

1985

ŞİİR... ÖLÜMCÜL
YOLCULUĞUN SENİN

ŞİİR... ÖLÜMCÜL YOLCULUĞUN SENİN

1.

Yazmak, biliyorsun her seferinde
Umutsuz bir kazı
Ov yine de sen bulduğun
Kelimeleri külüyle şiirin
Parlar belki birinde
İçindeki sizi

2.

Artık ağıya alıştırmalısın kelimelerini
Acı ácız
Kaliyor kıskırtmakta
Kıskırtıp hırçın
İpek gibi hırçın sandıktaki
Yeraltındaki altın gibi hırçın
İnci gibi hırçın, kabuğundan çıkmak için çıldırان
Şiirlere dönüştürmekte seni

Her gün yeni bir darağacı
Kurmalsın kendine kelimelerden
Kırbaçla eğitilmiş kelimelerden
Sancılı, zonklayan
Kezzapla kardeş, hançerle hisım
Ölümcul kelimelerden, hayatı hasım
Ve inip kalkmalı içinde şiirinin
Elmas bir balta
Kristal imgeler yontmak için
Ölüme yaraşır parlaklıkta

>

3.

Genç bir kızı

Kapı altından atılan bir aşk

Mektubu kadar sıcak, yakıcı

Dul bir kadına gösterilen

Porno resimler kadar ayartıcı

Gece yavrusuna yem taşıyan

Bir kuşun kanadındaki karanlık kadar

Ağır, uğursuz

Gögün kovuğunda uyuyan bir fırtına

Kadar tehditkâr...

Artık senin için şiirin

Haşın, yırtıcı bir anlamı var

Artık senin için şiirin...

Lavların içinde açan çiçek

Açar açmaz kavrulan

Ama ardından yeniden, daha diri açan

Söğütlerle fisiltıyla

Kayalarla çılgınca sevişen irmak

Suyun içinden geçen ateş

Sönmeden, daha da büyüyerek

Geceyi

Delik deşik eden ateşböceği

Ekmeğe yumuşacık

Ete çinlayarak giren bıçak

Ansızın önlerine çıkış
Atları ürküten peri kızı

Uykusunda kaçırıldığı sevdigiini
Dağ başında bırakıp şafak sökerken
Kayıplara karışan peri kızı

Sabahları çeşme yalağında
Topuğuna kadar saçlarıyla
Çırılıçiplak yıkanan peri kızı

Mermeli delen dua
Saralı bir mermeli
Cin çarpmış bir mermeli
Hummali bir mermeli
Delen ve
Kanını akıtıp iyileştiren dua

4.

Eğit şiirini, öğret ona iyileştirmeyi
Tafra yapan bir gülü de
Akıtarak kanını:

*Bırak artık katlanmayı
Gülse gül karşısındaki
Unutma, sen de şıırsın
Durma, sapla en keskin kelimeni
Varsın herkes
Seni kötü bilsin*

*At acının kezzabını yüzüne
Yak, söndür güzelliğini
Anlaşın ne demekmiş incitmek bir şııri
Ne demekmiş geri çevirmek
Usandığını söyleyip çılgınlıklarından
Sunduğun som ateşten cehennemi*

>

5.

Çılgındır şiir:
 Süzülerek değil
 Yırtarak uçar ortasından gökyüzünü
 İniltiyle değil, çığlıklarla sevişir
 Koşarken vadisinde doludizgin düşlerin
 Yerden kesilir ayakları birden, kanatlanır
 Tutunarak küçükçük bir kelimeye
 Okyanusları aşmaya kalkışır ve aşar
 Ve gece olur, her zaman gece
 Yolculuk boyunca ulaşmak istediği kıyı

Çılgınca şeyler düşünür şiir:
 Karlı bir kiş günü sözgelimi
 Mantosunun altında sakladığı sıcaklığı
 Yanından geçen bir kadının
 Bakıp boynundaki büguya
 Yanan memelerini

Ve çılgınca şeyler yapar:
 Daha iyi duymak için bu ateşi
 Avuç avuç kar doldurur koynuna

Şehvetengizdir şiir:
 Bir dizeden mesela
 Al bir harf, suya at
 Şehvetle ürperir suyun ipeği
 Sonra yırtılır usulca
 Ve bir nilüfer doğar
 Yırtılan yerinden suyun
 Şehvetle

Ama hüzün vericidir de:
 Kurtuluş günlerinde
 Takip madalyalarını, şehrın sokaklarında
 Gezen gaziler gibi

Ve saftır da çocuk kadar:
 Sokak kedilerini sever
 Onlara gösterişli adlar takar

6.

Kaldırımsız bir şiirdir biraz da seninki
 Şehrin ortasından geçen bir dağ yolu, patika
 Geçerken beton yapıları yeşile boyayan
 Ve alanlara değil, parklara
 Küçük çay bahçelerine açılan
 Bankların, serçelerin, çocukların sevgilisi
 En çok da kimsesiz, ıssız çocukların
 –Kimsesiz çocuklar çünkü patikalara benzer–
 Uçurtmaların uzak, böceklerin yakın akrabası
 Taşıtların ürkerek
 Tırtılların sevgiyle baktıkları şaka
 Ve asfaltı çıldırtan patika

Üstünde yaz güz
 Kelimelerin civiltisinden bir gök
 Ki gece yeşil, yemyeşil gündüz

>

7.

Kapılma gülümsemesine hemen şiirin
 Unutma gördüğünü her gece düşünde
 Nasıl iniyor parlayarak
 Elmas bir balta boynuna
 Dur bir köşe başında
 Anlat gelene geçene bunu –yazma
 Yazmak, biliyorsun her seferinde...–
 Anlat, açıkla gizini
 Koynunda şefkatle büyütüğün felaketin:

*Yanıltmasın parlaklısı seni şiirin
 Büyültüdüür görünüşü, gizemli
 Üstündeki tülü ama yırtıp at
 Çıkacaktr altından çirilçiplak
 Hayâsız hayat*

*Dişildir duruşu, usul, uysal
 Sanırsın sunacak şimdi kendini
 Gezinirken dilin ilk ipeğinde
 Dağlar ateşiyle birden
 Sevişecektiniz sözde*

*Bugulu, kekre tadı değil
 Ağasıdır akan hayatın
 Dehlizinde dizelerin
 İn derine, duyarsın soludukça
 Yanar genzin*

*Ve kazılıdır kapısında mânâ mülkünüün:
 Bakıp düşlere dalmak
 İçin siğ sular da yeter
 Dalıp boğulmak içindir
 Şiirler*

KISAS-I ENBİYA-İ ŞUARA

Usta peygamberdi hepsi de
 Ama acemi şair
 İsa, Musa, Davud, Muhammed
 Yine de kitapları
 Yeni basımlar yapar, bütün dillere çevrilir

Biri kitapsızdır aslında
 Onun yerine çömezleri yazdı İncil'i
 Matta, Markos, Luka, Yuhanna
 Ve hepsi de başka başka şeyler anlattı
 Aynı müstear adla: İsa

Musa gezgin bir şairdi
 Takip kavmini peşine dolaştı durdu
 Bula bula on dize buldu yalnız, Tur'da
 Geri kalanını kitabının
 Kimse bilmiyor kim uydurdu

En şanssızları Davud'dur fakat
 Kendi sulbünden gelen biri
 –Ki o da peygamberdir
 Hem kral, hem peygamber
 Şu Belkis'in Süleyman
 Bin karılı Süleyman, yedi yüzü nikâhlı–
 Gölgede bıraktı bütün mezmurlarını
 Tek şiirle, hem de erotik:
 Neşideler Neşidesi

Muhammed Kuran'da aklına geleni söyledi
Ne konu, ne kurgu, üstelik kırk yaşında
Beceremeyince de şiri
Şairlere sapıklar uyar, deyip
Lanetledi bütün şairleri

İsa, Musa, Davud, Muhammed
Usta peygamberdi hepsi de
Ama acemi şair
Sebep buna biraz da
Tanrı'dır tabii, o ulu acemi

1986

BULUŞMA

Gün boyu kirpıntı sevinçler satan
Bohçacı güneş
Toplarken rengârenk yayısını akşam olup da
Mahzunlaşır birden
İnce, süzgün bir acı olur
Şiire yatkın bir acı olur
Geceye değişmiştir çünkü eli
Ve gider, kovuğunda
Gizlice parlayan şiri bulur

1987

UÇAN HALİ

Mağrur olma şair
Senden büyük şiir var

Mağrur ol şiir, senden
Başka büyük yok

Ancak uçan halsıyla şirin
Geçilebilir böyle birden
Dolmabahçe Stadı'na
Dolmabahçe Sarayı'ndan

Padişah ve amigo
Bir araya gelmez değil, gelebilir
Bir kokteylde mesela
Katliam ya da kupa kokteylinde
SelamlAŞırlar da hatta
Bir karışıklık olursa protokolde
Hatta sohbet de edebilirler birkaç dakika
Ama öpüşemezler hiçbir yerde
Şiirden başka

1986

SAATİ SAATİNE, YAZILMAYAN ŞİİR

5.40

Mutlaka bir şiir
Yazdırır sana bu keder

5.50

Mutlaka bir şiir
Yazdırır sana bu keder

6.10

İçkiye sor bir de
Gir şu meyhaneye, o ne der

7.20

Sordun, karardı günle birlikte yavaş yavaş
Dilinin ucunda parlayan mücevher:
Yazacaksa da ne olacak
Neyi değiştirdi yillardır yazdığını şiirler

1987

ŞAİRLER DE ÖLÜR

- Dehlizin sonunda ne var?
- Şiire benzer bir parıltı
- Elbette, buraların en iyi şairiyim ben

Buraların en iyi şairiyim ben
 Şiirim altıpatlar ve hafif yana eğik
 Görmesin bir esin kırırtısı
 Tık, düşer tetik
 Meydan okuyorum bütün şairlere
 Avlayamaz kimse benim gibi güzellik

- Dehlizin sonunda ne var?
- Ölümé benzer bir karaltı
- Ah, buraların en iyi şairiydim ben

1986

YOKLAMA

Ölüm sessizce gelir
 Oturmuş köşemde
 Şiir düşünüyorumdur
 Beni korkutur, kediyi ürkütür
 Aradığım kafiyeyi kaçırıp
 Şiirimin ipeğini kıristırır
 Sonra sessizce gider

Giderken sürahinin üstünden geçer
 Su kapkara olur

1986

YAŞ 35+5

“Yaşadın, artık bitti”
Gelip geçti sahanak ve mevsim
Döndü anlamadan ölüme
Çaresizsin, uzun şaire hacet yok
Çaresizse ne kadar
Yağmurdan sonra
Bir yaprağın ucundaki
Düştü düşecek damla

1987

ALARM ŞİİR

5 Mart 1986, 4.15

Odada ikindi dinginliği, eşyalar uyuyor
Üstlerinde sessizliğin tülü
Necla mutfakta, Zeynep oynuyor
Hayat her günü bildik
Sakin sularda

Ama köşede bir fırtına
Çekilmiş biri içindeki ine yine
Çıkaracağı sesi düşünüyor
Atilacak ilk toprağın
O gün üstüne

ZEYNEP'İN YAŞ GÜNÜNDE

Uyursun
 Rüya saçar melekler
 Uykuna gökten
 Uyanırsın, ışıl ışıl
 Görünür her şey
 İçindeki büyülü köşkten

Kurmuş da sanki senin için
 Sihirli bir el dünyayı
 Yaşayacaksınız öylece sonsuza dek
 İçinde annen, baban
 Kedin ve sen

Ah, habersizsin henüz
 –Nerden bileceksin–
 Öteki elden, kara
 Ölümden

1987

ĞİDERAYAK

Unutup geride bıraktıklarını
 Sıcaklığını bile
 Tam alışmışken her şeye
 Bir de bakıyorsun
 Tabutunun üzerinde bir serçe

1987

ARADA

Gidip gelirken kurşunla
Kelimeler arasında
Ölüme ayarlı bir yürekle
Çıkışsız, kör bir tünelde
Bir iki ışık kırıltısı işte
Düşüyse düştü şiirime

1987

ECZA

Benim şiirim %20 siyanür ihtiva eder
%20 kanla karılmış kül
%80 uçurum, uçurum, uçurum
Ve %80 zifiri bir keder

Senin şiirin %200
İntihar ihtiva eder

1986

8.8.86

Solgun çocukluğum benim
Güneş batacağa benzemiyor bugün
Kalk lunaparka gidelim
Eğlenir, ağlarız biraz
Sonra belki intihar ederim

EN SEVGİLİM GALATA KULESİ

Kimsede yoktur bendeki
 İntihar yeteneği
 İçinde her kelimemin
 Bile bir jilet gizli

Oturmuş sohbet ediyorum
 Diyelim bir çiçekle
 Renklerde alttan alta
 Bir siyah eğilimi

Çılgınca bir esrimeyle
 Dolaşırım takسilerin arasında
 Uçurum tadiyla geçerim
 Bütün üstgeçitleri

İp olarak görünür ne varsa
 Kablo, kordon boynuma
 Şehvetle sürterim camlara
 Bıçaklara bileğimi

Heyecan verir bütün balkonlar bana
 Sıradan sayılsalar da bu konuda
 Ürpertir resimleri bile
 Kulelerin hızla gövdemi

Tabanca, siyanür, ağrı
 Sevgililerim, sevgililerim benim
 Kanıtlayacağım birinizle bir gün
 Mutlaka yeteneğimi

1987

TEMİZ İÇKİ

Hepsini denedim
Yaramadı hiçbirı
Seçkinlik taslayan, kasıntılı viskiyi
Züppe cini
Sonradan görme şampanyayı
Kimliği belirsiz konyağı
Enayi likörü, budala vermutu
Bilge rakayı
Köprü altı serserilerine bile
Bir bilgelik katan o iksiri
Görmüş geçirmiş şarabı
Soğukkanlı, sakin votkayı
Hırçın romu vb.

Yaramadı hiçbirı, dinmedi sizim
Benim içkim arsenik, anladım

1986

KIRIK NOTA

Dışarda suskun kuşlar
 İçerde civıl civıl üzün
 Bu nasıl bahar böyle
 Tersüz edilmiş gibi gün

Çalışırken renkler dersine
 Bahçede heyecanla bir çiçek
 Çoktan ezberlemiş bile rengini
 Saksıdaki kaktüs küfül bir yüzün

Tazelesin istediği kadar
 Makyajını nisan güneşini
 Solduruyor sedefini radyoda Rodrigo
 Gizlice gündüzün

Rodrigo ve Veysel
 Geçtiler el ele yanarak
 Biri üçünde, biri yedisindeydi
 Karanlık bir dehlizden uzun

Dinlemez bahar filan
 Çıkıp gelir böyle bazen
 Beklenmedik bir nota
 Kırık yerinden ömrümüzün

1987

ŞEYTANİ ELİ KEDERİN

Tam karşısına oturdum gidip
Çocuk bahçesinin
Yazayım diye bir kez de
Gülümseyen bir şiir
İşte civildaşan salıncaklar
İşte havuz, işte fiskiye
Ve üstünde suyun top gibi
Zıplayıp duran sevinç
Kesilse de düşmeyecek sanki su
Asılı kalacak boşlukta öyle

Demeye kalmadan
Uzanıp kesiveriyor suyu
Şeytani eli kederin içimden
Sevinç paramparça birden

1986

GECE, 2.30

Öyle sıkıntılı ki gece
Yırtıversen şöyle azıcık
Tutup karanlığın kenarından
Boşanacak birden oluk oluk
Kapkara kan

1986

OKŞA YANGINIMI, YATIŞTIR

Uzan artık nerdeysen, ey
 Ömrümce beklediğim el
 Gündüzümü düzene koy, gecemi
 Katlanılır kıl
 Uykumun kırışığını düzelt
 Okşa yanginimi, yatıştır
 Kavruluyor geçen kuşlar göğümden
 Dokun alnına yumuşacık
 İyileşeyim birden

1986

ÇİZEREK ISRARLA

Aynı cinayeti işliyor tutkuyla
 Vahşetin parladığı ucunda
 Elmas hançer
 Çizerek her gün yeniden
 Israrla, çılgın gibi
 Çoktan kırılmış camı
 İçimdeki

1987

ELİNDE BİR HANÇER, GECELEYİN

Ey acıya, acının soyluluğuna inanan, sen anlarsın yalnız beni,
duy sesimdeki geceyi. Sana açıyorum işte yalnız içimde çal-
kanan karanlık, gizli suyu. Sen görürsun ancak o suyun di-
binde ışıldayan şeyi. Şiirimin eşsiz mücevherini, paha biçil-
mez yarayı: acıyı.

Ve bütün geriye kalanlar, acıya yakışmayanlar, adı o kutsal
kayrayla birlikte anılamayacak olanlar, kapalıdır size karan-
lığım. Sevincin parıltısına kapılmayıp kendi mutlu yüzünü
jiletle doğrayan bir şiri anlamayanlara gösterecek yaram
yok benim. Gececil bir şiri anlamayanlara. Okumayın, ka-
palıdır hazinesi size bu şiirin.

Açı taciri şairler, size de. Yanmadığınız halde alazıyla, kutlu
ateşini acının, kederle süslediginiz şiirin vitrininde mahzun
bir yüze sergiler, mutluluktan bunalmış alicilar ararsınız siz.
Ve acayı da, şiri de kirletirsiniz. Keyifsiz anlarda, bungun,
gri günlerde sürünelecek bir kokudur sizin için acı, o kadar.
Ya da cenaze törenlerinde yanağa iliştirilecek bir gözyaşı, ya-
kaya takılacak yastaşı. Oysa gösterişten uzak olmayı buyurur
acı: Gözyaşlarınızı içinizde akıtın. Gülsuyunda dirlendiril-
mişir kelimeleriniz sizin, ağıda değil; acı nedir, bilmezsiniz.

Ve elbet şiir nedir, onu da. Hanginiz hayatı siyah bir şire
değişebilirsiniz? Siyah bir çığlığa. Gece, gizlice:

Elinde bir hançer, geceleyin
Etine yazarsın gizlice şiirlerini
Bu yüzden hep kanlı kelimelerin
Ve çığlık gibi derin

Bu yüzden hep kanlı kelimelerin
Ve çığlık gibi derin
Etine yazarsın gizlice şiirlerini
Elinde bir hançer, geceleyin

RESİM

Gökte mayıs
 Yerde yeni uyanmış, güneşe karşı
 Gerinen bir çiçek
 Ve az ötede
 Kafiye yapmak ister gibi çiçekle
 Kana kana uçan bir kelebek

Oturmuş, seyrediyor kayıtsız bunları
 Banktaysa kısıstan kalma
 Yorgun bir yürek

1986

ALBATROS

Deniz... albatrosun tatili
 Yorulunca bakar uçmaktan
 Altında bir başka gök
 Üflüyor serinliğini

Ah, uzak yolculuklar
 Çağırıyor beni

1987

İSTANBUL

Çekilen önumden binalar
Çamura düştü çiçeğim
Şişli, Taksim, Aksaray...
Her an bir çılgınlık yapabilirim

Yazını da gördük, ne oldu
Levent, İkinci, Üçüncü, Dördüncü Levent...
Hiç mantar yok toplayacak
Ben bu İstanbul'dan gitmeliyim

Sen bu İstanbul'dan gitmeliydin
Yıllar önce, geldiğin gün
Şimdi ancak türlü felaketler
Deneyebilirsin, denemeliyim

Nerden uç verdi bende bu
Felaket tutkusu
Beyazıt, Karaköy, Harbiye...
Yollarda gelişti belki de, ne bileyim

Akşam mı oluyor, olursa olsun
Kaybolacak bir cadde bulurum elbet
Önce bir bira, bir daha, bir daha
Ki sırasık vitrinleri görmeyeyim

Tanrısına da güven olmaz bu İstanbul'un
Hep yarına erteliyor kıyameti
Girip bir sinemaya bari, beklemeden geceyi
Kendimi karanlığa gömeyim

KARAKÖY-KIZILBÜK

Karaköy-Beşiktaş dolmuşundasın
 Ve Değirmisaz-Kızılbük
 Yolunu yürüyorsun yalnızayak, yedi yaşında
 Hendekte gözünü dikmiş, kımıldamadan
 Sessiz, seni süzüyor şeytan
 Geride çalılıklar...
 Geride saat kulesi ve deniz
 Ve 'go home' yazılı pankartlar
 Go home şeytan!
 -Ordaydın denize atarken Denizler
 Dolmabahçe'de Amerikan askerlerini
 Yıl altmış sekiz miydi-
 O zamandan belliymi ta, çocukluğundan
 Çılgının biri olacağın senin
 Şeytana gülümsemiştin
 Gülümsedin sonra ömrünce ateşe
 Bir tür tutkuyla
 Elinde bayrak gibi, yüzülmüş derin
 Koştun çılgınca ordan oraya
 Önüne gelen cehenneme daldın
 Ve istedigin oldu, yandın

1986

KONDÜKTÖR UYUYOR, KEDİN SEPET İÇİNDE

Mahmuzla rüzgârını
 Essin esin, sesin
 Cıvıltıya dönüşsün
 Kuş ol yıllar önceki
 Kedin gibi
 Sen sevinçli şiirler de yazdın arada
 Hadi uçur omzundaki kelimeleri

Hatırla hızla giden o trendeki
 Kedinin şaşkınlığını
 Hep aynı direk
 Geçiyor sanmıştı pencerenin önünden
 Ve iştahla yalanıp tellerdeki kuşlara
 Yanlarına tünemek istemişti
 De camdan dönmüştü geri

Yıl elli yedi
 Dizilip yan yana
 Bilet parası vermemek için
 Arkalarına saklamışlardı dedenler seni
 Enayı kondükktör
 Hâlâ şaşarsın hatırladıkça
 Nasıl da yemişti bu köylü numarasını
 Hâlâ şaşarsın ve ararsın o günü sevincini
 Nerdesin, nerdesin herkesin
 'Yaver' deyip gülüştüğü sevgilim, kedim

Hep şaşarak yaşadın sen zaten
 Yıllar sonra bir kızın da
 Şaşırıp kalmışın gördüğünde
 Koynunda büyütüğü şeyi
 Upuzun bir kıl
 Memelerinin bitiği yerde

Ama oturmuş şimdi
 Sıradan filmler izliyorsun TV'de
 Adam olmazsun bu yüzden
 Muhasebeci bile olamazsun
 Nerde kaldı yazmak çocukluğun
 Ele gelmez şiirini

Şanslı sayılırsın fakat yine de
 İyi gidiyor şiir
 İyi giden bir tren gibi
 Kondüktör uyuyor, kedin sepet içinde

Sahi sonra n'olmuştu da
 Kaybetmişsin yaverini
 Nasıl da yalnız hissetmişsin onsuz
 Akhisar'da indiginizde kendini birden
 Yatmaya kalkmışsin önüne trenin
 Katip istasyonu birbirine:
 – Yaverim nerde, yaverim nerde

İşte bir tuhaf oldun yine
 Birden bir kramp girdi şiirine
 Tren kalktı gidiyor çünkü
 Sen sevinçli şiirler de
 Yazdırın arada evet, yazmadın değil
 Ama tren kalktı gidiyor
 Sen de kalk git burdan
 Bırakıp böylece şiir
 Çık sokağa, ara o yalnız çocukla ikizini:
 – Nerdesin, nerdesin, nerdesin
 Sevgilim, ke(n)dim

Sür kargidan atını
Taksilerin ortasına
Hanların, 'hotel'lerin, A.S.'lerin
Afişlerin içinden geç, reklamların, lotaryaların
Elinde bir sapan
Bankalara, acentelere gir
Asıl ve murahhas azalara görün
Gölgen bile yeter telaşlandırmaya onları

Çık gel 112 İsmail
Amansız, mavi düşlerinle eski günlerden
Seni bekliyor bütün çocuklar
Ve ben

1987

DÜNYANIN BÜTÜN BEBEKLERİNE

Neyi dinletir
Geceleri güneş göğe
Açıp renklerin teybini

Gülüşünden kaydettiği
Gündüz bir bebeğin
Sekizinci rengi

1987

İYİ ŞİİRLER

Altı aylık bir bebeğe
 Kimse görmeden, gizli
 Dil çekardım bugün vapurda
 Deli derlerdi görselerdi
 Ama bebek gülümsedi

Ve ikimizin bildiği
 Bir dilde yalnız
 Çözemeyeceği duysa annesinin bile
 Fısıldadı usulca:
 İyi şiirler şair amca

1986

ÇOCUKLAR HARIÇ

Bak şiirim
 İnsanların halini anlatayım sana
 Varsayılmış kış
 Güneş doğar
 Pırıl pırıldır
 Dikkat et, pırıl pırıldır
 Herkes kalkar, yüzünü yíkar
 Erkekler tıraş olur
 Kadınlar makyaj yapar
 Sonra erkekler de, kadınlar da
 Giyinir, sokağa çıkar

Ve herkesin elinde bir şemsiye

1987

GÖK SÖZLÜĞÜ

Yıldızlar: Gecenin dağılmış gerdanlığı
Samanyolu: Perilerin geceye anlattığı
Sarışın bir masalın izi
Ay: Kırık elmas
Dolanır durur karanlıkta
Öbür parçasını arar
Bulutlar: Gökyanusun avare gemileri
Yağmur: Tanrı'dan azar işitmiş
İçli bir meleğin gözyaşları
Şimşek: Göz kırpar gök
Sevgilisine, yere
Yıldırım: Tanrı'nın öfkeli telgrafı
Kar: Meleklerin serptiği konfeti
Gökkuşağı: Göğün duvağı
Çıkarıp arada bir sandığından takar
Güneş: Kundakçı, gecenin kundakçısı

1986

BEDESTEN

Aç karşısını
 Gözden kaçmış, görülmeyi bekleyen
 Bir inci vardır belki hâlâ
 İpekler içinde unutulmuş
 Bir rüzgâr, esmeyi özleyen
 Bedesteninde

Bulunmak istiyor bak
 Yeniden yeniden
 Kuytuda mahrem bir mücevher

1987

YOSMA YÜRÜYÜŞÜ

Geçerken kahvenin önünden
 Şıp diye kesilir gürültü
 Dinlenir bir süre bıçın düşlerle
 Topukların söylediği işveli türkü

1987

'H' FARKI

Turuncu bir sızı
Yaşadığımız seninle
Aşk değil
Ahşk

1987

DEFİNESİ SEVGİ

Dalgaları altında kalacak, korkuyorum
Gizli definesiyle bir gün, bulunamadan
Firtınalı, karanlık denizimin, içimdeki
O tenha, issız ada(m)

1987

LANETTAYİN BİR ŞAİR

2005 Yunus Nadi Şiir Ödüllü
İlk basım: 2004, Alkım Yayınevi

UÇUŞ

Anlaşılmaz, garip birisin
 Dost olabilir şiirinde
 Hem de sıkı dost
 Kirden keçeleşmiş tüyleri
 Bir sokak köpeğiyle
 Durmadan yalanan temizlik hastası bir kedi

Sıradan, basit birisin
 Rakı içersin yalnız
 O da salaş meyhanelerde
 Bilmezsin neye benzer örneğin brandy
 Bunun için işte
 Anlamaz hiçbir seçkin zat rezilliğini

Serserisin de denebilir
 Milli bir duyguya çöğdürürsün kuytularda
 Gece üçten ve bir yetmişlikten sonra
 Tuna Nehri маршını söyleyerek
 Ta-ra ti-ra ta-ram ti-ram

>

İçli birisin de ama bir o kadar
Arka sokaklarında sürtersin kederin
Çıksan da arada bulvarlara
Bir iki renktir, fazla değil
Işıyan paletinde, kalani kara

Karanlık birisin
Kapalı bir sustıyla dolaşırsın içinde
Her an açmak üzere
Çıldırmış bir felaket rengi
Karşılardan seni hangi mevsime gitsen
Ve şiirinde hafiften seğiren bir deprem

Karanlıksın, evet
Bilmezsin daha nasıl tutulur tabanca
Ama en sevdığın oyun Rus ruleti

Evet, karanlıksın
Ermiş gibi görmenden belli
İntihar etmeye kalkan
İki tabancayla birden
Dayayıp şakaklarına
Beethoven'ın yeğenini

Kaçışın da biraz
 Küfredersin durduk yere
 Bakıp bakıp geceye
 Biraz değil, epey kaçışın sen

Kötü adamı bilinirsin şiirin
 Tecavüz edecekmiş gibi bakarsın dünyaya
 Ve kurşunu översin çiçekler yerine
 Başka şıirlere iltica eder bu yüzden
 Ürküp imgelerinden güller
 Sana kalansa
 Dizeden dizeye havlayan dikenler

Tuhaf birisin
 Huzur bulursun kovboy filmleriyle
 Dinlendirir seni müzik dinliyormuş gibi
 Çatışırken haydutla şerif
 Kayalardan seken kurşunların sesleri
 – Apoletli bir sığirtmaç olarak
 Düşünmüştür hep
 Ne ilgisi varsa şimdi
 Seyrettikten sonra filmini Romm'un
 Herr Hitler'i –

Varmıyor çoban demeye dilin
O onur İsa'nındı
– Hem çoban, hem kuzuydu aslında, "Tanrı'nın Kuzusu"
Öyle geçer kutsal metinlerde –
Zavallı marangoz ustası
Olan sana oldu
Vernikli şimdi bütün haçlar
Ve Maria Magdalena
Bütün kürklü kaltaklar

Sapıksın galiba biraz da
İçin kamaşır bakarken
Memelere pembe dizilerdeki
Bakıyormuş gibi resmine Aysel Tanju'nun
On beş yaşında sanki
Ders kitabının arasındaki

Memelerden gidelim istersen
Bir de Suzan Avcivardı
Yuva yıkan filmlerde, vamp Suzan
Emzirirdi bütün sınıfı sırayla sevabına
Gizli gizli etütlerde
Taşan göğüsleriyle fotoğraftan

Memelere devam
Bir de Ginavardı, Gina Lollobrigida
Karıştırıp adla soyadı akraba sanan
Truman Capote ile Başkan Truman'ı
Esmer ve cahil bomba
Sonra Liz, menekşe göğüslü haspa
Sonra Marilyn, sarışın ve aptal bebek
Diyemezsin hayır, 'o şimdi melek'
Sonra Brigitte, kasıklarını tırmalayan dişi kedi
Onlar da epey sevaba girdiydi

Ölçüsüz birisin
Yazdıkça yazarsın, yeter artık
Kanmaz bir türlü şaire kalemin
Bayılrsın hele böyle serüven kokan
Belalı şiirlere
Doyum olmaz çünkü keyfine karanlığın:
– Kemerlerinizi bağlayın baylar, bayanlar!
– Nereye yolculuk?
– Yasak her yere!

2002

SCHUMANN'LI SIKINTI

Mecbur musun şiir yazmaya
 Seni çağrıyor bak gece
 Galiba mecbursun
 Gidemeyince

Kurcalarken radyoyu
 Karşında birden Schumann
 Bırakıverdiyi kendini sulara
 Sen de onun gibi mi yapsan

Ama ırmak yok ki yakında
 Tek seçenek balkon
 İncelik yok işte onda da
 Bayağı son

Kapatılmayı istediydi sonunda
 Delilerevine kendiliğinden
 Alınca kurtulma şansını zorla
 Sandalcının biri elinden

İşgüzarlık işte. Görüyorsun ki ölmek istiyor adamcağız, niye engel oluyorsun? Ve hangi hakla? Yardım istedi mi ki senden? Boğulmasına yardım et ille de edeceksen. Ya da görmezlikten gel öte yana çevirip başını. Asıl o zaman yapmış olursun işte insanlık görevini. İşgüzarlıktan da öte, zorbalık yaptığıaslında. Ama işte bir garip bu dünya, intihar etmek isteyen birini kurtarmanın cezası yok nedense yasalarda, bütün suçların var da.

Sen ne düşünerek başladın
 Şiir geldi nereye
 Resmini çizdin sıkıntının
 12 Haziran Pazar'dı, geceye

KEDİLERİ SEVERKEN AĞLAYINIZ

Kedim ve ben
 Ölüyoruz yavaş yavaş
 Karşılıklı, köşemizde
 Elenirken eleğinde sıkıntının saatler
 Mutat olduğu üzre

Bazen o benim kucağında
 Bazen ben onun
 Avutuyoruz birbirimizi
 Özlerken aynı şeyleri gizlice
 Nasıl da tırmalardık hayatı
 Bir zamanlar şehvetle

Gittikçe bozuluyor yazım benim
 Bozuluyor resmi onun gittikçe
 Yaptığı eskiden özenle
 Halılara, koltuklara
 Esin geldikçe pençeleriyle

Derim ki ben
 Kedileri severken ağlayınız
 İyi bakın göreceksiniz gözlerine
 Hüzünlüdür kediler
 Bu şiri okurken de ağlayınız
 Göründüğü gibi
 Kemiriyor İsmail'i keder

1995

HENÜZ

Depreşti yine karanlığın
Saat sıfır iki, mekân Maltepe
Maltepe'de tenha bir ev
Düzeltilim, ev değil, E(v) tipi hapishane
Yüzüyor kendi derisini
Kasette Kurt Cobain
Uluyor gökte ay
Ve uluyor aya karşı acın

Hadi bir kafiyeyle bitirelim:
Bulunmadı henüz ilacın

2003

SANCIYOR DUVARLARI ODAMIN

Sabah olmak üzere
Uyuyor bütün apartman
Çit yok
Uyuyor sokak
Ağaçlar, kediler, kaldırımlar
Rüya dağıtıyor periler
Dolaşıp hane hane

İki karaltı yalnız
Uykusuz saatlerdir, ayakta
Geceye bakıyor pencereden:
Acım ve ben

2003

DURUM BUNDAN İBARET

1.

Çek perdeyi, kapan odana
Göğü dışarda bırak
İyi gelir yarana
Karanlık ne güzel bak

Somur sigarani, rakını diple
İşlesin saat, boş ver
Çalışıormuş gibi ölüm kapını
Tik tak... tik tak...

2.

Delisin sen, olacak şey mi şimdi
Kanırtırken yüreğini acı
Okusun diye elâlem
Oturup şiir yazmak

Kafiyeyle üstelik
Ve dörtlüklerle
Hadi özetle şu şiri de
Bitsin bu tuhaf işkence:
Kötüyüm okuyucu
Durum bundan ibaret

1990

TEMİZE ÇEKİLMEMİŞ DÖRTLÜK

Temize çekmeden yayına bu şìiri
Görsün okuyan kalbinden damlayan kanı
Ortasında kâğıdın kípkırmızı açmış
Gül sansın müsvedde halindeki yaranı

2003

KÜÇÜK BİR PARK ŞİİRİ

Boş bir salıncak kadar mahzun
Bu gün günde
Ve yalnızım
Sızıyor işte incecik
Şiirimden sizim

1995

DİKKAT!

Yalnızlara dokunmayın
Çíçekleri koparın, címlere basın
Ama yalnızlara dokunmayın
Ísmail diye biri var, dolaşır aranızda
Bu şìiri yazdı sizin için
Gibi eğri büğrü bir tabela
Ağrıyan bir mayıs günü, bir parkta
Dolaşın bırakın
Yalnızdır, oncağıza dokunmayın

1988

YARA

Barajdaki sizıntı ancak şiirlerim
 Akıtsam tüm acımı
 Yıkıp bendini yüreğimin
 Boğulur bütün dünya
 "Baştan ayağa yâreyim"

1999

SİRK

Eğlenmek için kurduğu
 Bir sirk bu dünya
 "Sayın Tanrı"nın
 Yaşadım mı, bilmiyorum
 Kim bilir, belki de düştü
 Benim payıma ama bu gösteride
 Ateş çemberinden atlama
 Numarası düştü

2002

SIZAN

1.

Süz acını çocuk
 Tülbentiyile şiirin ve sesine sar
 Aşar belki bir gün biri
 Çıkarıp bakar

Yar yüreğini bir çiçekle
 Kara bir çiçekle
 İçindeki sancıyan
 Şiiri çıkar

Çığnesen baldırani bile
 Şiir sizar ökürken ağzından
 Saplasalar bıçağı ömrüne
 Bıçak yanar

2.

Açıldım biraz yazınca
 Kafiyenin olduğu şiirlerde
 Gariptir, huzura benzer
 Bir şeyler var

1987

CEHENNEV

Dönüp baksan ne zaman
 O günlerde
 Hep alev alev
 Tepenin eteğindeki o ev
 Cehennev
 Ve oturmuş içinde bir çocuk
 Yaralı, mahzun
 Uslu uslu yanıyor

Yaniyorsun işte yine, hatırladın da
 Herkes şiir sanıyor

1988

KAPANMADI

Kapanmadı yaran
 Bunca yıl sonra hâlâ
 Esse en ufak bir yel
 Çalkantılı denizinden çocukluğunun
 Köhne bir tekne gibi
 Fırtınaya yakalanmış
 Çatırıyor ruhun

Çıkmıyor bir türlü
 Kalbinde kaldı kurşun

2002

DÖNÜYOR

Hiç değişmemişsin Tanrım
Sevmiyorsun hâlâ çocukları
Çıklet sattırıyorsun parklarda gene
– Bana da sattırmışın, unutmadım
Sen çoktan unutsan da –
Tutuşturup bir kutu
Okul çıkışı ellerine

Hiç değişmemiş ama çocuklar da
Salıncağa biniyorlar işi asıp
Düşünürken bir yandan
Ne diyeceklerini akşam eve
Korka korka

Dönüyor dünya

1989

KÜÇÜK KIZ

Öyle saydam ki sesi
İçi görünüyor konuşurken kelimelerin
Uçuyor her birinde
Civil civil, camdan
Bir güvercin

1988

İHTİYAR

Gördüğü hep aynı sevgili
 Bakınca eğilip arada
 Bulanık o suya:
 İşildiyor belli belirsiz
 Dipte misketi
 Yeniden görülemez camdan rüya

Yatıyor çocukluğu
 Arasında yosunların
 Ölüm balıklar gibi
 O dönülmez, altın mevsim...
 Hangi hain el
 Bulandırdı bu suyu, kim?

2001

Fİ

Tabakta tepeleme erik
 Ama gözün bahçedeki
 Ağaçta yine de
 Yiyeceğinden değil
 Çocukluğunu arıyorsun üzerinde
 Bin yıl önce düşürdüğün, yitik

1988

SOLMUŞTUR O DA ÇOKTAN

Bahçede gümrah bir gül...
 Yalan olduğu nasıl da belli
 Gitmiyor çünkü yazmaya
 İçiyor da olsan şiirin eli

Akhisar'da kaldı o gül, çocukluğunda
 Kavga ederdiniz aksatmadan her gün
 Adem'le uğrunda teneffüslerde
 Ah, nerde şimdi Akhisar
 Beyaz yakalı gülün nerde

Parka gideceklermiş akşam
 İşaret ediyor bak berberin kızı
 Sen de gel diyor utangaç
 Öyle özlüyorsun ki o yazı

Bakışıldınız korka korka
 Görecek diye babasından
 Olsa da şimdi burda
 Gizlenip içine gülün
 Baksa yine uzaktan ve baksan

Öyle özlüyorum ki o yazı
 Nerdesin Nesrin, nerdesin
 Anıyor musun arada beni
 Bağır biraz, duyulmuyor sesin

YABAN

Çok sapa kalıyor İstanbul
 Çocukluğuma
 Çocukluğumun kasabali mahzunluğuna
 Alışmişim mütevazı dere boylarına
 Beceremiyorum bir türlü
 Yıllar geçti hâlâ
 İçlenmeyi oturup deniz kenarında

1990

VYZ

Bütün sıfatları kullandın
 Çektin bütün fiilleri
 Kalmadı yazacak şey
 Ölümden başka
 Boşa dönüyor şiirinin mili

1993

ELACİVERT

Yoruldun artık
Otur bir taşa
Ve ölümü anlat ey kaçak
Ürpertici bakışını o yosmanın
Süzüyor seni bak
Elacivert gözleriyle uzaktan
Karanlık ve muğlak

Ne kadar soğuksa laciverdi
Elaşı o kadar sıcak

Kaçamazsın, ah
Saracak alevden kollarını
Boynuna bir gün
Ve öper gibi yapıp
Ansızın ısracak

1988

KORKU

Ölüp gideceksin ah, sonunda
Teneşir soğuk ve soğuk ibrikteki su
Faydası yok diyorlar korkunun ecele
Olsun, sonuna kadar korku

1999

KİM KORKMAZ HAİN ÖLÜMDEN

Su bile korkar
 Düşerken yordan
 Taş bile
 Tutsa birazcık yosun
 Düşün, az önce vardın
 Birden yoksun

1997

FLAMENKO VE ÖLÜM

Ağzında arsız bir gül
 Olsun dans ederken
 Ve çaksın arsız bir ışık
 Değdiği yerde etine eteğinin
 Savrulurken şehvetle

Biliyorsun, mahcup
 Bir şairimdir
 İstemedim bugüne dek
 Böyle şeyler senden
 Ama şimdi istiyorum şiir
 Bu kızı gerçekleştir

Ağır hastayım ve flamenko
 Dinliyorum ateşler içinde günlerdir
 Düşünerek ölümü
 Süremedim ah, oralarda
 Gönlümce ömrümü

1991

YENİ YIL ŞİİRİ

Irgalamıyor artık hayat seni
Unutulmuş, yitik bir söylence sevinç
Ölüm sözleri
Çağrıştırıyor yalnız şiirine
– Düşüyورلار ya sönüp sonunda –
Şenlik fişekleri bile

Tarih: yılın son günü
Saat: son saati, az sonra 'mutlu yıllar'
Ama nerde, acının pençesinde
Gececek yeni yıl da
Aynı minval üzre

2001

UNUTMUŞKEN

Gelmesin kimse istemiyorum mezarıma
Ne akraba, ne eş dost
Hatta ne çocuğu, ne karım
Unutmuşken tam dünyayı
Tadını nefes almanın
Depresmesin yeniden anılarım

2003

TABUT

Sakınarak verilir
 Elden ele beşik
 Uyanmasın diye sarsılıp da
 Uykuya yatmış bebecik

1999

BÜYÜK YALNIZLIK

Ne zaman ölüür gerçekte insan
 Koyup giderler ya hani
 Bir başına o karanlıkta
 Ağlaştıktan sonra başında bir süre
 İşte o zaman

1995

YIKIK MEZAR

Yetmezmiş gibi
 Ağırlığı ölümün
 Taşı yıkılmış
 Bir de üstüne

2003

NASIL DA ESERDİ RÜZGÂRIM

İnsan bir kere sever
 Şair birkaç kere
 Sarhoşun biri söyledi ilkini
 İkincisi benimdi ama
 Nerdeyiz biz şimdi, burası nere

Burası Saray Sineması
 Olsayıdı keşke ve loca
 Neydi o günler Tanrım
 Adını bile unutmustunuz sevişmekten
 İnci'yle filmin çıkışında

Samatya olsaydı, hayır
 Vazgeçtim sinemadan
 Orası daha rahat, ferahtı
 Duruyor mudur acaba hâlâ yerinde
 Şükran'la iş tuttuğun o izbe

Karıştırmaya başladın her şeyi
 Samatya değildi bir kere, Yedikule
 Sonra surlardı o viran mekân
 'Savaşma, seviş' deniyordu o yıllar
 Seviştiniz siz de yeniçerilere aldırmadan

Göl'ünü okumuştun Lamartine'in
 Bir keresinde de Şükran'a
 Taksim Parkı'nda, tam altmış dört dize
 Ezbere biliyordun ah, o zamanlar
 Upuzun şiirleri bile, şimdi nerde

En kırmızısıydı güllerinin
 Biri vardı ki çılgın mı çılgın
 Açırdı en kuytu yerlerini bahçesinin
 Cömertçe, yasak koymadan
 Leyla, Leylam

Sonra Semra vardı
 İçli, ince, kırılgan
 Okusa dolar mutlaka gözleri
 Unutmamışsa eğer hâlâ seni
 Rastlayıp da bir yerde bu şìiri

Ne de çabuk geçti yıllar
 Söylesem inanmazsınız kızlar
 Kırardı artık gönlüm ve saçlarım
 Nasıl da delidolu oysa
 Eserdi ardınız sıra rüzgârim

İnsan bir kere sever
 Şair birkaç kere
 Sarhoşun biri söyledi ilkini
 İkincisi benimdi ama
 Neler yazdım ben şimdi, burası nere

2002

A(Ş)KKOR

A(ş)kkor renginde
Dolaşirdın sokaklarında kentin
Gençliğinde ah, masal şimdi
Parlamaya hazır her an
Üflese bir kadın nefesi

Duyulurdu bin yürek öteden
Damarlarında dolaşan
Şehvetin sesi

2002

İKEN

Başlıyor uğuldamaya
İçlerinde bir ırmak
Karanlık, derin
Çevrilemez hiçbir dile söyledikleri
Ağzımdayken memelerin

1990

ANI

Eriyip siliniyor inadına
Çalıştıkça hatırlamaya
Kalan son renkler de sevişmelerimizden
Söyle, yaşadık mı o anları
Var mıydın gerçekten, o sen miydin
Tenimin gördüğü rüya mıydı yoksa tenin

1989

YİNE

Senin için sakladım bu bakışı
 Yabanił bir aşk için
 Hadi oku gözlerimdeki çağrıyı
 Ve soyun
 O günlerdeki gibi

Hadi sinemaya gidelim yine
 Hüseyin Baradan kötü kötü baksın yine
 Biz birbirimize iyi iyi bakarız
 Ve fisıldasız tutkuyla
 O günlerdeki gibi

Ben Turgut Uyar okuyayım sana yine
 Elin elimde, ikimizin Senfoni'sini
 Sen sustur beni ağızınla yarısında
 Ve ayart bir kez daha
 O günlerdeki gibi

Hünerle sun yine memelerini
 Koynundaki o iki alev yumağını
 – Kuytu bir park kösesiydi, akşamdı –
 Ve aç yanarı kendiliğinden
 O günlerdeki gibi

Tutup elimi kasiğına götür yine
 Hatırla yıllar önceki çlgınlığını
 Bolu-Ankara otobüsündeki, herkes uyurken
 Ve sıyrıl ardan hayâdan
 O günlerdeki gibi

Senin için sakladım bu bakışı
 Yabanił bir aşk için
 Hadi hem anlat, ne yaptın bensiz
 Hem de soyun bir yandan
 Gibi o günlerdeki

KÖSNÜ

Yanıyor yatak
Yanıyor yataktı tutkuyla
Geceye hazır bir kadın
Soyunmuş, apak
Tek kolyesi kalmış boynunda
Saçları bile çırılıçıplak

2004

MERSİN'DE BİR ÇAY BAHÇESİ

Gözümü alıyor ışığı
Karşı masadan
Şehvetli güneşin gibi güneyin
Taşmış yakasından
Turunc rengi, dipdiri
Mersinli tazenin memeleri

1997

SABAHA DEK

Beyaz ve alaz
Sokulurdum sana
Beyaz ve alaz
Soluğumda bir güvercin

Alaz ve beyaz
Sokulurdun bana
Alaz ve beyaz
Bir güvercin soluğunda

Alaz ve alaz
Yanardı soluğumuz
Alaz ve alaz
Karışınca birbirine

Beyaz ve beyaz
Uçardı güvercinler
Beyaz ve beyaz
Sabaha dek göğümüzde

1987

BKZ.

Nerededir şimdi, hangi gezegende
Çoktan unuttuğu sıcaklığını tenimin
O kara kız
Nasıl da beyazdı oysa
Eski şiirlerime bakınız

1990

AŞKLAR DA

Kor san sen
Korsan sevişmelerinizin
Sönmüş sözlerini
Yanıyor san hâlâ
O günahkâr ateş
Çaldığınız cehennemden
Sabaha erdi çoktan
Hazinesini birbirinizin
Yağmaladığınız geceler

Çünkü aşklar da biter

1989

'VEDA BUSESİ'

Üzülme çocuk
Atlattığı onca sivilceden sonra
Hafif gelir yanağına
Bu yara

1996

ANIMSAMA

Hüzün vaktidir
 Ve önleyemez hiçbir şey
 Böyle anlarda
 Çıkarıp kuytulardan silince pasını
 Eski, kırık bir aşk şiirinin, ah
 Kederle kanamasını

1988

AH MİN-EL AŞK

Olmuştur bizim de
 Bir iki sevincimiz
 Aşk bahsinde
 Değişmem ama döktüğüm
 Gözyaşlarını hiçbirine

2000

YENİ ÂŞIK

Giyinmiş yüreğine, yeni
 Tiril tiril bir aşk
 Tek leke yok üstünde
 – Düşmemiş daha
 Efil efil esen ipeğe
 Acı denen kor –
 Sevdadedelere caka satıyor

1999

YİRMİ YIL SONRA BİLE

Sesinde şadırvan serinliği
Kadınımın

Kadınımın
Gözlerinde göl derinliği

1995

PAZAR TEMİZLİĞİ

Hüzne eğimli her kıvrımı
Başına bağladığı eşarbin
Ve solgun bir şarkı dilinde
Alırken tozunu
– Eşyalar kanıksamış bezî, bezgin –
Geçen zamanın:
“Rüya gibi uçan yıllar
Biraz durun, durun biraz”

Sesi nemli, içi alaz

1989

LANETTAYİN BİR ŞAİR

Çocuksudur
 Şaşarak bakar dünyaya
 Çiniltili çançığeğine
 Çağıltılı leylağa
 Baklagillerden itirşahiye
 Karatavukgillerden bülbüle
 Balkondan şakirdayarak dökülen sarmaşığa
 Ve yanı başında hemen bu gürültünün
 Su içen bir kedinin yaratığı
 İpek tüylü sessizlige
 Renk işportacısı, çigirtkan güneşe
 Onun görkemli kovuğu geceye
 Ve ne zaman göz kirpsa bir yıldız kendisine
 Bakarken hayran öyle gökyüzüne
 Şaşırır ne diyeğini
 Yüzünde mahcup
 Kekeleyen bir gülümseme

Meraklıdır oldum olalı
 Ve geniştir epey de ilgi alanı
 Yetinmez boynundaki aydınlıkla örneğin
 Koynundaki karanlığı da okumak ister ille
 Gördüğü her kadının

Oldukça azimlidir bu konuda
 Çocukluğundan beri hem de
 Top peşinde koşarken akranları
 Jayne Mansfield'in memelerine
 Çalışmıştır o gizli gizli
 Kapanıp kömürlüğe

Hergelede dir de
 Düşleyecek denli çarşaflı bir kadını
 Yürürken masum önü sıra
 Dantelli bir külotla

Hırçındır
 Yolar istemeden de olsa
 Sevdiği çiçekleri
 Az çekmemiştir elinden
 Yasak renkler yaşadığı krizantem
 Ve komşu bahçedeki
 Adı gerekmez, sonu hüsrان olan
 O talihsiz çiçek

İyi yanları da vardır
 Yufka yüreklidir örneğin
 Kime vurmak için kaldırırsa
 Boynuna sarılır eli

Saftır, iyi niyetlidir
 Okşamaya kalkacak kadar akrebi

Kalenderdir
 Ahşap düşlerde yaşar
 Suyu testiden içer
 Ve sapı mutlaka kırık olur testinin

Arka sıralarında oturur hayatın
 Göze çarpmaz
 Yüreğini hoplatır ama ön sıradakilerin
 Geçerken yerine

Küstahtır, cüretkârdır
Boğaz Köprüsü'nde kurutur çamaşırlarını

Asidir
Asidir
Asidir

Çılgındır
Bırakacak kadar elinden dizgini
Dörtnala koşan
Bir atın üstündeyken

Bığındır
Alevinden öper ejderi

Afilidir
Bıçağı gibi tipki
Bir bıçağı vardır, yakışıklı mı yakışıklı
Bisturi namzedi
Kamaştırır girdiği gövdeyi

Naiftir de
Saplayacak adam arar yakışıklısını ama
Dayanamaz öte yandan
Çocukların ağlamasına

Bezgindir
Bıkmiştir yaşamaktan
Doldurup kendi eliyle silahını
Verebilir her an
Can düşmanına

Açı düşkündür
Yanmak için dilediğince
Küçük bir cehennem
Kurmuştur içinde kendine
Mutlu olunca biraz
Yeter deyip bu kadar
Çekilir cehennemine

Ve içlidir, melankoliktir
Olur olmaz ağlar
Pinpon oynarken bile

Geceyle sevişir durmadan
Açar içini tutkuyla
Her gün bir yıldızın
Bile bile karşılaşmayıcağını
Başka şeyle karanlıktan
Ve susar, hep susar sevişirken geceyle
Konuşursa sanki gökyüzü dağılacak
Ay parçalanacaktır sesinden

Açmaz yarasını kimseye
Evdekilere bile
Konuşa konuşa suyla
Çesmeden akan suyla
İyileştirir kendini
Çok daraldığında

Yalnızdır, "tek ü tenha"
Niyetlense ne zaman sözgelimi
Yazmaya bir aşk şiri
Erir asidiyle yalnızlığın
Bulduğu her kafife

Yeni bir umutla
 Çıkar yine de her gün sokağa
 – Aşk için değil
 Daha karadır yalnızlığı –
 Olur da isteyiverir diye biri belki
 Sigarasının ateşini

Abdaldır, metropol abdalı
 Sırtında uğultulu bir aba
 Sabah düşüp yollara
 Dolaşır bütün cangılı
 Kanaya yırtıla

İssız bir duruşu vardır
 Yumuşak g gibi
 Öyle de yaşar
 Ama ölüsü olay yaratacaktır
 Taşlanacaktır tabutu lanetle
 Ters açtığı için çiçeği
 Ters ve siyah

Yanlış tanınır
 Ağladıysa nasıl Nietzsche sarılıp boynuna
 Sahibinin dövdüğü bir atın
 Kedilerle selamlaşan
 Köpeklerle halleşen bir meczup
 Yazık bir divane sanılır o da
 Oysa bilmezler ki
 Ateşi söndürür, suyu yakar bir sözüyle
 Dağları yassiltır, allak bullak eder ovayı
 Girer birbirine ırmaklar, göller
 Kasırgayı uslandırır
 Dondurur ekranında göğün düşerken yıldırımı
 Ve daha nice Niçe...

Şeydir biraz da
 Hani derler ya, terelelli
 İçer içer, acayıp düşler kurar
 Meyhanelerde tek başına
 Kılıç şakırdatmıştır bir süre
 Şövalyelik edip ortaçağda
 Aşk ve adalet uğruna
 Gangster olmuş, karanlık işler çevirmiştir
 Bir ara da yirmilerin Amerika'sında
 Beyaz atıyla dolaşmıştır hatta
 Racona uysun diye o sıralar
 Aldırmadan garip bakışlara
 Yaz ortasında bile
 Şimdilerde alçaktan uçup
 Uzun yol şoförlüğüyle
 Yetinmektedir Kırık Çatal'da
 Yanında otostopçu bir yosma

Dönerken de eve dürüp düşlerini
 Açmak üzere ertesi gece yeniden
 Unvan dağıtır kedilere, köpeklere
 Soyadı dağıtması gibi Atatürk'ün:
 Gecelerin Efendisi Uluyan Kont
 Kemik Doçenti Mister Tom
 Çöplük Eşrafından Sarman Ağa
 Çulsuz Çariçe Miyav Miyavlina
 Bayılırlar onlar da
 Parlatırlar hemen çekilip bir köşeye
 Yalayarak yeni adlarını
 Gibi generallerin nişanlarını parlatması

Tuhaf şiirler yazar
Uçarken patinaj yapan kuş
Onun şiirindedir
Sürünün içinde annesini
Şıp diye tanıyan zebra
Çıyanlarla oynayan çocuklar
Koparıp ipini birden
Uçmaya başlayan gökyüzü
Gürül gürül akan gül, sanki yabangülü
Hüzzam makamında, kederli yağmurlar
Çılgın, rock stili yağmurlar da
Uykulu bir ud
Ve mahmur bir tambur eşliğinde
Dört başı mamur yalnızlıklar
Hurda sevinçler
Pırıl pırıl hüzünler
Dumura uğramış sevdalar
Kahverengi bir gurbet
Ve vandal bir akşam

Başka şiirlere usulca inerken
Onunkine çullanır akşam

>

Erotik şirler de yazar
90-60-90 ölçüsünde hem de

Tek şey vardır beceremediği
Sentetik duygularla dokunmuş
Konfeksiyon şirler imal etmek

Derin işcidir
Çileye inanır hayatı da, şiirde de
Alır dilinin altına bazen
Ağılı bir imgeyi
Emer günlerce zehrini
Dönüştüresiye dek şire

Ve alkışlanmak değil
Kıskanılmak ilgilendirir onu yalnız
Şiir vadisinde

Çünkü bilir ve bildirir
Yalvaç gibi:
Cehennem İsmail'in ayakları altındadır
Şiiri de yalnız orda açar
Cehennemde çiçeğini

KAR

Gögün sakin
Yumuşak miriltisi

Birikir ama usul usul
Çığlığı olur uçurumların

1991

GECELEYİN KAR

Karanlığın ortasında
Bembeyaz gülümssüyor gök

1991

YAĞARKEN KEDERLE

Çıkarabilir miyim diye bir şiir
Karanlığından bembeyaz
Yıkayıp durladın geceyi
Alkolle sabaha kadar
Yağarken kederle kar

2003

KIŞ MANZARALARI

Katmış önüne
Dalga geçerken yapraklarla
Halden anlamaz, şımarık rüzgâr
Beyaz bildiri dağıtıyor gök
Ağaçlara, çatılara, balkonlara:
Örgütlenin, kar altında
İssizlik için

Çekeren işbu fotoğrafı
Tanıklık etmek üzere bu şubat gününe
Çamur sıçratıyor şiirime
Devriye arabası düzyazının
Kaldırımdan yürümüyor niye diye

Kimse düşünmüyor ama okşamayı
Kedileri şiirimden başka
Büzülmüş, ıslak, bir köşede

Simsiki sarılıyorum kendime
Kendi issızlığıma
Çünkü kış
Çünkü kış ve keder
Ve donup düşüyor uçamadan
Şiirimden havalandan kelimeler

1988

SESSİZLİK SENFONİSİ

Kar yağıyor
 Ve sen ilk kez
 Şiir yazmıyorsun
 Unutmuş seni çünkü
 Sessizliği dinliyor büyülenmiş
 Senfonisini sessizliğin, derin
 Esin perin

1997

KAR, KEDİ VE KEDER

Suçma sapan bir şiir
 De yazabilir insan bazen
 Kederliyse ölümüne
 Olduğum gibi benim şu an
 Ve gecenin bir vaktiyse
 Ve kar yağıyorsa dışarda
 Ve yalanıp duruyorsa kedi
 Yan gelmiş sobanın yanında

Son haber:
 Kar dindi
 Ve uykuya daldı
 Yalanmayı kesip kedi
 Ama ben hâlâ...

2004

KAR VE UZAKLAR

Çekip önüne karanlığın
Beyaz bir tül
Korurken geceden yalnızları
İpek örtüsünü örtüyor hüznün
Bir yandan da ağır ağır
Evlerin üstüne kar

Ve fisıldıyor bahçedeki
Ağacın en yalnız yaprağına
Aslında bana:
Ne duruyorsun hâlâ
Kop dalından, git bahtını ara
Durma hadi, uzaklara...

1991

TAPON

26 Ağustos 97, gece
Külüstür bir ay
Ve acıların eskittiği
Külüstür bir şair

Sonuç: işte böyle
Bombe yapmış hüznü
Defolu bir şiir

AY DA VARKEN ÜSTELİK

Gaddardır gece
 Yüzüne vurur yalnızlığını
 Görmezlikten geleceğine
 Oturmuş bir bankta
 Konyak içen kendi halinde
 Yenik bir yalnızın

İyi de ne hakkı var
 Refüze etmeye beni
 Yıldızların önünde

Yalnızsam yalnızım, n'olmuş
 Yaralıyım da üstelik, kime ne
 Beceremeyecek kadar hem de
 Çekip çevirmeyi bir şiri

Görülüyor işte
 Kafiyeden geçtim
 Gelemedim bile hakkında
 Birkac basit dizinin

Ay da varken üstelik

1991

KÜFR-Ü ŞAIRANE

Defol karşısından gece
 Canım sikkın zaten
 Öyle bir şiir
 Sarf ederim ki şimdi sana
 Bembeyaz olursun

1993

LÜTFEN ÖLDÜRÜN BENİ

Lütfen öldürün beni
İyi insanlar, hayırseverler
Beceremiyorum kendim, korkağın tekiyim
Çocukluğumda sevdiğim kız da korkardı
Ama babasından, oysa kısacık bir berber

Aciyarak bakıyor bana kedim bile
Gecenin üçü, elimde rakı
Lütfen öldürün beni
Kimin aklına gelir
Bu vakitte çocukluk aşkı

Annesi koketin tekiydi
Sanırsın Parisli bir madam
Bakmaz berber karısı olduğuna
Nereye gitse elinde bir yelpaze
Üstelik şişman mı şişman

Nasıl seviyorlar acaba
Diye düşünürdüm bu ikisi
Yaş on beş
Lütfen beni öldürün
Öldürün bu sütü bozuk iblisi

Rakım da bitti zaten
Elmam da bitti zaten
Ama gece bitmiyor
Bitmiyor ne yazsam içimdeki keder
Lütfen öldürün beni, lütfen

ÇARPILMA

Kısa tutacağım bu şìiri
 Sersemledi esin perim çünkü
 Yürüyordum sakınarak saçak altlarından
 Kendi halimde ve gri
 Boca etti tüm ateşini
 Geçerken yanından üstüme
 Renkli dergilerden fırlamış
 Ay parçası biri
 Hafif açılmış memeleri

1996

HAYDARPAŞA VE MARTILAR

Kurulmuş deniz kenarına
 Kimlik soruyor gelip geçen martıdan
 Kadıköy'ün Alaman çavuşu
 Çıkıyor bir yandan da
 Tepesinde dönüp duranlara:
 – Yeter, yıprattınız göğümü uça uça
 Hey siz, aylak takımı!

Konmuş ama kulesine
 Korkusuz bir martı
 Oralı bile değil
 Beziyor bir güzel çatısını:
 – Bokumu ye sen benim moruk!

1989

EMEKLİ RESSAM

Gelmiyor artık yapmak içinden
Gençliğindeki gibi
Önüne gelen koltuğa
Çalapençe resim
Yaşlandı kedim

2002

AÇIK PENCERE

Okşarken beyazlığını rüzgâr
Kıvrıyor tül şehvetten
Umurunda değil
Ne evdekliler, ne sokak
Geçmiş kendinden

1988

GELİN

Çıkarken koynundan gecenin
Her sabah çırlıçıplak
Kızarır yüzü
Utangaç bir gelindir şafak

1992

TERS SÖZLÜK

1.

Kaçıp masalın birinden
Göguna podyumunda
Defileye çıkışmış peri kızı:
Gökkuşağı

2.

Siler tek tek yıldızları
Ve adını yazar her sabah
Yıpranmış sayfasına göğün:
Güneş

3.

Parmaklarındaki parıltı
Kazandığı parayı sayan
Sucu çocuğun:
Sevinç

4.

İssiz ovasında göğün
Savrulur beyaz bir üzüm:
Kar

5.

Sarnıcıca damla damla dolan su:
Kuşku

6.

Sarnıçtan damla damla sızan su:
O da kuşku

7.

Öyle hınclıdır ki
Çığneyerek içер suyu bile:
Mazlum

8.

Ağı(t)larla büyüyecektir
Yırtılmıştır baştan ömrü:
Öksüz

9.

Patikanın sonundaki uçurum:
Ölüm

10.

Şiiri siper eder kendine
Korunmak için hayattan:
Şair

1988

DUL YAKASI

Açmış ardına kadar
Sesini düşlerinin
Ne ayıp umurunda, ne dedikodu
Çağırırcasına her türlü günaha
Çarşida pazarda, ortalık yerde
Türkü söylüyor memeleri

1987

ASSOLİST

Neon ışıklarıyla
Yazılsın ister adı
Mezar taşına da

1992

BEETHOVEN VE KARPUZ

Korkmuyorum ölümden artık
Yazdım şiirini yıllarca ve bitti
Yakıyor içimi yalnız
Geldikçe aklıma bazen
Yoksun kalacak olmak iki şeyden:
Karpuz ve Beethoven

2002

HOMO SAPIENS

Dev bir tabela
Çakardım elimde olsa
Uyarmak için uzaylıları
Dünyaya:
Dikkat, insan var!

1996

ALIŞMIŞTIK NE GÜZEL ASMAYA

Ne olurdu öğüdü
Verdiği idam kararından sonra
Sayın yargıcıın saniğa
Kırarken kalemini
Işıkları altında, vakur
Patlayan flaşların:
– Resmin çıkacak yarın gazetelerde
Metin görün, gülümse

Hiçbir idam haberinin
Gözyası görülmeyezi bu yüzden
Fotoğraflarında

Ve her infaz sabahı
Sanırdın hidrellez şenliği var avluda
Kurulurken salıncak özenle
Çaylar, simitler, sıcak sıcak
Herkes kendi keyfinde

Asılansa unutulmuş
Sallanıyor
İ
P
T
E

NÖBETÇİ ŞAİR

Bütün şairler uyunken
 İsmail uyanıktır
 Duyar sesini annesinden de önce
 Korkup da geceden
 Ağlayan bir bebeğin

1992

NAFAKA

Yıllar önceydi, gençtim daha
 O heyecansız, tekdüze
 Benimse başımda kavak yelleri
 Baktım uyuşamıyoruz
 Tek celsede boşandım hayattan

Nafaka ödüyorum şimdi şiirle

1993

DONANMA

İşte akşam oldu yine
Ve tek dize yok cebinde
Kurumuş sanki gülünün dibi

Üstün başın şaire belenmiş
Dolaştığın günler de oldu senin
Her cebinde bir alev
Yakmış bütün ışıklarını
Donanma gibi

1990

ÇEVİRİ

İstemem çevrilsin şiirlerim
Puslanır daha da göğü
Gömülüür karanlığa
Büsbütün yüzüm, ellerim

Görünmez olur iyice
Yüreğimdeki ince çizik
Sıradan bir hüzne dönüşür kederim
Çevrilmesin istemem şiirlerim

1999

VERİLECEKSE

Kimsenin geçmediği
 Issız bir sokağa
 Verilsin isterdin adın
 Öldükten sonra, verilecekse
 Kedilerin, köpeklerin eğleştigi yalnız
 Ve nasiplerini aradigi
 Çop tenekelerinde
 Barış içinde

2001

SARRAF

Ne yazdin yıllarca
 Elmas bir kalemlle
 Altın bir varaga şair
 Ne yazdin yaza yaza:
 Kalp dünya

1987

ŞAİR ONA DENİR Kİ

Bırakip işi gücü
 Sevişmeye başlamalı
 Okuyan herkes
 Yazdiği aşk şiirini

2003

SEYİRLİK

Çekil locana ve seyret
Nasıl katlediyorlar birbirlerini
Şan için
İttifak ve ihtilaf şairleri
Arenasında şiirin

Dost ve müttefik sabah
Akşam karşı safta
Paylaşamıyorlar söz mülkünü
Çevrilmiş çiftlerle dünyalar
Parsel, pafta

Gönül ehli hepsi de
Lafta

1989

KIYAMET ALAMETLERİ

Bütün simitçilerde 'yetkili satıcı' çalımı
'Yüksek şair' cakası bütün çömezlerde

1991

GENÇ ŞAİRE ÖĞÜT

Açı çekmeye bak
Oluncaya değil hem de
Ölunceye dek
Şiirde kazanmak için
Hayatta kaybetmek gerek

1998

ŞAİR ADAYINA ÖĞÜT

Asla kapanmayacak
Bir yaran yoksa dostum
Hiç başlama şaire
İyileşen yaralar çünkü
Hafiftir, yaramaz şaire

2003

ERDEM

Çocukluğunda çember
Çeviren bir Cengiz
Yazdı bu tarihi
Uçurtma uçuran bir Neron
Kedileri seven bir Timur
Balonla oynayan bir Hitler
– O oynayabildi balonla ancak
Plastik çağında yaşayan
Bir canı olarak –

Aynı anda ama
Tarih değil, şiir
Yazıyordu birileri
Ve uçurtma uçurup hâlâ
Sevebilmekti kedileri
Tek erdemleri

1987

APOLLINAIRE

Alçakgönüllüydü
 Kahraman olabilecekken
 Savaşta ölüp de
 Gösterişli biçimde, o obüs mermisiyle
 Gitti nezleden öldü

1991

NÂZIM

Uğultulu, ulu
 Çınarı Türkçenin
 Gövdesi yanıyor
 Yaprakları serin

2003

NÂZIM OLİMPOS'TA

Şaşırıyor tanrılar
 Görünce yarasını
 Kim bu diyorlar, sağ yanında hasreti
 Kaniyor, sol yanında çilesi
 Ve umut türkülerı söylüyor öyleyken
 Ve sevda türkülerı
 Açımuş gökkuşağı gibi şiirini

Yanıtlıyor parlayarak
 Avcundaki ateş:
 – Promete soyundan biri

1991

NECİP FAZIL

Karanlıkta görkemle açan
Simsiyah sancıyarak
Sonra da ürküp renginden
Tövbe edip
Kendini yolan zakkum

Kurtulmak için içindeki burgaçtan
Ruhunu Tanrı'ya satan Mefisto
Cinnetten cennete
Yatay geçiş yapan
Kargışlı bungun, "çile" mahkumu

1997

"GARIPLİĞİM, MAHZUNLUĞUM DUYURMAYIN ANAMA"

Perperişan bir perşembe
Oturmuş bir meyhaneye
Hüzüntülü bir şair
– Öğlenin daha ikisi –
"Rakı şışesinde balık" olmuş
Seni düşünüyor Orhan Veli

Böyle bir günde mi
Yazmıştır başlıklı dizeyi?

1987

NECATİGİL'İN

Elimde bir şiir kitabı
 Yoklukta yelpaze
 Bu yaz gündünde...
 Yakıyor ama daha da
 Serinleteceğine

1991

ŞİİRİN GÖÇMÜŞ SEVGİLİLERİ İÇİN

Turgut Uyar: **Türkiyem'de, Arabistan'da**
 Her iklimde seviştı şirle
 Ve her yerde, **atlıkarınca** dahil

Edip Cansever: **Otellerde**
 Seviştı yalnız, elinde bir **karanfil**
 Buluşup esin perisiyle

Cemal Süreya: **Apiş arasını**
 Yokladı şirinin, **tatlı çişini** getirdi
Kösnül göçeve

Ece Ayhan: Yetinmedi yalnız sevişmekle
Karaydı, kara davrandı
 Kızlığını bozdu şiir perisinin

2002

ÇEKİM

–Cemal Süreya için–

1.

Haber kipi:

– Öldüm ölüyorum

Dilek kipi:

– Bir kız koyun koynuma

Dilek-şart kipi:

– Türkçeden kesin kefenimi

Ak Türkçeden, akça Türkçeden

2.

Meleklere ev ödevi:

Sevmek fiilinin

Cemal Süreya çekimi

Karşılarken kapısında cennetin

Kirvesi Karacaoğlan verdi

Sarılıp öpüştüler sonra

Ve Yunus yanında yer gösterdi

1990

AH!

—Abdülkadir Bulut'un anısına—

Panayırların şairi
 Olarak anacak ilerde seni
 Lunaparkların değil çocukların
 Pazar yerlerinin, karpuz sergilerinin
 Ona göre ayarladın gönyeni

Bögürtlenlerin şairi, karamukların
 — Gariptin sen de onlar kadar —
 Issızlığını beklerler patikaların
 Siperinde hendeklerin Hitit'ten beri
 Tek arkadaşları rüzgâr

Alımlı çömleklerin, yakışıklı testilerin
 Dalış tavırlı bakraçların
 Çalımla inerler kuyuya hani
 Kiskandırarak naylon kovaları
 Çok mu üzüyorsun orda, şiirine sarın

Feslegenlerin teneke kutularda
 Orkidelerin değil
 Asmalı kahvelerin, cep aynalarının
 Hep de taranmış olurdu saçın
 Kostak şair, işlemeli mendil

Bunlar değil, dağıtım sözü üzgünken
 Şeydi demek istedigim benim aslında
 İnsan ölügüyle kalıyor
 İnsan ölügüyle kalıyor, ah
 Yokluğunun hani kim farkında

YIRMI BEŞİNDEYDİN ÖLDÜĞÜNDE

-Arkadaş Z. Özger'in anısına-

Başka söze gerek yok aslında
Anlatmak için acımı
Bu başlıktan sonra ama
Yapamayacağım –yanıyor yüreğim– eklemeden:
Düşündükçe ölümünü Arkadaş'ım
“Yığit iken”
“Gök ekini biçmiş gibi”
Ağlamak geliyor her seferinde içimden

2004

KIRLI ŞİİRLER

2008 Cevdet Kudret Edebiyat Ödülleri
İlk basım: 2008, YKY

“Kirli Şiir” Üstüne Çıkmalar

Şiirimde nicedir kara bir rüzgârla dalgalanan bayrağı göndere çekiyorum. Şerrin kara bayrağı bu. Üstünde “Kirli Şiir” yazıyor. Ve kara bir gökte dalgalanıyor.

* * *

Başkaldırın bir şiir “Kirli Şiir”. Asi. Kurallara, ‘yasa’la-
ra meydan okuyarak giriyor şiirin sınırlarla çevrili ülkesine.
Tel örgüleri parçalayıp atarak.

* * *

Şiir, özellikle bizim şiirimiz, şimdiye dek hep yüce duyguları dile getirmiştir. Oysa insan karmaşık bir varlıktır. Ak yanı da vardır, kara yan da. Fakat kara yanını, toplumsal baskı, ahlak, gelenek, görenek vb. etkenlerle bastırır, dışa vuramaz. Olağandır bu. Ama olağan insanlar için. Şairse olağandışıdır. Öyle olduğu için şair olmuştur zaten. Yalnız aki değil, bütün renkleri, bu arada karayı da görür, yaşar o. Ve bunu bağıra bağıra söyler. Söylemelidir. Renkkörü olan, hatta düpedüz kör olan ‘beşer’in gözünü açmak değil midir varlık nedeni? Öyleyse insanın görünen yüzüne değil, görünmeyen, gizli yüzüne, karanlık yanına tutmalıdır işildağını. Özellikle o yanına tutmalıdır. Burada ‘olağandışı’ derken, gizemli bir yücelik anlamı yüklemiyorum kelimeye. Şair de herkes gibi bir ‘et parçası’dır doğduğunda. Ama çocukluğundan başlayarak yaşadıkları, dış dünyayla, insanlarla, hayatı ilişkisi başkalaştırır onu; ‘öteki’lerden farklı, olağandışı biri yapar. Özellikle de ikiyüzlülükle, yalan dolanla, sahtekârlıkla, kalleşlikle, zor-

balıkla, sevgisizlik ve saygısızlıkla, kısaca ‘kötülük’le donanmış ‘öteki’lerin ruhunda açtığı yaralar. Ve bunun sonucu olarak, insan soyluluğundan da, hayvan masumiyetinden de yoksun bu üçüncü türe, ‘insansı’lara duyduğu nefret. Evet, nefreti üçüncü türedir, ‘insansı’laradır şairin. Onların katkısıyla(!) edindiği bu duyguyu, ‘öyle değil, böyle kötü olunur’ dercesine, sivrlitip yine onlara gönderir. Şiir oku olarak. Ve bu ok, yalnızca “Kirli Şiir”in sadağındadır.

* * *

Hayatın, toplumun, insanların şiddetetine, aynı dille, şiddetle karşılık verir “Kirli Şiir”. Şiddetin kaynağı kendisi değil, dış dünyadır, ‘öteki’lerdir. Suç aletini aramamış, elinde bulmuştur.

* * *

Bıçakla yazılır “Kirli Şiir”, kalemlle değil. Kanı akar hayatın, dizelerin arasında.

* * *

Ehlideştirilmiş, evcil şiirlere benzemez “Kirli Şiir”, vahşidir.

* * *

Yerine göre hayâsızdır “Kirli Şiir”. Yerine göre küstah. Yerine göre haşin. Alnında “şer” ve “şiddet” yazılıdır. Yırtıcıdır. Yakıcıdır. Kızgın bir demir gibi dağlar. En kutsal şeyleri bile.

* * *

Şairlerin melek yüzlü sevgilisi oldu hep şiir. Lanetli bir şeytan olmak, daha çok yakışır oysa ona. “Kirli Şiir” lanetlidir, şeytani sözdür.

* * *

Şu binlerce yıldır yazılan iyilik, sevgi, erdem şiirleri... Hadi diyelim ki yazılması gerekiirdi onların. Ama yazıyla eskimediler mi? Bugün en iyisi yazılsa ne değişir, yeni bir şey söylemiş olmuyor ki. Yalnızca bin yıldır söylenen şey, biraz daha güzel anlatılmış oluyor, o kadar. Oysa bu bugün altında iyilik, erdem kadar eski ama söylememiş bir şey var. Romanlarda, öykülerde söyleNSE de şiirde söylememiş, yok sayılmış, şair için yeni olan bir şey: Kötülük.

* * *

Şiiri 'fazilet'in çorak, verimsiz, can sıkıcı bahçesine hapseden parmaklıklarını söküp atmak gerek.

* * *

Hep 'iyi' insan oturmuştur bizim şiirimizde. Ona kirlanmıştır yalnız şiirin evi. "Kirli Şiir"in evi 'kötü'lere de açık. Mülk sahibi şeytandır çünkü.

* * *

Beyaz şairler gibi, cennetin acenteliğini yapmaz "kirli şair". Cehennemdir onun 'faaliyet alanı'.

* * *

Cennet düşü bitti beyler, cehenneme geldik, "Kirli Şiir"in cehennemine. Soyunun, çırılıplak olun. Daha iyi duymak için ateşi.

* * *

Şiirimde dipten dipten akmakta olan kara su, zamanla ayrı bir yatak açtı kendine ve orda büyütüp çağlıtlısını, yeni bir ırmak oldu, kara ırmak. Böyle doğdu "Kirli Şiir".

* * *

Her şey karadır "Kirli Şiir"de. Açı mı, kara acı; keder mi, kara keder; ölüm mü, kara ölüm; öfke mi, şiddet mi, kara öfke, kara şiddet.

* * *

Erotizm de karadır "Kirli Şiir"de. Evet, niye kalemine -Henry Miller ve benzerleri gibi- prezervatif takamasın şair?

* * *

İki ana damardan yürümüştür bizim çağdaş şiirimiz: Toplumcu-halkçı ve öteki. Birincisi, topluma, halka karşı görevimi yapayım derken bireye, bireyin içinde çalkalanılanlara dönüp bakamamıştır. 'Öteki' başlığı altında topladığımız, yüzü bireye dönük şiirimiz ise, ele aldığı 'varlık'ı derinliğine incelememiştir. Bakmıştır bu varlık acı çekiyor, bunalıyor, seviyor, seviniyor, üzülüyor vb., öyleyse onları anlatayım demiştir. Bu yetmiştir ona. İnsanı ayakları üzerinde, 'düz' duru-

şuyla anlatmak yetmiştir. Oysa söyle baş aşağı tutup bir silkeleyse, neler dökülecektir içinden, içinin ceplerinden, ne gizli, kirli şeyler. Ama ayıptır, yasaktır bizde açıklık, açıkyüreklik; gizli olan gizli kalmalıdır. Gösterilse gösterilse dış cepler gösterilebilir, iç cepler asla... İçtenlik, açıkyüreklik, dolayısıyla da yüreklik. Ve dışardan değil, içерden bakış. Şirimizin ihtiyacı var bunlara. Bunlarla dirilecektir... "Kirli Şiir", şiirin röntgen ışınlarıdır.

* * *

Fazla edepli bir şiir Türk şiiri. Verili ahlakin ve edebin dışına çıkamıyor. Edep, ahlak sınırları içinde kalan şiir de şoordur elbet. Ama Türkçede yalnız böyle şiir yazılıyor. Edebiyat için bu kadar 'edep' fazla.

* * *

Şiirin yüzündeki ahlak peçesini yırtıp atıyor "Kirli Şiir".

* * *

Önü ilikli bir şoordur bizimki. Garip'le ceketinin düğmesini açmıştır gerçi, hatta İkinci Yeni'yle pantolonunun düğmeyini de açmıştır hafiften, ama o kadar. Fırlatıp atamamıştır büsbütün üstündekileri, çırlıçıplak olamamıştır hiç... Çıplak, çırlıçıplak insanın şairidir "Kirli Şiir". Doğallığın, içtenliğin.

* * *

Yüreğin derinliklerinden ağriyarak fişkiran ağılı kaynağı, o deli suyu, olduğu gibi, nasilsa öyle akıtır "Kirli Şiir". Bütün hırçılığı, çılgınlığıyla. Beyaz şirler gibi, uslandırıp seyirlik fiskiyeye dönüştürmez.

* * *

İnsanların hançerlediği şairin yaralarından sızan kanın, ıslaklı, altın bir kêseye konup gene onlara sunulması değildir şiir. O kanın suratlarına tükürülmesidir. "Kirli Şiir" böyle yapar.

* * *

'Kahir ekseriyeti' pis olan bu toplumda, temiz şiir yazılır mı? Gazetelerden, televizyonlardan pislik akmıyor mu her gün, hayatın, insanların pisliği? Çirkef içinde yüzmüyor mu toplum

bütün kesimleri, kurumları ve bireyleriyle? Şair olarak sizi de etkiliyor elbet bu durum. Hatta herkesten çok sizi etkiyor. Yiğinlardan farklısınız çünkü, daha duyarlı beyniniz, yüreğiniz. Önce öfke olarak başlayan tepkiniz, giderek nefrete, tıksınmeye dönüşüyor ve... "Kirli Şiir" bu öfkenin, bu nefretin, tıksınmenin şíridir.

* * *

Dünyaya, insanlara, hayatı bakıp kusulan bir şíirdir "Kirli Şiir".

* * *

Kara bir umutsuzluk solunur "Kirli Şiir"de. Ve kara bir öfke. Ama bu iki duyguda durup dururken, kendiliğinden sıvanmış değil onun göğüne. İnsanlara, insanların iyiliğine inanmış, sevgi dolu, çocuk safliğindaki bir yüreğin, gerçekte birer canavar olan bu yaratıklardan yediği vurgunun izidir umutsuzluk ve öfke. Onların piçidir. Onun içindir de zaten, insanın bir alt türü olan 'insansı'lardan iğrenir "Kirli Şiir".

* * *

Nietzsche'nin *Ecce Homo*'sında, "Neden Böyle Akıllıyım" diye bir bölüm vardır. Onun gibi, "neden böyle kötüsün" diye sorabilirlər sənə 'insansı'lardır. Tükür suratlarına yanıtını: Siz çıldırttınız beni iyiliğinizle(!).

* * *

Kötüler ikiye ayrılır: Sıradan kötüler ve nitelikli kötüler. Birinciler bayağıdır. Doğal, olağan bir şey olarak yaşarlar kötülüğü. Sanki anadan doğma kötüdürler. Ortalık bunlarla doludur. İkinciler az bulunurlar. Mayaları iyidir aslında, sonradan kötü olmuşlardır. Birinciler yüzünden. Zorunlu olarak. Başka çareleri kalmamıştır. "Kirli Şiir", 'nitelikli kötüler'in şíridir.

* * *

Her 'nitelikli kötü' gibi, onceleri iyiydim ben de. Hem de dereceye girecek kadar iyi. Hani 'saf enayi' derler ya doğma büyümeye kötüler, o kadar iyi. Onlar baştan çıkardı

beni. Daha doğrusu, aklımı başına onlar getirdi. Kötülükleriyle. "Kirli Şiir"e ulaşmam, 'sıradan kötüler' sayesindedir.

* * *

Bir parantez: Kelimenin sözlük anlamıyla 'kötü' biri midir "kirli şair"? Hayır, bir metafor olarak kullanır o, bu çerçevede kötüluğu. Sözde 'iyi'lerin karşıtı, simgesel bir kavram olarak.

* * *

Herkese esin perileri yazdırır, bana akrepler yazdırdı bu şilleri. Şu sokaklarda dolaşan, otobüslerle, minibüslerle, taksilere inip binen; alışveriş merkezlerine, marketlere, bankalara girip çıkan iğneli sürüngenler. Ve sürünen birbirlerini sokmaya çalışan, aşağılık, bayağı, iğrenç yaratıklar. Onlar getirdi beni "Kirli Şiir" durağına. Onlara ve cirkefle dolu dünyaya duyduğum öfke. Başkalarından, dış dünyadan gelen kara ışığı yansitan, yansıtırken doğal olarak kendisi de kararmış bir aynadır aslında "Kirli Şiir".

* * *

Hayatın bataklığında açan, çamurla sivanmış dünyaya –ve o dünyanın 'insansı'larına– duyulan öfkenin sulayıp büyütüğü ağılı çiçeklerdir "Kirli Şiir"ler. Zehir zikkim zakkumlardır.

* * *

Dağa çıkmış bir şiirdir "Kirli Şiir". 'İnsansı'lar yüzünden. Eşkiya olduysa onlar 'oldurmuştur', onlara borçludur bu olgunluğunu.

* * *

İnsanların 'iyiler' ve 'kötüler' olarak ikiye ayrıldığına inanırdım önceleri, filmlerdeki gibi ben de. Ama yaşadıkça gördüm ki bu ayrılmış yanlış. 'İnsansı'nın iyisi yok. 'Kötüler' var yalnız ve 'daha kötüler'.

* * *

Kötülük ekseni etrafında dönen bu aşağılık dünyaya ve bu dünyada çoğunluğu oluşturan tiksinc 'pislik torbaları'na duyulan öfkenin patlamasıdır "Kirli Şiir". Şer ve şiddet namlusunun ters çevrilip kendilerine doğrultulmasıdır.

* * *

“Kirli Şiir”, ‘insansever’ şairlerin bu alkışlanması(!) duygularını, kendini onlara adamalarını –bir gösteriş değilse eğer– safça bulur. Ve onlar adına yazıklar: Akrep sevilir mi?

* * *

İnsanları sevecenlikle okşayan kadife bir el değil, suratlarına inen bir şamardır “Kirli Şiir”.

* * *

Şu insan sevgisiyle ve yaşama sevinciyle dolup taşan(!) beyaz şairlerin yapmacık, yapay iyimserliği, umut havariliği anlaşılır gibi değil. Boğulup gidiyorlar bataklıkta ama ille de gülümseyecek, çamurun içinde debelenen kendileri değilmiş gibi umutlu görünecekler... Umut havarılığına acı-yarak bakar “Kirli Şiir”. İnsanları seviyor görme gösterilerine ise katlanamaz.

* * *

Yazık o şairlere ki hep ‘iyilik’ şarkıları söylelerler. Bunun şirlerini yoksullaştırdığını, yavanlaştırdığını görmezler.

* * *

Şer, şiddet ve şiirin ‘şeytan üçgeni’nde dolaşır “kirli şair”. Tehlikeli sularda dümen tutar.

* * *

Tanrıyla alışverişi yoktur “Kirli Şiir”in. Alıp veremediği vardır.

* * *

Neyi, nasıl anlatırsa anlatsın şiir, ‘yasal’ bir çerçevesi olmustur hep. O çerçevenin dışına çıkamamıştır. Evet, biçimsel planda çıkmıştır bir zamanlar. İkinci Yeni döneminde. Ama biçimde kalmıştır bu yalnız. Öze inememiştir. Dilde, anlatımda zorlamıştır sınırları, o kadar. Öze ilişkin ‘dur’ ihtarına o da uymuş, tehlikeli bölgeye girmemiştir. “Kirli Şiir”, şiirin bin yıllık ‘yasal’ çerçevesini parçalıyor.

* * *

Anarşisttil "Kirli Şiir", dev(i)rimcidir. Yíkar, devirir. Şiirin 'müesses nizam'ını. Eskiyi, 'eskici'leri.

* * *

Gömleğini pantolonun üstüne çıkarıp öyle dolaşan bir şíirdir "Kirli Şiir". Alışilmiş, sıradan olanı sevmez. Kuralları, kuralcılığı hele hiç.

* * *

İkinci Yeni'nin getirdiği anlamsızlığa tepki olarak, ondan sonra gelen şiir fazla 'anlamlı' oldu. Toplum sorunlarının ağırlık kazanmasının da etkisiyle akıl egemen oldu şaire. Duygu ve içtenlik neredeyse şíirden kovuldu. Ahlakçılık, şiirin ve şairin eli kamçılı zindancı başısı kesildi. Kaliba sokayım derken şiirin ruhu öldürülüdü. 80'lerin ortasından itibaren ise, söz yiğini ve gösterisi olmaktan öteye gidemedi yazılanlar. Yeniden insana, insanın özüne, karmaşıklığına dönmek gerekiyor. Karanlığına. Ruhunu diriltmek gerekiyor yeniden şíirin. Bu da aklın yerine zekânın, ahlakçılığın yerine içtenliğin, derin içtenliğin geçme-estyle mümkün ancak.

* * *

Bizde atak, sarsıcı, değerleri allak bullak eden bir şíir olma-ristir. Özde. Biçimde olmuştur ama özde olmamıştır. Eski, bildik izlekliere, yeni giysiler giydirilmiştir yalnızca. Giysi yeni ama içindeki insan aynı. Davranışları, duyguları, düşünceleriyle. Şairi de öyle değil mi? Yine tıraş olur sabahları, yine saçını tarar, üstüne başına dikkat eder, ayakkabısı boyasızdır belki ama çamur-suzdur da; akıllı uslu biridir, delilik, çlgınlık etmez; arada bir niyetlenir ama hemen ters geri eder, korkar, yüreksizdir. Kötülük hele hiç etmez. Ne derler sonra, şair kötüyük eder mi? Hayatta etse bile, şíirde etmemelidir. Hayat kepaze, rezil, aşağılık olabilir. İnsanlar da. Şair de. Ama şíir asla. Şíir edepli olmalı, 'ulvi' duyguları dile getirmelidir... "Kirli Şiir", bu ikiyüzlülüğü 'edeb'iyatın çöplüğüne gömen, çürümüş değerleri yerle bir eden şíirdir.

* * *

İnsanoğlunun en temel özelliği olan, neredeyse derisi haline gelmiş kötüyük, romanlarda, öykülerde yer bulur da kendine, şí-

irde neden görmezden gelinir, ona yakıştırılamaz? Romanları, öyküleri yazanlar insan da şiirleri yazanlar melek mi?

* * *

Şiir, hayatın pisliği üstüne örtülen temiz, beyaz bir şal değildir. Olmamalı. Apaçık olmalı her şey. Olduğu gibi görünmeli. Bütün pisliği, kiri, kötülüğüyle. Hem zaten, hayat kirliyse şiir nasıl temiz kalabilir; örtüğü şeyle birlikte örtü de kirlenmez mi? Zorla beyazlık olmaz.

* * *

Karadır, karanlıktır hayat. Ve beyaz kelimelerle yazılmaz bu karanlığın şiiri. Kara kelimeler gerek, kirli, kötü kelimeler. Hayat gibi. Hayatın kendisi gibi.

* * *

İçerikte karanlık olsa da biçimde, söyleyişte aydınlatır “Kirli Şiir”, ne dediği anlaşılır. Kimi şiirler gibi, şifreli kilide benzemez. Kapalı, bulanık bir anlatımla değil, açık, yalnız, çıplak bir dille yansıtır hayatı, hayatın kirini, kötüüğünü. Bıçak gibi çıplak bir dille. Olması gerektiği gibi. Kimse alevlerin ortasında yanarken bilmecə gibi sözler etmez, “yanıyorum, imdat” der. Anlaşılmaz sözler etme lüksü(!), henüz ateşi tanımadı ya da yeterince tanımadı olanlar içindir. Onların olsun.

* * *

Yeraltı şair mi “Kirli Şiir”? Hayır, yerüstü şairi. Evet, yeraltına iner, ama insanın yeraltına. Elinde şair feneriyle o karanlıkta dolaşır.

* * *

Deprem gibi bir şair “Kirli Şiir”. Öyle altı, yedi değil, on şiddetinde hem de. Yıkıcı. Baudelaire şiddetinde. Blake şiddetinde. Lautréamont şiddetinde. Sade, Genet, Ece şiddetinde...

* * *

Kamikazedir “kirli şair”. Sakin sularda seyreden şair gemisine, ölümcül dalışlar yapar.

* * *

Beyaz şiir gibi 'steril' değil, mikropludur "Kirli Şiir". Tehlikelidir. Karantinaya alınıp tecrit edilmeye çalışılır bu yüzden beyaz şairlerce.

* * *

Beyaz şiir irtifa kaybediyor. "Kirli Şiir"in dağına çarpıp enkaza dönüşecek sonunda.

* * *

Her günü kirli giysilerini çıkarıp temiz, ütülü giysilerini giyiyorlar şiir yazarken beyaz şairler. Kılık değiştiriyorlar. Yaşarken başka, yazarken başka. Oysa hayat pisse, kırliyse ve sen de o pisliğin ortasında, üstüne çamur sıçramış biri olarak yazıyorsan şirini, temiz görünmeye çalışmayaçaksın. Gerçek neyse o. Çırılçıplak olacaksın kalemi eline alındığında. Şiir şampuan değil, aynadır.

* * *

İçindeki kıyameti, mahşeri yazmalı şair. Ateşte yanarken şarkı söylemeye, bataklıkta çiçek yetiştirmeye çalışarak ancak kendini kandırabilir, şiri değil. "Kirli Şiir" gerçeğin, mahşerin şiiridir.

* * *

İkiyüzlü bir hayatı vardır beyaz şairlerin. Yaşarken ne kadar 'kötü' olurlarsa olsunlar, yazarken 'melek' olmak zorundadırlar. Öyle görünürler, görünümek isterler. Oysa kimden, neyi saklıyorsunuz? Şairler de en az sokaktaki insanlar kadar 'kötü' degiller mi? Ve tipki onlar gibi, birbirlerini yemeye çalışmıyorlar mı? "İnsan insanın kurdu" da şair şairin dostu mu? Onların da pençeleri, tırnakları yok mu? Hayatta bilenmiş tırnaklarla benzersiz cinayetler işlenecek ama iş şaire gelince, kurt birden kuzu masumiyetine bürünecek, tırnaklarını içine çekip gizleyecek. İkiyüzlülük, acinası, iğrenç bir ikiyüzlülük... "Kirli Şiir"in sözlüğünde ikiyüzlülüğe yer yok.

* * *

Şiirin köprüsünde karşılaşmış keçiler gibidir şairler. Yol vermek yerine, birbirlerini aşağıya atmaya çalışırlar. Ama sorarsan, sevgi doludur yürekleri. Yalan.

* * *

"Kirli Şiir" bir cehennemdir. Daha önce kimi 'günah-kâr' şairler, zaman zaman bu cehennemin yanından geçmiş ama içine girmemişlerdir. Şöyle bir kapısından bakmakla yetinmişlerdir. Cehennemi yurt edinmek cesaret ister.

* * *

Geleceğin şiiri, "Kirli Şiir"in dikenli, acitan yolunda yüryeyecektir. Birbirinden bağımsız olarak yer yer uç veren örnekler, şiirin şosesinden ayrılan bu sapağın, gelecekte ana-yol olacağı umudunu vermektedir şimdiden.

* * *

Şiirimde nicedir kara bir rüzgârla dalgalanan bayrağı göndere çekiyorum. Şerrin kara bayrağı bu. Üstünde "Kirli Şiir" yazıyor. Ve kara bir gökte dalgalanıyor.

1986 – ...

Ek:

"Kirli Şiir"e ilişkin bu düşünce filizleri, bugün değil, şirlerin yazılış sürecinde, onlarla birlikte yeşerdi. O günlerde bu yolda yazılan şiirler yoktu. Kim bilir, belki niyet vardı da cesaret edilemiyordu. Çoğu yazıldıkları yıllarda dergilerde yayımlanan bu şiirler (ve daha önceki kitaplarda yer alan, bunların habercisi sayılabilecek kimi şiirler), bu anlamda kışkırtıcı oldu, 'şer odaklı'lığı yaptı denebilir. Bugün şiir kavşağında, 'beyaz'ların dışındaki şairlerin de yürüyebilecekleri bir yol varsa, 'sapıkın' bir yol, bunun 'müsebbip'lerinden biri olarak suçlanıp lanetlenebilir bu şer odakları. Ve ben bundan ancak övünç duyarım.

2007

Ser Şiirleri

SAPLADIM BIÇAĞI

Her şeyi tasarlayarak yaptım hâkim bey
 Ya intihar etmeliydim
 Ya da...

O çocuğu tasarlayarak
 Öldürdüm hâkim bey
 Önce gittim, bir büyük içtim
 Bir süre uçuruma baktım
 Sonra doğru bıçakçılar karşısına
 O güne dek bilmezdim
 Bıçakçılar karşısı nerde, ben nerdeyim
 Ama buldum, bilmiyorum nasıl oldu
 Kimseye sormadan buldum
 Bıçakların parıltısı çekiyordu belki beni
 Bir de baktım, karşısının ortasındayım
 Ve elimde bir bıçak

Bıçağı öldürme kastiyla aldım
 İnkâr etmiyorum
 Ya intihar etmeliydim
 Ya da...

Evet, o çocuğu
 Taammüden öldürdüm hâkim bey
 Kapandım karşı dönüşü odama
 Önce adını kazıdım kimliğimden
 Ve ana–baba adını
 Sonra dönüp ana rahmine
 Sapladım bıçağı ceninime
 Öl(dür)düm

Yaptığımı pişman değilim hâkim bey
 Doğmadan intihar ederdim
 Ana karnındayken daha
 Bilseydim böyle olduğunu dünyanızın

AKREPLERE SÖVGÜ

Alkışlar herkes seni
 Seviyorum dersen insanları
 Çığnemeyeceğim ama ben
 Karginmak pahasına bu çürük sakızı:
 İnsansılar, pantolonlu akrepler
 Kusura bakmayın lütfen
 Nefret ediyorum sizden

Kırık olsun notum
 Nezaket bahsinde, fark etmez
 Sizi kaybediyorum ama
 Kuşları kazanıyorum, düşündünüz mü neden
 İnsansılar, leş kargaları
 Ürker akbabalar bile gölgenizden
 Nefret ediyorum sizden

Uzatmayacağım fazla şiri
 Kirlendi kâğıdım birden
 Hangi kâğıt kirlenmez ki
 Akreplerden söz ederken
 İnsansılar, pabuçlu sürüngenler
 Korunmak için ağılı 'sevgi' nizden
 Nefret ediyorum sizden

1985

BİR HARFI DÜŞMÜŞ ŞİİR

İlk kez küfredeceğim kutsal diliyle şiirin
 Ve yazdiğim en kötü şiir olacak bu
 Adının geçtiği yerde çünkü senin
 Edilebilecek en masum söz: ...rospu!

Ne varsa kutsal yeryüzünde
 Dokunman yeter, kirlenir hepsi
 Şeytan kovar tanrıdan önce
 Girecek olsan bir tapınağa: ...rospu!

Karasın çünkü ve daha kara
 Olamaz zifir bile senden
 Fısıldar arkandan iğrenerek, içtiğin su
 Fısıldar bastığın toprak: ...rospu!

Ve en kötüsü, bir gün ilerde
 Düşünürken bugünüleri kendi kendine
 Tutamayacaksın, içinden bir ses
 Haykıracak yüzüne: ...rospu!

1985

ÜRKÜNÇ

Jiletle değil o gün
Paslı tenekeyle kes bileğini
Ölümün bile çünkü senin
Ürkünç olmalıdır ve kirli

1986

ENE'L ŞEYTAN

Yaksınlar beni, razıym
Diyebileyim de tek
Hallac gibi bir gün
Düşüp ortalığa
Ağzımda alev, dışlerimde kan:
Ene'l şeytan

1986

KAPKARA

Gidiyorsun götürürse nereye
Takılıp peşine şeytanın
Kapkara
Erdem sayıldığı günahın
Suça tapılan dünyalara

1986

SANRI

—”Kuzgun”un şairine, Poe’ya—

4 Haziran, bu tarihi akında tut
 Çünkü ölümle konuştun
 Balat’ta bir bankta uzun uzun
 4 Haziran, bu tarihi hemen unut

Çünkü ölümle konuştun
 Kimseler yoktu, birden bir kedi
 Belirdi kucağında, ‘ben oyum’ dedi
 Gördün gözlerinde, parlıyordu korkun

Kimseler yoktu, birden bir kedi
 –Boğulurken düşmüş içindeki göle gene–
 Dikip alev gibi gözlerini gözlerine
 Alev gibi kıpkızıl gülümşedi

Boğulurken düşmüş içindeki göle gene
 Karanlık, karanlık ve karanlık
 Konuşmaya başladın, kediyle mi artık
 Ölümle mi meçhul, kendi kendine

Karanlık, karanlık ve karanlık
 Bir düştü gördüğün gölün dibinde
 Kedi yoktu ama kendine geldiğinde
 Tırmalanmıştı içindeki beyazlık

4 Haziran, bu tarihi akında tut
 Çünkü ölümle boğuştu
 Bir bankta uzun uzun
 4 Haziran, bu tarihi hemen unut

YAK

Ve yak...
 Susturup her sabah kırbaçla
 İçindeki şeytanı
 Öyle karışın arasına insanların
 Günaydın, iyi günler, günaydın...
 Yırt artık jelatinini sözlerin
 Sana şairlik verildi
 Şeytanını serbest bırak
 Ve yak

Sana şairlik verildi
 Büyük facialar yaşa
 Cinayetler tasarla, karanlık ol
 Öp örneğin öldüklerinde
 Cesetlerini annenin de, babanın da
 Ama ısrarak

Düşün nineni
 Eline kaldın kundaktayken daha
 Ne yaptı o da
 Yılanlardan sağdığı sütle besledi seni
 Ve ölüme terk etti bile bile
 Bile bile bir gün, inlerken ateşler içinde
 Yalandan ağlayarak
 Yak öyleyse, yak

Amcanı düşün
Daha çok acıtırdı
Dedenin havlayan kayışından
Kamçı viniltili bakışları onun
İnerken çocuk yüreğine şaklayarak
Ve yak, yak

Düşün o kadını
Fısıldayıp kulağına ‘öv beni’ diye, şehvetle
Senden sözlerinin ateşini çalanı
Ve kendisiyle sevişeni yalnız kalınca da
Soyunup çırlıçplak
Yak, yak, yak

Bağlayıp her sabah
Öyle karıştırın insanların arasına
Çöz artık zincirini şeytanının
Sana şairlik verildi acılarının karşılığında
Ödeşmen için hayatla
Tutuştur hadi söz ateşini, çıkar yanğını
Şiirini çak
Ve...

1987

KARA MELEK

Söküp bütün vidalarını tanrıının
Gizlice bir gün cennette
Dikilecek karşısına
Bunalmış iyilikten bir melek:
Hükmet hadi yine, hükmet
Engelle göreyim içimdeki şeytanı
Bionik ceset!

1987

TANRININ ÖLÜMÜ

Toplayıp birikmiş acılarını
Dağa vurmuştuń bir gün
İçinin issız dağına
Amansızdı kalbindeki kış

Yaralı bir çocuk
Çığlığı vardı heybende
Ve yaralı, uçmayı unutmuş
Kan kardeşin bir sürü kuş

Arandın tanrıyı
Sunmak için yükünü
Ölmüştü ama çoktan
Çığlık altında kalıp donmuş

1987

KARGINMIŞ

Göm artık o bağ bıçağını
 Çocukluğun değil burası, İstanbul
 Bıktım hatırlatmaktan sana bunu
 Burda her yer asfalt
 Öfkene başka bıçak bul

Baudelaire'inki gibi ası/l
 Ve lanetli
 Kimse bilemez aranızdaki ilişkisi
 Sen Balya'da doğdun, kuyulu bir evde
 Paçavralar içinde büyüdü
 Sonra da pek bir şey gördün denemez
 O'ysa Parisli ve
 İyi giyinmeyi seven bir abiydi
 Nedir buna karşın, çözülemez
 Sizi kandaş kılan o giz
 Zaten ilgilendirmez de kimseyi

Wilde'inki gibi çılgın
 Ve yüz çevrilmiş
 On bir kişi vardı ancak cenazesinde
 Gözdesiyken Londra'nın bir zamanlar
 Üstelik üçü öldüğü otelin işçisi
 Bilemez kimse, bilemez aranızdaki
 Yenilgiyle güçlenen kardeşliği

Van Gogh'unki gibi...
 –Söylenemez, sırikinizin arasında–
 Vurduktan sonra kendini
 Sabaha dek mutlu, pipo içmişti

Abin onlar senin, çekinme
Verir istesen hangisinden
Bıçağını ödünç seve seve
Kırmaz karginmiş kardeşini
Sezse de aranızda dokuduğun
İpeğin tehlikeli rengini

Kutlarsınız sonra hep birlikte
Buluşup mahzeninde bir şiirin
Ürküten bu değişimi
Kutlu kalabalığını kentin:
– Şerefimize karginmiş abilerim benim!
– Şerefine karginmiş çocuk, şerefine!

1988

KÖTÜ BİR YURTTAŞ

Kanla gargara yapınız sabahları
Çiğ et çiğneyiniz
Gece uyunken bile o zaman
Büyük dişleriniz

Yemeklerde sevdiklerinizin tabağına
Bir ölçü arsenik...
Renk katar yemeğe, ölüm tadı verir
Uydurma sanılmasın bu bilgiler
Hepsi ansiklopedik

Kim o şaşkın, selam veriyor size
Canına mı susamış ne
Verirse versin, kendisi bilir
Bıçağınız duruyor ne güne

Metin, İşıl, Erdal, Sevim
İyi yurttaşlarınız hepiniz, notunuz iyi
Kötü bir yurttaş
İkamet ediyor fakat bu şiirde
Cinayet dersi pekiyi

1988

USUL İNTİKAMCI

Mahcup bir katildim ben küçükken
Öldüremezdim hiç kimseyi
Yüzüm kızarmadan bu yüzden

Bakışımla öldürmeyi
Öğrendim ben de
Ölmesi mi gerekiyordu birinin, basit iş
Usulca bakardım, ölürdü

Öğretmenime bakmıştım örneğin
Bir gün usulca
Kulağımı çektiğinde Meral'in yanında

Dedeme de bakmıştım
Siyırılmış belinden kayışını
Yürüken üstüme

Nineme de bakmıştım
Dövdürdüğünde beni
-Acımasın diye eli-
Komşunun kocasına

Tanrım, dövüvermişti o da
 Hayır olsun diye, sevabına
 Ona da bakmıştım ama ağlarken
 Gözyaşlarımın arasından
 Bu iyiliği karşısında

Amcama da...
 O akrebe hele sık sık bakmıştım

Birçok kişiye daha
 Bakmıştım usulca
 Sayıp da uzatmayayım şimdi şìiri

Birine bakmadım ama hiç
 Tek o kurtuldu bakışlarımдан
 Kurşunla öldürdüm çünkü onu hep
 Namlusu yoruldu tabancamın
 Onu vurmaktan
 -Umurumda değil
 Ne derse desin okuyan-
 Babam

1988

CANİLER CENNETE GİDER

Kim ki öldürür bir müdür
 Papyonlu, puro içen
 Hesabı kuvvetli, şiirri zayıf
 Fikralar anlatan iş toplantılarından önce
 Altının ve orospuların çekiciliği üstüne
 Kim ki öldürür
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Açılışı yapılan mağaraların önünde
 Boy boy çiçekler
 Beyaz eşya mağaralarının
 Mobilya mağaralarının
 Kim ki yolar o çiçekleri
 Yırtar iliştirilmiş kanlı kartvizitleri
 Boyasını çizer gösteriş ‘vasıta’sı
 Pahalı (p)arabaların, lastiklerini indirir
 Ve şişler tek tek sahiplerini
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Merhametlidirler
 İçleri sizler tekmelerken
 Kapılarındaki kediyi
 Vurdukları kuşu avda
 Acıyarak yerler
 Kim ki deşer karnını merhametli birinin
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Zekâ gösterisi yaparlar
 Fuayesinde tiyatroların, operaların
 Kürklü ve kompleksli hanımlara
 Ticaret ve cehalet erbabı beyler:
 'Ne kadar benzıyor değil mi birbirine
 Para ve opera
 Kur farkıyla kazanıyor hep
 Zaten Don Juan da'
 Kim ki dağıtır beynini
 Espri yapan birinin
 Kasası kadar soğuk, yavan
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

Vaktinde döner evine katliamdan
 İyi aile reisi
 Borsa ve menkul kıymetler katliamından
 Karısını, çocuğunu öper
 Elinin kanını yıkar
 Ve kutlar kendini viskisini yudumlarken
 Kurulup karşısına televizyonun:
 'İyi bir eşim, iyi bir babayım ben'
 Kim ki yüzər derisini
 Bir iyi aile reisinin
 Cennete gider
 Caniler cennete gider

1988

TRAMPLENLİ UÇURUM

Bakımlı bir uçurum bu
 Tek dal yok tutunmak için
 Düşebilirsin garantili
 Ve en müşküpesentleri bile
 Memnun edecek denli derin

Eğil bak atlamadan önce
 İskeletle dolu dibi
 Uzanmış kaygısız, gülümseyen devamlı
 Aradıkları huzuru sonunda
 Bulmuşlar gibi

Akbabası da var üstelik
 Kollayarak altındaki bereketli çukuru
 Dolanır durur göğünde
 Gagasında düşmüslere hizmet
 Vermenin haklı ve kanlı gururu

Esnemiyor ama trampeni bile mevcut
 Ne de olsa kaya ciddiyeti
 Duruşunda hayaletler ordusuna
 Komuta eden vakarla
 General asaleti

Bulunmaz bir uçurum bu
 Müstesna ölümler sunar
 Kurtulma riski yok, garantili
 Düşerken yalnız biraz
 Başın döner, o kadar

ŞÖLEN

Bir bıçak edin artık kendine
 Bırak avutmayı bedenini
 Ucuz zehirlerle, alkol vb.
 Balkırken ölümün çelik dikenî

Bir bıçak...
 Kromaj kaplı bir kan lekesi
 Parlasin üstünde
 Ve uğuldasın ölümün sesi

Bir bıçak edin...
 Önce ucunu dene
 İyi gelirse eğer
 Gömersin şehvetle etine

Bir bıçak edin artık...
 Bileğine bir şans tanı
 Eğlenirsin hem giderayak, ne güzel
 Seyrederken hisarıyla akan kanı

Bir bıçak edin artık kendine
 Tutarken henüz elin
 Bulamazsun sonra yaşlanınca damarı
 Kaçar tadı şölenin

1989

ŞER VE ŞİİR

Tanrı kabul etmiyor
Sen evlat edin şeytan beni
Şiirimi kötükle donat
Günahla güzelleştir
Utandırmam seni, sapkıن ve şair
Yazıyor amel defterimde
Suçu: Şer ve şiir

1989

DÜELLO

Usanmadın kırk yıldır
Ey kahhar, ey cebbar
Benimle uğraşıyorsun inatla hâlâ
Düello davetidir bu
İn varsan aşağıya

1989

GÜNÜ GELDİ VAHŞETİN

1.

Çiçek şairine
Çıkacak bu gidişle adın
Yazamadın hâlâ bir cinayet şiiri
Vahşeti vahyetmeli
Çiçek kurutmayı değil kitap arasında
Düzülecek her şiir
MelekSEN bordrosuna yazılı tanrının git
Yok, şairsen
Otur bıçağını eğit

2.

Sal akrebin sokağa
İyilerin huzur taşısan sokağına
Ve bekle kuytuda
Elinde asabi bir bıçak
Bir beyefendi kollayarak

>

3.

Vaktidir, göster becerini
Asıl yılani asfaltın
Dolan şu puşların ayaklarına
Limuzinlere biniyorlar bak
Sık sarılıp sık
Fularlı, semiz boyunlarını
Ve kurul yerlerine:
– Çek ulan hergele inime!

4.

İşle ey giyotin, in
Hışımla hayata
Ve insin
Omrundan artık çelik tarantulan
O ölüm ören örümceğin
Girsin gizlice kente
Günü geldi vahşetin

1989

DAVRANIŞ BİLİMİ

Bir küfür iliştir bakışına
 Ve öyle karış arasına ahalinin
 Kibar ol yalnız, nezaketi elden bırakma:
 – Af edersiniz bayım, sizin sülalenizi!

Ağır bak manava, kasaba
 Temizini seçerler o zaman
 Verirken üstünü paranın:
 – Silin ulan önlüğe iyice elinizi!

Bir cinayet romanı al yanına
 Okursun vapurda, otobüste
 Yan mı baktı biri, kitabı konuş, bilgece:
 – Morgda görüyorum alt satırda leşinizi!

Bir bey de olabilir bu
 İncelikle davranışmak gerekir o zaman
 Anlar onlar, incelmişlerdir küfürde de:
 – Falçatadır mirim usturanın ikizi!

Sıkarsa birisi canını
 Uzatma, uyar usulunce
 Sokup mecazi devreye:
 – Sustalım cahildir, sakının kendinizi!

Bakışına bir küfür iliştir
 Ve öyle karış arasına ahalinin
 Kibar ol yalnız, elden bırakma nezaketi:
 – Selamlıyorum baylar kırbacımla hepinizi!

KÖTÜLER KÖTÜDÜR

Kötüler bıçak taşır
 Kötü çocuklar bıçak taşır
 İyiler için, göstermek için iyilere günlerini
 Ben kötüyüm, kötüler kötüdür
 İstersen sev beni de gör

Sana kendimi öptüreceğim
 İçimdeki o çocuğu öptüreceğim
 Unutma, bıçağım uçar ve hedefini bulur
 Öp beni hadi, öp de kurtul
 Ben kötüyüm, kötüler kötüdür

Salsam şimdi avcumdaki panteri
 Gider iyileri bulur, derslerini verir
 Sonra bir uykuya arar kendine
 Ya da söyleşerek bir kedi
 Gösterip dostça pençesindeki patiyi

Ben bu şìiri sevdim, sen de beni sev
 İçimdeki o çocuğu sev
 Okşa panterimi, tatlı sözler et
 Kötü olacak yoksa, fena şeyler olacak
 Ben kötüyüm, kötüler kötüdür

1989

VILLON GİBİ

Çekiyordu o yıllarda beni
 Günahın işildadığı her yer
 Kimi zaman bırakıp her şeyi...
 İçimde ruhumu çatlatan ikilemler-ler-ler

Diyordum bulurum nasıl olsa
 Suçsever bir bıçak
 Karanlık bir köşe başında
 Puştun birine saplayacak

Ürkünç sarmaşıklar sarmalı diyordum
 Güller değil senin gövdeni
 Gecikme daha fazla
 Toprağına dik kendini

Günah halesiyle yaşamalıydım ben de
 Bir piş olarak yaşadıysa
 Tanrıının oğlu olduğu halde
 Nasıl Nasırالı İsa

Yoruyordum aklımı, olamaz mıydı insan
 Olduğu gibi Villon'un hanı
 Eli bıçaklı bir şair
 Ya da lirik şiirler yazan bir canı

Dolaştım bir süre böyle
 Zanlı düşlerle içimde
 Suçtu duyuyordum çeken beni
 Büyüüsüdü suçun gizemli biçimde

Ama işte yıllar geçti
 Ne ölürebildim birini, ne de
 Kurtulabildim bu hummalı düştən
 Yine de sanki bir gün ilerde...

CİNNET VADİSİ

Lanetlidir şiirim benim
Cüzamlı nilüferler açar bataklığında
Göğünde cüzamlı kuşlar uçar

Gizlenir arasında kelimelerin
Bir canı, elinde hançer
Yağarken kapkara cinnet
Vadisine kan tutmuş imgeler

Bulaşın diye ona da ölüm
Sürtünür karşı dizedekine
Kanamalı, kötürum kafiyeler

Çıldırtır tanrıyı günahkâr duruşuya
Ve erdemli şairleri
Onu secer çünkü, şiirimi
Yıkamak için bıçağını
Kestikten sonra kanatlarını meleklerin
Şeytan

Lanetlidir, okumasın şiirimi
Korunmak isteyen gınahtan

1989

ŞİDDETİ SEV

Şiddeti sev
 Geceleri aşar şiddet
 Karanlıkta parlayarak
 Ve ar(k)a sokaklarda gezer
 Koynunda safir bir bıçak

Şiddeti sev
 Bıçağı kutsa
 Ayart övücü sözlerle bilerken:
 Işıltılı, hızlı, amansız
 Ki yırtısın esriyip eti girerken

Şiddeti sev
 İyileri sevme
 Cömert ol ama yine de
 Sevindir bey takımını
 Şık bir yarayla yüzlerinde

Şiddeti sev
 Geceleri uçar şiddet
 Kentin üstünde parlayarak
 Ve kan sür sapına arasır
 Sür ki susasın suça bıçak

1989

DİKKAT, ÇARPAR!

Küçümsemeye kalkmayın sakın
Bakıp da mazlum görünüşüne
Tehlikelidir, çarpılır mahalline giren
İyiler uzak durun şiirimden

Döküverir avcunuza okurken
Dağıtip membeyaz düşlerinizi
Hiç beklemediğiniz bir imgeyle
Kıstırıp karanlığında sizi

1989

İNSANLAR, İNSANCIKLAR

Niye çıktım sanıyorumsunuz
Basıp cesedine tanrıınızın
İnsamcılar
Gökkuşağına şiirin

İşemek için rengârenk üstünüze

1990

AYYY!

Ay: Sarışın cariyesi güneşin
 Kapatıp gün boyu haremme hazret
 Salıveriyor akşamları sokağına gecenin
 Minciklasın diye orasını burasını
 Şiir ararken şair takımı

1990

KARA KUĞU

Yağmur taraf tutmaz
 Aynı sevecenlikle yıkar
 Katilleri bile
 Çocuklar ve kedilerle

Seni ve çatıları
 Aynı renge boyar
 Bıçağını da
 Cebinde karanlık düşler
 Kur'an bıçağını da

Sokağa gönderirsin
 O yüzden arada
 Ferahlaşın diye çeliği
 Yağmurlu havalarda
 Verip eline içindeki çocuğun

Başlayınca yüzmeye kanında şer
 O kara kuğun

1990

KOMEN

Komen oynuyorlar
Dağlanmış çocukluğumla benim
Ece Ayhan'ın örselenmiş çocukluğu
Saklanmış arkasına şiirlerin
Ve bir baba
Öldürüyor attıkları her kurşun
Alışları arasında çocukların

1991

ŞİİR BARONLARINA

Duyamazsınız okuyarak
Yarıp dizeleri dinleyin
Uğulduyor karanlık şiirimde
Ve uğulduyor dibinde karanlığın
Bir bıçak

Korkun bu karanlıktan
Köhne şatolarınızı çünkü
Yıkacak şiir ordan parlayacak

1993

MASALIN SONU

Gökten üç bıçak düştü
 Biri bu şiri yazana
 Biri basana
 Biri de
 Arasında dizelerin dolaşıyor
 Okuyan için

1993

ÖÇ

Rahman ve rahim değil
 Kahhardın bana hep
 Sevmedin hiçbir zaman
 Daha çok isterdim kullarından
 Gerçekte var olmayı
 Deşmek için çıkışip göğe
 Kutsal karnını

1993

AĞIR METAL

Yeni bir müzik
Yaratmak için çekildin ormanına
Bıçağın bıçağa sürtünmesinden

Dinlesin diye hız yaparken
Mercedesiyle otobanlarda
-Atmış kapağı kente kırdan
Ve kırmış gelirken kavalını-
Papyonlu Pan

Ve çıldırsın diye
Kır kaçını keçi
Saplandığı yerden kalbine heavy bıçağın
Fışkırırken kan

1994

TİNERÇİ ÇOCUK

Yasal rengim gridir
Yasak rengim kara
Öfkem
İyi halli, sık giyimli
Bütün beyazlara

1995

İFRİT

Yazsan kurtulur musun
 Basit bir şiir
 İçindeki ifritten
 Bileşğini beceremezsin zaten
 İstesen de şu an
 Elin titrerken

Basit bir şiir, zehir
 Kadar yalın, ateş kadar sade
 Kavurur geçtiği yeri
 Ama ikisi de

Karanlık şair, illetli çiçekler
 Açıltın sancırken hep
 Öyle olacak korkarım gene
 Onu gösteriyor gece
 Ve kalemindeki sınırlı seğirme

Karala kovmak için ifritini
 Cebinde bir şiir ölüsü
 Daha olur kovamasan da
 Kararmış kelimelerden ibaret
 Buruşuk bir ceset

Karanlığa bulanmış bir kurt
 Uluyor arkasında alnının sürekli
 Pek seviyor olmalı ki seni
 Bırakmıyor, geçirmiş beynine dişlerini

N'olacak senin halin
Ölüm de benzemiyor geleceğe
Azrail de unuttu seni
Sahi n'olacak senin halin

Tanrının üstüne yürümüştün bir gün
Sevgili kulusun o yüzden
Avcuna yazdı adını
Özel olarak ilgileniyor seninle
O günden beri
Uykunda bile

N'olacak senin halin
Sahi n'olacak senin halin
Kurtulamıyorsun ne yapsan ifritinden
Ne değişti yazdırın da hanı
Bırak medet ummayı şiirden de
Ruhundaki çibarı patlat önce sen
Ve sök beyindeki
Paslı civiyi

CİNNETİN EŞİĞİNDE

Dikmiş üstüne
 Göz göz budaklarını, gece
 Zifiri karanlık bir ağaç
 Bakıyor öylece
 Her dalı bir kirbaç

Şaklıyor üzerinde ruhunun
 Şaklıyor üzerinde ruhunun
 Şaklıyor üzerinde ruhunun

1996

YARASA

Uçuyor bir yarasa
 Kör –karanlıkta
 Çarpa çarpa kendine
 İçimin mağarasında

1997

SE(K)S

Dinlerken dalmış sizi, hayran
 Oranız geldi aklıma
 Bir an istemeden
 Bağışlayın bayan
 Kamaştım sesinizden

1997

HAPÇININ ŞİİRİ

İşte pençesindeyim
 Gecenin gene
 Ve iyi değilim
 Kedim ve kaktüsüm de iyi değiller
 İyi görünmüyorsun sen de ay
 S/üzgün sevgilim benim
 Hırıltılı ışığın
 Sarılmış sıkıyor sanki
 Boğazını cinnet
 Getirmiş gibi gece
 Hadi kaçalım burdan
 Bizi bekliyor bak kapısında karanlığın
 Hülyalı atlar
 Hadi atla terkime
 İşte haplar

1997

ÇIĞLIK

Henüz doğmuşturun daha
 Hışımla yarıldı gök, gördün
 Ve uzandı dev bir parmak
 Arasından bulutların:
 Yanacaksın çocuk ömrünce
 Sönmeyecek hiç ateşin
 Lanetlisin!

Bu yüzdendi ikinci çığlığın

1997

ŞEYTANIN TETİKÇİSİ

Ahdetmişin almaya elinden
 Kırbacını tanrıının
 Çocukken daha
 İndiğinde körpecik ruhuna

Uğraşın da epey
 Bükmeye büyüyünce bileğini
 Bakın, daha acımasız
 İniyor kirbaç
 Şeytana siğndın sonunda sen de

Tetikçiliğini yapıyorsun şimdi
 Gönüllü hem de

1997

NAKLEN ŞİİR

Flaş... flaş... flaş...
 Şok... şok... şok...
 Şok kötüüm bu akşam
 Teselli edemez sıfır faizli
 Taksitli satışlar bile beni
 Pembe diziler bile
 Şok kötüüm sayın okuyucular
 Korkunç bir şey olabilir belki de 'az sonra'
 Parlamaya başlayınca gökte ay
 Ve tırpanı Azrail'in
 Köprüye yöneltelbilir beni esin perim
 "Bitti" diyebilirim 'son dakika'
 'Sıcak gelişme'ler olabilir
 'Beni izlemeye devam edin'

1997

YURDUM BURCUVASI: MODERİN AĞA

Çölde smokinle dolaşan
Bir bedevi kadar zariftir kimi
Götcebinde taşır gümüş tabakasını
Ve aynı kazığa bağlar
Devesiyle metresini

Kimi de var
Sanırsın sülaleden sosyete
Parti verir cibinlikle kaplayıp
Bataklığında çeltik tarlasının
Dededen kalma
Manşet olsun diye magazin gazetelerinde
Bir elinde içki herkesin
Bir elinde sineklik

Uzağım bense böyle inceliklerden
Kalinka yaşıar
Yalın söverim:
Hastırın ulan!

1997

'O KADAR'

Bakıp kurumuna
 Bitirimden kalantora doğaçlama:
 Ne kabariyorsun pipolu hindi
 Ne üstünlüğün var benden
 Cılız tabutta
 Taşınırsın olsa olsa

1997

ŞİİR BOŞALMAKTIR

Geçer kendinden hızla
 Sevişirken şiriyle şair
 Gidip geldikçe şehvetle
 Üstünde ürperen kâğıdın
 Kamaşır kalem
 Ve boşalar birden
 Şiir iliklerinden

1997

İÇ SAVAŞ

Kavgalısın kendinle
 Bildin bileli kendini
 Düşman birbirine
 Bile saçının telleri

1997

İBLİSMAİL

Şu görülecektir dehşetle
İncelendiğinde ilerde
Gizli tarihi cehennemin:
Durmuş ateşin ortasında
Alevleri yönetiyor kırbacıyla
Hayır, şeytan değil
İblismail

1997

KİNTİKAM

Öyle zulmetti ki
Sana insan soyu
Aciyla değil kıvranırken
Kinle inledin

Öldürmek istiyorsun onun için şimdi
Gördüğün her tabuttaki
Cesedi bile yeniden
Kintikam dolu için

1998

KOMİ

Uysal çocuğumdur hizmet ederken
 Gülümserim sürekli insanlara
 Görsünler diye
 Ne kadar keskin dişlerim

Daha etkilidir ama çakım
 Çoğunun kartvizitinden
 Köy kökenli, söğüt düşkünü
 Felsefem bile var naçizane
 Bıçaklar ve kartlar üstüne:
 Fark atar her zaman
 Sıradan bir bıçak
 İş bitirme konusunda
 Yıldızlı bir kartvizite

Duyamaz kimse benim kadar
 Köpüren bir biradaki öfkeyi
 Onlar içerler neşeli, şen
 Bense çakımı okşarım cebimde
 Beklerken kenarda saygılı, sezdirmeden

Sevimli çocuğumdur hizmet ederken
 Sürekli gülümserim
 Görsünler diye ne kadar keskin
 Dişlerim

METAMORFOZ YA DA İ.'İN GAYRİ RESMİ TARİHİ

Uçarken kendi halinde
Korkarak çizmekten mavisini
Kanadıyla göğün
Vuruldu kuş
Açılan ateşle bataklıktan

Timsaha dönüşüyor şimdi
Sağaltırken çamurla yarasını
Karip kanla
Yükleyerek dişlerine kinle
–Parçalamak için çarpa sarsa–
Kurşundan edindiği sarasını

1998

RÖTUŞ

Kazııp tanrıyla çekildigin
Fotoğrafta çocukken
Arkanda duran meleği
Şeytani çizdin yerine
Ve not düştün altın'a:
Birlikte nice kanlı günlere

1999

TİNERÇİ ÇOCUK 2

Abi, bak şimdi
 Falçatayı severim ben, tamam mı
 Sustayı da severim ama
 Falçatayı daha çok
 Onun ağızı hep açık

Bak şimdi abi
 Gündüzleri sevmem ben, tamam mı
 Gündüzler çapaklı olur
 Caddeler, vitrinler, insanlar
 Çapaklı olur
 Gece öyle değildir, cilalıdır gece
 Cilalarız biz gizli gizli tinerle
 Açılır ışıklı, ılık
 Bir rüya gibi önümüzde

Yalan abi, inanma
 Yalan söylememi de severim ben
 Siyah ve soğuktur gece
 Siyah ve soğuk
 Olacaktır her zaman da
 Durdukça bu Beyoğlu ve dünya

Harbi bi şey
 Söyledeyim mi abi sana
 Sevmiyorum kimseyi, kimseyi ama
 Tek dostum tiner ve falçata

KONSOMATRİS GÖNÜL İÇİN

En yeşil yosmasıydı Asmalımescit'in
Bir dalı kırıktı ama
Ve yoktu anlatacak bir şeyi
İçerken bolünü bezgin, soranlara
Bileğindeki jilet izi hakkında:
– Puslu bir vaktimdeydi, takma

2001

ARKA BAHÇE

Şiir: Şeytanın arka bahçesi
Sapkın çiçekler yetiştirir orda
Şer ve şiddet gülleri
Ve sehvət

Kara(nlık) cennet

2002

CANIM OKURUM BENİM

'Eller yukarı!
Bu bir soygundur
Okurlar bir adım öne çıksın!'
Desen sözgelimi
Dalıp bir imza gününe
Ve boşaltsan belleğini herkesin
Dayayıp silahı başına
Tek dize çıkar mı?

2002

TARİF

İnce ince kıymış bir beyfendiyle
 Hafif tütsülenmiş bir hanfendi
 İrice doğranmış bir işadamı
 Birkaç parçaaya ayrılmış
 Bir murahhas aza
 Ve rendelenmiş bir genel müdür
 –İstenirse yardımcısı da eklenebilir–
 Yüksek ateşte iyice kaynatıldıktan sonra
 Ezilerek püre haline getirilir
 Ve fırına verilir
 Kızarma süresi
 Damak tadına göre değişir
 Ama ben kömür haline gelinceye dek
 Kızartmanızı tavsiye ederim
 –Şaka elbette, o benim özel zevkim–
 Firından çıkarıldıktan sonra
 Üstünde biraz kızgın yağ gezdirilerek
 Servis yapılır
 Ama seçkin bir tabakta, sıradan değil
 Önemli, ehemmiyetli, mühim bir tabakta
 Asaletlerine yaraşır, saygıdeğer bir tabakta

 Elinize sağlık
 Afiyet olsun!

2002

"ABİ"LERDEN BİRİ İÇİNDİR "KARA"

Yan baktı hep dünyaya
Hesabıvardı görülecek
Tüzükler ve hayatla
Ve alacak öcü orostopollardan
Danışman olmuştursimdi şeytana
Cehennemde: Ece Ayhan

2002

ÇİTİLEMEDEN

Kendini asacaksın bir gün
Gömlein yerine
Çamaşır ipine
Çitilemeden
Bütün kirinle

2002

GÜNAHTAN KORKAN İÇİN HAİKUMSU

Gevele dur sen
Ahlatını tanrının
Elma şeytanda

2002

İYİLER İÇİN HAİKUMSU

Tanrıınız öldü
Yeni tanrı: Şeytanı
Korkun hismindan

2002

KIRLI ŞAİR İÇİN HAİKUMSU

Girse şaşırıp
Bırakıp kaçar tanrı
Tapınağını

2002

KIRLI ŞAİR İÇİN HAİKUMSU 2

Gökten kovulmuş
Uçurumlarda uçan
Lanetli kuzgun

2002

KIRLI ŞAİR İÇİN HAİKUMSU 3

Sevdigi müzik
Çingiraklı yılanın
Müziği yalnız

2002

OYSA

Bahsız bir şairsin
Bilmiyor kimse
Değerini kedinden başka
Ne şiirler
Bezemiştin oysa zamanında
Aciya dair ve aşka

Ciddiye almıyor zevat
Zehirli çiçeklerini
Kaybetti diyorlar aşkta nasılsa
Hayır etmez artık
Geceleri meyhane
Meyhane dolaşan yarasa

Ürkmüyor kimse karanlığından
Çaresiz bir kırlangıçın onlara göre
Sığınmış firtınada bir sağa
Gülüp geçiyorlar bakıp
Kördür diye
Kanadının altındaki bıçağa

Oysa...

2002

JİLET

Hiçbir alette yok
 Jiletteki maharet
 Uzatmaz işi gösteriş uğruna
 Sade servis, hızlı hizmet
 Dayarsın adamın gırtlağına
 Ve tek hareket!

2003

“BAR KELEBEĞİ”

Uygar ol
 Çöp tenekesine at
 Bitmiş sigara paketini
 Selam ver afişteki aşifteye
 -Çakmak tanıtıyor memeleriyle-
 Panoda güneşlenen kızı da
 Pardon, kığa da
 ‘Günaydın’ de vitrinlerdeki mankenlere
 Beyoğlu’ndasın, uygarlığın arka sokağında
 Değirmisaz kırlarında değil
 Sabah beşte
 Alkole batmış, barbar bir bar
 Kelebeği kimliğinde

2003

İNCE NOKTA

Kravat taktığı
Olmuştur arada şiirimin
Ender de olsa
Ama papyon asla

2003

ÖLÜMCÜL

Ölümcul bir farkın
Var çiçek şairlerinden
Jelatin ambalajda değil
Jiletin ağzında
Sunuyorsun kalbini

2003

BALTA DEVRİ

Bıçak gözden düştü artık
 Haber bile yapılmıyor gazetelerde
 İşlenmedikçe cinayetler
 Balta ya da satırla

Demode bir katil
 Sayılsın sen
 Düşünülürse seri cinayetlerin
 Bıçak imzalı maalesef hepsi de:
 İlkı babandı
 İkinci gene baban
 Üçüncüsü annendi
 Dördüncüsü deden
 Beşinci ninen
 Altıncısı amcan
 Yetmiyor dizeler saymaya
 Başka şaire kaldı öbür amcan

Doğradın sülalenin böyle kaç kez düşünde
 Kötü biri sayılmazsan aslında
 Ama işte yetmiyor bıçak, suç sende değil
 Bitirmeye işi tek celsede

Yenile kendini artık
 Güne uy, bir balta kuşan
 Bırak ağırkanlı bıçağı
 Sırasını bekliyor bak bunca insan

2003

AĞI

Kalakaldın bir başına
Kundaktayken daha
Kapısında cehennemin
Yüzüstü bırakılmış b/eşikte
Yırtıldı sözlüğün
Yırtıldı ortasından ‘anne’–‘baba’
Karanlıktır bu yüzden Türkçen
Bir facia çığlığı
Gizlidir şiirlerinde
Ve bundandır düşkünlüğün
Uçurumlara ezelden

Ağıyla emzirildin sen

2004

‘GÜL–BÜLBÜL’ÜN ÇAĞDAŞ YORUMU

Gül: Süperstarı bahçenin
Diken: Gülnün badigardı
Bülbül: Fanatik hayran
Jilet atar göğsüne ah çekerek
Bakıp bakıp güle uzaktan

2004

MEMELERİN BEBEKER VE BABALAR İÇİN ANLAM VE ÖNEMİ

Aç bebekler için
 Açık büfe
 Her zaman akmaya hazır
 Süt çeşmesi
 Tok bebekler için
 İpek/ten yastık
 Ağlayan bebekler için tıkaç

Babalar içinse
 Ayıptır söylemesi
 Gece girilen günah bahçesi

2004

KOKTEYL GÜZELİ

Kim üzdü yavrum seni
 Bırakıp yalnız böyle
 Bu cümbüşte
 Buğulanmış gözlerin
 Ve buğulanmış bakıp sana sanki
 Kadehindeki cin
 Burda değil, yatakta
 Olmalıydın sen aslında
 Okşanmak istiyor bak şehvetle
 Af edersin, şefkatle
 Mahzun memelerin

Hazır 'hadi' desem
 Çözülmeye düğmelerin

2005

MİLENYUM ŞİİRİ

21. yüzyıl iyi gelmedi sana
Bu yüzyılda tanışın
Anksiyete, depresyon, melankoli ve daha
Ne kadar tıbbi terim varsa hepsiyle
Uyuyamaz oldun geceleri
Tutuldun iyice aya, unuttun güneşin ve sokakları
Alkol çitasını yükselttin
Ve düşünür oldun ciddi ciddi intiharı

20. yüzyılda da gerçi
Haramdı uyku sana
İçki dibine kadar helal
Ve kederliyi gördüğün rüyalar
Ve yazıp yırtın kaç kez kafanda
Bırakacağın mektubu ardında

Ama bu sefer başka
Kan bulaşacak
Gibi görünüyor notuna
Yaramadı milenyum sana

2005

İSTİKLAL CAD.

Gündüz Cadde-i Kebir
Gece cadde-i kubur

2005

BAYKUŞLU ŞİİR

Kaçiyorduk hızla kendimizden
 Ve hayat denen heyelandan
 İki hapçı, bir konsomatris
 Bir komi, bir de ben
 Elimizde kör birer bıçak
 Sığınmak üzere bir şire
 Ağlaşarak

Siz çıktıınız karşımıza ve sizin
 Hal ve gidiş şeyleriniz

Dokunmayın bizim baykuşumuza beyler
 Çığ düşmemiş hiç hayatına
 Uykusu düzenli, rüyaları aydınlık, ferah
 Dengeli 'birey'lersiniz siz
 Yakası hep temiz, tırnakları da
 Ve vites düşüren hemen
 Viraja ve hayata girerken

İpek don giyer yazıları
 İpek mendille silersiniz ayakkabınızı
 –Size çalışır bütün ipekböcekleri–
 Kibarsınızdır ve kibar kokular
 Yayılır mendilinizden
 Nerden mi belli
 Zeki Müren dinlemenizden

Ama dokunmayın bizim baykuşumuza
Kirlidir mendilimiz bizim, kanlı
Ve kötü şarkilar dinleriz devamlı
Yalayarak iyileştirmesi gibi
Yarasını vurulmuş bir ceylanın
Aranağmesinde intihar saklı

Bitirirken şahsim için, küfür babında:
Dokunmayın benim baykuşuma
Şiirdir demem yoksa, ağır konuşurum
Bozar atarım fiyakanızı
Yakası açılmadık bir dizeyle
Adabımıasheret tanımadam ben, a(k)siyimdir
Defolun beylerr!

2006

BIÇKININ İLANI AŞKI

Nasıl desem
Bıçağımdan çok seviyorum seni

2006

KORK BİZDEN İST.

Bütün köpekleri Maltepe'nin
 Bütün kedileri ve ben
 Yürüyeceğiz üstüne yakında İst.
 Bekle o günü

Bizim burası insanı
 Silebilmiş değil daha gözündeki uykuyu
 İnatla koruyor urbasındaki
 -Nakışa benziyor diye-
 Köyden kalma, uyuşuk lekeyi
 'Dizi' dibinde TV'nin
 Uysal, ezber ediyor aksatmadan
 Yalan dersini
 Ve fal bakıyor boyna
 Kahve, bakla, iskambil, ne bulursa

Kedi kardeşlerim ama
 Huzursuz, kızgın
 Bıkmış sürünmekten sersefil sokaklarda
 Köpek kardeşlerim öfkeli
 Ben zaten ezelden...
 Kaynamaya başladı su, yakındır
 Taşacağız üstüne İst.
 Kork bizden

2006

YURT

Bilmez nice olur, ne renk eser
Gül bahçesi
Çöllerdir yurdu şiirimin
Sürekli çöllere düşer
Yanarken ama susuzluktan
Bıçağa keser

2007

TIK!

Var mı tabanca gibisi
Uğraştırmaz adamı
Ne beklemek etkisini
Hapın, gazın, zehirin
Ne ip gibi hazırlık
Dayarsın şakağına
Ve tik!

2007

ENCAM

Alnıma değil
Şakağıma yazılmış
Yazım benim:
Kurşun

2007

WWWC ŞAIRLERİ

İnternet: Kükreyen fare kovuğu
 Kalemini tramvay çiğnemiş klavye aslanlarının
 Ortak ısrıma seansları düzenledikleri
 Haset salyaları saçarak ağızından, yüreğinden
 Tekno-patolojik in

Şiirden tasdikname almış, ‘edeb’den belgeli
 Teleşairler türedi ahır zamanda
 Ki masum kalır yanında telekızlar
 Dedikodu fuhuş yapıyor vesikasız şuara
 Kerhanesine dönmüş ‘site’lerin bodrumlarında
 Ayaküstü iş tutup ‘mail’lerle
 Frengili esin perileri

Kablolarla yuvalanmış
 Edebiyat sinekleri

ÇÖPÇÜ ÇOCUK

Üzülme evlat
 Kimsem yok, garibim diye
 Bulursun elbet bidonun birinde
 Hakikatli bir bıçak
 Sana sahip çıkacak

TİNERÇİ ÇOCUK 3

Jiletle ferahlatıyor göğsünü
 Avunamayan çocuk
 Müşfik kollarında bile tinerin

İpi kısa kesilmiş
 Göğü buruşuk uçurtma

KIYAMET ŞAİRİ

Yine serseri bir şiir
 Yazacaksın İsmail, kesin
 Öyle gösteriyor ibre
 Alkol hızı 220
 Aşıldı düş duvarı
 Bulut gibi esin perin

Söyleniyor geçmiş karşına:
 N'oldu yaşadın da allasen
 Ve n'olacak sanki bundan sonra
 Raydan çıkıyor sürekli
 İçindeki tünelde tren

Çok geç artık
 Sokmak için raya tekrar treni
 Gidiyorsun yokuş aşağı
 Şiirlerinde bir felaket sirenİ
 Uzak durun okurlar, makas değişti
 Uçuruma saptı kiyamet şairi

PLAJ VAMPİRİ

Sana kötü kalple bakmama
 İzin ver şişman kadın
 Isırmak istiyorum boynunu
 –Sevişmedim hiç sizin türle–
 Tam korktuğun gibi, evet
 Beni yanlış anlamadın

GİZ

Bıçağına özgüdür yalnız o erdem
 Armağan eder ölümü
 Karşılıksız önüne gelene
 Yarışamaz iyilikte hiçbir kesici
 Sevecen bıçağıyla senin
 Çözülemiyor bu yüzden asla
 Gizi bazı cesetlerin

FAÇA

Bıçağıyla polemiğe girmeye
 Bırak saldırın istedigine
 Açsın bildiğince yarasını
 O bilir hangi faça
 Yakışır hangi yüze

'BEYAZ' ŞAIRLERE

On iki punto, italik
 Siyah bir kurşunla öldürün
 Öldürecekseniz 'beyaz' dostlarım
 Bıçakla değil yanılıp da
 Aykırı diye beni
 Boğulup gidersiniz yoksa selinde
 Sarlayınca damarlarimdaki kara şiir
 Yıkıp bendini

İP

sarkıyortavandankaranlıkbirip
salınarakşehvetle

z
i
n
a
y
a
ç
a
ğ
1
r
1
y
o
r
b
e
n
i
a i
ç n
m i
1 § e
ş ilm

Ser Sureleri
(1986 - 89)

KIRBAÇ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Kırbacını şaklat. Geceyi sarsala ve uyuyanları uyar. Görükleri düşü yüzlerine vur. Söyle onlara, kendi iplerini yağlayanlardan olmasınlar. Ne gördüler hayrın kıyısında durup baktıklarında? Gördükleri şunlar: Açılmış bir el, cüzamlı, cilk yara ve altın akiyor parmaklarının arasından. Onun altında da açılmış başka cüzamlı eller. Vücutlarına sürüyorlar kapıştıkları altın tozlarını. Bellerine kadar bataklığın içinde. Hayrın bataklığı. İşte hepsi bu. Sor onlara: Siz şerri tattınız mı? Şerrin tadını tattınız mı? Bunu sor onlara ve açıkla. Gecede parlayan suçun güzellikini açıklı. İşte bunu bilen bilir. Bilenler, onlar özenle işlerler suçlarını. İncelik sahibidirler. İncelikle kullanırlar bıçaklarını. Kirbaçlarını incelikle kullanırlar. Geceyi incelikle kullanırlar. Açıkla, turnakları parlayacaktır dillerken söylediklerini. O zaman sor onlara: Madem öyle, niye kulluk etmezsiniz Şertan'a? Kırbacını şaklat. Geceyi sarsala ve uyuyanları uyar. İşte böyle. Nez.

ATEŞ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ateşle haşır neşir kıldık biz insanı. Yansın diye. Gece, güneş battığı zaman, karanlıkta. Gündüz, güneş doğduğu zaman, aydınlıkta. Onlara ateşi sunan da biziz, felaketi sunan da. Günahın parıldayan, ışıklı yolunu gösteren de. Ama onlar yolumuzdan cayıcıdır. Ötelere bakmak isterler. Öyle isterler. İyiliğe kanıcidırlar. Bilmezler ki muştumuz büyütür bizim, bağışımız büyük bir bağıstır. Ey şirle nasiplendirdiğimiz, bildir ki onlara, günün aydınlığını mühürleyip gecenin kapısını açtığımız zaman önlerinde yerinmesinler, sevin sinler. Muştula ki ortasından ateş irmakları akan vadiler, karanlık cărüm vadileri onlarındır. Şerre inananların. İşte böyle. Nezey.

UÇURUM SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Gör

Külün altındakini gör

Külü okuyabilmen için

Bağışladık sana bu sancıyı

Küçük bir dere de akabilirdi avcunda

Ve kırlar ve bulutlar ve gök

Ama o var yalnızca

Düşülmeye düşülmeye pas tutmuş uçurum

Uçurumun pasını oku

Bir zamanki işlek günlerini düşün

Egil, dipten yüzüne vuran sıcaklığı duy

Korkma, eş ordaki külleri

Ve öyle bir ateş çıkar ki içinden

Kör etsin gözleri

Diyorlar ki senin için iyiler

O lanetli biridir

Doğru, lanetledik seni

Esirgenmiş olanlardan kılmadık

Ama işte bilmezler, asıl onlardır

Yoksun bırakılmış olan güzelliklerimizden

Ateşin güzelliğinden

Uçurumun güzelliğinden

Felaketlerin güzelliğinden

>

De ki
Esirgendifiniz de ne oldu
Ne gördünüz mutluluktan başka
Biz size uçurumu öğütlemedik mi
Öyleyse sevince uğratılacakların
Ta kendileri olacaksınız
Şüphesiz biz bir vakit sınarız
Kim ki yakınır, yüz çevirir ateşimizden
Sevince çarptırırız onu
Mutluluğa çarptırırız
Özlesin diye alevleri
İşte böyle. Nezeyne.

TIRPAN SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Vay o gün eli titreyenin haline. O gün mü? Hayra inanların imtihan günü. Ellerine bir sabah, cürmün caddeerde gürültüyle akmaya başladığı sabahların birinde, bir tirpan verilecektir: Haydi şimdi inin şehre! Ve salıverileceklerdir. Kim ki akşam tirpanı temiz döner geri, vay onun haline. Ateşin aynası tutulacaktır yüzüne: İşte bak, gördüklerin de mi yetmedi kışkırtmaya tirpanını? Şehrin şerri de mi? Öyleyse iyi kal, sürüün. Gir aynanın içine ve ateşin ortasında gülümse. İşte böyle. Nezeyne.

AZAP SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ey seçilmiş, lanetli
Çık artık kovuğundan, parla
Saç ışığını
O kutlu azabını naklet:

Ve bendim. Ve erincin eşigidindeydim. Ve hiçbir şey yoktu
üstümde, çiplaktım. Ve sonra Şertan'ı tanıdım, eşikten dön-
düm. Ve onun azabına sarınıp korundum. Artık seçilmiştim.
İyi şeylere karşı ve güzel şeylere karşı. Erince ve sevince
karşı. Hamd ona ki azabin ışığıyla yıkayıp kararttı beni.

Ve güzel yemişler yediğim zaman
Yemişlerin lezzetinden
Ve güzel çiçekler kokladığım zaman
Çiçeklerin hoş kokularından
Ve güzel uykular uyuduğum zaman
İllik rahatlığından uykuların
Koruyandır artık beni o
Sarıp örtüsüyle azabın
Ve bağış sahibidir
Dilediğini acıyla zenginleştirir
Hamd ve senalar olsun beni zenginlestirene
İşte böyle. Nezey.

YALNIZLIK SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ant olsun karanlığa ki
 Fuhşu ve cărmü örten
 O kirli, siyah atlasa ki
 Bekâreti elinden alınmış aya ki
 Gecenin bakır kızlarına, yıldızlara ki
 Biz seni yalnızlıkla ödüllendirdik
 Yalnız kalasın diye
 Orda burda, gögün altındaki her yerde
 Sızlayasın diye bir başına karanlığında
 Ama sen yüz çevirdin bir vakit, ürkütün
 Kalabalıklara baktın bağışımızı unutup
 Tuhaftır korku edindin
 Sunduğumuz acıda boğulup gitme korkusu
 Düşünmez misin, niye boğulur boğulanlar
 İşildasınlar diye yalnızlıklarının dibinde
 Bunda elbet bir ibret var
 Ant olsun karanlığa ki
 Seni defnedecek şiir bulunur
 At yeter ki korkmadan kendini
 Kendinden aşağıya
 İşte böyle. Nez.

KATL SURESİ

Esircemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Ve katl! Biz sana bunu buyurduk da, kutlu katli, iyilik peşinde koşmayı seçtin sen arkanı dönüp. Şüphesiz biz biliyoruz, oyalanıyoruz. Oyalansın dedik. Bekledik. Döneceğin günü bekledik kapımıza. Sonunda çünkü dönerler gadre uğrayanlar, iyilerin gadrine. Pişman olup dönerler. Dön. Gir karanlığımızdan içeri. Al kutsanmış tırpanımızı eline. Ve katl! Onlara, iyilere bu yaraşır. İşte böyle. Nez.

FUHUŞ SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Yaz:

Şer Şertan'a

Şiir sana mahsus

Yaz:

Şer de, şiir de sana mahsus geceleri

Yaz:

Hamd olsun gecenin sahibi Şertan'a. Ona inandım, bağlandım. Işıktan ve iyilikten kaçıp ona sığındım.

İşte bunu yaz.

Odur saat sıfır birin ve sıfır ikinin sahibi. Sıfır üçün ve sıfır dördün. Ve arka sokakların. Şerrin kutsandığı arka sokakların. Fuhuş ve zinayla paklanan arka sokakların. Günahla paklanan. Hamd olsun şerrin ve günahın sahibine. Fuhşun ve zinanın sahibine. Fahışelerin de, o mahzun gece yalnızlarının da sahibine, ayağı sürçmüştür, kutsal mağlupların. Hamd olsun Zehra'yı ayağını sürctürüp yoldan çıkarana. Ve çıkarıp karanlığın kucağında benimle buluşturana. Sevtap olarak. Etinde kişneyen bir şehetle. Hamd olsun işlediğimiz suça. Kirli yatakarda, sabahlara kadar. İşte böyle. Nezey.

KARTAL SURESİ

Esircemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Dur da bak, göğe bak, ne görüyorsun? Uçan bir kartal mı?
Yoksa uçmaya çalışan bir kartal mı, yaralı? Şüphesiz ikincisi.
Seni ona yakın kıldık, yaralı kartala. Fısıldaşıyorlar bakıp
uçuşuna: O lanetlidir, kanadında onun deprem vardır. Sa-
nıyorlar ki uçuşunu kesik kesik bunun için yaptıktı. Öyle
sanıyorlar. Delil göster onlara. Şaşırıt ve korkut. Uzat parma-
ğını, görsünler ucundaki yıldırımı. Açıvcunu, sakladığın
ateşi görsünler. Haydi göster görmeyenlere, haydi şaşırıt ve
korkut... Bak çırpınıyor kartal, ölümün ovasına düşüyor.
Seni ona yakın kıldık. Düşen kartala. Öyleyse bürün ölümü
şimdiden ve korkut. İşte böyle. Nezeyne.

SÜRGÜN SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Gözettiklerimizden yaptık seni, kayırdık ve defterine 'sürgün' yazdık. Sen sürgünsün. Oraya. İyi kullan lütfumuzu, yalnızlığını iyi yürü. Yokuşunu şehvetle çıkış, ayak sürüyenlerden olma. Sonunda varacaksın oraya nasıl olsa. Orda, vardığın yerde bulacağın şeyler sevindirsin seni: Kararmış bir taş ve gece ve taşa tünemiş bir baykuş. Her yolcunun varacağı şeyler. Ve gecenin içinde öfkeyle gezinip duran, ıslığıyla karanlığı delen, deşeleyen rüzgâr. Otları hisıldatan rüzgâr. İnleyip arada, baykuşu ürküten rüzgâr. Onun rüzgârı, ölümün. Her yolcunun tanışacağı üzüten korku. Baykuşunu da sev sen, rüzgârını da; kayırdığını unutma. Sürgün olduğunu unutma. Oraya. İşte böyle. Nezeyne.

AH SURESİ

Esircemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Biz sana

Üstünü değil yalnız toprağın
Altını da görme bilgeliği bahşettik
Ve avurduna avaz saldık

Ve avazına şiir

Niye? Görüp bildiresin diye
Görmeyenlere, görmek istemeyenlere
Orda olan biteni
Neyi? İşte bunu:

Onu boylu boyunca yatırdılar. Ayaklarını uzattılar, ellerini iki yanına koydular, üstüne toprak attılar ve gittiler. Sesler kesilince o gözlerini açtı, göğü aradı, göremedi. 'Şüphesiz bana bir şey oldu' dedi, 'burası tanıldığım bir yer değil'. Başucunda duran ilacını aradı, bulamadı. Suyunu aradı, bulamadı. Elini ağızına götürdü, soluğunu aradı... O zaman bildi ve inledi. Sarsıldı mezar inleyişinden: Ahhhhh! İşte böyle. Nezey.

ÖLÜLER SURESİ

Esirgemeyen ve bağışlamayan Şertan'ın adıyla

Altında türlü azabın olduğu göğün
 Ve üstünde türlü cefanın olduğu yerin hakkı için
 Yerin altındakilerin hakkı için
 Onlardan vuran ışığın hakkı için

Sana karıncaların taşıdığı aydınlığı anlat. Durmuştuñ da
 hani başlarında bir gün, bir vakit onları gözlemiştin. Ne
 görmüştün? Zavallılığını, o kadar. Şüphesiz yerin altında
 hikmetler gizlidir. Sana ölülerden vuran ışığı da anlat.
 Bir gün de 'mezarlığı gez' buyrulmuştu hani. Ama sen
 gezememiş de öňünden gecebilmiştin ancak. Ve başını
 öte yana çevirirken başka zaman bir mezarlık gördüğün-
 de, okumuştun nasılsa yan yatmış taşlardan birini: Aziz
 oğlu Sefa  en ruhuna... İçinde birden bir şeyin yırtıldığını
 unutma o an. Çöküp olduğun yere, bir vakit öyle kaldığını
 unutma. Tekrarlayarak adını, artık toprağı şenlendiren
 ölüünün. Şüphe yok ki yerin altında hikmetler gizlidir.
 Üstünde sefa sürenler,  en olanlar için. Mutlulukla, se-
 vinçle oyalanınanlar için. İşte böyle. Nez.

5-7-5'LER

2012 Melih Cevdet Anday Şiir Ödüllü
İlk basım: 2012, YKY

*Epey bir bölümüni onu gezdirirken düşündüğüm, yaz-
diğim bu şiirleri, –yadırganmayı göze alarak– kaybolan
köpeğim, dostum Paşa'nın hatırlasına adamak istiyorum.
Ve okurun beni anlayacağını umuyorum.*

İ. U.

Başlarken Küçük Bir Dipnot

1992 - 2011 yılları arasında yazılan bu 333 şaire, "haiku" denemez. İçlerinde öyle nitelenebilecek olanlar varsa da çoğu, o iklimin dışında, kendi rüzgârını arayan yapraklar. Onun için bu mütevazı şıirlere, o soylu geleneğin ölçüsü olan "5-7-5" adını vermeyi daha uygun buldum.

AÇMA MEVSİMİ

Sökünce bahar
 Çiçeklenir kızlar da
 Kirazlarla bir

ADAK ŞİİR

Durur mu yazsam
 Geceye bir methiye
 Kayan yıldızım

AĞIR YALNIZ

Hazır sevmeye
 Dikeni bile, tek ki
 Batsın eline

AĞUSTOSBÖCEĞİ

Haydi böcecik
 Şenlendir gecemizi
 Başla şarkına

AKASYA

Nispet yapıyor
 Çekmiş yeşillerini
 Kurumuş çama

AKŞAMCILAR

Parlatıyorlar
Alkolle anıları
Buluşup her gün

AKTRİS FOTOĞRAFLARI

Süzgün bakışlar
Ve talimli, yapmacık
Bir gülümseme

68'LİYE AĞIT

Tutayım derken
Heder oldu gençliğin
Gökkuşağıını

ANLASAK BARI

Uyarır güneş
Batarken her gün bizi:
Geçicisiniz

ANNE VE SALINCAK

Uçuyor sanki
Sallarken çocuğunu
Birlikte o da

ASLAN SÜTÜ

Havalandırır
Ağlarımı şiirin
Çekilen her süt

ÂŞIK VEYSEL

Gözleri bağlı
Geçti üstelik aşkin
Labirentinden

AŞK AFETİ

Altında kaldın
Yüreğindeki dağdan
Kopan çığın hep

AŞK MAKAMINDA

Cıvıldıyor
Konmuş aşkin dalına
Bir çift ispinoz

AŞK YARASI

Duruyor hâlâ
Geçmedi ruhundaki
Dikiş izleri

AŞKIN DARASI

Boşken çok ağır
Doluyken bir kuş kadar
Hafiftir yürek

AV YILGISI

Göge çarpiyor
Panik içinde keklik
Silah sesiyle

AVUNTU

Çağlayan sanır
Düşerken uçurumdan
Kendini dere

AY: ŞAİR OYNASI

Sarışın yosma –
Sürtüyor şairlerle
Sabahlara dek

AYKIRI

Çiçeği değil
Ayrikotunu sular
Aykırı şair

AYKUŞ

Konmuş dalına
Sapsarı şa(v)kıyor ay
Yaz gecesinin

AYNA

Sırsızdır aynam –
Görmek için ruhumu
Yüzümden öte

AYYAŞ

Erer içince
Ve çatalla yemeye
Başlar cacığı

AZIK

Yeter ikisi
İstemem başka nimet –
Ekmek ve şiir

BAHAR TILSIMI

Yemyeşil eser
Rüzgâr bile kirlarda
Bahar boyunca

BAHARA BEŞ KALA

Başlıyor şenlik
Gün sayıyor çiçekler
Gösteri için

BAHÇE

Coşmuş, sokağa
Taşmak istiyor güller
Yıkıp duvarı

BAHÇE ÇİTİ

Korumaktan çok
Korku salan hayalet
Çiçeciklere

BAKARKEN İÇİNÉ

İç muhasebe
Denemez seninkine –
İç muharebe

BALONCU ÇOCUK

Sevinç satıyor
Bağlamış balonları
Hüznün ipine

BAYKUŞ

Pek kızgın bir bay –
Korkutuyor bakışı
Serçecikleri

BEBEK

Öyle masum ki
Uyur kalır koynunda
Koysan akrebi

BEBEK 2

Kaplanı dahi
Uysallaştırır bebek
Öpecek olsa

BEYNİNDEKİ CANGIL

Karanlık düşlem –
Ürküyorsun kendinden
Gezindiğinde

BİLANÇO

Kalan geriye
Bir iki metruk anı
Viran ömründen

BİR ÇOCUK ARANIYOR

Sarkmış dalları
Taşlanmayı bekliyor
Erik ağacı

1 OCAK

Nasıl geçecek
Koskoca yıl, sıkıldım
İlk günden daha

BİR YAZ GEÇESİ

Şıkır şıkır gök
Düğün eviymiş gibi –
Yıldız cümbüşü

BLUES DINLERKEN

Pamuk topluyor
Çukurova'da bizim
Zenci köleler

BOYACI ÇOCUK

Parlatmak için
Sallıyor firçasını
Kara bahtını

BOZKIR GECELERİ

Büyür sessizlik –
Hışırtısı duyulur
Ay ışığının

BU YAŞTA BİLE

Uyanıp kanın
Kişnemeye başlıyor
Gelince bahar

BULUT

Çalımla geçer
Üstünden çatıların
Yağmur yüklüyse

BÜLBÜLDEN KALAN

Aşk gözyaşları
Gülün yaprağındaki
Çiy damlaları

BÜROKRAT

Önü ilikli
Biner salıncağa da
Sayın devletli

BÜYÜYOR KIZINCA

Patisi iki
Pençesi dört numara
Komşu Sarman'ın

CAKA

Sakin akarken
Söğütlere gelince
Coşuyor dere

CAN SIKINTISI

Gönül eğliyor
Sineklerle kurbaga
Çıkmış kıyıya

ÇARŞAF

Beyaz işkence –
Uyku arandan durdun
Kırıntılarında

ÇEKİ/M

Hayat dediğin
Ağır çekim bir çeki –
Son kare: Bir taş

ÇINGIRAK

Zümrüt çayırın
Türküsünü söylüyor
Kuzucuklara

ÇİY

Ne anlatmışsa
Ağlatmış tüm bahçeyi
Geceleyin ay

ÇİY GÜZELLEMESİ

Şaşırır Tanrı
Yarattığı inciye
Her sabah, sudan

ÇOBAN

Tam demindehyken
Delip geçiyor tren
Türkülerini

ÇOCUKLAR

Işık içinde
Gözlerindeki bahçe –
Oynarken hele

ÇOCUKTUK DAHA DÜN

Yaşlanıverdik
Sallanırken yılların
Salıncağında

ÇÖL BULUTU

Geçip gidiyor
Yağmadan servetini –
Cimri seyah

ÇÖL GÜNESİ

Batmaz bir türlü –
Kurulur hörgüçüne
Devenin, gitmez

ÇUVALDIZ

Rüya âlemi
Sanılır Babiali –
Riya âlemi

DAĞ RÜZGÂRI

Dönmüyor dili
Söylediği ezgiye
Ovada yelin

DALGA

Öfkelenince
Dalgasıyla küfreder
Karaya deniz

DEDE

Elinde baston
Gençliğini arıyor
Sanki yollarda

DEDE 2

Kışın kıyıya
Çekilmiş sandalların
Hüznü yüzünde

DEDE 3

Torun bahane
Kendini götürüyor
Parka aslında

DEPREMSYON

Depreme benzer
Arasira depresyon
Sallar yüreği

DERE KENARINDA

Akıyor yılan
Otların arasından –
Masum, su kadar

DERVİŞ

Dervişler gibi
Döne done düşüyor
Güz yaprakları

DİP

Daha yalnızsan
Kuyunun dibindeki
Çakıl taşından

DOĞUM

Sancıyor şafak
Doğururken güneş –
Renginden belli

DOLUNAY

Kanıyor sanki
Delinmiş de gökyüzü –
Kıpkırmızı ay

DÖLLENME

Çıldırmış bahar –
Çiftleşiyor çiçekler
Ortalık yerde

DÖNÜŞ İÇİN

Yıldızdan bir yol
Döşüyor kendisine
Sümüklüböcek

DUMAN ALTI

Bulutlardan çok
Bacalar bezdiriyor
Kışın güneşi

DUYARIM BAZI YAZARKEN

Hışırdar kâğıt
Kulağıma: Uğraşma
Değmez bu dünya

DUYGU TACİRLERİNE

Esnafi bile
Denmez size şiirin –
Küçük esnafi

50. KİLOMETREN

Dökşen önüne
Tek sevinç kırıltısı
Çıkmaz heybenden

55. KİLOMETREN

Doğuyor güneş
Bilmem kaç bininci kez –
Doğsun bakalım

ELMAS

Şehevi takı –
Büyültür ışığıyla
Durduğu göğsü

ESAS ‘ARTİZ’

Atlardır asıl
Şerif değil kahraman
Kovboy filminde

ESKİ ÇİŞEKÇİ

Yolmak geliyor
Nerde görse içinden
Naylon bir çiçek

EV

Tuhaf bir zindan –
 Kapısı açık hücre
 Girip çıktılar

EVDE KALMIŞ KIZ

Ağlanacak film
 Arıyor akşamı dek
 Televizyonda

EZER ACI

Hüzün incedir
 Aciysa yamru yumru
 Değirmentaşı

FIRTINA

İsirdi durdu
 Bütün gün dağı taşı –
 Kudurmuş rüzgâr

FLAMENKO

Saçındaki gül
 Ateşliyor kanımı
 Yosmadan önce

FONDA SES İSTİYORSAN

Çatıdan atla –
Balkon yetmez düşerken
Çığlık atmaya

GARAJ

Garajdır mezar
Arabayı sonsuzca
Park ettiğimiz

GECE GÜZELİ

Almış omzuna
Bir şal gibi geceyi
Salınıyor ay

GECE ŞİİRLERİ

Açar simsiyah
Gecenin ortasında
Yaban bir çiçek

GECE VE DENİZ

Girmiş koynuna
Gecenin çırlıçıplak
Uyuyor deniz

GELİNCİK

Kitle sandığa
Kırar kilidi rengi
Çıkar dışarı

GENÇ 'ŞAİR'LER ARANIYOR

Şair hasreti
Çekiyor boynu büükük
Nicedir şiir

GENÇLİĞİN

Hoyrat elinde
Acımasız hayatın
Buruşmuş ipek

GLADYATÖR

Aslan olarak
Çıkardı arenaya
Düşlerinde hep

GÖÇ

Denk yapıp güneş
Yazın son renklerini
Göçüyor güze

GÖK CİLVESİ

Kösnümüş gece –
Göz kirpiyor yıldızlar
İşveyle aya

“GÖK EKİNİ BİÇMİŞ GİBİ”

Musalla taşı
Bile yanar konunca
Üstüne bir genç

GÖKKUŞAĞI

Geçsem altından
Gelir mi çocukluğum
Acaba geri

GÖL KIYISINDA

Düş olup yitsem
Gümüşü bir uykuda
Dalıp şu suya

GÖZLEMEVİ

Yaz balkonları –
Ezberlenir her gece
Yeni baştan gök

GURBET

Yakar içini
İçtiği şerbet dahi
Gurbettekinin

GÜL FARKI

Çiçekler açar
Güller infilak eder
Ateş renginde

GÜNEY YAZI

Akıyor güneş
Eriyip damla damla
Kızgın asfalta

GÜNEY YAZI 2

Terliyor dağ taş
Terliyor buram buram
Toroslar bile

GÜZ ÇINARI

Boyanmış sanki
Bir güz tablosu için
Hüzün renginde

GÜZ SONU

Azıttı rüzgâr
Çırpmıyor yapracık –
Son günü gibi

GÜZ SONU SOHBETİ

Dizilmiş tele
Dertleşiyor serçeler:
Geldi yine kış

GÜZ YAĞMURLARI

Islak bir üzgün
Sıvanır gökyüzüne
Sarartır günü

GÜZELE GÜZELLEME

Öyle narin ki
İncitir gün ışığı
Bile tenini

GÜZÜN HÜZÜN

Geçtin de bir bir
Mevsimlerini hüznün
Güze yenildin

HABERCİ

Kekre bir sizi
Yokluyor kalemimi –
Şiir kapıda

HAPİSHANE

Sancıya durur
Demir parmaklık bile
İnince akşam

HAR

Geldi geçti kış
Kalkmadı içindeki
Harlı kar hâlâ

HARF HAFRİYATI

Yazmak bir yerde
Harfiyat yiğininden
Gömü çıkarmak

HASTA KÖPEK

Dönüp bakmıyor
Sezmiş gibi ölümü
Kemiğe bile

HAYAL

'Çırağı olsam'
Diyor 'su ciğercinin'
Küçük kedicik

HAYRANLIK

Şırıltısını
Dinliyor susmuş çayın
Circrböceği

HAYTA

Uykuya hasret
Şırıltısından söğüt
Hayta derenin

HAZAN VE HÜZÜN

Yıkayamıyor
Hüznünü yağmur bile
Güz ağacının

HAZAN YAPRAĞI

Sapsarı benzi
Korkusuyla ölümün –
Düşü düşecek

HIŞIR HIŞIR

Türkü söylüyor
Yönetiminde çayır
Bahar yelinin

HİÇ

Senden anlamlı
Bir kum tanesi bile
Okyanustaki

HİKMET

İncitme sakın –
Sakinan karınca ol
Kırmaktan fili

HİKMET 2

Kibirli olma –
Karıncaya yol veren
Kalender fil ol

HİPODROM

Yarış kaybeden
Atların hüznü çöker
Gece pistlere

HUY

Cehennem düşü
Kurarsın ortasında
Gül bahçesinin

HUZUR

Gece yalnızken
İnersin ya içine
Ordadır ancak

ISSIZ ADA

Kaza g/özlüyor
Denizin ortasında –
Hasret insana

İÇTENLİK

Yüzünü değil
Astarını gösterir
Yüreğin şiir

İHTİYARLA YAŞLI KEDİSİ

'Unutma beni'
Diyorlar içlerinden
Birbirlerine

İKİ DUBLELİK BAKIM

Pansuman yapar
Yarasına her akşam
İçmez akşamcı

İKİNDİ GÜNEŞİ

Keyifsiz bugün
Görünüverse akşam
Hemen kaçacak

İKİRCİM

İkircikli ay –
Çıksam mı, çıkmamasam mı
Diyor buluttan

İLK UÇURTMA

Uçuyor hâlâ
Göğünde yüreğinin
İlk günkü gibi

İLKYAZ

Patladı bahar
Işıldıyor gökyüzü
Yeşildiyor yer

İMRENTİ

Utangaç, mahcup
Bir ırmak çağiltısı
Sesinde çayın

İNZAL

Dörtnala atlar –
Orgazm oluyor ova
Nal sesleriyle

İSMAİL'İN HALLERİ 1

Kanadı durdu
Onmaz bir yara gibi
Ömrü boyunca

İSMAİL'İN HALLERİ 2

Yapayalnızdır –
Batık, issız bir gemi
Deniz dibinde

İSMAİL'İN HALLERİ 3

Kafiye arar
Şiirle cehenneme
Yüreğindeki

İSMAİL'İN HALLERİ 4

Paylaşmaz asla
Saklar hazine gibi
Yalnızlığını

İSMAİL'İN HALLERİ 5

Bodrum katında
Oturur, kalenderdir
Şiir mülkünün

İSMAİL'İN HALLERİ 6

Oda müziği
Olmadı hiç şiiri –
Oda çığlığı

İSMAİL'İN HALLERİ 7

Ters dönmüş böcek –
Debelenip duruyor
Nafile çaba

İSMAİL'İN HALLERİ 8

Çiçek dururken
Diken derler kirlardan
Şiiri için

İSMAİL'İN HALLERİ 9

Geçmiş harcanmış
Gelecek pus içinde
Bugün zaten yok

İSMAİL'İN HALLERİ 10

Akıyor keder
Yeraltı suyu gibi
Şiirlerinde

İSMAİL'İN HALLERİ 11

Şaşkın derecik –
Şaşırılmış yatağını
Çöllere düşmüş

İSMAİL'İN HALLERİ 12

Tabire gelmez
Gördüğü hiçbir rüya –
Kapkarabasan

İSMAİL'İN HALLERİ 13

Yabanlı şair –
Ehlileştirilemez
Şiiri asla

İSMAİL'İN HALLERİ 14

İçine doğru
Patlayan bir yanardağ –
Tersine volkan

İSMAİL'İN HALLERİ 15

Derde derdini
Deste deste kor etti
Sundu şirce

'İSTANBULLU' KÖYLÜM

Çığır bir türkü
Çalkalansın denizi
Şu kahpe kentin

İŞBAŞI

Sabahın körü –
Esniyor karşılıklı
İşçiyle torna

İYİ Kİ ÖLECEĞİZ

Daha hafiftir
Cehennemdeki azap
Dünyadakinden

KAĞNI

Bin pişman böcek
Çıktığına sırtına
Kaplumbağanın

KANARYA

Şakıyan asıl
Renkleri civil civil
Kanaryaların

KAPLUMBAĞA

Titriyor otlar –
Geliyor ağır ağır
Karşidan bir tank

KAPLUMBAĞANIN 'BAĞA'SI

Villa sayılır
Yanında salyangozun
Kulübesinin

KAR CİNİ

Şenlendi birden
Tılsımıyla gökyüzü
Uçuşan cinin

KAR VE HÜZÜN

Hüzün yağıyor
Ürpertilerle gökten
Karla beraber

KAR YORUMU

Şiirseldir kar
Ama yalnız yağarken
Yerde nesirdir

KARA KAR

Örttü ölümle
Lapa lapa yağan kar
Toprak anayı

KARANFİLİN TAKISI

Kızıl bir şalda
İşil işil inciler –
Çiy taneleri

KARDEŞ GİBİYDİN KEDİNLE

Kezzap döküldü
Öldüğü gün üstüne
Çocukluğunun

KARDEŞ İKİSİ DE

İki şey yonttun
Gizli gizli acıdan –
Şiir ve bıçak

KARIŞIK YUMAK

Beyhude ömrüm –
Pişmanlıklar yumağın
Çözmeye kalksam

KARLI DAĞ

Bürünmüş beyaz
İpek harmanisini –
Haşmetli kral

KARTAL

Uçuşu bile
Ürkütüyor kuşları –
Haşin, karanlık

KARTALMIŞ GÜL

Solup gidecek
Kurum satıyor hâlâ
Dün açmış gibi

KASIM GÖĞÜ

Pusarık, kirli
Bulutların arasında
Paspal bir güneş

KATLANAMAZ

Beklemez şiir
Güneşten önce ışır
Zorba gecede

KEDİ VE YAĞMUR

Ürperdi bir an
Mavi bir serinlikle
Uyuyan kedi

KELEBEK

Bahar esriği –
Plastik çiçeklere
Bile konuyor

KENDİNE TUTSAK

Kesemiyorsun
Ruhundaki demiri –
Zindan içinde

KENT

Kaçayım derken
Gökdelene çarpiyor
Sapandan kuşlar

KERTENKELE

Serin bir kovuk
Aranıyor duvarda
Bezmiş güneşten

KIR ŞİİRLERİ

Huzur doludur
Uyursun hamağında
Kelimelerin

KIRGIN SEVDAZEDE

Enkaz altından
Sesleniyorum sana:
Sakın kurtarma

KISKANÇ ÂŞIK

Bir yanı serçe
Severken yüreğinin
Bir yanı şahin

KIŞ KAÇAĞI

Daha sabahdan
Kaytarıyor bay güneş
Girmiş buluta

KIŞ UYKUSU

Çekip üstüne
Bulutları, bütün kış
Uyudu güneş

KIYAS

Daha sevimli
Tek şey vardır kediden:
Kedi yavrusu

KIZ ÇOCUĞU

Değişmez versen
Gökkuşağıyla bile
Kurdelesini

KIZIL ŞÖLEN

Yağıyor gökten
Binbir tonu kızılın –
Söküyor şafak

KOCALMIŞSIN

Düştü aynadan
Görüntün paramparça
Bakınca sana

KOCAMIŞ YARASA

Tek istediği
Gün ışığını görmek
Ölmeden önce

KOMŞU KIZI

Aşka boyuyor
Geçerken rüzgârıyla
Birden sokağı

KONSOMATRİSLER

Kara bir dipnot
Gibi düşerler aşkı
Hayatlarına

KÖY DERESİ

Kimseler duymaz
Şırıldar durur, mahzun
Kendi halinde

KURBAĞA

Geçerken yengeç
Fiyakayla sıçriyor
Yandaki taşa

KURBAĞA GÖRGÜSÜ

Ürkmesin diye
Nefes bile almıyor
Su içerken kuş

KURU AĞAC

Sorsun istiyor
Konsun da hatırlını
Bir kuş dalına

KÜREMİYİN KARI

Emiyor sanki
Gürültüsünü kentin
Beyazlığıyla

KÜS ÂŞIKLAR

Çökertebilir
Öyle ağır ki hava
Tek bir söz göğü

'LÜKÜS' MÜ, HAYAT MI?

Konak kedisi
Kıskanarak bakıyor
Sokaktakine

MAHREM AY

Örtmüş yüzünü
Buluttan bir peçeyle –
Utangaç dilber

MAHŞERİ

Sarsılıyor yer
Çatırıyor gökkubbe
Yalnızlığımızdan

MASAL VE GERÇEK

'Nerde bu bülbül'
Diye söyleniyor gül
Bıkmış arıdan

MATBAACI ÇIRAĞI

Kuşe hayaller
Kuruyor ama hayat
Üçüncü hamur

MELANKOLİ

Birden beliren
Karanlık bir kadırga
İç sularımda

MELEK

Yırtıp kefeni
Melek olup uçarlar
Ölü çocuklar

MERHEMDİR GECE

Sağaltır beni
Sarar karanlığıyla
Yaralarımı

MEYHANE ÇIKIŞI

Göz kirpiyor ay
Yakamdaki çiçeğe:
Esriksin yine

MEZAR TAŞI

Yeraltındaki
Huzurun bekçileri
Mezar taşları

MOLA

Girip buluta
Dinleniyor bir süre
Öğlen güneşi

MÜNZEVİ

Yılmış hayattan –
Korkuyor pencereden
Bakmaya bile

NÂZIM'IN YÜREĞİ

Hapishanenin
Avlusuna kurulmuş
Çocuk bahçesi

NECLA'YA

Bir kedisin sen
Patileri düş gören
Pençesi mavi

NECLA'YA 2

Yağmur yağıyor
Gülümsediğinde sen –
Ferahlıyor ev

NECLA'YA 3

Söner üflesen
 Ateşi cehennemin –
 Dünyalı melek

NECLA'YA 4

Martı teleğî –
 Sabahlar kadar masum
 Suçsuz ve beyaz

NECLA'YA 5

Kuğununkine
 Kafiyeye olur boynun
 Girse şaire

NEDİR Kİ YAŞAMAK

Geçip gittin say
 Bir ara bir sokaktan
 Beş on adımlık

NEFRET

Yanlış yakılmış
 Aşkların ateşinden
 Kalan kızgın kül

NERDESİN AŞK

Bir Nil bekliyor
Yeşertecek kendini
İçindeki çöl

NESİ GÜZEL GURUBUN

Gömüyor güneş
Ömrümüzden bir günü
Kanlı denize

NİNE

Yok yapacak şey
Çizgileri sayıyor
Hırkasındaki

NİNE 2

Öyle bakıyor
Geçip giden zamana
Elinde tespih

OKURA LUNAPARK

Bin şiirime
Eğlendireyim seni
Cehennemimde

OKURKEN

Yıkanır yürek
Irmağında şiirin
Pirüpak olur

ONMAZ KIRGIN

Onarılamaz
Düşlerindeki hasar
Yoksul çocuğun

OYNARKEN

Bahçeyi orman
Yapıyor hemen kedim
Kendini kaplan

ÖKSÜZ ÇOCUK

Küçük kelebek –
Ama kanadı kurşun
Rengi cehennem

ÖKSÜZ ÇOCUK 2

Gökte rengârenk
Süzülürken uçurtma
Birden bir jilet

ÖKSÜZ ÇOCUK 3

Bitmeyecek hiç
Yüreğindeki deprem –
Kırıldı fayı

ÖLDÜ KEDİM

Kim okşar şimdi
Mırıl mırıl hüznümü
Patileriyle

ÖLÜ

Tabuttan sızan
Bir ışıkçık aranır
Yalvarır gibi

ÖLÜ 2

Mucize bekler
Bir yerlerden ölüler
Son küreğe dek

ÖLÜ(M) ATEŞİ

Çırasız olur
Tahtası tabutların –
Tutuşur yoksa

ÖLÜMÜN TIRPANI

Ayarsız zalm –
Aynı ölçüyle biçer
Yaşlıyı genci

ÖZENTİ

Çaylayan densin
İsterdi kendisine
Sorsalar çaya

PARASIZ ASKER

Gönüllü nöbet
Tutuyor kasapların
Önünde köpek

PARMAKLIK

Bekçi ordusu –
Gece gündüz başında
Bahçe halkının

PAVYON KIZI

Gizleyemiyor
Isıldıyor yarası
Kahkahasında

PAYDOS

Girdi gecenin
Koynuna güneş, yorgun –
Bitti mesai

PEYZAJ

Yüzüyor dağın
Laciverdi gölgesi
Gümüşten gölde

PRENS KURBAĞA

Çalım satıyor
Yeşil peleriniyle
Kurulmuş taşa

PUSUDA

Akşam oluyor
Kırçilliyor ufuk –
Hüzün pusuda

QUASIMODO

Manken olsaydı
Büyük sükse yapardı
Bu çatlak çağda

REQUIEM

Yarın yeniden
Açacağını sanır
Solarken çiçek

RİCAT

Yaklaştı şafak –
Çekiyor gece tek tek
Yıldızlarını

RODEO

Affetmez şiir
Taşımaz her şairi
Atar sırtından

RUH/SAL

Yüzüyor ruhun
Denizinde kederin
Kırık sal gibi

RÜYA TABİRİ

Kediler kaplan
Köpekler kurt olurlar
Rüyalarında

SAĞANAK

Sığınılacak
Saçak altı arıyor
Telaşla kedi

SAHİL YOLUNDA PİYASA

Çıkmış seyrana
Yeşertiyor betonu
Bastıkça haspa

SAHİLDE SABAH

Uyandırıyor
Küçük dalgacıklarla
Kıyayı deniz

SAMANYOLU

Akiyor gökte
İşil işil bir ırmak
Altın tozundan

SARAÇ “LAZ ABİ”

Geçti dünyadan
Siste bir taka gibi –
Kimse görmedi

SAYIN ÖLÜ

Teşvikiye'den
Uğurlanır 'sayın'lar –
Torpilli peron

SEHER MÜCEVHERİ: ÇİY

İnci saçıyor
Her sabah yeryüzüne
Tanrısal bir el

SEKRETER HANIM

Adam atlatmak
Tek işi telefonda
Ve oje sürmek

SERÇEDEN YARASAYA

Geceler sizin
Sabahı kirletmeyin
Sabah bizimdir

SERSERİ

Zengin herkesten –
Yoksa da evi barkı
Özel parkı var

SEVDA VE ŞİİR

Yaradır sevda –
Şiir açanı hele
İşleyen yara

SEVDALI ÇOBAN

Küle karıyor
Ateşi kavalının
Karşı dağları

SIKICI GÖREV

Sonsuz kırların
Hayalini kuruyor
Bahçe duvarı

SIRIK

Kiskandırıyor
Konan kelebeğiyle
Bütün bahçeyi

“SİHİRLİ FLÜT”

Çalmaz flütçü
İçindeki kuşları
Üfler sadece

SİNEK AVCISI

Kuşlar boş hayal
Sineklerle idare
Ediyor kedim

SOKAK ÇOCUĞU

Düşmüş hayattan –
Yara bere içinde
Düşleri bile

SOKAK ÇOCUĞU 2

Kara uçurtma –
Ürkütüyor uçarken
Rengiyle göğü

SOKAK ÇOCUĞU 3

Görmüyor kimse
Mayalanan mermiyi
Gözyaşındaki

SOKAK ÇOCUĞU 4

İçi çizilir
Gördüğünde bir kedi
Çöpleri eşen

SOKAK KEDİSİ

Madalyasıdır
Yüzündeki yaralar –
General Miyav

SON YAĞMURLAR

Suluyor son kez
Tohumunu baharın
Giderayak kış

SOYAÇEKİM

İple oynarmış
Atıp oyuncağını
Cellat çocuğu

SÖNÜŞ

Alışınca ten
Kızgın demiri aşkın
Girer suya: Coss!..

SÖZEL YANGIN

Yalazdır şiir
Yakmak için dünyayı –
Kundakçı: Şair

SU SESİ

Aç suyu, dinle
Ölmek istediğinde –
Vazgeçeceksin

ŞAFAK VAKTİ

Tan ağarıyor –
Kemirmeye başladı
Geceyi güneş

ŞAHİNLERİN RAĞMINA

Renk katar şair
Yaralı kuşlar gibi
Uçarken göğe

ŞAİR VE İSTİRİDYE

Kapan kendine
Yarat yeni bir inci
Karanlığından

ŞAİRİN ÖLÜMÜ

Sal gibi değil
Titanic gibi batar –
Yarılhır sular

ŞAKRAK AĞIT

Şakırken bülbül
Ağit yakar aslında
Tutsaklığına

ŞEKERCİ ÇOCUK

Nerde çocuk var
Orda bitiyor, renk renk
Acılarıyla

SIRILSIKLAM

Türkü söyler çay
Tutulmuş şirilsiklam
Yaz kış söğüde

ŞİİRİM

Yelesi esrik
Çılgın bir at, dizginsiz
Ağzı kan köpük

ŞOV YILDIZLARI

Dışı yıldızlı
Ama astarı yırtık
Hayatlarının

ŞÖVALYEM

Koruyor beni
 Penceremdeki kaktüs
 Dünyaya karşı

ŞUBAT GÜNEŞİ

Teslim ayaza –
 Pusmuş sisin içinde
 Çıtı çıkmıyor

TAHTA TABANCALI KOVBOY

Binmiş değneğe
 Titretiyor korkudan
 Tüm mahalleyi

TAMİRAT

Bir yanı yıkık
 Olur şairlerin hep
 Şiir onarır

TAN/TANA

Başladı yanım –
 Atıyor alev kesmiş
 Tantanayla tan

TEMMUZ

Havlıyor güneş –
Kaçışıyor insanlar
Gölgeliklere

TEN ALTI ŞAİRİ

Mazgalı kaldır
Göster akan lağımı
Altında tenin

TİPİ

Küfrediyor kar
Kaybetmiş kendisini
Dağa tepeye

TİRYAKİLİK

Yapamaz onsuz
Yedeğinde taşırsın
Her daim hüzünü

TİTİZ KOSTÜMCÜ

Özeniyor kar
Giydirirken doğayı –
O yüzden yavaş

UÇAK

Yırtıyor göğün
İpeğini geçerken
Homurdanarak

UÇURTMA

Rüzgâr yorulur
O yorulmaz uçmaktan –
Gögün haylazı

UMU

Küçük bir dere –
Akı fikri denizde
Ama yine de

ÜSTAT

Bakışı yeter –
Gözleriyle havlarlar
Kurt köpekleri

VAMPİRİN ÇOCUKLUĞU

Bebeklerinin
Boynunu ısırmış
Oynarken boyna

VIRAK!.. VIRAK!..

Konser veriyor
Çıkmış taşa kurbağa
Nilüferlere

VİRANEMDE

Kem göze karşı
Nazارlığı evimin
Bahçemdeki gül

VUUU!..

İnledi durdu
Gece boyunca rüzgâr –
Depreşmiş derdi

YAĞACAK AMA

Kararsız bulut –
Beğenemedi bir yer
Sabahtan beri

YAĞMUR

Sabaha kadar
Fısıldaştı geceyle
Sevişir gibi

YAĞMUR SESİ

Kendisi değil
Sesidir serinleten
Yaz yağmurunun

YAĞMUR VE KAPLUMBABAĞA

Boşansın yağmur
Umrunda bile değil
Damı sırtında

YAĞMUR YAKARIŞI

Sarı bir çığlık
Yükseliyor bozkırdan
Geçerken bulut

YAKLAŞIYOR VAKİT

Yuva yapıyor
Tünemiş son demime
Ölüm baykuşu

YALNIZLIĞIN

Kalkınca sabah
Başlıyor çönlamaya –
Yatasıya dek

YALNIZLIK ÜŞÜMESİ

Savruluyor kar
Bu yanan yaz gününde
Issız odanda

YAN ETKİ

Nasıl eczaysa
Azdırıyor yaranı
Uzun havalar

YANIK

Geçmez bu yanık –
Dağlandı çocukluğun
Aciyla senin

YAPRAK

Sürüklüyor
Düşmüş eline yelin
Ordan oraya

YARALISIN

Geçiyor ömrün
Ardında kan izleri
Sendeleyerek

YARIM KALAN ŞİİRLER

İlk günkü kadar
Sıcaktır beklerlerken
Çekmecelerde

YÂRİM YÂRİM

Yanıyor musun?
Gel yaslan yamacıma
Serindir omzum

YAŞ GÜNLERİ

Kutlanır kurban
Yaklaştı bir yıl daha
Diye ölüme

YAŞLANDI KALEMİM

Kireçlenme var
Yazamıyor nice dir
Aşk şiirleri

YAŞLI GEZGİN

Ne dağ, ne bayır
Siyatik korkutuyor
Kaplumbağayı

YAŞLI ŞAİR

Tüm zenginliği
Bagajındaki acı
Yolun sonunda

YAVRU KEDİ

Tek derdi oyun
Kuyruğunu avlıyor
Hiçbir şey yoksa

YAZ AKŞAMLARI

Uzadı günler –
Batsam mı, batmasam mı
Der gibi güneş

YAZ BULUTU

Eğreti konuk –
Emaneten duruyor
Eylülde gözü

YAZ GÜNEŞİ

Altın kadırga –
Yüzer okyanusunda
Gögün görkemle

YAZ, ÖĞLEÜSTÜ

Uyuyor ağaç
Gölgesiyle birlikte
Uyuyor zaman

YAZ ŞÖLENİ

Havuz başında
Buz gibi bir karpuzla
Bir salkım üzüm

YAZI EHLİ

Dibinde yatar
Yastık yapıp ömrünü
Darağacının

YAZIN YOKSUL BALKONU

Aya bakılır
Oturup ailecek
Elde çekirdek

YENİ TANIŞ

Göz kırpıyor aşk –
Yanacak yüreciğin
Yine acıyla

YENİ YIL ARMAĞANI

Süslemek için
Bahçemdeki ağacı
İlk gün yağdı kar

YEŞİL COŞKU

Nisan başları –
Tozuyor coşmuş bahar
Kırda bayırda

YETENEK MESELESİ

Gece beyazdır
Sevebilenler için
Karanlığını

YETİM ÇOCUK

Çakılıyor hep
Uçmaya kalktığında –
Kırık kanadı

YETİM ÇOCUK 2

Havalanmıyor
Ne yapsa uçurtması –
Kuyruğu kopuk

YILDIZ KAYMASI

Aktı sessizce
Ve aydınlattı bir an
Hiçliğimizi

YILDIZLAR VE DOLUNAY

Çıkmış tahtına
Yönetiyor haşmetle
Gök halkını ay

ZULÜM VE ŞİİR

Doğar en koyu
Yerinde karanlığın –
Gece güneşi

SON ÇENTİK

İlk basım: 2014, YKY

“Son Çentik”, yeni şiirlerle daha önce yazılmış ama –bir bölümü dergilerde yayımlanmakla birlikte– kitaplara girmemiş şiirlerden oluşuyor. Bir de “belki sulanıp serpilme sırası bize de gelir” diye bugüne dek beklemiş ama umudu boşa çıkmış şiir filizlerinden... Dilerim hayat bana başka şiir yazdırmasın. Şiir cini arada bir gelip ayartacak olursa da yelkenleri suya indirmeyeceğim hemen, kovacağım onu. Başarabilir miyim, bilmiyorum. Ama şu kesin; yazsam da dergilerde yayımlamayacağım.

İ. U.

Yeni Çentikler

"HAYATTA BEN EN ÇOK..."

Nice şiirler yazdın, nice sıratlar
 Geçtin, gençtin
 Ne kaleeler aldın, ne kalpler
 Verdin sımsıçak
 Köşk olsun diye sevdiceğine
 Sonunda ama terk edilmiş, soğuk
 Metruk bir evdin
 Hayatta sen en çok yalnızlığı sevdin

Yolunu yitirmiş, dönenip duran
 Şaşkınlık bir gemiydin, karanlıkta
 Kayalara kayalara vurdun
 Darmadağın etti bordanı keder
 Buydu belki de aradığın aslında
 Büyük bir sevinçle battın
 Derinde artık tutkuyla paslanan bir şeydin
 Hayatta sen en çok deniz diplerini sevdin

İpi kopmuş, yırtık bir uçurtma
 Gibi geçti ömrün
 Savruldun ordan oraya
 Sonunda takılıp dalına acının paramparça
 Ona tutundun, yaprağı oldun kaynayıp
 Bu yüzden işte, kendini yakan yalnız
 Tuhaf bir alevdin
 Hayatta sen en çok yanmayı sevdin

Sürtündün durdur felaketlere
 Felaketlerin en yıkıcısına, aşka
 O görkülü siziya
 Sevinceyse şöyle bir değdin
 Tatmadın hiç mut denen masal meyvesini
 Şiirdi, kuru bir sözdü tek azığın
 Ömür boyu onu gevdirin
 Hayatta sen en çok o çileyi sevdin

DOSTUM BEETHOVEN

1.

Ayyaş bir müzisyendi baban
 Çocuk Mozart olmanı isterdi senden
 Kapatıp piyanoya eve her gün
 Kendisi meyhane demlenirken

Örümceklerdi ilk hayranın
 Çalmaya başlayınca piyanonu
 Dinlerlerdi sarkıp tavandan, büyülenmiş
 O acılı, mutsuz çocuğu

Bitirmeden ilkokulu bile, bilinmez pek
 Aldı okuldan zorla seni
 Yapamadın garibim bu yüzden
 Ömrünce çarpmayı bölmeyi*

2.

Belgesel bir şiir olacak bu
 Böyle giderse sonunda
 Değiştirelim bence konuyu
 Ludwig diyebilir miyim dostum sana?

‘Ahbap’ demek gibi bir şey
 Tanrı’ya bu ama
 Öyle sayılırız artık konuşmadan, müziğinle
 Ettigimiz bunca muhabbetten sonra

Halt etmiş bu bahiste Nietzsche**
 Gerçi o da yakışırı ama
 Tanrı olsaydı eğer Ludwig
 Sen olurdun mutlaka

2004

* Ludwig van Beethoven, Vahdet Gültekin, Rado Yay., İst. 1981

** “Tanrılar olsaydı, ben tanrı olmamaya nasıl katlanırdım!” Nietzsche, Böyle Bu-yurdu Zerdüşt

SAMSA*

Sen git televizyon seyret
 Ben burda böyle
 Konuşa konuşa kendimle
 Samsa'ya dönüşeceğim

İyi bir şiir
 Yazılırdı aslında bu sancıyla
 Ama şu an pijamalı
 Bir böceğim ben
 Kırılmış köşesinde, kendi kendini
 Zehirleyen

2004

İÇLİ YILAN

Çöreklenmiş yüreğine
 Ağlayıp duruyor ya yillardır
 İçli bir yılan hanı
 Zehirlenmiş ağısıyla çocukluğunun
 Sev onu, okşa başını şefkatle
 Sonra da öldür, boğ öpe öpe
 Sokacak sonunda seni
 Sivriliyor ağladıkça dişleri

2004

* Kafka, Değişim

MOLA VER ARADA

Sıradan şeyler yaz
Basit, sade şeyler
Ot gibi, taş gibi, su gibi
Çağlayışını değil, bardakta duruşunu suyun
Otun rüzgârla sevişmesini
Taştaki derin dinginliği

Mola ver arada acıya
Dinlendir şiirini

2004

"MEYHANE MUKASSÎ GÖRÜNÜR..."*

Üç cins yalnız vardır ki
Arasında meyhane halkın
Seçilir hemen keyif ehlinden
Onlar üzredir beyanımız:
1. Adı yalnızlar
Hem içerler, hem konuşurlar
Yan masalara bulaşırlar olmazsa
Kimse yoksa yanlarında
Bunların eseridir meyhane uğultusu
2. İçici yalnızlar
Sadece içerler, hiç konuşmazlar
3. Yazıcı yalnızlar
Bir yandan içер
Bir yandan şiir
Yazarlar bir köşede
Tuhaftırlar biraz
Kimse umursamaz onları
Garsonlar bile

En mukassî yalnızızırlar meyhanelerin

2004

* Nedim
Mukassî: Kasvetli

SİNOPSİS

Yoğun bakıma alınmış bir gül
 Ve başucunda
 Ağlayan bir bülbül

Hemşire iyilik meleği
 Ama elinden bir şey gelmiyor
 'Sus' demekten başka duvardan
 Şakiyarak hıçkıran bülbüle

Doktor kötü adam
 İyi gibi görünen
 Elinde neşter, hamle hazırlığında
 Ameliyat edecek gülü güya

Gerçek katil karga
 Karşılık bulamamış aşkına
 -Doktor karganın suç ortağı
 Tamamlayacak 'akim kalan' teşebbüsü-
 Ama filmde hiç görünmüyork
 Sıvışmış ortadan
 Saksağan kılığına girip çoktan

2004

YURDUM 'YUVA'SI

Önde gayet mutlu bir tablo
Özellikle konuklar geldiğinde
'Tatlım', 'hayatım', 'canımın içi'
Duvarda çivilenmiş iki gülümseme:
Nikâh resmi

Ama arkada
Kırık bir vazo
Kim bilir hangi kavgadan
Bunalım geçiren ççekler
Solumaktan her gün aynı havayı
Ve alınmadan solmuş, düşlerde kalan
'Pembe pancurlar'

2005

AŞK VE NEFRET

Cıvıldasırdı bakışları
Buluşunca bir zamanlar

Sürtünerek geçiyor şimdi birbirine
Havada iki kurşun

2005

HÜVELBAKİ

Dinler susup rüzgâr ve selviler her gece
 Fısıldışan mezar taşlarını gizlice:
 Karun'du dün yatan altımda, bugün toprak
 Serveti otlar şimdî, o da yeşerince

2005

ÇIKTI KEHANET

Biri gelecek ki bu dünyaya
 Tatmamış olacak o güne dek
 Yaşayacağı acıları onun hiçbir ölümlü
 Demiş biliciler
 Doğmadan daha sen
 Ürküp kaçacak insanlar öyleki
 Geçerken yanından
 Duydukları yanık kokusundan

Yanıp duracak çünkü
 Ölunceye dek doğduğu andan
 İçindeki orman

2005

AMERİKAN BAR

Tuhaf bir yalnızlık töreni...
 Dizilip taburelere yan yana
 Elde içki, konuşmadan
 Aynaya baklıyor hep birlikte

2006

AMERİKAN BAR 2

Herkes iç içe
Ve dış dışa...
Laflanıyor tabure komşusuyla
Kırk yıllık tanış gibi, dostane
Havada bir söz bulutu

Duyuluyor ama yine de
Uğultunun içinden
Çığlık gibi yalnızlık

2006

BU DA BENİM AMADEUS'UM

-250. yaşına-

İçiyorsam gün ağarırken hâlâ
Dönerken pikapta
Ağı/r ağrı/r Requiem
—Daha derin duyulur plakla
Kara birburgaç gibi ölüm—
Bakışıp kedimle köpeğim
Uykulu gözlerle, usanmış
Verirler bir kez daha
Hakkındaki hükmü:
Umutsuz vaka

2006

YAKIN TEMAS

İkilem içinde şakağın
 Tabanca tutkunu ama
 Tutukluk yapan
 Bir tabanca olurdu tercihi
 Yine de o an
 Ölesiye korkuyor kurşunla
 Yakın temastan

2006

PEMBE KEDİME

Anlaşılmadın asla Pembe
 Kara sanıyor herkes seni
 Görmüyorumlar okşarken nasıl
 Hızla renk değiştirdiğini

2006

AŞK VE GURUR

Bırakma beni bak
 Pişman olursun sonra
 Affetmem asla kırılırsa gururum
 Kötü şeyler yaparım
 Camını kirarılm hiçbir şey yapamasam
 Ziline basıp basıp kaçarım

2006

KEDİ KÖPEK MİLLETİNE

Kavgaya son kardeşlerim
Ortak barış diline davet
Ediyor şiirim sizi:
Mihav

2007

MERHEM

Hayat ısrarı seni
Benzemez başka şıirlere
Şiirin bu yüzden
Sürmek için yarana
Kardığın merhem

2007

‘NÜZUL’LÜ NİNE

–Nuri Yıldırım kardeşime–

Her gece aynı karabasan:
 Felç olmuş bir kaplumbağa
 Asfaltın ortasında
 Ve arabalar geçiyor
 Uzun, acı kornalarla, yolu yırtan
 Vızır vızır yanından
 Sonra bir bakıyor, yol değilmiş o
 Kendi odasından...

Uyanıyor korna sesleriyle
 Çırpinarak dehşet içinde
 Ve kalkmak istiyor, kurtulmak rüyadan
 Hava almak açıp pencereyi
 İzin vermiyor ama inme inmesine
 Ömrünü gömdüğü, pırıl pırıl
 Pirinç karyoladan
 Beşinci katına kazılmış apartmanın
 Dantelli mezardan

2007

KARA DELİK

Bulabilir mi acaba uzayda
Senin kadar yalnız birini
Ahdedip arasa
Yıldızları tek tek Nasa

Yanlış sayılmaz yazılısa taşına yarın:
En yalnız insanıydı tüm zamanların

2008

DUMAN

İşte yine akşam
Benzemiyor fakat ne Baudelaire'in elemine
Ne Haşim'in seninki
Ne de Cahit Sıtkı'nın sevgili özlemine
Ufuk kan revan
Martılar feryat figan

Yorma nafile kalemini
Dağılacak gibi değil şiirle
Dağındaki duman

2008

MAHŞER OKUMASI

Uçuyorsun yine çekilmiş odana
 -Van Gogh'la boyalı sapsarı-
 Blake ve Baudelaire'le, esrik
 Ve Rimbaud ve Lautréamont'la...
 Dörtnala beyninin içinde
 Mahşerin dört atlısı
 Dört çılgın süvari
 Terkilerinde sen

2008

ECE AYHAN'DAN ŞEYTAN TAİFESİNE

Tapulu malınız mı
 Sandınız siz cehennemi
 Bizim de hakkımız var yanmaya
 Ateşsiz edemem ben
 Düşkünüm dünyadan
 Savulun ulan!

2008

ÇOCUKLUĞUNUN KARTALI

Mahzun çocuklar siyah güler
Olsa da düşleri beyaz...
Mahzun bir çocuktun sen
Ve mazlum, kenarda
O yüzden Beşiktaşlıydın biraz

Sevinirdin sezdirmeden
Çıkınca Baba Recep
Sattığın çikletlerden parklarda
Uçan kedi Varol, düşlerinin abonesi
Ası, çapkın, hovarda

İlk kafiyesiydi hayatının
Şenol!.. Birol!.. Gool!..
—Tribünlerde yazılan anonim şiir—
Esrirdi radyosu işportacının
Sizinle bir

Anıyor musunuz o günleri
Aşağı mahallenin yoksul çocuklar
Özlemle arada
Top koşturduğumuz yalınayak
Arastanın yanındaki arsada

Tek sevinciydi çocukluğunuzun
O iki renk, siyah–beyaz
Boyardı ama rengârenk
Yoksullüğünuzu
O yüzden Beşiktaşlıydın biraz

BORAN

Mevsim normalleri dışında
 Bir aşktı yaşadığımız seninle
 Mutedil bir sevda değil
 Yaz ortasında birden patlayan
 Bir fırtına, bir boran
 Kasıp kavuran

2009

ANGINA PEKTORIS

Bütün yaz oynışlığımız kediler
 Ağırlayıp yemeğimi paylaştığım
 İşte gün de bitti sonunda
 Ve ben
 Oturmuş avluda, yorgun
 Bakınırken size
 Karanlık şeyler düşünüyorum:
 Acaba görecek miyim gelecek yazı da

Nerdesiniz dostlarım, gelin
 Gelin tırmalayın beni
 Kötüye gidecek bu şiir
 Dağıtın düşüncemi

2009

ANGINA PEKTORIS 2

Hazırlan çocuk
Geldi dayandı ölüm
Kapına değil, bağıra
-Geçildi çoktan eşik-
Oyun bitti
Topla misketlerini

2009

“MELHEM URUN YÂRESİNE”*

Almaz ya o ulu ‘kahhar’
Yanılıp da cennetine seni
Hani gidecek olsan ezkaza
Arayıp bulur sora sora
Öperdin eteğini Karacaoğlan’ın
Yanında Elifçığı

Ve beklerdin el pençe divan
Diyesiye dek görüp
Taşındığın yangınındı dünyadan:
Gel bakalım evlat
İliş söyle yanımı da
Koşma süreyim yarana

2009

* Karacaoğlan

YESENİN'E, KEDERDEŞİMЕ

Sana sunuyorum bu şiri
Senin sizin gibi sade
Erişemez ama asla sesim
Sesindeki ipeksi kedere

Onca yıla karşın, tuhaf
Kardeşmişiz gibi geliyor bana
Dün kıymışın daha canına
Ve genceciksin, hâlâ otuzunda

Yüreğin acıyla çarptı senin
Çarpiyor acıyla benim de
Ahbablarım da aynı, kimsesiz köpekler
Sanki yıllar sonraki gölgenim

Üflüyorsun ruhunu ruhuma
Büyüsüyle şiirinin
Hüzün ikizim benim
Kederdeşim, Sergey'im

2009

6 MAYIS

Bu yıl da ağladım Deniz
Tutamadı yine sözünü, bağışla kardeşini
Yıkayıp kaldırmış annen
Öpüp kokladıktan sonra
Naftalinleyip darağacından gelen
Özlem tüten elbiseni

Ağabeyin anlattı televizyonda
Çekirdek çitleyen Türkiye'ye
Seyrederken acını, acınızı
Oturmuş koltuğunda

Bu yıl yine ağladım yiğidim
Aktı gözyaşlarım içime
Anılarınız kadar yakıcı, sıcak
Size değil yalnız, oğul yanığı
Analarınız için de

2009

MILES DAVIS

Trompetle şiir üfleyen büyücü
Hem de kafiyeli, redifli

2010

YALNIZLIK LİEDİ

-Güven Turan'a-

Dedi ki Schumann Schubert'e
 Duydum dinlerken gömülülmüş kendime:
 "Bir dost bulamadım, gün akşam oldu"
 Depreşti Schubert'in yarası:
 "Ah, bir ataş ver, cigaramı yakayım"

2010

YEDİNCİ KAT YARATIĞI

Kuşlarla komşu
 Oturuyor, aynı katta
 Ama onlar pirrr...
 Nereye isterse canları
 O'ysa tutsak
 Beton bir kafeste
 İsmail'mış adı –tuhaf bir ad
 Devrilmiş bir eşya gibi–
 Öyle yazıyor kapısında kafesin

2011

UTANÇ AĞITI

Ucu yanık bir şiir bu
Yazıyoruz Metin ve Behçet'le
Küllerin arasında

Küllerin arasında
Yanıp duran için için hâlâ
Kızgın bir taşa

Kızgın bir taşa
Kazıyoruz otuz altı el birden
Otuz altı çiglik

Otuz altı çiglik
Biri de benimki kardeşlerim
Karışıyor sizinkilere

Karışıyor sizinkilere
Yanan etim, yüreğim
Harlayan, havlayan alevlerle

Harlayan, havlayan alevlerle
Biz değiliz yanın yalnız
Yanıyor dârda Pir Sultan da

Yanıyor dârda Pir Sultan da
Ve yanacak durdukça dünya
Tarihin genzi bu dumandan

Tarihin genzi bu dumandan
Yana yana yazacak yarın:
Sivas'ta kuruldu cehennem

Sivas'ta kuruldu cehennem
Şenlik ateşi gibi
Alkışlar, ulumalar arasında

Alkışlar, ulumalar arasında
Yandınız kardeşlerim, yandı insanlık
Utançla battı o gün güneş

Utançla battı o gün güneş
Ve utançla doğuyor her sabah
Üstümüze kapkara

2011

YUNUSÇA KIYAMET BEŞLİĞİ

Beklenip durmakta kiyamet
Beklemekle gelesi değil
Kopmakta her gün yeni baştan
Şol garibin içinde ama
Kimsecikler bilesi değil

2011

AZRAİL'DEN UMUT KESİLMEZ

İlk şansındı verem
Boşa çıkardı umudunu
Yirmi beşinde, sanatoryumda
Yaşadın boşuna
Otuz beş yıl daha

Enfarktüstü çalan kapını
İkinci kez altmışında
Hayırsız çıktı ama o da
Nanık yapıp gitti eşikten
Sattı seni bir stente

Azrail'den umut kesilmez
Sıra sevgili kanserde
Gözlüyorsun yolunu hasretle

2011

GENÇLİĞE HİTABE

Gecikebilir biraz daha devrim
 Dert etmeyin çocuklar
 -Proletarya alışktır, bekler-
 Sevişmeye bakın siz
 Omuz omuza yürümekten meydanlarda
 Daha güzel el ele yürümek
 Deniz kıyısında kızlarla

Muhtaç olduğunuz sevinç
 Ancak aşkta mevcuttur

Ne mutlu 'âşığım' diyene

2011

KAFKA SIKINTISI

Kafka okuyor vapurda
 Karşımda kızın biri
 Ruj, rimel, allık, pudra...
 Silememiş ama boyansa da ne kadar
 Yüzündeki gölgeyi
 Gizleyemiyor teninin altındaki çapağı
 Okunuyor puslu gözlerinden
 İçindeki süreğen sizin:
 'Kafka sıkıntısı'

2012

HZ. NIETZSCHE

Kopya ediyor dur Tanrı
Gizli gizli
Yanarken cehennemde
'Buyur'duğu hikmetleri

2012

ÇÜRÜK DÜŞ

Ağrı veriyor artık
Sök at beyninden
Apse yapmış gençlik hayallerini
Kurmaktan yıllar yılı

Bırak şu mutluluk inadını
Arandın boşu boşuna ömrün boyunca
Kaç oldu biliyor musun yaşın
Kirardı çoktan umutlar
Çürüdü yirmi yaş düşün

2012

BEKLENMEYEN MİSAFİR

Kiyamam kalbime
Beynimi şaşırtacağım o gün
Çaldığında son gong
O karanlık serseriyi
Sürpriz bir kurşunla

2012

KULÜP 27*

Amy, bilmiyorum neden
 Sana döküyorum içimi
 Bir sürü melek
 Var oysa daha, Janis'ten Kurt kardeşe
 Kulüp üyesi
 –Ben de kaydolmak isterdim de
 Yaşım geçti–
 En son sensin uçan, acın yeni
 Yanına Orpheus'un, ondan belki

Ah Amy
 Kız kardeşim benim, çılgın ablam
 Rock'n yol arkadaşım
 Parlarken kamaştırarak gözleri
 Yıldızlar şovunda göğün
 Kayıverdin birden usanıp geceden
 Selam et tüm asilere ordaki
 Sanmasınlar memnunuz bu akortsuz dünyadan
 Yaşıyoruz işte öylesine
 Roll icabı

2012

* Rock kültüründe, genç yaşta (genellikle de 27'li yaşlarda) hayatına son veren ya da uyuşturucudan ölen şarkıcıların oluşturduğu varsayılan düşsel kulüp

MESEL

“Ve Tanrı yaptığı işi yedinci günde bitirdi”*

Ve sonra bir buluta yaslandı

Ve yarattığı dünyayı seyretmeye başladı

Keyifliydi, ‘iyi iş çıkardım’ dedi

Ve bir ara içi geçti, uyuyakaldı

Yorgundu, altı işgününün

Yorgunluğu vardi üstünde

O arada Kabil Habil’i öldürdü

Ve kıymıllar ve kırımlar oldu

Ve savaşlar ve zulümler oldu

Hâlâ uyanmasını bekliyor dünya

2012

YOKSULDUN, GARİPTİN ONCULAYIN

Soracak koca Yunus

Toplayıp şuara meclisini

Çıktığında katına:

– Ne yaptın bakalım dünyada?

– Bini aşkin şiirim ve bir hırkam var

‘Ağır tahrik’e giren iki de sabıkam

Birinde tanrındı kurban, bağışla

Öbüründe onun muhasebecisi

Okşayıp başını

Fısıldayacak gizlice kulağına:

– Sus, kimse duymasın

Aferin çocuk!

2012

* Tevrat, Tekvin, 2. Bap

AĞIR SUÇ

-Ülkü Tamer'e-

Ben senden özür dilerim kuş
 Sen benim balkonuma kondun
 Ben saygımı sunamadım eğilip önünde
 Teşekkür edemedim şaşkınlıktan
 Sersem kafa
 Ben senden özür dilerim kuş

2012

KARİZMA

Ezici bir karizması
 Var ciğerci Cafer'in
 Kedileri arasında mahallenin
 Öbür esnafların yanında
 Bak diyorlar, bizimki geçiyor
 Giderken kasila kasila
 Pazarları pijamayla bakkala

2012

AVİN İNTİHARI

Kanatarak uçuyordu göğü

Dü   çı

    şe   ka

Bağrındaki kurşunla kuş

Buyusa dedi uçmak...

Kapadı birden kanatlarını

Hızla yaklaş

    1

    y

    o

    r

    d

    u

Toprak

2012

İKİNCİ ENFARKTÜS

Neden öyle garip, suskun

Bakıyorsunuz bana, ne var

Doldu mu vadem yoksa

Kapkara gök ve kapkara

Yağıyor bu kış kar

Şakıyan, şakrak çiçekler

Gibi açardınız oysa dallarda

Geldi mi vakit, söyleyin

Söleyin n'olur kuşlar

2012

ÇAKIRDİKEN

Tenha bir kasaba
 Akşamını anlatıyor yüzün
 Kararan dağlara bakıyorsun uzakta
 Oturmuş kıyısında derenin
 Akıp gidiyor hüzün

Bozkırda bir çalışın sen
 Issız bir çakırdiken
 Sızıyor zehri yalnızlığın
 Dikenlerinden

2013

DR. RAMSES

Hayat boyu kediler
 Oldu doktorum benim
 Akıp gider ellerimden
 Okşarken bütün derdim
 Müzmin yalnızlığıma miril miril
 Okuyup üfleyen şifali nefes...
 Çıkmadı ama onun gibisi
 Uzman pisi-kolog Ramses

2013

YÜKLÜ GELİN

Geliyor karşısından utana sıkıla
Kutsal yüküyle gelincik
Süt dolu memeleri
Atıyor içindeki hayat
Tip... tip...
Tip... tip...
İnadına dışardaki
Zulümlerin, ölümlerin

2013

NÂZIM VE NERUDA

Kırmızı çizilse de hep resimleri
Mavi hülyali eşkiyası aynı zamanda
İkisi de şiirin
Sevda dağında

2013

RUHÎ SU

Türküleri mavzer gibi ünleyen
Cela(l)li avaz
Kavga çığırın partizan abdal
Sol anahtarı müziğin

2013

ÜMMÜ GÜLSÜM

Yalıyor yüreğimi alevi
Sesindeki hüznün
Dinlerken 'ya habibi' seni
Oysa bilmiyorum ne dediğini

Kederli Nil nilüferi

2013

TOM WAITS

Günaha çağırıyor dinleyenleri
Gelen hırıltı cehennemin bodrumundan

Yaralı iblis, bataklık yalvacı
Adamım benim

2013

SABUKLAMA

Senin adım Esin
Benimki ya jilet ya kurşun
İntihar edeceğim ben 'bi şekilde'
Günün birinde, bu kesin

İntihar edeceğime göre ben
Günün birinde kesin
Elma yemeli, şarap içmeli
Film filan seyretmeliyim

Hatırla beni n'olur arada
Senin adım Esin'di, hâlâ Esin

2013

DÜET

Geçiyor takip takıştırmış
Dokuz sekizlik
Şıkır sıkır bir şarkı
Gibi mahallenin dilberi
O ne uyum Tanrı'm
Alıp götürüyor insanı
Kalçayla memelerin düeti

2013

ŞİİR ÇAĞRISI

Yüreğinde paslı bir sıkıntı
Başında ağrı
Ya yazacaksın o şíiri
Ya yazacaksın İsmail
Yankılandıkça sis çanı
Gibi içinde
O lacivert çağrı

2013

FAZLA MESAİ

7/24 açıktır
Aciya şíirimiz

2013

SON BOURBONLAR VE AZRAİL

XIII. Louis: Kırk iki yıl yaşadı
Otuz üçünü kral olarak
Ve asla kabullenmedi
Azrail olduğunu asıl efendinin
Şatafatlı fermanlar sayıkladı
Ölüm döşeğinde bile
Ama öldü
Veremden öldü

XIV. Louis: Yetmiş yedi yıl yaşadı
Yetmiş ikisini kral olarak
İhtişamı takviyeliydi
Eklentilerle çıkardı halkın önüne
Yüksek topuklu ayakkabı giyer
Kabarık peruklar takardı
Gizlemek için kısa boyunu
“Güneş Kral”dı kurdun kuşun gözünde
Azrail hariç
Ve öldü
Çok yaşamaktan öldü

XV. Louis: Altmış dört yıl yaşadı
Elli dokuzunu kral olarak
Âlemi ve kadınları severdi
Metres tutacak kadar hem de
Dört kız kardeşin dördünü de
Ama öldürdü
Azrail girdi son gece
Sürpriz yapıp yatağına
Suççeğinden öldürdü

XVI. Louis: Otuz dokuz yıl yaşadı
On dokuzunu kral olarak
Çilingir ustasıydı
Eğlenirdi kilitleyip açarak
Yıldızlı kapılarını Versailles'ın
İşe yaramadı ama hüneri
Kapanı karşısında Azrail'in
Kitlendi boynuna çelik bıçak
Ve öldürdü
Giyotinden öldürdü

2013

SON SULTANA

-O güzel çocuklar için-

Biz masumuz sultanım, kıyma bize
Provokasyona geldik, evet
Ağaçlar kışkırttı bizi
Ama öyle sevdik ki özgürlüğü
Kök saldıktan yanlarında
Taksim'in aksileriyiz artık
Söküp atamaz hiçbir şey
Ne toma, ne gaz, ne gazabın
Gezi'den ruhumuzu

Bir de maruzatımız
Var haşmetli sultanım
Sanma biz kullarını
Dediği gibi şairin "uysal koyun"
"Çekmeye gelmez boynumuz" bizim
Arz ederiz:
Çömlek patladı, bitti oyun!

2013

BERKİN ELVAN İÇİN

Kestiler ipini, yere çakıldı uçurtman
On dördündeydin daha
Kana belediler Elvan elvan çiçeğini
Ah Berkin'im
Ah bembez gülen karaşın yavrucak
Uçurtmanı şimdi kim uçuracak?

2014

Eski Çentikler

ŞİİR MANİSİ

Homeros'tan beri sorulan
 Cevapsız bir sorudur şiir
 Dünya haline, insanlara
 Hayata ve ölüme dair

1981

UZLAŞMAZ ÇELİŞKİ

Şiir yazmışsun, ne çıkar
 Mutlu olamadıktan sonra

Mutlu olmuşsun, ne fayda
 Şiir yazmadıktan sonra

1981

RADYOM İÇİN

Radyom için bir şiir
 Yazmadan göcersem bu dünyadan
 Demiştin bozulduğu bir gün
 Haram olsun müziğin bana
 Emzirdiği süt

İşte yazdın, helaldır artık
 Dinlediğin onca
 Senfoni, sonat, süit

1982

KUTSUZ DOĞUM ŞİİRİ

Büyük felaketler, büyük
Acılar için doğmuşsun sen
Uçup gitmiş küçük kuşu sevincin
Doğar doğmaz uzaklara
Dönmemek üzere bir daha

1983

GELGİT

Bir gün bakıyorsun
İşik içinde her şey
Yüzüyor maviliklerde gök
Bir gün bakıyorsun simsiyah güneş
Simsiyah daldığın hülya

Hem İkaros'sun, hem Atlas
Uçarken sabah takmış kanatlarını
Sırtında akşam koca dünya

1983

YAZMAYA YENİ BAŞLAYANA

Dur çölünün ortasında
 Ve ufka bak
 İyice, tarayarak
 Gördün mü, işte o
 Gördüğün şeydir şiir
 Göremedin mi, işte o
 Göremediğin şeydir de aynı zamanda

Seraba benzer biraz
 Bir önündedir ufkun
 Bir ardında

1983

YUNUS'UN HOŞGÖRÜSÜNE SİGINARAK İKİ TERS DALGA

BENDEN SONRA TUFAN

*Biz dünyadan gider olduk
 Kalanlara haram olsun*

İSMAİL: DİPSİZ KUYU

*Bir ben vardır bende benden içeri
 Bense*

1983

KARA OYUN

Yarın yeniden başlarız
Yine ben
Kazandım kovalamacayı
Kaybettin Azrail kardeş bugün de
Elim sende

1984

SERÜVEN

Hep balıklama daldın denize sen
Kıyıdan girdiğin görülmemiştir
Ama kayaya çarptın başını
Ama inci çıkardın
Binlerce fersah derinlikten
Ve uzak
Durdun durgun, dingin denizlerden
Davetkârdı daha, dağdağalı dalgalandaki
Serüven

1984

YAŞAYAMADAN GÖCTÜN

-Arkadaş Z. Özger'e-

Geç şöyle, otur karşıma
 İki tek şiir atalım seninle
 Anlatıp laflarız biraz
 –Göz yumar Tanrı sana
 Yaşayamadan göctün gençliğini–
 Ağlaşırız sabaha dek
 Yanıp saçma sapan ölümüne
 Dönersin gün doğarken gene

1985

ANNECİK

5 Mayıs 85, Gülhane Parkı
 Yırtıp içindeki sisi
 Açıverdi birden güneş
 Ve ısıtmaya başladı dünyayı
 Bir civiltıyla yan banktaki

Bez bebeğini besliyordu
 Elinde bir taş parçası
 Bilmiş biri:
 – Hadi ham yap çabuk mamanı
 Amcaya veyyim yoksa bak

Yalvardın içinden bebeğe:
 Hadi ye yavyum, üzme lüpfen anneni

1985

KAYIT

Ellisiyle tokalaşmış bir kadın
-Öyle söylüyor saçları
Bağırıyor boyası-
Oturmuş pencereye, karşı apartmanda
Sokağı seyrediyor sikkın
Telaşlı akışını sokağın

Ve çağıldıyorlar mı
Eski dirilikte hâlâ
Anlamak istermiş gibi
Memelerini yokluyor bir ara
Sokup yakasından elini
Bakındıktan sonra etrafa

Görüyor şiirin bunu
Ve memelerden söz etmek varken
Bırakıp geniş zamana onu
Geçirmek istiyor kayda hemen
Karışmadan hayhuyuna sokağın
Komşusunun korkusunu

1985

BIRAKAMAZSIN

İçip içip bir gün
 Eğildin kadehteki uçuruma
 Ve bağırdın dibindeki kendine
 İçinden üç kere:
 Şiiri bırakıyorum
 Şiiri bırakıyorum
 Şiiri bırakıyorum

Yankılandı uçurum inceden:
 ...rakı-yorum ...rakı-yorum ...rakı-yorum

1986

KOR ÖTESİ

Yağacağa benziyordu
 Küçük de olsa bir şiir
 Bu bun bulutundan sana
 Parçalanmasaydı kor ötesi
 Işıgiyla acının
 İçine tuttuğun ayna

1986

GİZLİ GİZLİ

Ağlamadım diyemem hiç
Ağladım arada
İnip içime, gizlice
Kimseler yokken
Kendim bile

1986

PIŞMANLIK DÖRTLÜĞÜ

İstemezdim yaşamak aynı şeyleri
Geçmek aynı yollardan asla yeniden
Geleceksem de başka yoldan gelirdim
Doğsam bir kez daha, bu cehenneme ben

1987

YAHYA KEMAL'İN BİR BEYTİNİ TAŞTİR*

Bin yıldan uzun bir gecenin bestesidir bu
Göklerde beyaz bir elemen esmesidir bu
Vaktin yağan efsun ile a(ş)k kesmesidir bu
Şevk ikliminin hüzne dönüp küsmesidir bu
Bin yıl sürecek zannedilen kar sesidir bu

1987

* Taştır: Divan edebiyatında, beyitlerin dizeleri arasına –vezin, uyak ve konu birliği gözetilmek koşuluyla– üç dize eklenerek yazılan nazire

HÜCREDEN CEVAP

Kapı, duvar, demir, beton
 Güneş sizmasına karşı hepsi
 Soruyorsun 'keyfin nasıl'
 İyidir, sen nasılsın?

İşik bile özlenir burda
 Güneş görmek şöyle dursun
 Soruyorsun 'keyfin nasıl'
 İyidir, sen nasılsın?

Bakar durursun mazgala
 Bir kuş geçer diye belki
 Soruyorsun 'keyfin nasıl'
 İyidir, sen nasılsın?

Ötelerde bir gölge
 Ağaç da olabilir, nöbetçi de
 Soruyorsun 'keyfin nasıl'
 İyidir, sen nasılsın?

Kapı, duvar, beton, demir
 Güneş sizmasına karşı hepsi
 Soluyacak havam var ya, yeter
 Keyfe keder gerisi

1987

LANETLİ

Sığınsan sözgelimi
Kaçıp kendinden
Dertleşmek için biraz
Bir deniz kenarına
Ne mümkün
Kurur koca deniz
Bakar bakmaz sen

1987

EL İLANI

Kararsız bir tabanca için
İnsaniyet namına
Tetiği çektecek, kalifiye
Bir el aranıyor
Rumuz: Acele

1987

MECLİS SORUSU

Ne gelir ardından
Hemhal olunca mecliste
Şarapla raki:
Şar+kı

1988

ALKOL KAÇAĞI

Un ufkak olursa nasıl
En ufkak sarsıntıda birden
Ulu ama içinden
Çürüyen bir ağaç
Öyle olacak gibi
Sonun sonunda senin de
Kemiriyor kozanı korku kurdu
İçin için ölümün
Sen durma alkole kaç

1988

İLKOKUL AŞKI

Az mı taşımıştım çantanı
Okul çıkışısı
Nerelerdesin, unuttun mu küçük köleni
Söylediyemedim ama
Kedim kadar çok sevmiştüm seni

1989

PAZARYERİNDE BİR TEZGÂH

Yeniden şairsin işte
Sızlıyor kalemin görünce
Tezgâh altında bir kedi
Koklayan örke örke
Döküntü sebzeleri

Yeniden şairsin işte
Tezgâhin önungekini de
Anlıyor şiirin arkasındakini de
İkisinin de çocukları var
Bekleşen evde
İkisi de bu yüzden
Savaşı kazanmak zorundalar

Yeniden şairsin işte
Tezgâhin üstü
Habersiz her şeyden, ölü
Kararıyor şiirin birden
Kararıyor pazar
Yaşıyordu onlar da bir zamanlar

1989

SIKLET

– Tartalım mı abi?
 Tartamazsin ki evlat
 Öyle bir keder
 Var ki şu an içimde
 Eziliyor ağırlığıyla ruhum
 Çekmez, tartın patlar

1991

SOKAK KÖPEĞİYLE SOHBET

Yeniden gelecek olsam dünyaya
 Öldükten sonra
 –Soruyorsun madem, saklamam senden–
 Ölümü özlerdim yine böyle
 Görüyorsun işte, var mı tadı yaşamanın
 Biz bize konuşuyoruz şimdi, söyle

1991

KEDERKEŞ

Sevincin kêşanesi mi
 Dese çıkışıp lambadan cin
 Kederin kulübesi mi?
 Duraksamam: –İkincisi

1991

YILKI

Fotojenik bir yalnızlıktı
 Yaşadığın gençlikte
 Deniz kenarında bazen
 Bazen bir çay bahçesinde
 Tat bile katardı hatta
 Bir miktar kederine

Paramparça ediyor ama şimdî
 Şehrin suretini
 Parkları, meydanları çarpitıyor
 Sarıyor sapsarı sokakları
 Dolaşıyorsun öyle ortalıkta
 Yaşlı bir yıldız gibi ve yaralı

1992

BAŞLANAMAYAN ŞİİR

Büyüyemeyeceksin gözünde Yaver'in
 Kuş tutsan şiirinle
 Yakalayıp düşerken bir yıldırımı
 Kuyruğundan fare gibi
 Göndermeden gerisingeri
 Kovuğuna gökteki

Çıkıp kuruluyor masaya
 Ne zaman otursan bir şey yazmaya
 Sırnaşıp duruyor düşlerine
 Umurunda değil şairliğin

Şiir düşmanı, barbar kedi...
 Korkutuyor esin perini
 Şeytan gibi kapkara
 Kaçırdı işte yine
 Başlayamadın bile şaire

1992

CEYLAN

Ben bir koru
 Sunmuştum sana
 Orman sandın sen
 Tekinsiz, açık yangınlara
 Ve ürküp kaçın
 Bakıp karanlığıma

1993

ERGUVAN

Yok yazacak halin
 Tek dize bile, yorgunsun
 Kapat pencereni
 Girmesin rengi erguvanın içeri
 Ayartacak şimdi
 Uyuyup duran şiirini

1995

BEYAZ DÖRTLÜK

Herkes çocukluğunu özler, bense
 Çocukluğumdan çok seni özledim
 Geceleri bile beyazdın, beni
 Mırıl mırıl teselli eden kedim

1995

KİLİM

Duruyor izi hâlâ
O yörük kiliminin
Ayağında desen desen
Kederli bir nakış gibi
Çocukluğundan esen

1995

YORGUN MERMİ

—Kimse alınmasın, kendim için—

Yıvsız galeri gerillası...
Yeni eylem alanı sergiler
Kaçırıyor hiçbir açılışı
Elinde bir 'kokteyl'
—Patlaması imkânsız—
Haddinden fazla alkolle ıslanmış—
Bakınıyor öylesine resimlere
Sayıklayarak yeni teorisini
Yalnız ve yorgun çok:
Dağları duman bürüdü
'Tek yol' uçurum
Başka 'kurtuluş' yok

1995

RAPOR

Kasım sonu, akşam
 Sıvanıyor yavaş yavaş
 Çatılara karanlık
 Yağmur öncesi, hava sıkıntılı
 Boşalacak yer arıyor
 Gökte sınırlı bulutlar
 Birazdan işaretiyile şimşeğin
 Akşamı yıkamaya başlayacaklar

1996

GARKA

Aciya gark olmak
 Vardır ya hani
 Ordaki 'gark' kadar
 Tuhaftan anlaşılmaz
 Karanlık bir kuşsun sen
 Soyut tükenmiş, kederli
 Gamlı bir garka

1997

PEGASOS

Kanatları ışıktan
 Yelesi yelden atım benim
 Şiirim
 Aşır beni uçurumumdan, uçur
 Yaram ağır, derin
 Zümrüt vadisine düşlerin

1997

YAZI

Yakınıyor olmalı meleklerine
Tanrı hazretleri benden...
Öyle kızıyorum ki şu çocuğa
Ası, küstah
Sallayıp duruyor parmağını aşağıdan
Karanlık sözler ederek
Doğduğundan beri bana:
Ne silinmez yazmış bu böyle
Yazmamış, kazımışın alnına

1997

TİMSAH

Bataklığına dön
Deme bana bir daha
Alıngan bir timsahım ben
Ne yapar bilirsin
Kirilrsa kalbi bir timsahın

N'apacak
Yaptığı gibi hep
Büküp boynunu küser

1997

MART KEDİSİ

Hatır sormaya gelmiyor
 Yaver'e bugünlerde
 Ne büyük biliyor, ne küçük
 Seksten söz açıyor hemen
 Alev alev gözleri

1997

DÜNYA NİMETLERİ

Harika üzünlər
 Sunar hayat
 Paha biçilmez, eşsiz acılar
 Yanılısı ateşler, çekilesi çileler
 Kiymetini bilene

1997

CİHAT BURAK'LA 'MUHAVERE'

-Anısına saygıyla-

Dedim bir gün içişirken
 Renk ve üzün ustادına:
 Sevemez kimse kedileri
 Öksüz çocuklar kadar

Eyitti Buruk Çelebi
 Tazelerken rakısını sessiz, gözleriyle:
 Yaşlı ve yalnız
 Çocukları unutma çekirge

1998

BAUDELAIRE VE SAİT FAİK

Şanslı sayılır ikisi de
 -Edebiyat ve sefalet tarihinin talihlileri-
 Dalsız kuşlar gibiydiler ama
 Anacıkları vardi gene de
 Alıp koynuna emziren
 O yaşıta bile

1999

İPEKÇE

Ürperiyor ay ışığı
 Değince tenine
 İpek tenine

Dem çekiyor kumrular
 Konup parmaklarına
 İpek parmaklarına

Su içiyor kurtla kuzu
 Barış içinde avcundan
 İpek avcundan

Ve güvercin yuvası kadar
 Masum koynunda memelerin
 İpek memelerin

1999

ÖZÜRLER

Benim için ağlıyor sanki
 Bur(k)ulmuş çocukluğum için
 Bu gece yağmur...

.....

Kötü bir şiir, evet
 Şiir bile denmez belki
 Ama işte yazmadan edemedim
 Bağışla okuyucu, kaniyor yine
 Yaralı çocuk içimdeki

1999

AKŞAM ESİNTİSİ

Akıp gidiyor üstümüzden
 Okşayarak usulca başımızı
 Gün boyu uyuyan rüzgâr
 Ve ağaçları ve damları
 Serin bir dua
 Gibi yaz akşamları

2001

NAMERHEM

Ateş sürmektir
 Şiir yazmak yaraya
 Kapanıp acının haremine
 Merhem yerine

2001

VE CESARET

Yeter iki şey
Kurtulman için kendinden:
Balkon
Ve cesaret

Ama erteliyorsun işte
Oyalanıp düşüyle
Daha kesin bir şeyin:
Jilet
Ve cesaret

Daha hızlı, daha birden:
Tabanca
Ve cesaret

Daha sessiz:
İp, hap, havagazı
Ve cesaret

Hiçbiri fakat
Daha dost değil bıçağından
Hazır yardıma istesen her an
Ama cesaret

SENİNLE HEP

Yeri geldi, ölümüne dövüştün siperlerde
 Yeri geldi, meyhanede ölümüne içtin
 Sevdin aşkta ölümüne
 Yıldızlara çıktıñ, deniz diplerine indin
 Yalnız değildin ama hiçbir zaman
 Ne yaptın, nereye gittinse
 Mahzun bir çocuk yedeğinde

2002

BİN YILLIK YALNIZLIK

Tek dostun sokak kedileri
 Ve karşı arсадaki
 Akşama dek bakıştığınız
 Yabani incir

Bin yıldır aynı ıssız mevsim bahçende
 Şiirlerini okuyan bilir

2002

İĞDÜŞ

İğdiş etti, burdu düşlerini
 En şehvetli çağında
 Haşin hayat
 Geçim gailesi, ekmek derdi derken
 Vakit kalmadı düşe
 Ne hayalin varsa
 Hepsi hacamat

2002

YILDIRIM

“Küçüktüm, ufacıktım”
Top oynamadım, açıklmadım
Tutunacak bir daldı, eldi yalnız
Uçuracak arada beni aradığım

Ama karişti gök, çalkandı karanlık
Ve bir ateş düştü sevincime
Yaktı uçuramadan
Uçurtmamı yıldırıım

2002

KARANLIK İSTASYON

Çevir düğmesini beyninin
Yeter dinlediğin sabah akşam kendini
Parazit yapmaya başladı ruhun
Yeni şarkılar ara, yeni aşklar
Nicedir tehlikeli frekansta
Şiirler yazan, sesi puslu
Karanlık bir istasyonsun

2003

PEÇETEYE REÇETE

Kötü bakıştıyorsunuz gene geceyle
Bir ufak daha iç
Deva olmayacak nasilsa
Yarana bugün de
Yazdığını şiir peçeteye

2003

KOCATMIŞ 'KOCA KENT'LİK

Taşralı bir kızdı İzmir
 Senin için gençliğinde
 Masum ve mahcup
 Ve vefali
 Sevişmeye giderdin onunla
 Sıkıldığında o bakire duldan
 "Bin kocadan artakalar"
 Avuturdu seni imbat kokan
 Yakamozlu koy(n)unda

Ah, limanım, ilimanım benim
 Kocamışın görmeyeli
 N'olmuş sana böyle Smyrna

2003

LEKELİ DÖRTLÜK

Usandırıyor şairler, usandırdın sen de
 Nedir bu, hep keder, hep keder, hep keder, hep ke...
 Der çiçeğini sizlanmadan acı çeksen de
 Sevinç sanki şiri kirletecek bir leke

2003

UYKU BEYAZDIR

Görmedim hiç, bilmiyorum
 Nasıl uyur bir akrep
 Masumdur ama o da
 Masumsa ne kadar
 Uyuyan bir bebek

2003

DEVA

Başladı yine içinde
Keder sağanağı
Ve fırtına
Ve bora
Ve tipi
Amansız bir mevsim yüreğindeki

Karalıyorsun sıkıntıdan
Ne gelirse aklına
Asla şiir çıkmaz bu kuyudan
Yalnızlık başka, şiir başka

İhtiyacın var yeni bir aşka

2003

SAHAYA ÇIKARKEN

Ne der bebek
Doğar doğmaz çığlığıyla:
Ölmeye
Ölmeye
Ölmeye geldim!

2003

GRAFİTİ

Yönetenler için duvar yazısı:
Adaletsiz olmayın
Adalet siz olun

2003

SANSÜRSÜZ 5-7-5'LER

ALTIN DUL

Som sarışındı
 Her şeyi, sesi bile
 Orası bile

LEYLA/K

Açıverdiydi
 Soyunup bir gün birden
 Taşyaprağını

TEZGÂHTAR KIZ

'Tam size göre'
 Diyor üflerken –temmuz–
 Memelerini

AÇ

Yabanıl, arsız
 Halimle geldim sana
 Açı ormanını

USLANMAZ GÖNÜL

Soyuyor hâlâ
Gözleriyle çırçıplak
Tüm kadınları

SUNAK

Aşkın sunağı
Sevgilinin o ücra
Karanlık yeri

YATAK ODALARI

Açar usulca
Girerken eşigidinde
Şehvetle bir gül

Çentikçikler

Altın dişiyile gömülü bir ölü...
Melekler toplasmış, bakıyorlar:
Parlıyor bu ölü Tanrım

* * *

Anılar... Bekçi köpekleri belleğin
Havlar dururlar

* * *

Aşk... Sağaltan yara

* * *

Aydınlanıverdi ağrıyan, ağır karanlığı karla
Bungun gecenin birden
Lapa lapa yağıyor ışık gökten

* * *

Aykırı gülümdeşün benim, mevsim tanımayan
Açardın yaz kış demez, kıpkırmızı

* * *

Aynı şarkıyı söylüyor sabahdan beri
Çatiya yağmur, sıkıldı kiremitler

* * *

Bağır ateşini içinin, tutuşsun dünya

Bahar yolları kesti
Paytak papatyalar kapladı patikayı

* * *

Beş benzemez
Kazandırıldı sana bunca şiiri
İyi ki talihsizdin hayat oyununda

* * *

Çiçekte çalkantı başlatır bakışın

* * *

Delişmen bir ırmak
Akıyor içimin durgun
Gölüne gözlerinden

* * *

Dikersin yırtılan ruhunu her gece
Takılıp dikenlerine insanların
Yırtısınlar diye ertesi gün yeniden

* * *

Diyelim ağızınla başlattın şölenini
Memelerin de olmazsa yanında her şey noksan

* * *

Diz çöktürürdün fırtınaya ah, gençliğinde
Geçmiyor sözün şimdi yele bile

Doluyor kum saatı...
 Bakamıyorsun aynaya korkudan
 Ölüm tünemiş yüzüne

* * *

Durlanıyorum bakarken gözlerine
 Yağmurun yıkadığı yapraklar gibi

* * *

Ekmek arası acıyla büyüyor
 Merdiven altlarında çırak çocuklar

* * *

Elif, lâm, mim...
 Şifreyle konuşurdu Tanrı Muhammed'le
 Anlamasın diye şeytan

* * *

Eritiyor ateşiyle asfaltı
 Tamponundaki yazı şiirinin:
 Takıl bana, cehennemi yaşı

* * *

Es sevgili
 Gel, serinlet yüregimin avlusunu

* * *

Esniyor sıkıntıdan korkuluk
 Tek karga yok ortalıkta

'Evlilik' filminden bir kare:
Hışırdıyor karşılıklı bakışları
Az sonra fırtına

* * *

Geceleri duyuyorsun en çok, herkes uyunken
Yaklaşan ölümün hissirtisını

* * *

Gökdelen: Kent korkuluğu

* * *

Günlük güneşlik gözler: Aşk
Parçalı bulutlu gözler: Ayrılık

* * *

Gürültüler geliyor kanından
Aktı akacak şiir

* * *

Güz... Gökte madara olmuş bir güneş
Kafa tutuyor üç buçuk bulut

* * *

Harmani kıvrımını sabırla edinir
Sabırla edinir hançer pasını

Hatıraların şiltesinde oturuyor, yerde
Israrla nine

* * *

Hayat... İki bez parçası arasına
Sıkışmış bürümük: Kundak ve kefen

* * *

Hayatıma düşen ilk ve son cemresin sen

* * *

İşiltılı bir masumiyet
S/inıyor uyurken yüzüne
Saçlarından süzülüyor rüyan

* * *

İçimin kuytu, sapa sokağında
Esen serseri rüzgârımsın benim

* * *

İlk mekân ana rahmi, son mekân toprak
Dünya: Arada eğleşilen eğlek

* * *

İmrenerek bakıyor boynu büyük, garip sümbül
Gösterişle salınan gelinciğe

İnserin dibine yanardağın
Tek dize için kırpmadan gözünü

* * *

İyi geldi yağmur yalnızlığıma
O anlattı, ben dinledim
Fısıl fısil gün boyunca

* * *

İyi huylu bir urdur ama
Urdur yine de şair için şiir
Sancır durur beyinde

* * *

Keder mahkûmuyum ben
Ağırlaştırılmış müebbet verdi aşk
Çekiyorum yillardır

* * *

Kelimeleri seriyorum ayağının altına
Tekrarlamak için yalnızca, başka şey değil
Saçlarındaki elimi biraz daha

* * *

Kerpeten gibi bir sıkıntı içimde
Söküyor kanırtarak sevinci

Kırmızı sesler geliyor geceden
Büyüyor gürültüyle bir gül

* * *

Kıskanıyorlar sevişmeni kedinle
Miyavlamaya başlayacak birazdan çiçekler

* * *

Kötü geçti hayat sınavın
Yeteneksiz çıktı sevinç branşında

* * *

Köy akşamları... Örtünunce bozkır karanlığı
Sökün eder dağlardan hüzen

* * *

Kurtar beni benden Tanrım
Şakağında bir kurşunla yoksa
Çıkacak ruhum katına

* * *

Mahzun tüylü, masum kedimsin benim
Mırıl mırıl bakıyor gözlerin

* * *

Mevzuata aykırı bir aşktı bizimki
Kaçak çıkışmış sevda katı hayata

Oturmuş dibinde ağacın
Hasreti yontuyor çakısıyla gurbetçi

* * *

Öyle titiz ki rahat etmez içi
İntihar ederken bile
Silmezse kanını jiletin

* * *

Rock konseri veriyor çığlık çığlığa
Döne done martılar gökte

* * *

Sabah... Dupduru tenin
Ay ışığı yıkamış uyurken
Süzülüp yatağına

* * *

Sakinma kendini ateşten, yan şair
Bürün alevleri, yananlara gelir şiir

* * *

Sakinleştirir yalçın dağları, yataştırır
Kavalıyla çoban

* * *

Sevinci de yaşadıydın sen bir ara
Aşk mıydı neydi, unuttun
İslığına konardı gelip martılar

Sevinç sağıyor memelerinden göğün
Cıvil civıl serçeler

* * *

Sevişirsiniz uzaktan uzağa geceleri
Makas alırsın arada ay abladan

* * *

Sığın bir şaire ve uyu orda
Efatun uykusunu düşlerin

* * *

Simsiyah bir keder aylası
Gözlerimin değiştiği yerde

* * *

Söylenip duruyor dışarda rüzgâr
Kendi kendine, kızmış geceye

* * *

Şafak... Saltanat vakti
Yıldızları turkütüp kaçrıyor güneş
Ve kana beliyor dağları

* * *

Şaha kalkmış çiçek
Avuç kadar saksıda

Şair aynası:
İçbükey kedi, dışbükey kaplan

* * *

Şiirden kesildi kalemin bu ara
Damlamıyor tek kelime

* * *

Tam cepheden yarıyor kötülükleri
Yürürken yanında yârim, memeleri

* * *

Tek söz etmeden söyleşiriz geceyle
Duyar sizimi, derindir sohbetimiz

* * *

Temmuz... Kişniyor ışığı güneşin

* * *

Uğulduyor gövdesi ölünum: Kepazelik bu
Toz toprak içinde kaldım

* * *

Uysallaşır öpsen akrep bile
Sihriyle sevgilim sevginin senin

Uzak ülkeleri anlatıyor göğsündeki düğmeler

* * *

Yaz... Dolanıp duruyor üstünde damların
Yolunu şaşırılmış, serseri bir bulut

* * *

Yoruldu kovalamaktan kuyruğunu
Kestiriyor biraz kedicik
Kalkınca yine işbaşı

* * *

Zonkluyor gece
Depreşti yine yalnızlık ağrın

TEREKE

İlk basım: Ocak 2019, YKY
(Kitaplaşmamış şiirler)

Akşam oldu, şiir meclisi dağıldı, sofra toplandı. Kalan kırıntılar bunlar. Şimdi artık 'mazı' olmuş yillardan son yillara kadar paylaşılmış şiir e(k)megin kırıntıları. Zebil olmasın, arkamdan ağlarlar sonra, dedim. Ve -biri hariç- hiçbir bir yerde yayımlanmamış, çekmecede mahpusluk çeken bu şiirleri, azat etmeye karar verdim.

İ. U.

TEREKE

Başka şey kalmayacak ardında
 Açı görünecek yarın
 Terekende bütün varın
 Bulamayacak arayan şirinde
 Ne mutluluk, ne sevinç
 Sızan bir ışık dizelerin arasından
 Yeşeren bir umut ya da
 Tek servetin acındı dünyada

2015

İSMAİL'İ TAKDİM

İşte karşınızda
 Ünlü çile çekici, ünsüz şiir yazıcı
 Yanıp duruyor ama
 Alaz alaz şiirleri...
 Yılların eskitemediği acı

1987

İSMAİL'İN YERİ

Hadi toplaşın kuşlar
İsmail'in Yeri'ne gidiyoruz
Pencere sofrasına
O bira içer içerde
Biz halay çekeriz
Ziyafetten sonra gök çayırında
Hoş etmek için gönlünü
Kanat kanada

2016

ÇIKMAZ

Çıkmaz bir sokak
Hayatın senin
Gelip geçmediği kimsenin
İssız
Çocukların oynadığı ancak
Yolcusuz yol, kör durak

2002

KIRIK DÖKÜK

Gittikçe kötülüyorsun evlat
 Ne şiir avutuyor artık seni
 Ne gelecek düşleri
 Dediği gibi Vaiz'in
 "Her şey boş"*

Tek dostun var söyleşecek
 O da yaşılandı artık
 Sonunu bekliyor bir köşede öyle
 Gelmiyor içinden yalanmak bile
 Kırılıp kucağına eskisi gibi

Avutamaz evlat, yorma kendini
 Kırık dökük, zavallı
 Üç beş dize seni
 Fazla bile uzadı
 Bitir artık burda şiri

2017

* Kutsal Kitap, Vaiz, 1. Bap

ALARM

Fena kötüyüm
Çok fena kötüyüm
—Canına okuyacak kadar Türkçenin
Görüldüğü üzre—
Ve galiba, öyle görünüyor
Şiire başlayacağım tekrar
Yenilip ifritime

Davranın şiir ahalisi!
(Siren sesi
Düşünülecek burada okurken)
Canavar geri dönüyor
Karanlık denizlerin canavarı
Zıpkınlarınızı hazırlayın!

2015

EMANET

Bu kadar basit ölüm
 Birkaç kürek toprak
 Ve bir iki dua
 Sonra emanet edip ölüyü
 Kurtlara, böceklerle
 Evine-donecek herkes
 Beton ve demir anlaşımı
 Güvenli korunağına
 Dünden kalan dizisinin başına

Saldırırken yeni tanışlar
 Emanete iştahla

2016

ÖLÜM AÇISI

Belki de bir şans ölüm
 Bırakıp didinmeyi
 Koşmayı mutluluk peşinde
 Kurtulma fırsatı
 Dünya vesvesesinden
 Girip bir sise birden

1986

HÜZÜN

Ölecek olmak değil üzünlendiren seni
–Sevindirir aksine toprak bedenini–
Okunmayacak başında uğurlanırken
Hatırlanıp o hayhuy arasında
Biri olsun ölüm şiirlerinin
Yanarak yazdığını yaşarken
Kalemini ürperten bir kederle
Ve akmakta olduğu içlerinde
Kanının hâlâ

Hatırlansa da...
– Boşuna, öldü nasıl olsa

2009

DEDEM YUNUS İÇİN BEŞLİK

Kimi şair arkasında
Süslü söz bırakır gider
Kimi de var yükten sayar
Dedem Yunus'layın süsü
Yalın töz bırakır gider

2017

ARASIRA TUTTURSAN DA

İşte gene gece
 Ve baş başasın yalnızlığınla gene
 Bir şiir yazarsın artık
 Yazık olur yoksa
 Bu güzelim hüzne

Kafiyesiz, redifsiz ama
 Yetmişine yaklaştın çünkü
 Zor geliyor kafiye aramak artık sana
 Arasıra tuttursan da

2016

KEDERLE

Affet beni esin perim
 Seni değil yazarken
 Dönüp içime ısrarla
 Yalnız kendimi dinledim
 Karanlıkta açtı bu yüzden
 Ve kederle hep çiçeklerim

2016

KADROLU

Sancıyor sürekli şiirin
Uslanmıyor bir türlü
Kemirip duruyor içindeki ifrit
Sabah akşam beynini
Öyle müناسip görmüş
'Kahhar' hazretleri:
Cehennemin kadrolu şairi

2013

ÇIK ARTIK

Şiir ve raki
Harflerden bir duvar
Alkolden bir korunak
Boyle sakınıyorsun dünyadan kendini
Kendine saklanarak

Çık artık ininden
Yeter seviştiğin karanlığında
Seni bekliyor bak
Sokak

2009

ODA MÜZİĞİ

Temmuz, öğleüstü
 Kedi uyuyor, perdeyle tül de
 –Pencere açık oysa–
 Nefes almıyor hiçbir eşya
 Ve ben boğuluyorum, bungun
 Her zamanki gibi köşemde
 Kapılmış dalgalara

Dışarda sokak sessiz
 Karanlık ezgisini dinliyor
 Köşe başında akasya
 Usanmış artık, bikkin
 Odadan taşan sıkıntının

2003

FOTOĞRAF

İlişmiş deniz kenarında bir banka
 Külü uzamış bir sigara elinde
 Poz veriyor yalnızlığım
 Çeksin diye şirime

2004

KOZMİK YALNIZLIK

Şirk koşmak gibi
Olmasın ama Tanrıım
Yok senden farkım
Ne bir kimse
İki laf edecek, ne...
—Göremezsin ordan
Şirlerden siziyor sizim—
Senin kadar yalnızım

2011

HAYRINA

Yalnız ateşi tattı dünyada
Yalnız yandı
Ve öyle alıştı ki alevine acının
Yapamaz artık yanmadan
Eksik etmeyin duanızı hayrına
Bu lanetlinin ardından:
Mekâni cehennem olsun

1993

TUTKU

Yetenekli sayılırsın epey
Gece ve üzün faslında
Aya bakabilir örneğin
Oturup herkes balkonda
Bakıp düşlere dalabilir
Bulunmaz ama asla senin gibi
Tutkuyla sevişeni

1999

OTOPORTRE

Yetiş Vincent
Yardım et bana
Çık gel duvardaki tablonдан
Göster nasıl çekileceğini tetiğin
Direnmek boşuna, dediğin gerçek:
"İstirap hiç dinmeyecek"

2003

ZİFİRİ

Sevgili Yesenin, şairim
7 Nisan bilmem kaç dünyada bugün
Ve hava açık, güneşli
Ama ben
1925'in o Aralık gündünde
Angleter Oteli'nin 5 nolu odasında
Olduğun kadar en az senin
Karanlığım, zifiri düşler
Kuruyorum büzülmüş koltuğumda
Ben de senin gibi mi
Yapsam o gün acaba
Banıp kalemi kanıma
Kesik bileğimden sızan...

Ama işte bir şey eksik
Cesaret yok sendeki, lanet olsun
Düşüyle avunuyor ancak
Acınası 'kahraman'

2008

HEPTEN

N'oluyoruz Tanrım
Fena bakıyorsunuz gene bana
Hepten gözden çıkardınız anlaşılan kulunuza
Ne zaman sevmiştiniz zaten
Diledığınızı doyurduğunuz dünya çayırında
Ot yüzü görmeden büyüyen kuzu

1998

TANRI'YA SAYGILARIMLA

Şu renkli basım, ofset gezegeninde
Siyah beyaz, tipo bir hayat
Biçtin ya bana...

Gerisi gerekmez
Anladın sen saygılar sunduğumu
Üç noktayla

2017

'KAHPE FELEK'

Film şeridi
Gibi geçmiş hayatı insanın
Öyle derler
Ölürken gözünün önünden

Seninki altyazılı olur mutlaka
Öyle küfürler ettin ki feleğe
Çıkıp bazen Türkçeden
Anlaşılmaz çevrilmeden

2017

'TASHİH'

Affınıza mağruren Darwin Hocam
Bir yanışınızı düzeltmek isterim
Teori değil bu, tecrübeyle sabit:
İ n s a n   y ı l a n d a n   t ü r e m i ş t i r

2017

ENFARKTÜS

Yeni tanışık daha
Her geçen gün ama
Artıyor muhabbetimiz
–Tekliyor seninki arada gene–
Öyle ki sen öldüresiye
Sevmeye başladın beni
Ben ölesiye

Sıkıldım artık bu gök kubbeden
Umutum sende dostum
Uzatma arayı fazla
Bunu saymam
En kısa zamanda gene beklerim

2009

METROPOL

Vicik vicik insan ortalık ve maske
Ve cadde ve asfalt ve beton
Ve iş hanı ve banka ve A.Ş.
Ve market, süpermarket, hipermarket
Ve reklam ve afiş ve vitrin
Ölüyorsun kalabalık bir şekilde
Yalnız ve b/ezgin
Ortasında bu mahşerin

1998

KENT YORGUNU

Hadi çocukluğumuza gidelim
Mantar toplayalım dağlarda
Aliç, ahlat yiyeлим
Kaçıp bu yaban yerden
Yedi yaşıımıza
Dündük yapalım söğütten
Derede taş sektirelim

2015

ŞEYTAN UÇURTMASI

-Bütiin çocuklara-

Meydan okuyor bayım
 Uçurtmam Ferrarine
 Köklesen de gazi nafile
 Asfalta geçer hükmün ancak senin
 Oysa 'şeytan'ımla biz
 -Tanık bütün bulutlar-
 Göklerin hâkimiyiz

1995

DUL NİNENİN BAYRAMI

Ne çalarım kapısını birinin
 Ne çalan olur kapımı
 Kedilerim ve ben
 Bayramlaşırız birbirimizle
 -Böyle olur yalnızların bayramı-
 Onlar habersiz her şyeden
 Ben ağlamaklı

1999

İLK KEDİM

Unutmadım onu, unutamam
Çocukken beyaz bir sevgilimvardı
Gülerken ben tüyleri parlar
Ağlarken sürtünüp bacığuma
Kendince o da ağlardı

2007

İLK KEDİM 2

Âşiktik birbirimize
Kimse anlayamaz
Tarihin akışını değiştirmiş
Bir kedyidi o
Hüzünlü, mahzun tarihimin
Avuturdu mırıl mırıl
Yaralı, acıyan çocukluğumu
Müzemde şimdi, anılarımın müzesinde
Anlayamaz kimse
Baş köşede

2007

İLK KEDİM 3

Ağlıyor çocuk yaşam yatağında
Uyanmış da uykusundan gene
Gecenin ortasında
(Uzak, çok uzak şimdi
Kafdağı'nın arkasında)
Kayıp günlerdir sevgilisi
Onu görüyor, Beyaz'ını
Her gece rüyasında

2009

MASUMİYET

Yalanıyor koltukta kedim
Büyük bir ciddiyetle
En önemli işini yapıyormuş gibi dünyanın
Geçmiş kendinden
Öyle masum ki
İyilik yayılıyor odaya tüylerinden

2006

İSMET SUNGURBEY İÇİN ALTILIK

-Anısına saygıyla-

Medeni Hukuk dersi verdi insanlara
Ve Aksaraylı, Samatyalı garip, sefil
Sokak kedilerine ömür boyu ciğer
-Çöplüklerin, yanın yerlerinin azizi-
İnsanoğlu anladı mı bilinmez ama
Dua ediyor ruhuna her gün kediler

2013

SOKAK KÖPEĞİ

Yaş yedi... yoluń yarısı edermiş
Öyle deniyor bizim çöplükte
Yaşarsam eğer
Başıma bir şey gelmez de
-Ve izin verirse belediye-
Ortasındayım cahil ömrümün

2016

KÖPECİĞİM PAŞA'YA

Bu şiir senin için ufkalık
 Karşılamaz elbet birkaç dize
 Biliyorum, verdiklerini bana
 Yoldaşlık ettin nice geceler
 Akarken tüylerinden uyku
 Bu yalnız ve hüzünlü adama
 Sevinç serptin yalayıp kederini
 Puslu günlerine

Can dostumsun benim, ciğerimin köşesi
 Bilir pirelerin bile

2008

YABANIL

İtiraf et
 Yabanıl bir şairsin
 Devamlı bir hançer
 Biliyorsun şiirlerinde
 Bileytaşın da
 Acından süzülmüş öfke

2017

KIRIK PLAK

—Sevgili karıma—

Ömrümün takıldığı yersin
Seni tekrar ediyor hâlâ
Kırk yıl geçti
Kırık plak gibi yüreğim
Necla-la-la-la-la...

2015

MARAŞ

Gençliğimin avare şehri
Özlüyorum seni
Dolaştı geceler boyu
Sokaklarında bir başına, sizlayarak
Hatırlıyor musun, yalnız bir serseri
Dönse yıllar sonra
Aynı onulmaz kederle
Avutur musun basıp bağırına yine
Onu meyhanelerinde

1985

ŞAİR ESKİSİ

Yaş yetmiş, düş bitmiş...
Masa başındasın
Ve kalem kâğıda bakıyor
Kâğıt kaleme
Kül tablası doldu ama

Umüdu kesmiş
Dürtüyor esin perisi:
Hadisene şair eskisi

2017

ŞAİR ESKİSİ 2

Şiir de kovdu artık seni ülkesinden
Tek yer kaldı iltica edecek
Sürgün şairler yurdu: çekmeceler

2017

ZALİMİME

Geri dönermiş bütün katiller
Öyle eyitmiş Dedem Dostoyevski
Cinayet mahalline
Raskolnikov sendromu
Diye belletilir ‘memur bey’lere
Okumasa da hiçbirı Suç ve Ceza’yı
Polis mektebinde

İnat etme zalim
Dön artık sen de yenilip kendine
–Utandırma Dost. Dede’yi–
Yeniden kalbime

2004

DARBE

Bir darbedir aşk
El koyar acı kalbe
Geçince ilk ateş
Kararmaya başlayınca inci
Feshedip sevinci

2016

ANTİTEZ

Yeter güzelim, bırak artık
 Şu *yüce aşk* felsefesini
 Memelerinle laflamak istiyorum ben
 Basit sözler etmek, sıradan:
 "Ateş, tutuş, yan"
 Ve indifa etsin şehvetle
 Söyleşirken ağzımda iki volkan

2011

EPRİMİŞ İPEK

Sevdalar incelir, incelir
 Ve yırtıliverir bir gün
 Bir yerinden
 Eprimiş ipek gibi birden

Niye yazdım şimdi ben bu şiri
 Yıllar sonra
 Anılar sandıkta çürürken

1985

AĞIR ÇEKİM

Hadi ağır çekim
Sevişelim seninle
Elimi kalçanda unutayım
Ağzımı memelerinde
Ve uyuyup kalalım öylece
Gecenin rahminde

2017

SAKLI

Adının senin sevdiceğim
Saklı sanki
Her harfinde bir kor
Söylerken dudaklarım
Yazarken elim yanıyor

1994

ESRA(R)

Müptelasıyorum, evet
 Yapamam onsuz asla
 Esrarkes değil, hayır
 Esrakeşim

2004

ORDAYSAN HÂLÂ

Demiştim ki bir gün birine
 Milattan önce:
 Kalplerin çifteleşmesidir aşk
 Ve hazır benimki...
 Bırak demişti şairliği

Milattan sonra iki bin küsur bugün
 Hâlâ ordaysan, o kır kahvesinde
 Ve özlüyorsan beni
 Sözüm baki

Değişmedi serserin
 Şairliği devam ediyor hâlâ

2002

GÜZEL YANGIN

Bana bir şeyler oluyor
Şiir yazmaya
Başladım her gün yeniden
Depreşti hastalığım
Diyelim su koyuyorum bardağ'a
Şiir doluyor

Sakınma beni bu ateşten
Sakınma sakın Tanrım
Deva verme derdime
Harlansın daha da
Yangınım

1985

NUMUNELİK

Guinness Rekorlar Kitabı'nda
Teşhir edilmeye layık
Numunelik birisin sen
Açı çekiyorsun 365 gün
Bulup bir yolunu ille
Ara vermeden bir gün bile

2016

NEDENSİZ ŞİİR

Koşturup duruyor Cincibir
 Yavru henüz
 Hayat çok tatlı
 Diyor arada miyavlayıp bana

Yalayıp geçiyor içimi bir alaz
 Bilmiyorum neden
 'Habis' mi yeni dostun
 Belli değil oysa daha

2017

İŞİMA

İlişme bu gece bana
 Rahat bırak n'olur ay
 İyi değil dostun
 Bugünlük şairini
 Bunca alımına karşın kör
 Yeteneksiz biri say
 İşıma bu gece lütfen ay

2010

TAZE KAN

Enfeksiyon kaptı şiirim
Soluyor benzi gün günden
Bir yandan da keder virüsü
Malum, ezelden

Kalmadı mecali yazacak artık
Yeni sevdalar gerek kalemime
Tez elden

2012

SIĞINAK

Çoktan akşam oldu
Yuvaya döndü kuşlar
Gidecek yerin yok seninse
Şiire sığın öyleyse şair
Bir mağara yarat
Kelimelerden kendine

Sıcaktır içinin karanlığı
Geceden gene

1985

KARŞILAMA

-Ahmet Erhan'a 46. yaşı için-

Org çalışıormuş Tanrı, inmiş gökten
 Rivayetine göre meleklerin
 Tank, top, mitralyöz sesleri eşliğinde
 Konuk sanatçı olarak
 Mefisto'nun tavernasında
 Doğduğun gün senin, dünyaya sürüldüğün:
 Ahmet Beyler doğmuşlaar!
 Hoş gelmişleer!
 Savaşların, yıkımların ortasına
 Kırımların, kıyımların ortasına
 Yoklukların, yoksullukların
 Zulümlerin, zulümlerin ortasına...
 Bu kadar değil hediyemiz
 Özel ikramlarımız olacak daha
 Hele bir büyüsün
 Keder gibi, kahır gibi
 Açı gibi, çile gibi
 Ve yalnızlık, ateşten
 Yakıcı yalnızlık gibi
 Adamı şair edecek armağanlar...
Ahmet Beyler doğmuşlaar!
 Hoş gelmişleer!

2004

"CAZZ"

Caz ritminde çekiyor
Tespihini bile
Anarken geçmiş günleri
Sallanan sandalyesinde
Seksenlik cazci, yanında bastonu
Kayníyor kani hâlâ
Çoktan paslansa da duvarda saksofonu

2011

'SON ÜTÜCÜ'

Ütülü, düzgün bir hayat
Diledi hep Mevla'dan
Ve düzgün bir koca
Takarken fiş her sabah
Bismillahla

Duymadı Tanrı
Gürültüsünden makinelerin
Kırışık geçti

1999

IŞIL IŞIL

Karanlıksın ve karanlık gece
Çiz jiletle gökyüzünü
Boydan boyā
Sonra da kendini
Ve yıka dökülen yıldızlarla
Işıl işıl içini

1985

KEM TALİH

Nasıl bir yazgıysa
Hep kısa çöpü çektin
Gele geldi hep attığın zar
Kara bahtlim, kem talihlim
Pis yedili düştü sana her seferinde
Dağıtılrken hayat kumarında kâğıtlar

2013

TEMMUZ GÜNEŞİ

Boş bulmuş göğü
Efeleniyor haşmetmeap
Zulmediyor kurda kuşa
O değildi sanki
Saklanan arkasına bulutların
Kış boyu

Ne denir
Zalimlerin ortak huyu

2006

OBA BİLGELİĞİ

Obayı değil
Dağları ısıtmak için
Yakılır geceleri
Yörük ateşleri

2017

ŞAİR ATASÖZÜ

Neden şiir yazar şuara
Demini bulunca ille
Ne demiş şair atalar:
Gönül şiir ister esriyince
Bade bahane

2004

ÖZET DÖRTLÜK

Neydi şair sürdüğün ömür diye
Yüreğin örselenmiş, gönlün kırık
Uzatma hiç, yeter özetlemeye
Basit bir uyak bile seni: Batık

1988

ISSIZ AY/YAŞ

Hep aynı meze
Serip gazeteyi **paklarda**
Kurduğu ‘mükellef’ sofrada:
Keder ve kırık leblebi

Ve aynı vefalı dost
Dinleyen sabaha dek derdini:
Sağdıcı ay

2017

BAR METEORU

Dolanıp duruyor boşlukta
Yöründeden çıkışmış, tekinsiz
Karanlık bir yosma
Gecegen arayan çarpacak
Serseri bir meteor

Yalvarıyor içinden herkes:
Bana çarp yavrum
Beni mahvet n'olur

2013

'İŞTEŞ FİİL'

Sarışınınım sarışalım
 "Tenhada buluşalım"
 İşteş fiil eyleyip
 Birbirimize karışalım

2017

'BİP'Lİ DÖRTLÜK

Çifte benler birbirine bakıṣır
 Bal dudaklar emilmeye yakıṣır
 Ak koyunda şeker şerbet akıṣır
 Sevişirken açar gonca gül gibi

2016

MECNUNÎ

Leyla'dan çok
 Çölü sevdi Mecnun*

2017

* Buna benzer bir dize var mıydı? Ben araştırdım, sordum soruşturдум, bulamadım. Varsa ve yaşıyorsa şairinden özür dilerim. Göçmüşse toprağı taşsız olsun.

'ÂLEM'

Teşbihte hata olmaz
Sirke benzer biraz
Bizim 'âlem'
Kimi soytarlık yapar
(Sözüm meclisten dışarı)
Ve alkış alır ucuzundan
Kimi de aslanın ağzına sokup başını
Diker anıt gibi şiirine
Onur taşırı

2016

ÇAĞDAŞ BİR DARBIMESEL

-Klavye şövalyeleri için-

Bit bitle itte dalaşır
İt itle **internette**

2017

PEMBE ŞAİR GÜZELLEMESİ

Destursuz bir giriş olacak ama
 Hayat güzel bir şey onca
 Yaşamak güzel bir şey
 Sabah olur, herkesler uyanır
 Güzel bir güne uyanır
 Birbirine 'günaydın'lar denir
 Yüzler yılanır, kahvaltlar yapılır
 Kimisi karısını öpüp işine gider
 Kimisi öpemeden gider
 Uyanmamıştır çunkü daha
 (Pembe şair niye 'kimisi' der burda
 Şirinlik olsun diye
 Neşe katsın diye şaire)
 Sonra da bütün gün güzel geçer

Zengin bitirişi olacak biraz ama
 Ben pembe şairleri çok seviyorum
 Onların ders kitaplarına giren
 'İnsanda güzel duygular uyandıran'
 Yalanla süslenip bezenmiş
 Cici şiirlerini çok seviyorum

1998

ÇEVRECİLERE SEVGİYLE

Tanrı altı gün çalıştı
Ve gıcırlı gıcırlı bir 'seyyare'
Yarattı insanlar için
Havayı, suyu, denizi, toprağı
Ve bilcümle mahlukatı tamam etti
'Armağanım olsun' dedi 'ademoğluna'
Ve yedinci gün tatile çıktı
Dönmedi ama hâlâ yazlığından...
Ne zaman işbaşı yapacaksın usta
Elden geçirmen gerekiyor yeniden
Tanınmaz halde kurduğun dünya

2013

SAVAŞ SUÇLUSU

Savaş haberleriyle geçti ömrümüz
Vietnam, Filistin
Irak, Afganistan, Bosna...
Bomba ve çığlık sesleri arasında

Yanarken gidenlere kalanlar
Yani biz, yani bütün dünya
Yedik içtik, seviştik bu arada

2011

'ANADOLU KAP(L)ANLARI'

—“Panik”in şairi Behçet Necatigil’e—

Şehre yerleştı artık Pan
 Göçüp kirdan
 Finans ve günah merkezine
 Çekmiş altına bir holding
 Ürküterek arada doları
 Gün ediyor gününü

Kapatıp keçi sakalıyla şark çibanını
 ('Moderin' bir 'imaj'
 Gerek 'businessman'lere)
 Boynunda ipek fular
 Ağzında eğreti bir puro
 Sekreterini çimdikliyor geçerken yanından
 Hatırlayıp nympheleri
 Malum, ihracat–ifrazat cilveleri

'Kaplan' deniyor artık kendisine
 Kimlik değiştirdi keçi Pan
 Önlenemez yükselişine bakılırsa ama
 Ve doldurduğu kasasına
 Ufak bir parantez
 Açmak 'iktiza ediyor' lakabında:
 Kap(l)an

2008

SIKIYÖNETİM

Kapanıyor sımsıkı perdeler
Akşam olunca yurdumda
Ucundan görünüyor ancak gece
Bu nice bir yaşamaktır
Yıldızlar bile özlenmekte

2004

CUMHURİYET TALİMİ

-80. yıl için-

Komutla başladı:
Çağdaş uygarlık düzeyine çıkılacaak... Çık!
Komutla sürdürdü:
Halka inileceek.... İn!

Seksen yıldır boş talim
Direniyor çünkü Ankara:
Yerinde saaay!

Saysak yine iyi
Artık istikamet de değişecek gibi:
Geriyeee dön!

2003

'YENİ CELLAT' ALTILIĞI

—“Cellat” dörtlüğüün şairi Ataoı Behramoğlu’na—

Öyle can akıttı ki yeni cellat
 Eskisini aratır oldu mumla
 Çıldırmış ama, silip duruyormuş
 Elini –ölüm kokuyormuş boyna–
 Ve görmemek için kanlı yüzünü
 Maske takıp bakıyormuş aynaya

2015

ŞERH

“Her ölüm erken ölümdür”
 Zalimler hariç

2017

İSMAİL'DEN TWEETLER

#uykusuzgeceler

Kendimle konuşuyorum sürekli
Karşılıklı didişiyoruz

#zavallığıneş

Koca dünyayı aydınlatıyorum da
Bir su çوغun karanlığına gücüm yetmiyor

#avarakasnak

Geçip gitti avare ömrüm
Yıldız derme düşüyle çıkışın göğe
Şiir peşinde

#düşbakımı

Günde en az iki kez
Düşlerinizi fırçalamayı unutmayın...
Sararmaması için

#ordinaryüs

İhtisasını yaptım bütün bir ömür
Envai çeşidini bilirim acının

#hayatgüzel

Sen mi söylüyorsun bunu İsmail
Scfvbhdgryhdtfks!

#çekingen

Açık büfede onca çeşit içinden
Zeytin peynir alan yalnız
Mahcup bir çocuksun hâlâ

#şair

Nasıl acıyla açacak yapraklarını
Yarın öldüğünde, kim bilir
Üstünde bitecek çiçek

#sonvaziyet

Yıkılmadım ama
Ayakta da sayılmam

#reçete

Twitter: Yalnızlık aspirini
Dikkatli alınmalıdır, doz aşımı
Beyinde hasara yol açabilir

AŞKÎ 5-7-5'LER

1.

İncini sundun
Açıp istiridyeni
İşidi dünyam

2.

Yanıyor hâlâ
Kurusa da vazoda
Verdiğin çiçek

3.

Eğri tütyör
Sensizken sigaramın
Dumanı bile

4.

Gölgeleniyor
Yavaş yavaş anilar –
Yok muydun yoksa?

5.

Tenlerin değil
Tinlerin yanındı –
Ah, eski aşklar

ÖTEKİ 5-7-5'LER

GAMPEREST

Değişmez asla
Hüznün viranesini
Neşe köşküyle

GECE BÜYÜSÜ

Ay ışığı da
Efsunlar şairleri
Karanlığı da

ÇALAR SAAT

Başladı yine
Sızlamaya anılar –
Şiir zamanı

SEHER YELİ

Sessiz esiyor
Uyanmasın diye gül
Bülbül yorgunu

PUHU

Oyuyor sanki
Geceyiburgu gibi
Bakışlarıyla

MAHZUN

Konmuyor kuşlar
Nicedir şiirine –
Mahzun dalları

CELLAT BABİŞKO

Oyuncak diye
Darağacı yaparmış
Cellat oğluna

PES

Bezdi zulmünden
Firarda esin perin –
Ha bire şiir

KÜL OLUNCA

Su fayda etmez
Benzinle söner ancak
Yangının senin

ŞİİR ESRİMESİ

Dokundun bazen
Yazarken yıldızlara –
Tanıktır gece

